

TANRI'NIN GÜNÜ

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

YAZAN VE DERLEYEN
DR.NADER TAGHİZADEH

Tanrı'nın Günü

YAZAN VE DERLEYEN
DR. NADER TAGHİZADEH

ISBN : 978-605-63227-9-2

Yayıncı Sertifika No.: 26375

Her hakkı mahfuzdur.
Dr. Nader Taghizadeh'e aittir.
Kaynak gösterilerek yapılacak
Tanıtım dışında izin almadan
Hiçbir şekilde iktibâs edilemez, çoğaltılamaz.

Baskı – Cilt :

PATROL MATBAACILIK SAN. TİC. LTD.ŞTİ.

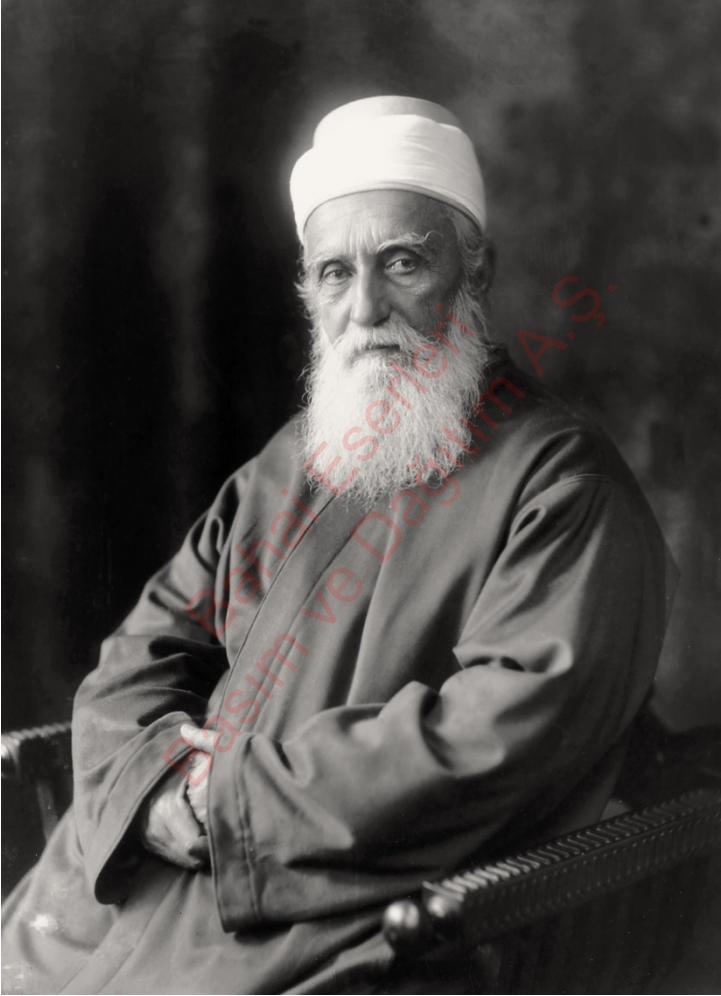
Güllübağlar Mh. Ankara Cd. No. 260/1

Pendik – İstanbul

Tel: 0216 389 05 08

1.Baskı

Şubat 2015

*Canını düşünüyorsan buraya gelme,
Fakat can vermek istiyorsan,
hem gel hem getir,
Baha'yı istersen, şartlar işte budur,
Bu yolun yiğidi değilsen, git, zahmet getirme.*

Hz.Bahaullah'tan

*Bu Kitabı son kırk yıl zarfında Hz. Alâ ve
Hz. Bahaullah'ın Emrinin Yolunda canlarını feda
eden temiz ruhlara takdim ediyorum*

Dr. Nader Taghizadeh

ÖNSÖZ

Tarihten bildiğimize göre İran memleketi yedi bin seneye uzanan bir medeniyete sahip olan bir ülkedir ve daha yakından bildiğimize göre aşağı yukarı üç bin sene önce Hz. Zerdüş'tün Peygamberlik nidası o kutsal ülkeden duyulmuştur. O zamanda Hz. Zerdüş insanları iyi amellere, iyi sözlerle konuşmaya ve nasihatlarla iyi davranışlara davet etmiştir ve şimdi de o kutsal ülke Hz. Bab ve Hz. Bahau'llah'ın tesis ettikleri Baha'î diyanetinin beşiği olarak tanınmaktadır.

Ne yazık ki, bu kıdem ve büyük medeniyete sahip olan ülke, şimdi gördüğünüz gibi ilerleyiş ve gelişme kudretini tamamen kaybetmiş ve halihazırda anlayışsız ve şekavet içinde boğulmuş ve zulüm edici, cefakâr bir ülke olarak dünyada tanınmaktadır.

Ne yazık ki Tanrı tarafından mukaddes ve mübarek kılınmış olan bu memleket, on dokuzuncu asrın başlangıcından itibaren, hızlıca kötü huyluluğa ve çok fanatik gelişme durumuna devam etmeğe başladı.

Kajar padişahları hanedanı bu ülkede yerleşerek saltanat tahtını kurduklarından beri ülke insanlarını vahşiyane bir şekilde yönetmeğe başladılar ve bu Şahların iktidara gelmelerinden sonra cehalet, şekavet, zulüm, hırs, rüşvetcilik daha fazlaca bu kıdem diyarını sardı ve aynı zamanda da din liderleri kendilerini ve kendi manfaatlerini korumak için tüm kudret ve kuvvetleri ile insanları istedikleri gibi aldatma yolu ile yönetmeğe başladılar ve bir kaç sene içinde insanlara, cehalet, taklit, kuruntular ve batıl inançlardan başka onlara veya ülkeye faydalı olacak bir şey veya bir ilim öğretmediler.

Bildiğimiz gibi Tanrı Elçileri her zaman zuhur ettiklerinde, dünyanın en kötü ve ruhani bakımından

moral değerlerinin tamamen çökmüş bir ülkeden Kendilerini zahir ederler ve bu Tanrı'nın sünneti hiç bir zaman değişmemiş ve değişmeyecektir ve bu durum Hz. Musa, Hz. İsa ve Hz. Muhammed zamanında da aynı şekilde vuku bulmuştur.

Bu bakımdan Hz. Alâ ve Hz. Bahauallah bu cahil ve ruhani moral değerleri çökmüş insanlar ve batıl inançlarla boğulmuş bir ülkede yani İran memleketinde Kendilerini zahir etmişlerdir. Bildiğiniz gibi Hz. Alâ'ya (Hz.Bab'a) inananların arasından en aşağı yirmi binden fazla insan, o kötü huylu fanatikler tarafından yırtıcı hayvanlar gibi vahşice katledilmişlerdir.

Bildiğimiz gibi Hz. Alâ dokuz ay Maku kalesinde ve yirmi yedi ay Çehrik kalesinde tutuklu olarak hapsedilmiştir. Bu bakımdan herkesçe tanınmış olan Hafız bu yeni diyanetin Şiraz şehrinde zuhur edeceğini daha önceden işaret ederek haber vermiştir.

Molla Hüseyin Hz. Alâ'yı Maku kalesinde ziyaret ettiği sırada bir gün Hz. Alâ kalenin çatısına çıktı, Molla Hüseyin de yanındaydı, kalenin etrafındaki manzaraları seyrediyorlardı. Batıda kendi kıvrımlı yatağında akan Aras nehriyice çatıdan görünüyordu. Hz. Bab Molla Hüseyin'e şöyle buyurdular: Hafız'ın şiirindehakkında konuştuğu Aras nehri ve yıkısı işte budur... Ruhulkudüs bazen şairlerin dilinden konuşuyor...(Hz.Nokteye Ulâ Kitabından Sf. 237 ve Nebil Tarihi)

Ey Saba! Aras Nehrinin kenarından geçtiğin zaman (yani Maku şehrinde geçtiğin zaman),

O diyarın toprağını öp ki, nefesin mis gibi koksun.

Ve yine aynı kitapta yazılmış ve bu Zuhuru haber vermiştir:

Selma (yani Çermik'e yakın olan Selma şehri) Evinin önünden her geçtiğin zaman ona benim selamımı sun,

Çünkü orada deveçilerin hoş nağmeleri ve çanın hoş ahengi duyulmaktadır.

Ve yine aynı kitapta her iki Zuhur (hem Hz. Bab'ın ve hem de Hz. Bahau'llah'ın Zuhuru) haberi verilmiştir:

Şiraz kargaşaya uğrayacak,

Tatlı sözlü biri ortaya çıkacak,

Korkarım ki onun dudağından çıkan kargaşa, Bağdat'ı alt üst edecek.

Kasım 2012 / Kudret ayı 169 Bedi Yılı

Dr. Nader Taghizadeh

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

Notlar ve Teşekkürler

Bu Kitabın Yazılmasında beni güçlendiren, Teşvik eden sayın Hocam Haydar Ali Diriöz'e, eşim Şaziye Taghizadeh'e ve kıymetli dostumuz sayın Emek Barış'a ve bu kitabın kontrolleri ile ilgilenen muhterem heyete ve ayrıca bu kitabın baskısıyla ilgilenen Sayın Adnan Naci Gülalp'e en derin şükranlarımı sunarım. Kitapta görülecek her hangi bir hata elbette bana aittir.

Kasım 2012/Kudret ayı 169 Bedi

Dr. Nader Taghizadeh

Bahai Emelleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

FİHRİST

1- Tanrı'nın Günü: Tanrı'nın insanlara bir inayeti ve merhameti olarak Emir âleminden, Ruhulkudüs sahibi olan mazharını; Kendi Zat'ının yerine beşeriyete gösterdiği gündür.....1-56

2- Tanrı'yı tanımak yalnız; Tanrı'nın gönderdiği Mazharlarını tanımakla mümkün olacaktır.....57-60

3-Tanrı insanları yönetmek için istediği ve uygun gördüğü zaman yöneticisini gönderir.....61-68

4-Tanrı başlangıcı ve sonu olmayan zamandan beri insanları yönetmek için yöneticisini göndermektedir ve Tanrı'nın bu sünneti hiç bir zaman değişmeyecektir.....69-71

5- Tanrı'nın gönderdiği her mazharın tesis ettiği dine inanlara ümmet denir.....72- 75

6- Din nedir ve neden o dine inanmak gerekir?.....76-83

7-Tanrı'nın gönderdiği her mazharın insanları yönetmek için daha önceden Tanrı tarafından tayin olmuş bir süresi vardır, onun süresi sona erdiği zaman ne bir dakika ileri ve ne de bir dakika geri alınacaktır.....84- 95

8- Her dinin sona ereceği sürenin ne zaman vuku bulacağı bütün Kutsal Kitaplarda belirtilmiştir.....96-98

9- Hz. Muhammed'e ait olan İslam Dini'nin yönetme süresi, Tanrı tarafından yalnız bin yıl olarak tayin olmuştur.....99-102

10- Tanrı tarafından gönderilmeyen (yalancı din) ve adını yönetici olarak beyan eden her bir kimse

Tanrı'nın gazabına uğrayarak mahvolacaktır ve onun batıl dini ümmetler arasında yayılamayacaktır..103-115

11- Tanrı'nın Gününde Tanrı'nın yüce Mazharı'nın ne zaman zuhur edeceğine daha önceden bütün Tanrı'nın kutsal kitaplarında işaret edilerek haber verilmiştir.....116-145

12- Hz. Bahau'llah'ın Zuhuru neticesinde ortaya çıkan Tanrı Sözü'nün tabiatı ve yaratıcı gücü...146-167

13- Hz. Bahau'llah'ın yeryüzünde tesis ettiği ve dünyayı saran adalet sistemi ve düzeni.....168-173

14- “Kıyamet Günü”, Yeniden “Doğuş” “Yaşam ve Ölümün” anlamları.....174-176

15- Din liderleri vasıtasıyla insanları batıl inançlara ve taklit vesilesiyle insanları doğru yoldan saptıran bilgiler.177-182

16- Din hakkında düşünülecek olan konular.....183-206

Alıntılar

1-Alıntıların büyük bir kısmı; Farsça, Arapça ve İngilizce lisanlarında yazılmış olan Ayet, Levih ve Tevkiatların orijinali şeklinden alınarak tercüme edilmişlerdir ve nerelerden alındıkları da, her konu başında yazılmıştır.

2-Bazı bilgili Baha'i yazarlar tarafından yazılmış olan eserleri okuyarak, ruhani bilgilerin mefhumundan veya onları özet halinde tercüme ederek o önemli bilgilerden, bu kitapta istifade edilmiştir.

3-Kutsal Kuran'ı Kerimden alınmış Ayetlerin tercümelerini yapan kişilerin adları konuların altında yazılmıştır aksi takdirde yazarın kendi tercümesidir.

TANRI'NIN GÜNÜ

Baha Ehlinin inancına göre, Tanrı'nın tüm semavi inançlarının kitaplarında büyük bir ruhani olayın vuku bulacağına beşaret verildiği görülmektedir. Bu beşaretlere göre son zamanda Tanrı'nın ruhani semasında iki muhteşem yıldızın parlaması ile zulmet içinde bulunan insan âlemi yeniden parlamaya başlayacak. Dolayısıyla insan âlemi erişkinlik haline ayak basacak, batıl inanç ve kuruntular devresi de son bulmuş olacaktır. Dinlerin yarattığı düşmanlıklar vasıtasıyla vücuda gelen karanlık devresi ortadan kalkacaktır. Dünya tek kelime ve tek din ile yönetilecek ve kutsal kitaplarda vaad edilmiş ve bazı ayetlerde saklı olan gerçekler açıklanacak, ilim, bilgi ve sanat üstünlük bulacaktır. Hakiki uygarlığın ışığı dünyayı saracaktır. Tanrı'nın rahmet Nesimi esecektir. Fazıl yağmurları yağacak, adalet yeryüzüne saracak, zulüm ve sitem dünyadan kalkacaktır. Dünya başka bir dünya olacak ve yeni bir adalet düzeni ile yönetilecektir.

İbrahim Suresinde nazil olduğu gibi: 14:48“O gün yerküre başka bir yerküreye dönüştürülür. Gökler de öyle. Hepsi o Vâhid ve Kahhâr olan Allah'ın huzurunda dikilir.”(Yaşar Nuri Öztürk)

Ve yine Zümer Suresi 39:69'ta nazil olmuştur: “Yeryüzü, Rabbinin nuruyla parıldamış, Kitap ortaya konmuş, peygamberler, tanıklar getirilip aralarında hakla hüküm verilmiştir. Onlar asla haksızlığa uğratılmazlar.”(Yaşar Nuri Öztürk)

Kutsal Kur'an kitabında “Tanrı'nın Günü” hakkında En'am Suresinin 75-79 ayetlerinde şöyle nazil olmuştur:

“Böylece biz İbrahim’e göklerin ve yerin melekûtunu (muhteşem varlıklarını) gösteriyorduk ki, kesin inanlardan olsun. Üzerine gece bastırınca, bir yıldız gördü: “Rabb’im budur” dedi. Yıldız batınca da:” Ben batanları sevmem” dedi. Ay’ı doğarken gördü: “Rabb’im budur” dedi. O da batınca: “Yemin ederim ki, Rabbim bana doğru yolu göstermeseydi, elbette sapıklığa düşen topluluktan olurdum” dedi. Güneş’i doğarken görünce: “Rabb’im budur, bu hepsinden büyük” dedi. O da batınca dedi ki: “Ey kavmim! Ben sizin (Allah’a) ortak koştuğunuz şeylerden uzağım”. **Ben yüzümü tamamen, gökleri ve yeri yoktan var edene çevirdim ve artık ben asla Allah’a ortak koşanlardan değilim”. (Elmalılı M. Hamdi)**

Bildiğimiz gibi yıldız veya Yıldız’ların, Ay’ın ve Güneş’in tamamen batması veya kaybolmasının zahiri manası mümkün değildir. Bu bakımdan yukarıda nazil olmuş olan ayetlerin ruhani ve teşbihi manaları anlaşılmalıdır, çünkü Güneş’in batması neticesinde bütün dünyamız buz halini alır ve dolayısıyla yaratılmış olan dünya tamamen ortadan kalkar ve yine bildiğimize göre yıldız ve Yıldız’lar Ay’ın kendilerinin ışınları olmadığı için görünen ışınlar ancak Güneş’in yasımasından dolayı husule gelmiştir.

Geçmiş Dinlerde Allah’ın Vahyi kutsal Ruh aracılığı ile dolaylı olarak yapılmıştır. Ancak ilk defa bu Mubarek Yüce Zuhurda Tanrı’nın Yüceler Yücesi Ruhunu doğrudan doğruya kendisini Hz. Bahau’llah’a tecelli etmiş ve Allah’ın Gününü husule getirmiştir.

Hz. Âla yukarıda zikr olmuş Kur'an ayetleri hakkında (Khoosh-î-Hai as Kharman-i-Adab ve Honar Kitab'ının 3.Cilt Sf 77.) şöyle yorumda bulunmuşlardır.

Ademden Hz. Muhammed'in Zuhuruna kadar süren ve Hz. Muhammed' in Zuhurun'dan kendi Zuhuruna kadar uzanan bir zamanda dünya'nın kendisi ve hem de Tanrı'nın tecellisi dünyada her ikisinde'de ilerleme olmuş, yakında da Allah'ın ve Rabb'inin kendi Zuhuru tecelli edecektir. Böylece geçmiş dinlerin Peygamber zuhurlarını yıldızlara ve Hz. Muhammedin Zuhurunu aya ve kendi büyük olan Zuhurunu Güneş'e benzetmişlerdi ve kendinden sonra gelen Zuhuru'da yeri ve göğü yaratan Allah'ın kendi Zuhuru (yani Allah'ın Günü) olacağını beyan etmişlerdir.

Kutsal Tevrat kitabında o gün için Tanrı'nın Günü ve o iki Zuhur için de "İlyas nebinin zuhuru" ve "Tanrı'nın kendi Zuhru" diyerek beyan edilmiştir.

Kutsal İncil kitabında o gün için "Rabb'in Günü" ve "Melekût günü" ve o iki Zuhur için de "Yahya'nın dönüşü ve Hz. İsa'nın gelişi" olarak beyan edilmiştir.

Kutsal Kur'an kitabında O gün için Tanrı'nın Günü, Ceza günü, Hasret günü ve kıyamet günü diye beyan edilmiştir. İki Zuhur hakkında da sünnet ehli nebevi hadislere dayanarak birinci olarak Mehdi'nin Zuhuru ve ikinci olarak Hz. İsa'nın Zuhuru'nu müjdelemişlerdir.

Ancak Şii cemaati masum olan imamların hadislerine dayanarak birinci Zuhur Hz. Muhammed'in

soyundan gelen Kaim ve İkinci Zuhur olarak da Hz. Hüseyin'in Zuhuru olduğunu beyan etmişlerdir.

Kutsal Kur'an'ın Secde Suresi'nin beşinci ayetinde nazil olduğu gibi, Hz. Muhammed'e ait olan İslam dinin ruhani süresi Tanrı tarafından bin yıl olarak tayin edilmiştir. O bakımdan 260 sene tedbir devresine 1000 yıl eklersek o zaman yeni zuhur eden Tanrı'nın yöneticisinin ancak 1260 Hicri senesinde veya 1844 Miladi senesinde zuhur etmesi gerekir ve birinci Zuhur o Hazretin soyundan gelen ve ismi Seyid-Ali-Muhammed (Hz.Bab, Hz. Alâ) ve ikinci Zuhur Mirza Hüsseyin Ali yani Hz. Bahau'llah'ın Zuhuru (Tanrı'nın Nuru) olarak zikredilmiştir.

Tanrı tarafından gönderilmiş olan, O'nun zatında vedia koyulmuş yüce bir Ruhulkudüs'e sahip ve O'nun Yüce Mazharı olan yani Hz. Bahau'llah; bu mübarek on dokuzuncu asırda, yeryüzünden geçerek, Tanrı'nın gökte bulunan yüce Melekûtu'ndaki yüce Adalet saltanatını yeryüzünde tesis etmişlerdir. Böylece bir haşmetli Tanrı Elçisi'nin bu dünyaya ayak basacağını daha önce Hz. İsa kendi kutsal İncil kitabında o Yüce Tanrı Elçisi'nin gelişini haber vermişler.

Bildiğimiz gibi hâlihazırda da Tanrı'nın o yüce Adalet Evi, yemyeşil Tanrı'nın Dağı'nın üzerinde yani İbrani dilince, (Carmeal yani Tanrı Dağı) üzerinde kurulmuştur. Bu seçilen yüce Adalet Evi üyeleri Tanrı ilhamları vasıtasıyla korunacaklardır.

Bu nurani ve eşsiz olan zuhurun meyvesi, Hz. Bahau'llah'ın buyurduklarına göre dünya birliğinin tesisi

olacaktır. Yani insanlar Tanrı'nın kurduğu adalet düzeni ile yönetileceklerdir.

Bu bakımdan Hz. Bahauallah buyuruyorlar (Maksud levhi Sf.98):

“Ulu Varlık buyuruyorlar:

Ey Dostlar! Birlik çadırı kuruldu; birbirinize yabancı gözüyle bakmayınız. Siz bir ağacın meyveleri ve bir dalın yapraklarıdır. Umarız ki, adaletin nuru dünyaya parlar ve onu zulümden temizler.”

Ve yine buyuruyorlar; (Maksud Levhi Sf.101):

“Ulu Tanrı buyuruyorlar:

Hoş olsun o kimseye ki, bütün dünya ehline hizmet etmek için kıyam eder.”

Ve yine başka yerde şöyle buyuruyorlar:

“İnsan yalnız kendi vatanını sevmek için gururlu olmamalı, belki de, bütün dünyada bulunan insanları sevmek için gururlu olmalı.”

Ve Yine buyuruyorlar:

“Gerçekten dünya bir vatandır ve insanlar bu dünyanın vatandaşlarıdır.”

Âdem'den Hâtem'e kadar gelip ve geçmiş olan Tanrı'nın gönderdiği yöneticilerin hepsi, kendi kutsal kitaplarında, Kıyamet Günü'nde Tanrı kendisini insan şeklinde zahir edeceğine işaret ederek beşaret vermişlerdir.

Bildiğimiz gibi Tanrı, giriş, çıkış, inme ve yükselmeden mukaddes olduğuna göre O göze görülmeyen ve idrak edilmeyen Zat-ı Mukaddes ancak insan şeklinde zuhur etmesi mümkün olabilecektir.

Bu bakımdan, Tanrı'nın insanlara verdiği inayet ve rahmeti dolayısıyla, ancak O'nun Nefsini temsil edecek ve bir yüce Ruhulkudüs kapasitesine sahip olan Zat-ı Mukaddes ve peyderpey gönderilen iki yüce mukaddes mazharlar vesilesiyle Kendi görüşünü bu dünya ehline uygun görmüştür. O iki Gerçek Güneşleri, "Son Günlerde" veya "Yargı Günü'nde" insanların uğradığı moral bozukluğuna ve tamamen insanlık kalitesini kaybetmiş olan ve zillette bulunan bu beşeriyet âlemini yerin en derin alçak katından kurtararak yeniden onları canlandırmasına ve vaat ettiği gibi Tanrı'nın likasına (Yüzünü görmeye) kadir olabilsinler. O Tanrı ki, Tur dağında yanan ve parlayan çalı ağacınınönünde Hz. Musa ile tekraren konuştu ve Hz. Musa'nın dileğine göre Kendi likasını ona göstermedi lakin insanlar, böyle bir yüce zuhurda O'nun likasına müşerref olabilsinler.

Hz. Bahauallah kendi haşmetli Zuhuru hakkında En kutsal Kitab-ı Akdes'te; şöyle buyuruyorlar (Kitab-ı Akdes, Sf.19):

"Allah'ın kulları için yazdığı birinci farz, Vahyinin Doğuş Yeri ve yasalarının Kaynağı olan, hem Emir ve hem de yaratılış âleminde O'nun makamını temsil eden kimseyi tanımaktır...."

Bu bakımdan en kutsal kitabta da nazil olduğu gibi Tanrı'nın kendi Gününde O'nun makamını yeryüzünde temsil eden Mazhar'ın bir büyük Ruhulkudüs kapasitesine sahip olması gerekir ki, Tanrı sesi ile konuşabilsin.

Geçmiş Dinlerde Allah'ın Vahyi kutsal Ruh aracılığı ile dolaylı olarak yapılmıştır. Ancak ilk defa bu Mubarek Yüce Zuhurda Tanrı'nın Yüceler Yücesi Ruhu doğrudan doğruya kendisini Hz. Bahauallah'a tecelli etmiş ve Allah'ın Gününü husule getirmiştir.

Hz. Bahauallah Akdes Levhinde Hıristiyanlara hitaben şöyle buyuruyorlar:

(Hz. Bahauallah'ın Levihleri, Akdes Levhi, s.5) :

“Hakikaten Ürdün nehri, (yani Hz. İsa'nın Zuhuru) En Büyük Okyanusa (yani Hz. Bahauallah'ın kendi Zuhuru) vâsıl oldu. Oğul (Hz. İsa) Mukaddes Vâdi'de “Lebbeyk, Allahümme Lebbeyk” (Emrin baş üstüne, Ey Allah'ım! Emrin baş üstüne) diye sesleniyor. Tur, Ev'in çevresinde dönüyor (yani Hz. Musa O'nun Zuhuru'nun etrafında tavaf etmektedir). Sidre (Yanan Ağaç), “Maksûd, erişilmez bir yücelikle geldi” diye nidâ ediyor...”**(Tercüme eden Haydar Ali Dirioz)**

Yukarıdaki paragraftan anlayabildiğimize göre, Hz. Bahauallah, kendi Zuhuru'nun ruhani alanını bir büyük okyanusa benzetmekte; ve aynı zamanda Hz. İsa'nın Zuhuru'nun ruhani alanını bir nehir ile kıyas ederek o Nehir de bu büyük Okyanus'a vasıl olmasını anlatmışlardır ve Hz. Musa'nın Zuhuru da kendi Zuhuru'nun etrafında tavaf etmektedir. Burada da Hz. Bahauallah'ın Yüce Makamı ve O'nun Yüce Zuhuru'nun geniş alanı beşeriyet âlemi birliğini tesis etmek yetkisi görülmektedir.

TANRI Günü'nün Doğuş Yeri

Hicri 727-792 Miladi 1325-1390 yıllarında Şiraz şehrinde yaşamış olan, dünyaca meşhur Hafız, ünlü Divanında Tanrı katından mülhem olarak Tanrı Günü'nün doğuş yeri hakkında şöyle anlatmaktadır.

Şiraz kargaşaya uğrayacak,

Tatlı sözlü biri ortaya çıkacak,

Korkarım ki onun dudağından çıkan kargaşa,

Bağdat'ı alt üst edecek.

Ve yine divanının 279 üncü gazelinde şöyle anlatmaktadır:

Ne hoşturŞiraz'ın benzersiz ve nitelikli durumu!

Tanrım, yok olmaktan Sen onu koru

Rüknâbâd'ı Tanrım yüz kez koru

Hızır ömrü verir berrak suyu

Caferâbâd ile Musallâ arası

Mis gibi eser kuzey rüzgârı

Şiraz'a gel, kutsal ruhun feyzini

Kemal sahibi insanlarında ara

(Rüknâbâd, Şiraz Şehrinin bir İlçesi'dir, Caferâbâd ve Musalla'da o İlçelerin Mahallesidir. Bbu iki mahallenin ortasında Hz. Bab'ın evi bulunmaktadır ki Hz. Bab o evde Emrini Molla Hüseyin'e açıklamıştır)

Ve Sadi de kendi KitabındaŞiraz şehri hakkındaşöyle yazmıştır.(Hz. Noktayı- Ula isminde yazılmış olan kitapta Sf. 12)

Yeniden göreceğim o günündoğuşu ne güzeldir,
Şiraz Allahu Ekber sırrına ulaşmıştır...

Tanrı'ya yemin olsun! Bu bölge karanlığa lâyük değildir
Çünkü Tanrı Sırrı'nın ve Süleyman tahtının yeridir.

Hafız'ın yazmış olduğu şiirlerin manasını anlamak yalnız Hz. Bab'ın (Hz. Alâ) Molla Hüseyin ile karşılaştığı ve mübarek Emrini açıkladığı o geceyi bilmekle mümkündür.

Tanrı'nın Hakikat Güneş'inin Doğuşu

“Güneş batımından yarım saat sonraydı;

O Genç benimle konuşmaya başladı: “Seyyid Kâzım-ı Reştî'den sonra, rehber olarak kimi kabul ediyorsunuz?” diye sordu. “Rahmetli Seyyid, ölüm vakti yaklaştığı sıralarda, hepimize evlerimizi terk etmemizi salık veriyor, Vaat edilen Sevgili Mehdi'yi uzak ve engin diyarlarda aramamız için ısrarla nasihatte bulunuyordu. Bunun üzerine ben de İran'a geldim; hocamın vasiyeti üzerine geldiğim bu yerde hâlâ O'nu arıyorum” diyerek yanıtladı. Bu kez şu soruyu yöneltti bana: “Acaba hocanız, beklenen Mehdi'yi ayırt edebileceğiniz bazı özelliklerinden söz etmiş miydi?”.

“Evet; O yeryüzüne inmiş nurlu ve saf bir soydandır; Hz. Fatma'nın evlâtlarındandır. Yaşına gelince, yaşı yirmiden çok, otuzdan azdır; O kişi, İlâhi mârifet sahibi, orta boylu, tütün kullanmayan ve bedensel arzulardan yoksun bir kimsedir” yanıtını verince bir süre duraksadı ve heybetli bir sesle: “Bana iyice bak, anlattığın tüm nişânelerin bendeki tezahürünü gör!” diyerek, sözünü ettiğim bütün alâmetler üzerinde ayrı ayrı düşündü ve hepsinin kendisine uygun düştüğü kanaatine vardı.” **(Ruhî 4 sayfa: 21-22)**

O akşam Hz. Bab, Vâ'ad Edilen Kâ'im'in kendisi olduğunu Molla Hüseyin'e açık ve şaşmaz delillerle gösterdi. Kur'ân'ın önemli bir suresi olan Yusuf Suresi ile ilgili tefsirinin ilk bölümünü olağanüstü bir hızla açıkladı. Sonra Molla Hüseyin'e şu sözlerle hitap etti:

“Sen, Ey Bana iman edenlerin-ilk! Hakikâten de Ben Bâb'ullah'ım (Tanrının kapısı), sen ise Bâb'ul'Bâb'sın (Bâb'a açılan kapı). On sekiz kişinin

kendi arzu ve rızası ile beni kabul etmesi, Beyânımın gerçekliğini tanınması gerekir. Onların, kendilerini davet eden, kendilerini uyaran olmadığı hâlde bağımsızca Beni arayıp bulmaları gerekir.

Sayıları tamamlandığında ise, aralarından birinin, Mekke ve Medine 'ye yapacağım hac yolunda Bana refakat etmesi lâzım gelecektir. Mekke'de Allah'ın Emrini, Mekke Hâkimine tebliğ edeceğim. Oradan Kufe'ye giderek o kutsal şehrin camiinde, Allah'ın Emrini açıklayacağım. Bu gece burada görüp işittiklerini ne arkadaşlarının ne de herhangi bir ruhun duymasına müsaade etmemekle vazifelisin”

Bu muhteşem Zuhur, Molla Hüseyin'in ruhunu sevinç ve heyecan, korku ve merakla doldurmuştu. Sonradan şunları söyleyecekti: “Tanrı emrini tanımadan önce, ne kadar da güçsüzmüşüm; nasıl da elemli ve korkularla doluymuşum. O vakitlerde ne yazı yazabilirdim, ne de yürüyebilmem mümkündü; el ve ayaklarım öylesine titremekteydi. Oysa şimdilerde, O'nun Vahyinin Bilgisi varlığını ateşledi; sanki benliğimi saran cesaret ve kudret sayesinde, bütün dünyanın insanları ve güçleri bana karşı gelecek olsa, tek başıma, korkusuzca onların saldırılarına dayanabileceğimi hissediyordum. Bütün dünya ve içindekiler, gözümde bir avuç tozdan başka bir şey değildi artık! Sanki Cebrail'in sesi benim içimdeydi ve bütün bir insanlığa şunları söylemek istiyordu: “Uyanın ey insanlar; seher vaktinin ışığı doğmuştur! Ayağa kalkın; çünkü O'nun Emri beyan olunmuştur! O'nun rahmet kapısı ardına dek açıktır; oraya giriniz, ey dünyanın insanları! Zira size Vaat Edilen işte zahir olmuştur ve sizi vuslat sofrasına çağırmaktadır”

Hız. Bab'ın Emrinin açıklaması, 23 Mayıs 1844'ün arifesinde gerçekleşmiştir. O vakitte yirmi beş yaşındaydı, Hız. Bab'ın Emrini ilân ediş gününe

rastlayan bir yıldönümünde, Hz. Abdülbaha bir grup inanana şöyle seslenmişti:(Ruhi 4)

“Bugün 23 Mayıs, Hz. Bab’ın Emrini İlân edişinin ve iletisinin yıldönümü. Bugün, Mübarek bir gündür ve zuhurun şafağıdır, çünkü Hz. Bab’ın zuhuru, gerçek sabahın ilk ışığı idi...bu gün, mübarek bir gündür; semavi lütufların başlangıcı, ilahi ihtişamın başlangıcı... 1844’te bugün, Hz. Bab, Hz. Bahauallah’ın gelişinin mesrur edici müjdesini ve bütün İran ulusunun muhalefetine göğüs gererek Allah’ın Saltanatını haber verip ilân etmek üzere gönderilmişti. ”

Bildiğimiz gibi Kur’an’da bulunan Yusuf Suresi’nin 111 ayeti vardır ve Hz. Bab her ayete bir Sure nazil etmiştir ve tefsir ettiği bu Surelerin hepsi 9000 ayetten ibarettir ve İlk Sure’nin adı Mülk Suresidir ki, 1260 Cemaziel- Evvel ayının 5’inci akşamını veya 23 Mayıs 1844 yılında, Hz. Bab Kendi Emrini Molla Hüseyin-i Boşruî’ye açıklamıştır.

Tanrı tarafından nazil olan bu mukaddes ve eşsiz olan eserin ismi Hz. Bab tarafından Kayyum-ül Esmâ adı verilmiştir. Hz. Bab bu kitaba Kayyum-ül-Esmâ ismini verdiğinden gaye, kendi Mukaddes yüce makamını açıklamasıdır, çünkü Yusuf kelimesi ebce hesabıyla 156 ve aynı zamanda Kayyum kelimesi (Arapça) yani Ebedi olan ve kendi Zat’ının üzerine duran ve bütün insanları koruyan ve Yöneten ve Zat’ında Tanrı’nın yüce Ruhulkudüs’üne sahip olan kimsedir ve o da ebce hesabıyla aynı 156 sayıdır. Bu bakımdan Kayyum, Ka’im veya Mehdi kelimesinin hepsi, Hz. Bab’ın kendi Mübarek Zâtı olduğu demektir yani Ka’im, Kayyum veya Mehdi Hz. Bab’ın (Hz. Alâ’nın) Mübarek ruhani adıdır.

Hz. Alâ (Dr.R. Ghadimi tarafından yazılan bu kitap Almanya’da onaylanmıştır)

Geçmiş devirlerin ve asırların olgunluğa erdiği bu devirde insanlık, beşeri bilimlerin her alanında büyümesi ve gelişmesi için muazzam bir kapasiteyle donanmıştır. Hz. Bab'ın Zuhuru'na kadar, insanlığın gelişmesi çok yavaş ve sınırlı oldu. Ancak, Hz. Bab'ın gelişile birlikte, insanlığın önünde kendi alanında benzersiz yeni bir bilim çağı açıldı.

Bu, İslam hadislerinden birinde açıkça belirtilmiştir. 'İlim yirmi yedi harftir. Bütün Peygamberlerin bundan açıkladığı iki harftir. Kaim geldiği zaman ise geri kalan yirmi beş harfi açığa çıkaracak.'(İkan Kitabı Sf. 155)

Hz. Bab'ın gelişinden bu yana, insan hem maddi hem de manevi uygarlık açısından çok büyük bir gelişme kaydetmiştir. Kısa bir süre içinde bilimsel keşiflerde izlenen benzersiz artış, dünyada muazzam bir haberleşme sistemi kurmuştur ki, bu da insanlık âlemi için Tanrı'nın planını doğru olarak değerlendirecek olursak- son derece önemlidir.

Bildiğimiz gibi Hz. İsa'yı çarmıha germeden önce Onu yargılamaya götürmüşlerdir. Bu görevi yapacak olan mahkemede, Roma Devletini temsil eden ve Yahuda ve Samiriye bölgesinin valisi olan Pontius Pilatus ve Yahudilerin baş hâkimi olan Kayafa ve baş kâhini olan Hannas ile toplanarak, Hz. İsa'yı yargılamaya başladılar. Pontius Pilatus Hz. İsa'dan senin iddian nedir ki, bu memlekette kargaşaya sebep olmuşsun? Siz Allah'ın Oğlu musunuz veya Yahudilerin padişahı mısınız? Hz. İsa cevabında şöyle söyledi: Onu siz mi söylüyorsunuz yoksa başkasından mı duyduunuz? Eğer ben bu dünyanın padişahı olsaydım bana hizmet edenler harp ederek beni Yahudilere teslim etmezlerdi, o zaman Kayafa Hz. İsa'ya yemin ederek yeniden Hz. İsa'dan aynı soruyu sordu ve cevabında Hz. İsa şöyle cevap verdiler:

“Görmüyor musunuz ki benim sağ tarafımda Tanrı ve sol tarafımda Melekler oturmuşlar.”(Bölüm 22 Luka)

Baş hâkim Kayafa, Hz. İsa'nın bu iddiasını duyar duymaz Hz. İsa'nın yanında Allah'ın ve Melekler'in olmadığını görünce, Hz. İsa'yı kargaşalık yaratan bir psikopat (Ruh hastası) olarak değerlendirdiler. Bu bakımdan baş hâkim şu öneride bulundu: Yahudiler iki gün sonra Fısıh Bayramını (Hamursuz Bayramı) kutlayacaklar ve Bayramı rahat kutlamaları için kargaşaya sebep olan bu psikopatın idam edilmesi uygundur. Bu bakımdan diğer iki kişi de bu onayı kabul ettiler. Böylece Hz. İsa ölüme mahkûm oldu ve infaz edildi.

Hz. İsa zamanında vuku bulan merhametsiz, haddini aşan ve nefret duygusu uyandıran senaryo, Hz. Bab Emrini açıkladıktan sonra da aynı nefret duygu uyandıran senaryo da vuku bulmuştur.

“İran Şahı'nın başbakanı olan Mirza Ağası'nın emri gereğince, Tebriz'in din hocaları, kaymakamlık binasında bir toplantı yaparak Hz.Bab'ı yargılayacaklardı. Bu hocalar arasında Veliâht olan Nasıruddin Mirza'nın hocası Hacı Molla Mahmud-ı Nizamü'l Ulema, Molla Muhammed-i Mamakani, Mirza Ali Asgar-ı Şeyhülislam ve diğer birçok Şeyhiye hocaları ve Şii âlimleri bulunuyordu. Toplantının idaresi Nizamü'l Ulema'ya verilmişti. Veliâht da şahsen orada hazır bulunuyordu.

Herkes toplandıktan sonra, toplantının reisi, Hz. Bab'ın getirilmesini istedi... Hz.Bab toplantıya girince, etraflarına bir bakındılar. Oturacak hiç bir yer yoktu. Sadece Veliâht için hazırlanan yer boş olarak duruyordu. Hz.Bab selam verip, son derece vakur bir şekilde bu boş yere oturdular. Hz. Bab'ın azamet ve büyüklüğü

karşısında herkes sessiz ve hareketsiz olarak yerine oturmuştu. Toplantı acayip bir sessizliğe gömülmüştü ve kimse konuşmaya cesaret edemiyordu. Nihayet Nizamü'l Ulema sessizliği bozarak Hz.Bab'a:

"Sizin iddianız nedir?" diye sordu. Hz.Bab üç defa: "Ben, sizin bin senedir beklediğiniz, adını duyduğunuz zaman yerinizden kalktığınız ve zahir olması için dua ettiğiniz, vaat edilen Mehdi'yim. İşte size söylüyorum, Batılı ve Doğulu olan herkes, bana itaat etmeye mecburdur" diye buyurdular.

Bu sözler karşısında, Molla Muhammed-i Mamakani'den başka kimse konuşmaya cesaret edemedi. Bu adam, Şeyhiye tarikatının ileri gelenlerinden ve Seyyid Kazım-ı Reştî'nin talebelerinden idi. Seyyid Kâzım onun imânsızlık ve ahlâksızlığından her zaman şikâyetçi idi."**(Nebil Tarihi kitabı, sayfa 214-215.Baskı 2001)**

"Hz.Bab kendilerini Mehdi olarak tanıttıkları zaman, hazır bulunanlar büyük bir korkuya kapıldılar. Herkes başını öne eğdi. Hepsinin benzi attı ve sustular. Yalnız tek gözlü ve kurnaz Molla Muhammed, Hz. Bab'ın sözlerini duyunca sıkılmadan: "Ey zavallı genç, Irak'ı batırdın, şimdi de Azerbaycan'ı mı batırmaya geldin?" dedi. Hz.Bab: "Ben kendi isteğimle değil, sizin isteğinize uyarak buraya geldim." Molla Muhammed köpürerek: "Sus, ey şeytanın talebesi" diye bağırды. Fakat Hz.Bab: "Ey Şeyh, ben söylediklerimi tekrar söyleyeceğim" diye buyurdular. Bu durumu gören Nizamü'l Ulema, konuşmayı başka yöne çevirmeyi ve asıl iddiaya itiraz etmeyi uygun görerek Hz.Bab'a: "Siz büyük bir mevki iddiasındasınız, fakat doğruluğunuzu ispat edecek büyük ve kuvvetli delilleriniz olmalıdır" dedi. Hz.Bab: "Hz.Muhammed'in doğruluğunu ispat eden en kuvvetli delil, ilahi âyetler idi, nitekim Kur'an-ı Kerim'de buyuruyor: "Sana gönderdiğimiz kitap onlara

kâfi gelmez mi?”. Tanrı, işte bu kuvvetli delili bana da ihsan buyurmuştur, öyle ki iki gün iki gece içerisinde, Kur’an-ı Kerim’in bütünü kadar, ilahi âyetler yazmaktayım.”(Nebil Tarihi kitabı, sayfa 215-216)

Molla Muhammed yerinden kalkarak Hz. Bab’ın Mübarek yüzüne öyle şiddetli bir tokat vurdu ki o tokattın izi Hz. Bab’ın O Mübarek yüzünde yer bıraktı ve Hz. Bab’ın başındaki Seyyidlik sarığı (imame) yere düştü.

“Nizamü’l Ulema, Molla Muhammed'in ve başkalarının Hz.Bab'a karşı bu sert davranışlarına öfkelenmişti. Hz.Bab çıktıktan sonra: "Tebriz halkına eyvahlar olsun. Bu şahıs öyle yüce bir makamın iddiasında iken bu insanlar böyle münasebetsiz sorular soruyorlar. Bu manasız soruların bu büyük iddia ile ne ilgisi vardır?" diye kızdı. Bir kaç kişi de, Molla Muhammed ve onun gibi hareket eden bir kaç kişiyi tenkit ederek: "Hoş olmayan bir şekilde konuştunuz manasız sorularla herkesi mahcup duruma soktunuz. O'nu ilgilendirmeyen sorular sordunuz" diye söylenmeye başladılar.”(Nebil Tarihi kitabı, sayfa 216-217)

Böylece Hz. Bab’ı Çehrik kalesine götürerek yeniden hapsedtiler.

Zaman içerisinde Hz. Bab’ın dinine gitgide inananların çoğu katıldılar. Bunların çoğu bilgi sahibi olan insanlardı. Bu bakımından İran Şahı, onun başbakanı ve Ulamalar (din liderleri) hepsi, makamlarını kaybetmek korkusu üzerine Hz. Bab’ın ölümünü uygun gördüler ve şöyle dediler:

“Şehirleri çalkalayan bu dalgalara karşı Nasıruddin Şah’ın büyük veziri, zannediyordu ki Hz.Bâb yaşadıkça bu ateş sönmeyecektir. Çünkü Seyyid Bab’ın bu olayların kaynağı olduğunu biliyordu. Sadrazama

göre, bu kaynak ortadan kalksaydı, bu ayet de sönecekti ve bu nur kaybolacaktı.” İşte Nasıruddin Şah'ın büyük veziri böyle düşünüyordu. Cahil vezir, memleketin son kurtuluş çaresini, Seyyid Bab'ın ölümünde buldu ve müşavirlerini çağırarak, bu düşünceyi onlara açtı ve kararını bildirdi. Onlara dedi ki: "Bakınız Seyyid Bâb ne olaylar çıkardı ve nasıl insanların kalplerini kazandı. Bana göre, memleketin huzursuzluğu Seyyid Bab'ın ölümü ile sona erecek".(Nebil Tarihi kitabı, sayfa 344)

Bu düşünce üzerine Hz. Bab'ı yeniden Çehrik'ten Tebriz Şehrine getirerek yukarıda adları zikredilen ulemanın fetvası üzere ve onların rahatça oruç tutma sevabı ile Ramazan ayı başlamadan iki gün önce yani Şaban ayının 28 inde bildiğini gibi şehit ettiler.

Kutsal Kur'an kitabı 23 yıl içinde nazil olmuştur ve 6660 ayeti vardır ve lakin o kutsal Kitap Hz. Muhammed'in el yazısıyla yazılmamış ve O Hazret'in mühür veya imzası ile de tasdik olmamıştır ve ayrıca Arapça yazılmış olan kelimelerin i'rabı ve noktaları bulunmamaktadır. Bu bakımdan Arapça yazılmış olan kelimelerin i'rabının olmaması ve nokta noksanlığından o kelimelerin sonlarındaki hareketler cümlelerin konumuna göre değişik mânalar göstermektedir.

Hz. Bab Emrini açıkladığından üç sene sonraya kadar yani Maku hapishanesine kadar, kendi el yazısı veya kâtibinin el yazısı ile yazılmış olan kutsal ayetler aşağı yukarı 500,000 den fazla olarak nazil etmişlerdir ve nazil olan ayetlerin hepsini de kendi mühürü ile tasdik buyurmuşlardır. Hâlbuki bütün Âdem'den Hatem'e kadar gelip geçen peygamberlerin hepsinin sürecinde müşahide olan bütün kutsal kitapların âyetleri sayılacak kadar az miktarda görülmektedir. Böylece Hz. Bab'ın Zuhuru'nun haşmeti ve azameti bu

Tanrı Gününün başlangıcı olduğunu göstermektedir.
(Dr.Riyaz Ghadimi'nin kitabında yazılmıştır.)

Hz. Bab Kayyum-ül Esmâ kitabında “Tanrı'nın Zahir edeceği Mazharı'nın muhabbetinin yolunda Kendisini fedâ edeceğini ve O'nun yolunda her türlü cefa, sitem ve küfre razı olacağını anlatarak Tanrı'nın da Kendi sözlerine şahit olduğunu beyan eder.

Bu kutsal akşam hakkında Şirazlı Hafız Divanı'nın 183 üçüncü gazelinde, Hz. Bab (Hz. Alâ) ile Molla Hüseyin'in karşılaşmasını (23 Mayıs 1844) yeni bir kadir gecesi olarak şöyle anlatmaktadır.

*Dün seher vakti beni üzüntüden kurtardılar.
Gecenin karanlığında bana ölümsüzlük suyu içirdiler.*

Tanrı'nın Zatı'ndan gelen ışığın parıltısıyla kendimden geçirdiler. Tanrı sıfatlarının tecelli kadehinden bâde sundular.

*Ne mübarek bir seher, ne kutlu bir geceydi.
O Kadir gecesinde bana bu beratı verdiler.*

*Bundan böyle, işte yüzüm, işte sevgilinin cemâlini gösteren ayna.
Onda bana Tanrı Zatı'nın tecelli edeceği haberini verdiler.*

Muradıma erip mutlu oldumsa, ne var bunda şaşılacak?

*Hak ettim bunu,- zekât olarak bana verdiler.
Hatif bana o gün devlet müjdesi verdi.*

*Bu devleti çevre cefaya sabrettim diye verdiler.
Sözlerimden dökülen ballar, şekerler sabrımın karşılığıdır.*

*Bana bunları o bal ağacı dalından verdiler.
Hafız'ın himmeti, seher vakti ibadet edenlerin nefesleri sayesinde Beni günlerin getirdiği gam zincirinden kurtardılar.*

Bu Mübarek Gün hakkında Hz. Bahauallah Buyuruyorlar: (Ruhi Enstitüsü Kitap 4, Sf. 7)

“Bu Gün, Tanrı'nın en güzel lütuflarının insanlar üzerine saçıldığı gündür. Bu Gün, Allah'ın en büyük inayetinin bütün yaratıklara zerk olduğu gündür. Bu Gün, bütün insan topluluklarının vazifesi, aralarındaki ihtilaflara son verip uzlaşmak ve tam bir birlik ve barış içerisinde O'nun Şefkat ve Merhamet Ağacının gölgesi altında yaşamaktır. Bu Gün onlara yaraşan, makamlarını yükseltip yüksek menfaatlerine hizmet edecek şeylere dört elle sarılmaktır.”

Ve yine aynı Kitapta Sf. 9. Buyuruyorlar:

“Bu Gün, Allah'ın merhamet okyanusunun insanlara görüldüğü gündür. Bu Gün, Kerem Güneşinin bütün parıltısıyla insanlar üzerine parladığı gündür. Bu Gün, İlahi feyiz bulutlarının bütün beşeriyet üzerine gölge saldığı gündür. Bu Çağ, solmuşları, bitap düşmüşleri sevgi ve arkadaşlık yelleriyle, dostluk ve şefkat sularıyla ferahlandırıp dinçleştirme çağıdır.”

Ve yine aynı Kitapta Hz. Bahauallah buyuruyor:

“Bu Yeni ve büyük Dünya Nizamının tesiriyle cihanın muvazenesi bozulmuştur. Bu şaşılacak derecede güzel ve eşsiz Sistem vasıtasıyla ki beşerin müstakâr hayatı devrime uğramıştır. Bu sistem, filhakika, ölümlü gözlerin eşini görmediği bir sistemdir.

Sözlerimin okyanusuna dalınız ki sırlarını çözüp derinliklerinde gizli hikmet incilerini bulabilesiniz. Bu Emrin doğruluğunu kabul etmekte bir an tereddüt göstermeyiniz. Bu öyle bir Emirdir ki, Tanrı kudretinin imkânları onun kanalıyla tezahür etmiş ve Hakkın saltanatı onunla teessüs eylemiştir. ”

Hz. Abdülbaha Buyuruyorlar (Ruhi Enstitüsü Kitap 4 Sf.13)

“Ey İlahi dostlar! Bugün, birlikgünüdür; bugün yaratılış dünyasındaki beraberlik günüdür. “Gerçekte Tanrı, kendi yolunda, sağlam bir duvar gibi, sıkı saflar hâlinde cihat edenleri sever.” Dikkat ediniz, “sıkı saflar hâlinde” diye buyuruyor; yani, kalabalık ve birbirine bağlanmış; biri diğerine kenetlenmiş ve iterek bir dostlarını destekler bir hâlde... Bu ayette açıklanan cihat kelimesinin bu en büyük devirdeki - anlamı, kılıçlar, mızraklar, süngü ve oklarla savaşmak değil, arınmış niyetlerin, iyi amaçların, yararlı ve tesirli öğütlerin, Rahmani vasıfların, her şeye güç Yetirenin hoşnut kalacağı amellerin ve semavi hassaların silahlarıyla donanmaktır. Bu cihattan maksatinsanlığın ıslahı, herkesin doğru yola kılavuzlanması, ruhun hoş kokularının uzaklara ve enginlere yayılması, Tanrısal kanıtların açıklanması, İlahi ve kati burhanlarla ortaya konması ve hayırlı işlerin işlenmesidir. ”

Hz. Bab'ın Makamı

Hz. Bahauallah'ın Makamını iyice anlamak için ilk önce Hz. Bab'ın Makamını anlamak gerekir.

Hz. Bahauallah Hz. Bab'ın Makamı hakkında şöyle buyuruyorlar: (Ayat'i İlahi'nin Farsça bölümü, Cilt 2. Sf. 232)

“O Hazret (Hazret-i Rabb-i Alâ) “İstedigini yapar” Arş'ı üzerinde oturur, “İrade ettiğine Hükmeder” tahtında sâkindir. Hiçbir idrak, onun Zuhuru'nun keyfiyetini (niteliğini) anlayamaz ve hiçbir irfan sâhibi, onun Emri'nin kemiyetini (niceliğini) kavrayamaz. Bütün Sözler'in değeri, onun tasdikine (onayına) bağlıdır. Her iş, onun buyruğuna muhtaçtır. Onun dışındaki her şey, onun emriyle yaratılmıştır ve onun hükmüyle mevcuttur (vardır). İlahi sırların Mazharı'dır, (ortaya çıkarıcısıdır); O, Eşsiz Yüce Allah'ın, Görünmez Saklı Hikmetlerinin Açıklayıcısıdır.”(Çeviren: Haydar Ali Dirioz)

Hz. Bahauallah'ın Makamı

Hz. Bahauallah Farsça “Saklı Sözler” kitabının on sekizinci bölümünde bu konu hakkında şöyle buyuruyorlar:

“Ey Yüce Firdevs'in Sakinleri! Rızvanın yakınındaki kudsiyet fezasında yeni bir Bahçe görüldüğü ve Yüceler İli sakinleri ile en yüce cennette oturanların o Bahçeyi tavaf etmekte bulduklarını yâkin ehline bildiriniz. Oraya girip aşkın sırlarını onun şakayıkından aramaya, bütün ilâhi olgun hikmetleri onun ölmez yemişlerinden tatmaya çalışınız. Oraya girip güvenlik içerisinde oturanların gözleri aydın!”

Bu bölümde Hz. Bahauallah, o zamanın müminlerine yani Hz. Bab'a inanan "Babilere" hitap ederek buyuruyorlar:

Hz. Bab'ın Rızvan Bahçesi yani O'nun Zuhuru ve Dini yanında yeni bir Rızvan Bahçesi'nin açılması yani burada Hz. Bahauallah kendi Zuhuruna ve Dinine işaret etmektedirler. Bu yüce Firdevs'ten kastedilen gayeyi Hz. Bahauallah, kendi yüce makamını belirterek buyuruyorlar:

"Yüceler İli sakinleri ile en yüce cennette oturanların o Bahçeyi tavaf etmekte bulduklarını yâkin ehline bildiriniz." Buyurdıkları gibi, insanların çalışması lazımdır ki bu yüksek imân ve ikân makamına varabilsinler. Bu makama ulaştıkları zaman ancak aşkın sıralarının hakikatlerini onun şakayığında aramaya başlayacaklar, bütün İlahi olgun hikmetlerini onun ölmez yemişlerinden tatmak için gerekli olan kuvvet ve kudrete sahip olabileceklerdir.

SÜBHANÎKE - YA - HU

Hz. Bahauallah, Bağdat'ta Emrini açıkladıktan aşağı yukarı birkaç ay sonra İstanbul'da olduğu zaman, yani '1280 Cemaziyel-Evvel ayının 5'inci akşamı (19 Ekim, 1863) Hz. Bab'ın Emrini açıklamasının yıl dönümü münasebetiyle Kendi el yazısı ile Arapça lisanında, İstanbul'da güzel bir Levih nazil etmişlerdi." **Bu Levih adını birinci ayetten alarak Nakûs Levhi (Çan Levhi) diye bilinmektedir.** Aynı zamanda bu Levh'e Subhanike Ya Hu olarak da değinilmektedir. Bu Levhin, böyle bir mübarek gün münasebetiyle izhar oluşu, o tarihi bayramı kutlayanların kalplerini büyük bir sevinçle doldurdu. Hz. Bahauallah'ın bu mübarek levih'den yalnız bir paragrafını tercüme edilmiştir ve aşağıda yazılı olduğu gibidir:

" Ey eşsiz ve tek olan Tanrı'nın Râhibi! Tanrı Günü geldi, Üstünlük Cemâli, mukaddeslik ve nurlu Arşı üzerine oturdu' diye çana vur (çanı çal). Ey O. Ey O olan O. Ey kendisinden başka bir kimse mevcut olmayan O. Sen Sübhân'sın, her şeyden münezzehsin."

Bu levih Sn.H.A. Dirîöz tarafından şairane bir şekilde tercüme edilmiş ve yakında onun basılmakta olan kitabında göreceksiniz.

Hız. Bahauallah'ın diğer Levihleri gibi, ancak Tanrı'nın Yüce Mazharının Kaleminden çıkabilen sözler tarif edilmez bir kuvvetle çınlar. Hız. Bahauallah'ın orijinal ve derin eşsiz sözleri öyle güzellik ve ritme sahiptir ki bunu hiç bir kalem tarif edemez. Ahbabları hep birlikte terennüm etmeğe iten bir üslupla yazılan bu Levih, okunduğu zaman sevinç ve neşe havası yaratmaktadır. Bağdat'tan ayrıldıktan hemen sonra, Zuhur Küresinin yükselişini açık ve haşmetli sözlerle bildirir; gizlilik perdeleri arkasına gizlenmiş olan O'nun artık açığa çıktığını teyit eder. Emrinin Kudret ve İzzetini över, Tanrı Günü'nün geldiğini ifâde eder; en yüce cennet sakinlerinin kendilerini hazırlamalarını ve Tanrı'nın Huzuruna çıkma ehliyetini elde etmek için onları davet eder; âşıklarına, Maşuklarının gelişini kutlamalarını ve sevinmelerini söyler ve bu Zuhurun müjdesini insanlara vermeleri için bütün yaratıklara çağrıda bulunur. Ve nihayet, Kendinden başka her şeyden kesilmeleri, kalplerinin O'nun sevgisi ile tutuşmalarını, arzusuz ve temiz olmalarını, Emrinin yayılmasına kendilerini adayarak dostlarının yeryüzünde yaşayanlara galebe çalmaları için dua eder."**(Hız. Bahauallah'ın Zuhuru, cilt 2, sayfa 33)**

Hız. Bahauallah'ın Makamını anlamak, ancak O'nun kendi Yüce Kalem'inden nazil olan eserlerinden yararlanarak mümkün olur. Bu bakımdan Hız.

Bahau'llah'ın Ayet ve Levihlerinden alıntılar yaparak burada yazılması uygun görülmüştür.

Hz. Bahau'llah'ın ziyaretnamesinden alıntılar:

(Bahai Münacatları Sf. 132-133)

“Ey Kibriya'nın Mazharı, Bekânın Sultanı ve yerde gökte bulunanların Padişahı!

Senin Yüce Nefsinden görünenin senâ'sı ve Senin Ebha Cemâlinden doğanın Bahâsı, Senin üzerine olsun!

Şahadet ederim ki, Allah'ın saltanat ve iktidarı, azamet ve kibriyası Seninle göründü. Kıdem Güneşleri, kaza semâsında Seninle parladı ve görünmeyenin Cemâli, bedâ ufkundan Seninle yükseldi.

Yine şahadet ederim ki; Senin Kaleminin tek bir hareketiyle, “Kaf ” ve “Nun” hükmü göründü. Allah'ın gizli sırrı belirledi; varlık başladı ve Zuhurlar gönderildi.

Yine şahadet ederim ki; Mâbud'un Cemâli Senin Cemâlin ile göründü. Maksud'un Yüzü Senin Yüzünle parladı. Katından sâdır olan tek bir kelime üzerine varlıklar ikiye ayrılarak, muhlisler en yüksek zirveye çıktı ve müşrikler en aşağı derekelere indi.

Ve yine şahadet ederim ki, Seni tanıyan Allah'ı tanımış oldu. Senin mülâkatına eren Allah'ın mülâkatına ermiş oldu. İmdi, ne mutlu Sana ve ayetlerine inanıp saltanatına boyun eğene, Senin mülâkatınla müşerref olup, Senin hoşnutluğuna erene ve Senin çevrende dönüp Senin Arş'ın önüne gelene. Vay Sana zulmedene, seni inkâr edene, âyetlerine küfredene, saltanatına karşı gelene, nefsinle muhârebe edene, yüzüne karşı kibirlenene, bürhânınla mücadele eyleyene, hükümet ve iktidarından kaçarak, Emir parmağı ile Mukaddes Elvah'a müşrik diye yazılmış olan kimselere katılana!

İmdi, ey İlahım ve Sevgilim! Kendi rahmet ve inâyetinin sağından, bana lütuflarının kutsal kokularını gönder ki, beni, benden ve dünyadan alıp Senin yakınlık ve mülakatın semtine götürsün. Sen gerçekten dilediğini yapmaya muktedirsin ve Sen gerçekten her şeye muhittir.

Ey Allah'ın Cemâli! Allah'ın senâ'sı ve zikri, Allah'ın Bahâ'sı ve nuru senin üzerine olsun. Şahadet ederim ki, ibdâ'nın gözü, Sana benzer bir mazlum görmemiştir. Günlerini, belâ kasırgaları içinde geçirdin. Kâh zincirler ve boyun lâleleri; kâh düşman kılıçları altında idin. Bütün bunlarla beraber, Bilici ve Hikmetli'nin katından Sana emrolunanı, insanlara emrettin. Rûhum cefalarına feda; nefsim belâlarına kurban."

En Kutsal Kitap olan Kitab-ı Akdes de, Hz. Bahau'llah kendi Makamını şöyle açıklamaktadır:

"Allah'ın kulları için yazdığı ilk görev, Vahyinin Doğuş Yeri ve yasalarının kaynağı olan ve hem Emir ve hem de yaradılışâleminde O'nun makamını temsil eden yani O'nun Nefsinin Makamını tanımaktır."

Bu bakımdan, bütün gelmiş geçmiş peygamberler bu Zuhuru- külli ilahiye olan, yani Hz. Bahau'llah'ın Zuhuruna "Allah'ın Günü" diye ve Tanrı Melekûtunda bulunan "Adalet Saltanat'nın" da yeryüzünde kurulacağına işaret etmiş ve müjdelemişlerdir.

Hz. Bahau'llah Farsça Saklı Sözler kitabının yirmi üçüncü bölümünde şöyle buyuruyorlar:

"Ey Aşk Diyarının Sâkinleri! Fâni rüzgârlar bâki sem'ayı sardı ve kara dumanlar ruhani Gencin güzelliğini örttü. Aşk Şehinşahı zalimler elinde, Kudsiyet Güvercini baykuşlar pençesinde. Bütün Mele-i Alâ ve

nurani otağ sakinleri buna ağlayıp inliyor. Siz ise gaflet toprağında rahat rahat oturmuş kendinizi halis dostlardan sanıyorsunuz. Ne boştur sandığınız şey!”

Hız. Bahauallah Farsça Saklı Sözler’in on yedi ve on sekizinci bölümünde ve özellikle de otuz dokuzuncu bölümünde o zamanın müminlerini yeni zuhurun kapısının açılmasına beşaret (müjde) buyurmuşlardır, bu bölümünde daha fazla ve apaçık Allah’ın Mazharı’nın zalimlerin ellerinde tutuklu ve esir olduğunu, aşk diyarının sakinlerine böylece anlatırlar.

“Baki Şem’a” “Ruhani Gencin Cemali” ve “Aşk Sultanlarının Sultanı”, zalim baykuşların elinde tutukludur, O yüce zat; Hız. Bahauallah’tan başka bir zat değildir.

İnsanlar gaflet dolayısıyla Allah’ın yeni mazharını tanımaktan kendilerini mahrum ettiler.

Saklı Sözler’de aymazlığın niteliği “Gaflet”ten, diğer olumsuz niteliklerden daha fazla söz etmiştir. Hız. Bahauallah SaklıSözler’de bu mevzu konusunda insan gerçeğini karşısına alarak, sakinması gerektiği şeyleri dile getirmişlerdir. Saklı Sözler’in nazil olduğu günden bu güne kadar insanların bu yüce zuhuru kabul etmemelerine sebep “gaflet” olmuştur. İnsanların yüreği bu gaflet pasından arınırsa, elbette o zaman kalplerin aynası temiz ve saf olacak ve Gerçek Güneş’in ışınları onların temiz kalplerine yansıyacaktır. Bu gafletin haddi o kadar yüksektir ki Allah’ın nidasının insanlar arasında yükselmesi, doğrudan doğruya gönderdiği levihler, risaleler, hitabeler ve nasihatlerle bütün önemli insanlara bilhassa sultanlara, dinlerin liderlerine, şahırlara ve bütün memleketlerin reislerin uyarmasına rağmen yeryüzünde bulunan önemli insanlar bu gaflet uykusundan uyanmadılar. Yalnız kendilerini değil, tüm dünya insanlarını Gerçek

Güneşinin yansımasından mahrum ettiler, bu ilâhi yüce zuhurun tecellisinden mahrum kıldılar.

Saklı Sözler'in yetmiş yedinci ve kırkinci bölümünü beraber incelersek, görürüz ki bu iki bölüm birbirilerini tamamlıyorlar. Bildiğimiz gibi Farsça Saklı Sözler'in yetmiş yedinci bölümünde, Hz. Bahauallah kendi İsminden yalnız iki harfini açıklamıştır ve üçüncü harfi insanların anlama kapasiteleri olmadığı için beyan edilmemiştir. Bu bakımdan Hz. Bahauallah'ın bu büyük Zuhuru insanlar için tamamen açıklanmamıştır.

Bahai Dinin 1.Yüz Yılı kitabının elli ikici sayfasında yazıldığı gibi: Hz. Bahauallah'ın Zuhuru devresinin etki süresi en aşağı beş yüz bin yıl olacaktır. Bu bakımdan ileride zuhur eden Mazharlar; müstakil, kudretli, haşmetli, satvetli ve istediklerini yapan mazharlar olmalarına rağmen yine de Hz. Bahauallah'ın Emrinin gölgesi altında, O'nun ilahi Zuhurunu tamamlayacaklardır.

Hz. Bahauallah'ın Zuhuru o kadar büyüktür ki yazmak ve söylemek ile ifade etmek olası değildir ve belki de imkânsızdır. Ancak bu Zuhurun yüceliğini Hz. Bahauallah'ın kendi beyanı ile izah edebiliriz.

Hz. Bahauallah Akdes Levhinde Hıristiyanlara hitaben şöyle buyuruyorlar (Hz. Bahauallah'ın Levhleri, Akdes Levhi, Sf.5):

“Hakikaten Ürdün nehri, (yani Hz. İsa'nın Zuhuru) En Büyük Denize (yani Hz. Bahauallah'ın kendi Zuhuru) vasıl oldu. Oğul (Hz. İsa) Mukaddes Vâdi'de “Lebbeyk, Allahümme Lebbeyk” (Emrin baş üstüne, Ey Allah'ım! Emrin baş üstüne) diye sesleniyor. Tur, Evin çevresinde dönüyor (yani Hz. Musa O'nun Zuhurunun etrafında tavaf etmektedir). Sidre (Yanan Ağaç), “Maksûd, erişilmez bir yücelikle geldi” diye nida ediyor. ...”(Türkçeye Tercüme eden Haydar Ali Diriöz) ve

ayrıca bu levh hakkında ve ingilizce yorumlanan kitabın ismi "A study of Baha'ullah's Tablet to the Christian by M. Sours with commentary"

Hz. Bahauallah Fransa Kralı olan üçüncü Napolyon'a gönderdiği bir levhinde şöyle buyuruyorlar: (Vaat Edilen Gün Geldi kitabında sayfa 39)

« Ey Paris kralı ! Keşişe söyle çan çalmasın. Hakk'a yemin olsun! En ulu Çan, İsm-i Azam olan kişinin heykelinde ortaya çıktı ve yüceleryücesi Rabbin irade parmakları onu ölümsüzlük ceberrutundakendi Ebha adıyla çalmaktadır... Ey Kral ! Ölmezlik Şehrinin ötesindeki mukaddes ve beyaznoktanın üstünde, Sina'da Yeşil Ağaç'tan alev alev görünen Ateşin 'Benden başka günahları bağışlayıcı ve acıyıcı bir Tanrı yoktur' çağrısına kulak ver. »

Bu Levihte Hz. Bahauallah Napolyon'un düşüşünü haber verir, sebebini açıklar ve onun hatasını düzeltmedikçe ve Allah'ın Emrine hizmet etmek için ayağa kalkmadıkça mahviyetinin kaçınılmaz olduğunu beyan eder.

Hz. Bahauallah'ın Akka kalesinde tutuklu bulunduğu zaman Papa Pius IX'ya gönderdiği levihde şöyle buyuruyorlar (Ordular Rabb'inin Çağrısı kitabı, sayfa 34, 35 ve 38)

"Ey Papa! Yırt at perdeleri. Rabler Rabbi bulutların gölgesinde geldi; hüküm, Aziz ve istediği gibi davranan Tanrı tarafından yerine getirildi...

O, gerçekten, ilkinde olduğu gibi yine Gökten indi. Dikkat et de Ferisilerin açık bir kanıt ve tanıt olmaksızın O'nunla mücadele ettikleri gibi sen de O'nunla mücadele etme...

Zuhurun sultanı evlerin en harap olanında yaşarken sen saraylarda mı kalıyorsun? Onları isteyenlere bırak; sevinç ve coşkuyla Melekûta bak...

Rahman olan Rabbinin adıyla dünya halkları arasında kalk ve güven elleriyle Dirim Kadehini al; önce kendin iç, sonra tüm inanç sahiplerinden ona yönelenlere sun...

Ruh'u hatırla; zuhur ettiği zamanda yaşayan en âlim kişiler O'nun aleyhine hüküm verirken, basit bir balıkçı O'na iman etti. O halde, siz ey anlayış sahipleri, ibret alınız! ...

Ey Başrahip! Çürüyen kemikleri Yaratanın, O'nun İsm-i Azam'ı olan Kimse'nin ağzından verdiği öğütlere kulak ver. Sahip olduğun süsleri sat ve onları geceyi gündüze ve gündüzü geceye çeviren Tanrı'nın yoluna harca. Tahtını krallara bırak ve yüzünü Tanrı'nın Krallığına çevirerek yaşadığın yerden çık; dünya bağlarından arınmış olarak yer ve gök arasında Rabbine övgüler sun. İşte isimlerin Maliki, Aziz ve Her Şeyi Bilen Rabbin katından sana böyle buyurdu..."

İlginçtir ki, bu Levhin vahyinden hemen sonra, asırlardan beri Hıristiyan âleminde çok güçlü olduğunu ispatlayan ancak bir süreden beri gücü ve nüfuzu azalmış olan Papanın cismani saltanatı semavi Pederin kelimelerinin gücüyle dramatik bir şekilde sönmüştü.

Ve yine Hz. Bahau'llah'ın Akka'da nazil ettikleri ve Rus Çarı Alexander II 'ye gönderdiği levihte şöyle buyuruyorlar (Ordular Rabbi'nin Çağrısı kitabı, sayfa 52):

Bu levhede Hz. Bahau'llah Kendi yüce makamını beyan eder, Kendisinin Semavi Peder olduğunu açıklar ve O'nun adına ayağa kalkması için çağrıda bulunur, Mesajını bildirir ve milletleri Dinine davet eder.

“Ey Rus Çarı! Kutsal olan Padişahlar Padişahı Tanrı'nın sesine kulak ver. Mele-i Ala arasında en güzel isimlerle ve yaratık âleminde Tanrı'nın Nurlular Nurlusu adı ile adlandırılmış olan Kimse'nin oturmakta bulunduğu yere doğru uçuşa yönel. Sakın arzuların seni, Rahman ve Rahim olan Rabbinin yüzüne yönelmekten alıkoymasın...

Sakın ki saltanatın seni o Yüce Sultan'dan alıkoymasın. O gerçekten Kendi melekûtuyla geldi ve tüm zerreler şöyle haykırıyor: “İşte! Rab tüm azametiyle geldi.” Baba geldi ve Oğul kutsal vadide “Lebbeyk, ey İlahım Allah, lebbeyk” diyor. Sina Beyt'in çevresini dönüyor, Yanar Çalı ise yüksek sesle: “Bol Verici, bulutlara binmiş olarak geldi! Ne mutlu O'nun yakınına gelene ve vay O'ndan uzak durana!” diyor...

İnsanlar arasında bu zorlayıcı Emrin ismiyle ayaklan ve sonra ulusları Yüce ve Büyük Tanrı'ya çağır.“

Yukarıda zikrolunan bir kaç levihlerden gaye, bu asırda Tanrı'nın yüce Mazharı olan Hz. Bahau'llah'ın Yüce Makamını anlatmaktır.

Eski gelip geçmiş peygamberlerin hepsine Kutsal Ruh vasıtasıyla Tanrı'nın Vahyi ulaşmıştır, misal olarak Hz. Musa'ya Tanrı'nın Vahyi, yanan ve parlayan çalı ile olmuştur ve Hz. İsa'ya Vahiy Ruhani Güvercin vasıtasıyla olmuştur ve Tanrı'nın Vahyi Hz. Muhammed'e de Cebrail ile ulaşmıştır. Bu mübarek Zuhurda Tanrı'nın Vahyi Hz. Bahau'llah'a doğrudan doğruya vasıtasız olarak ulaşmıştır, yani Hz. Bahau'llah, Tanrı'nın adına ve O'nun Sesiyle konuşmuştur.

Hz. Bahau'llah buyuruyorlar (Hz. Bahau'llah'ın Zuhuru kitabından Cilt 4 Sf.135-136 kadar alıntılar):

“Geçmiş Dinlerde Allah’ın Vahyi Kutsal Ruh aracılığı ile dolaylı olarak yapılmıştır. Ancak ilk kez olarak bu Zuhurda Allah’ın Yüceler Yücesi Ruhunu doğrudan doğruya Kendisini Hz. Bahauallah’a izhar etmiş ve Allah’ın Gününü getirmiştir.

‘Tahran’daki Siyah Çal’a uzanan zamanlardan beri Hz. Bahauallah Allah’ın “En Yüce Ruhunun kati suretle O’na izhar olduğunu iddia etmiştir. Yazılarının incelenmesinden de açıkça görüleceği gibi o Onu asla terk etmedi ve Misyonu boyunca bu ‘Yüce Ruh’ tarafından desteklendi ve canlandırıldı. Heykel Suresinde Hz. Bahauallah Allah’ın Mazharlarına nazil olan Kutsal Ruhun, o her neyse, bu ‘En Yüce Ruh’ vasıtasıyla var olduğunu teyit eder. Bunlar O’nun sözleri:

“Benim Heykelimde Yüceler Yücesi, Övülen Allah’ın Heykelinden başkası ve Benim güzelliğimde Allah’ın güzelliğinden başkası, Benim Zatımda, Onun Zatından başkası, Benim hareketimde Onun hareketinden başkası, Benim razılığimde Onun razılığında başkası, Benim Kalemimde Onun Kaleminden başkası görülmez. Benim Ruhumda Hakikatten ve Benim Zatımda Allah’tan başkası görülmez. Ruh’ul-Kuds’un kendisi bu En Yüceler Yücesi Ruh tarafından izhar olan tek bir harf aracılığı ile vücut bulmuştur, eğer anlayanlardan olsaydınız.”

O halde, Yüceler Yücesi Ruh, Kutsal Ruh’un babası ve Allah’ın sıfatlarını insanoğluna Vahiy edendir. Onun vasıtasıyla bütün Vahiylere indirilmiş ve bütün yaratılan şeyler var olmuşlardır. Ezelden beri var olan ve ebediyete kadar da var olacak olan bu ‘Yüceler Yücesi Ruh’ daha önce hiç bir zaman kendisini direkt olarak insanoğluna açıklamamıştır. Milyonlarca yıldan beri Allah, insanoğlunun ruhen ve aklen bu en büyük Zuhuru alabilecek bir noktaya gelmesi için beklemiştir.

Hız. Bahauallah Allah'ın insanları yaratmasındaki maksadının gerçekten bu olduğunu beyan etmiştir. Bir Levihte şöyle buyurur:

“Allah'ın Günü diye bilinen- o gün ki Onun bütün Peygamberlerin, Seçkinlerinin ve kutsal Bütün yaratılanların altında yatan maksat bu en yüce, Onun Kitaplarında ve Yazılarında Allah'ın kişilerinin şahit olmayı arzuladıkları – bu en kutsal Gün'ün açıklanmasıdır.”

Dünyada bulunan bütün dinlerin ümmetleri, son günlerde beşeriyet âleminde, çok muhteşem bir dönem kendini gösterecektir ve ayı zamanda da çok korkutucu, ürkütücü ve dehşet verici günlerin de vuku bulacağına işaret etmişlerdir. Bu vuku bulacak günlerin ismini de “Büyük Kıyamet, Yüce Mahşer, Yargı Günü ve Zaman'ın sonu (Ahir-ül zaman)” olarak adlandırmışlardır.

Tanrı'nın göndereceği bu Muhteşem Zuhuruna, yani Tanrı'nın bu yüce zuhuruna geçmiş dinler beklemektedirler: Yahudiler Tevrat'ta beyan edildiği gibi iki zuhurun zahir olmasını yani “Ordular Rabbi'nin Çağrısı” ve “Hz.Mesih'in Zuhurunu”, Hıristiyanlar da İncil'de zikredildiği gibi iki zuhurun zahir olmasını yani Hz. Mesih'in ve Hz.İliya'nın zuhurunu ve Müslümanlar ise iki zuhuru yani Hz. Mesih ve Hz. Mehdi'nin zuhurunu beklemektedirler. Onların zuhurlarının dolayısıyla, dünya bir parça cennet gibi olacak, adalet, zulüm ve sitemin yerine karanlık dünya aydınlık yerini alacak, adalet ve insaf dünyayı saracaktır. Milletler ve ümmetler arasında bulunan düşmanlık ve ayrılık tamamen ortadan kalkacak ve dolayısıyla sulh, sefa, birlik ülfet ve muhabbet onların yerini alacaktır. Bu beşeriyet dünyası Tanrı Melekûtundabulunan saltanatının aynası olacak ve nasut dünyası lahut dünyasında bulunan Tanrı'nın saltanat tahtının aynası

olacaktır. Bütün dünyada bulunan milletler ve dinler bir millet ve bir din olacak ve dünyada bulunan zararlı düşünceler, ırk ve vatan taassupları, kuruntular ve evhamlar tamamen ortadan kalkarak mahvolacaktır.

Hz. Bahau'llah Kendisibu Yüce Zuhuru hakkında şöyle buyuruyorlar (Bahau'llah'ın Sesi Kitabında bent 6-11 ve bent 85kadar):

“Yeryüzünde yaşayan çeşitli milletler Vaat Edilen'in gelmesini sabırsızlıkla gözlüyorlardı. Nihayet Gerçeklik Güneşi doğdu. O doğar doğmaz, Hak yoluna mazhar olanlardan başkası O'na arka çevirdiler. Gerçek müminlerin erebileceği makamı bugünden açıklamak istemiyoruz; bunu yapacak olursak bazıları sevinçten düşüp ölebilirler.

Beyan Noktası (Hz.Bab) bir yerde; “İçinde benden sonra gelecek olan Zuhur'un potansiyelini taşıyan tohum, çevremde dolaşanların cümlesinden üstün bir kudret ve kuvvete sahiptir.” Ve başka bir yerde “Benden sonra gelecek Zat'ın vasfında söylediğim ve söyleyeceğim tek söz 'O'nu hakkıyla vasıflandıramaz, kitabımda O'na dair geçen hiçbir anış O'nun emrinin büyüklüğünü hakkıyla anlatamaz' sözünden ibaret olan yazılı tanıklığımdır” diyor.

Bu sözlerde saklı mana denizlerinin derinliğine dalanlar, bu kudretli, yüce ve mukaddesler mukaddesi Zuhur'un hayal sınırlarını aşan ululuğu ve nurluluğu hakkında az da olsa bir fikir edinmiş olurlar.

Bu kadar anlı şanlı bir Zuhur'un kendine sadakatle bağlanmışlara vereceği şerefin derecesini anlamak kolaydır. Hakk'a yemin olsun ki, bu gibilerin nefesi bütün dünya hazinelerinden daha değerlidir. Ne mutlu erenlere! Vay olsun gafillere!

Cidden söylüyorum: Bu Gün, Vaat Edilen'in Yüzü'nün görülüp Sesi'nin işitilebileceği gündür. Allah'ın nidası yükseldi, cemalinin nuru parladı. Boş sözler gönül safhasından silinmeli ve herkes açık bir yürek ve arı bir düşünce ile O'nun Zuhuru'nun alametlerine, Peygamberliği'nin delillerine ve Celâli'nin (büyüklüğünün, ululuğunun) işaretlerine bakmalıdır.

Bu Gün, cidden büyük bir gündür. Bütün mukaddes kitaplarda ondan "Allah'ın Günü" diye bahsedilmiş olması büyüklüğüne bir delildir. Her peygamberin, her Tanrı elçisinin ruhu bu hayranlık verici Gün'ün hasretini çekmiştir. Yeryüzünde yaşayan çeşitli kavimler ve milletler hep bu Gün'ün özlemi içindeydiler. Bununla beraber, O'nun Zuhuru'nun Güneşi Tanrı iradesinin göklerinde görününce, bütün milletler ve kavimler, Hakk'ın kendi lütuf ve inayetiyle Kendi yoluna kılavuzladıkları hariç olmak üzere, O'nu tanımayıp gaflette kaldılar.

Ey Beni anmış olan! Bu Gün, yeryüzünün sakinleri ile O'nun Parıltısı arasına gerilen kalın bir perde, onlara Rabbin nidasını işittirmiyor. Cenâb-ı Hak'tan dileyelim ki bu perde kalsın, birlik nuru bütün dünyayı kapsasın, "Padişahlık Tanrı'nındır" mührü bütün milletlerin alınına basılsın.

Tanrı'nın gerçekliğine yemin olsun! Bu Günler, Peygamberler ve Nebiler zümresinin, mübarek Harem bekçilerinin, Semavi Otağ sakinlerinin ve Celâl (büyüklük, ululuk) Çadırında oturanların imtihana çekilip sınandıkları günlerdir. Bu böyle olunca, Tanrı'ya ortak koşanların çekileceği imtihan ne yaman olsa gerek!

Ey Hüseyin! Bir kısım insan topluluklarının İmam Hüseyin'in dönüşünü nasıl şiddetle özlediklerini göz önüne getir. O'nun Kaim'den (ayakta duran, namaz

kılan anlamında olup Kıyamet Günü'ne yakın bir zamanda zuhur etmesi beklenen Mehdi için kullanılır) sonra geleceği, geçmiş günlerde, şanı yüce Tanrı'nın seçkinleri tarafından haber verilmişti. Bu mukaddes Varlıklar, Tanrı'nın türlü inâyetlerine tecelligâh olan Zat görününce, Kaim bile dâhil olmak üzere, bütün Nebi ve Peygamberlerin o Vaat Edilen'in açtığı bayrak altında toplanacaklarını da haber vermişlerdi. O saat şimdi çalmıştır. Dünya, O'nun Cemali'nin parıltısıyla aydınlanmıştır. Bununla beraber, bakınız, dünyayı dolduran bu insan kitleleri O'nun yolundan nasıl saptılar! İsimlerin Sultanı olan Zat'ın yardımıyla kendi evham ve hayal putlarını kırıp yâkin (doğruluğundan emin olunan bilgi) şehrine girenler istisna olmak üzere, kimse O'na inanmak istemedi. O'nun nefis şarabının üzerindeki mühür, bu kutlu Zuhur gününde, O'nun Kayyum (bâki, ezeli)ismiyle kaldırıldı ve herkese sunuldu. Kadehini doldur, O'nun kutlular kutlusunu ve övülen adıyla iç!

Kavim ve milletlerin saati geldi çattı. Tanrı'nın mukaddes kitaplarında yazılı vaatleri yerine geldi. Allah'ın Şeriatı Siyon'dan çıktı. Kudüs ve onun etrafındaki tepelerle kırlar bu Zuhur'un ışığı ile aydınlandı. Tehlikedekilere yardım elini uzatan ve varlığı ancak kendi varlığına bağlı bulunan Allah'ın kitaplarında açıkça bildirilen şeyleri ayrıntılarıyla düşünenlere ne mutlu! Ey Tanrı dostları! Bunun üzerinde iyice düşününüz, kulağınız O'nun sözünde olsun ki, O'nun fazıl ve inâyeti ile vefa pınarının billur suyundan içip Emir'nde kayalar gibi sabit ve sarsılmaz olasınız.

Eşya'nın Kitabı'nda "Rabbin korkusundan ve O'nun ululuğundan kayaların içine giriniz, toprağın altına saklanınız" denilmiştir. Bu ayeti okuyup da iyice düşünenlerin bu Emir'deki büyüklüğü görmemesi veya

bu Gün'ün, Tanrı'nın Kendi Gün'ünün, büyüklüğünden şüpheye düşmesi ihtimali yoktur. Bu ayetten sonra gelen ayette "O günde hamdüsena yalnız ve yalnız Rabb'a övgü olacaktır" deniyor. Bu Gün, Yüce Ulu'nun Kalemi tarafından tüm mukaddes kitaplarda ululanmış olan gündür. Bu kitaplardaâyet yok ki O'nun mukaddes Adı'nı temcit etmesin. Hiçbir semavi kitap yok ki bu Gün'de meydana gelecek mutluluk verici olayları terennüm etmesin. Semavi kitaplarda ve mukaddes sayfalarda bu Zuhur'a dair geçen şeyleri bir bir anacak olsak söz bu levihe sığmayacak kadar uzar. Bu Gün'de, herkesin güveni Allah'ın fazıl ve inayetine olmalı, herkes büyük bir hikmetle Emri yaymaya bakmalıdır. O zaman ve ancak o zamandır ki bütün yeryüzü O'nun Zuhuru'nun nurunu yansıtır.

Celil (ulu) olsun bu Gün! Bu Gün, Rahman'ın (Merhametli) güzel kokulu merhamet yellерinin imkân dünyasına estiği gündür. Bu Gün, şanına geçmiş asır ve devirlerin yetişemeyeceği kadar kutlu bir gündür. Bu Gün, Kıdem Cemali'nin Kendi mukaddes makamına yöneldiği gündür. Kıdem Cemali'nin Kendi mukaddes makamına yönelmesi üzerine bütün yaratıklar ve onların ötesinde Yüceler Zümresi yüksek sesle çağrıştılar; "Koş, ey Kermil, koş! İşte İsimler Ülkesinin Sultanı ve Gökların Yaratanı olan Rabbin Cemali senin üzerine oturdu."Bunu işiten Kermil Dağı sevincinden vecde gelerek sesini yükseltti ve haykırdı; "Ey gözlerini bana çevirip adımlarını bana yöneltmek lütfunda bulunan! Canım Sana kurban! Ey ebedi hayat Kaynağı! Ayrılığın beni bitiriyor, huzurundan uzak kalışım ruhumu yakıp kavuruyordu. Hamdolsun Sana ki çağırına icabet etmeme beni muvaffak kıldın, mübarek ayaklarını üzerime basmakla beni şereflendirdin, kendi Gününün hayat verici hoş kokusuyla ve kendi Kaleminin heyecanlandırıcı sesiyle beni canlandırdın.

Senin Kalemin İsrail'in borusudur. Her direnci kıran mübarek Emri'nin zuhur saati çalınca Ruhundan kendi Kalemine üfledin ve işte o anda bütün yaratık dünyasının temeli sarsıldı, bütünyaratıkların Sahibi Olan'ın hazinelerindeki saklı sırlar insanlığa açıldı." Kermil'in bu haykırışı yüce makamımıza erişince cevap verdik: "Ey Kermil! Şükürler sun Rabbine! Ayrılık ateşiyle yanıp kavrulduğun bir sırada huzurumun denizi senin karşında dalgalandı, seni ve bütün yaratıkları, görünür görünmez her şeyi sevinçle doldurdu. Sevin, şad ol; Tanrı bu Gün kendi tahtını senin üzerine kurdu, seni Kendi ayetlerinin matlaı (doğuş yeri), burhanlarının (kesin kanıtlarının) maşığı (kaynağı) yaptı. Ne mutlu senin çevreni dönenlere! Ne mutlu senin şanlı adını yayanlara! Ne mutlu Rabbin Allah'ın sana gösterdiği lütuf ve keremi birbirlerine anlatanlara! İmdi, Celâl (büyüklük, ululuk) Sahibi Rabbinin ismiyle ölümsüzlük kadehini alıp iç ve sana olan merhametinin bir belirtisi olmak üzere kederini sevince çeviren Rabbine şükürler sun. O, kendi tahtının makamını, ayaklarının bastığı yeri, huzuruyla müşerref olan bu noktayı, nidasının yükseldiği bu yöreyi, gözyaşları döktüğü bu mekânı gerçekten sever.

Ey Kermil! Siyon'a seslen ve şu müjdeyi ver:Fani gözlerden Gizli Olan geldi. O'nun her şeyi yenici hâkimiyeti meydana çıktı. O'nun her şeyi kaplayan parıltısı ayan oldu. Sakın durma, duraklama. Koş, gökten inen Tanrı şehrini tavaf et. Allah'ın emanetini bıraktığı kimselerin, temiz yüreklilerin, mukarrep (Allah'a yakın olan) meleklerin secde ederek tavaf ettikleri bu Semavi Kâbe'nin çevresini dön dolaş. Bu Zuhur'un müjdesini yeryüzünün her noktasına ve her şehrine götürmeyi ne kadar isterdim! Bu Zuhur, Sina'nın âşık olduğu zuhurdur. O'nun ismiyledir ki Yanan Çalı "Yerin ve göğün padişahlıkları Rab'lerin

Rabbi olan Allah'a mahsustur" diye çağırılmaktadır. Gerçeği söylüyorum; Bu Gün, kara ve denizlerin bu müjdenin sevinci ile çırpındıkları gündür. Ezelden beri birçok şeyler fâni akılların ve kalplerin algılayışına sığmayan bir lütuf ve kerem eseri olarak bu Gün için saklanmıştı. Yakında Allah kendi gemisini senin üzerinde yüzdürecek ve İsimler Kitabında anılan Baha milletini var oluş alanına çıkaracaktır.

Mukaddesler olsun insan cinsinin Rabbi! O'nun isminin anılmasıyla yerin bütün zerrelere titremiş, Ululuk Dili kendi bilgisinde gizli ve kudretinin hazinelerinde saklı şeyleri açığa dökmek için harekete gelmiştir. Gerçekten O, aziz ve yüce isminin kudretiyle, bütün yerde gökte bulunanların mutlak hâkimidir.

Ey kullar! Bu cana can katan ruhani baharda sizlere yaraşan şey, üzerinize boşalmakta olan rahmet sağanaklarıyla ruhlarınızı tazeleyip canlandırmaktır. Ululuk Güneşi parlamakta, bağış bulutu gölge salmakta. Kısmetli ona derler ki kendini bu büyük inayetten paysız bırakmaz ve Dost'u bu yeni kılığında tanır.

Söyle: Ey insanlar! Tanrı'nın lambası yanıyor, onu itaatsizlik rüzgârlarıyla söndürmeyiniz. Gün, övgü günüdür. Kendi rahatınızı düşünmeyiniz, yüreğinizi temiz ve lekesiz tutunuz. Şeytanlar yolunuzun üzerinde pusu kurmuş, sizi bekliyorlar. Uyanık olunuz. Biricik gerçek Tanrı'nın isminin ışığıyla kendinizi karanlıklardan kurtarınız. Gözünüz kendinizde değil, Sevgili'de olsun.

Söyle: Ey sapmışlar! Daima doğruyu söyleyen Haberci, size Sevgili'nin geleceğini haber vermişti. İşte O şimdi geldi. Neden bu duygusuzluk ve sönüklük? Perde arkasındaki o Pak perdesiz geldi. Niçin bu solukluk? Hem İlk hem Son, hem Hareket hem Sükûn

olan Kimse işte gözlerinizin önünde. Bugün, Başlangıç Sonda görünmüş ve Sükundan Hareket doğmuştur. Bu hareket, Rabbin sözlerinin bütün yaratık dünyasına yaydığı hareketten meydana gelmiştir. Bu hararetle ısınıp canlanan herkes, Canan'ın civarına koşar, bu harareten mahrum kalanlar ise bir daha canlanmamak üzere donar kalır. Bugün hakiki irfan sahibi ona derler ki, dünya ve dünyadaki hiçbir şey onu bu Gün'ün nurunu görmekten alıkoyamaz ve halkın dedikodusu onu doğru yoldan çıkaramaz. Ölü ona derler ki, Zuhur'un bu sabahında tatlı tatlı esen ve ruhları okşayan rahmani (Tanrı'dan gelen ve hayırlı olan) yellere canlanmaz. Bağlı o kimsedir ki, Çözücü'yü tanımaz, hırs ve arzu zindanında şaşkın ve perişan kalır.

Ey kullar! Bu pınardan içen ebedi yaşayışa erer, içmeyen ölü sayılır. Söyle: Ey çirkin işler işleyenler! Hırs sizi her şeyden Doymun Olan'ın tatlı sesini işitmekten alıkoymuştur. Hırs gözünüzü kapatınız ki Tanrı sırrını gören gözünüz açılsın. Tanrı sırrı, âlemleri aydınlatan güneş gibi aşıkârdır...“

Gelip geçmiş olan peygamberlerin kitaplarında çeşitli ruhani isimler ile zikredilmiş olan ve son günlerde zuhur eden ve dünyayızulüm ve dinsizlikten kurtaran, adalet ve birliği dünyada tesis eden ve Tanrı'nın yüce Mazharı olan Hz. Bahauallah hakkında kullanılmış olan isimler, ünvanlar hakkında Emrin Velisi Hz. Şevki Efendi aşağıda Hz. Bahauallah'ın Zuhuru ve Makamı ile ilgili şahane açıklamalarda bulunmuştur. Bunlardan bazı parçalar şöyle sunulmaktadır.

Bu parçalar Emrin Velisi Hz. Şevki Efendi tarafından telif edilmiş olan 'Bahai Dininin Birinci Yüz Yılı' kitabından alınmıştır (sayfa 95-102), şöyle buyuruyorlardır:

‘Bu dramatik şartlar içinde böylesine muhteşem bir Elçiliğin ezici yükü Kendisine yüklenen Kimse, (Hz.Bahaullah) gelecek kuşakların kabul edeceği ve daha şimdiden sayısız taraftarlarının anladığı gibi, tüm insanlığın Yargıcı, Yasa Koyucusu ve Kurtarıcısı, bütün Dünyanın Düzenleyicisi, insan evlâtlarının Birleştiricisi, çoktandır beklenen bin yıllık sulh ve selâmetin Getirticisi, yeni bir “Evrensel Dönem”in Başlatıcısı, En Büyük Barışın Kurucusu, en Yüce Adaletin Kaynağı, tüm insanîyetin rüşte ermesinin İlân Edicisi, yeni bir Dünya Düzeninin Yaraticısı ve bir dünya medenîyetinin İlham Vericisi ve Kurucusu Olandır.

O, Beni-İsrail için “Ebedi Peder”in tecessümü, “Onbinlerce aziz ile beraber gelen” Ordular Padişahı’ndan başka bir kimse değildi. Hıristiyanlık için “Pederin izzetiyle” İsa’nın dönüşü, Şii İslâmlar için İmam Hüseyin’in geri gelişi, Sünni Müslümanlar için “Tanrı Ruhunun” (İsa) gökten inışı; Zerdüştiler için vaat edilen Şah Behram; Hindular için Krişna’nın yeniden doğuşu; Budistler için Beşinci Buda idi.

Taşıdığı isim, Allah’ın Resulünün haleflerinden en şanlı olan İmam Hüseyin’ in - Aziz Yuhanna’nın Kitabında bahsi geçen “taç”ın en parlak “yıldızı”ile Emir-ül Müminin ve aynı Kitapta övülen iki ‘şehit’ten ikincisi olan İmam Ali’nin adlarından meydana gelmişti. O’na resmen verilen, Farsça Beyan’da açıkça kaydedilmiş olan Bahaullah namı, Tanrı’nın hem bahasını, hem nurunu, hem izzetini simgeliyordu; O, “Rabların Rabbi” “İsm-i Azam”, “Kıdem Cemali”, “Kalem-i Alâ” “Saklı Ad”, “Gizli Hazine”, “Tanrı Zuhuru”, “En Ulu Işık”, “En Yüce Ufuk”, “En büyük Okyanus”, “Yüce Sema”, “Her şeyden önce Var Olan Kök”, “Kendi Kendine Yeten”, “Evrenin Güneşi”, “Büyük Haber”, “Sina’nın Hatibi”, “İnsanları Eleyen”, “Dünyanın Mazlumunu”, “Milletlerin Arzusu”, “Misakın Sahibi”,

“Sidretul Münteha” sıfatlarıyla sıfatlanmıştı. O’nun soyu, bir yandan, İbrahim Peygamberin (Müminlerin Babası) zevcesi Katura vasıtasıyla İbrahim’e, öte yandan Zerdüşt ve Sasaniyan sülâlesinin son hükümdarı Yazdigird’e kadar uzanıyordu. Ayrıca Yesse’nin torunlarından idi ve Feth Ali Şah’ın sarayındaki vezirlerle yakından ilişkili bir asilzade olan, Mirza Buzurg lâkabıyla tanınan babası Mirza Abbas tarafından Mazenderan’ın en eski ve ünlü ailelerinden birine mensuptu.

Yahudi nebilerinin en büyüğü Eş’iya O’na şu sıfatla atıfta bulunmuştu: “Allah’ın Bahası”, “Ebedi Peder”, “Barış Prensi”, “Harikulâde Olan”, “Öğütçü”, “Yesse’nin neslinden yetişen kudret Asâsı”, ve “O’nun kökünden büyüyen Dal”, “Davud’un tahtına oturacak olan”, “kuvvet eli ile gelecek Olan”, “Milletler arasında hüküm verecek Olan”, “ağzının asâsıyla yeryüzüne vuracak ve dudaklarından çıkan nefesle kötülere devirecek Olan”, “İsrail’in sürgünlerini toplayacak Yuda’nın dağılmışlarını dünyanın dört bir köşesinden bir araya getirecek Olan”. Davud, Mezamirinde O’nun hakkında şarkılar söylemiş ve O’nu “Ordular Rabbi”, “Baha Sultanı” diye övmüştü. Haggai O’nun için, “bütün milletlerin Arzusu”, Zekeriya ise “O’nun yerinden yetişip Tanrı’nın Mabedini bina edecek Dal” demişti. Hezekiel O’na, “bütün dünyaya hükmedecek Rab” diye sena etmişti. Joel ve Zefeniya Peygamberlerin her ikisi O’na “Yahova’nın Günü” olarak atıfta bulunmuşlar ve Zefeniya o günü, “bir gazap günü, bir sıkıntı ve üzüntü günü, bir viranelik ve harabiyet günü, bir karanlık ve kasvet günü, bir bulut ve koyu karanlık günü, surlarla çevrili şehirlere ve yüksek kulelere karşı bir boru sesi ve tehlike işareti günü” olarak tarif etmişti. Ayrıca O’nun gününü hem Hızıyal hem de Davud, “Rabbin Günü” diye övmüşler;

Malaki, “İstikamet Güneşinin kanatlarında esenlik getireceği, Rabbin büyük ve dehşetli günü” şeklinde tarif etmiş, Daniel ise O’nun gelişini, “harabiyete sebep olan mekruh şeyin” sonunun alâmeti olarak bildirmişti.

Zerdüştlüğün kutsal kitapları O’nun Dinine atfen, güneşin en az bir ay boyunca hareketsiz kalacağı bir Din yazıyordu. Rivayetlere göre, Zerdüş, Ehrimen’e galip gelecek bir kudsiyet ve barış devri getirecek ve Dünya Kurtarıcısı Şah Bahram’ın gelişinden önce, üç bin yıllık bir kavga ve niza dönemi geçeceğini haber verirken, mutlaka O’nu kastetmişti.

Gautama Buda’nın kendine atfedilen, “Maitreye adında bir Buda’nın, evrensel kardeşlik Buda’sının” zamanı gelince kıyam edip, “sınırsız izzeti içinde” zahir olacağı, kehânetinin maksudu yalnız O idi. Hinduların Bhagavad-Gida’sının, “En Yüce Ruh”, “Onuncu Avatar”, “Krişna’nın mükemmel Zuhuru” diye haber verdiği o idi.

Hz. İsa ondan şöyle söz etmişti: “Bu dünyanın Sultanı”, “günah, istikamet ve hüküm dünyasına serzeniş edecek Teselli Edici”, “sizleri tüm gerçeklere kılavuzlayacak Doğruluk Ruhunu”, “kendiliğinden konuşmayacak, fakat işittiği her bir şeyi söyleyecek Olan”, “Üzüm bağının Rabbi”, “etrafında bütün mukaddes meleklerle, semanın bulutlarından kudret ve haşmetle, ve “Pederinin izzeti ile gelecek Olan”, “bütün milletlerin” tahtı önünde toplanacağı “İnsan Oğlu”. Apocalypse’in yazarı O’nu, “Tanrı’nın Bahası”, “Alfa ve Omega”, “Başlangıç ve Bitiş”, “ilk ve Son”, sözleriyle anlatmıştı. Ayrıca onun Zuhurunu “Üçüncü Vay” olarak tarif etmiş ve O’nun Kanununu şöyle övmüştü: “yeni bir gök ve yeni bir yer”, “Tanrı’nın çadırı”, “Mukaddes Şehir”, “Kocası için süslenen bir gelin gibi hazırlanmış olarak Tanrı yönünden gökten gelen Yeni Orşelim” (Kudüs). Hz. İsa O’nun Gününe, “İnsan Oğlunun Baha

tahtında oturacağı diriliş” kelimeleriyle atıfta bulunmuştu. Aziz Paul, o’nun geliş saatini ima ederek, “son boru”, “Allah’ın borazanı”, saati demiş, Aziz Petros ise o Günü “Tutuşan göklerin dağılacağı ve ateşin hararetinden unsurların eriyeceği Tanrı’nın Günü” olarak anlatmıştı. Ayrıca O’nun Günü hakkında, “tazelenme zamanı” “dünyanın başlangıcından beri Allah’ın, bütün mukaddes Peygamberlerinin ağzından Vaad ettiği her şeyin hakkının verilmesi zamanı” demişti.

Tanrı Resulü Muhammed, Kitabında O’na “Büyük Haber” diye atıfta bulunmuş ve O’nun Gününün, “Allah’ın bulutların gölgesinde geleceği” Gün, “Senin Rabbinin geleceği ve meleklerin saf bağlayacağı” Gün, “Ruhun kıyam edeceği ve meleklerin sırayla dizileceği” Gün olduğunu beyan etmişti. O Kitabın, Kendi tarafından “Kuran’ın kalbi” diye vasıflandırıldığı söylenen bir suresinde O’nun gelişini, Kendinden önce gelen ikiyi kuvvetlendirmek için gönderilen “Üçüncü” Haberci olarak bildirmişti. Aynı kitabın sahifelerinde O’nun Gününe parlak övgülerde bulunmuş, “Büyük Gün”, “Son Gün”, “Allah’ın Günü”, “Hüküm Günü”, “Hesaplaşma Günü”, “Birbirini Aldatma Günü”, “Ayrılma Günü”, “İç çekme Günü”, “Buluşma Günü”, “Hükümün yerini bulacağı Gün”, “İkinci boru sesinin duyulacağı Gün”, “insanlığın dünyanın Rabbi önünde duracağı” ve “her şeyin O’nun önüne yoksul bir kılıkta çıkacağı Gün”, “ o kadar sabit sandığın dağların, bir bulutun geçişiyle yok olduğunu göreceksin” dediği Gün, “hesabın sorulacağı” Gün, “insanların yüreklerinin ağızlarına gelip boğazlarını tıkayacağı yaklaşmakta olan” Gün, “Tanrı’nın kurtarmak istediğinden başka gökte ve yerde olan her şeyin dehşete düşeceği” Gün”her emzikli ananın memedeki çocuğunu terk edeceği ve her gebe kadının

yükünü atacağı” Gün,”dünyanın, Rabbinin nuru ile parlayacağı, Kitabın kurulacağı, Peygamberlerin ve şahitlerin getirileceği, aralarında insaf ile hüküm verileceği ve hiç kimsenin hakkının yenmeyeceği” Gün kelimeleri ile yüceltmüştü.

Bundan başka, Allah’ın Resulü, O’nun izzetinin bereketini, Hz. Bahauallah’ın Bizzat şahadet ettiği gibi, “ayın on dördündeki dolunay”a benzetmişti. Aynı şahadete göre, Emir-ul Müminin İmam Ali, O’nun mertebesini, “Sina Dağında Yanar Çalı’dan Musa ile konuşanın” mertebesiyle bir göstermişti. Yine Hz. Bahauallah’ın buyurduğuna göre, O’nun, Elçiliğinin üstün vasfına İmam Hüseyin, şu sözlerle şahadet etmiştir: “Allah’ın Resulünü izhar eden Kişi bu Zuhurun izhar edicisi olacaktır”.

Babi Dininin Müjdecisi Şeyh Ahmet Ahsai ki, “altmış ile altmış yedi yılları arasında” vukua gelecek “acayip işleri” önceden haber vermiş ve O’nun Zuhurunun mutlaka olacağını kesin olarak teyit etmişti, yukarıda da belirtildiği gibi şöyle yazmıştı:”Bu Emrin Esrarı mutlaka zâhir olacak ve bu Haberin Sırrı muhakkak ifşâ edilecektir. Daha fazlasını söyleyemem, zamanını tayin edemem. O’nun Emri Hin’den (68) sonra açıklanacaktır.” (yani: bir süre sonra)...

Hz. Bahauallah’ın Kendi Zuhurunun akıl almaz azameti ve üstün vasfını teyit eden şahadeti şöyledir: “Beyan Noktasının (Bab) etrafını tavaf ettiği O geldi.” Ayrıca teyit ediyor: “Gökte ve yerde bulunan herkes eğer bu günde, mertebeleri Kuran Dininin Harflerinden on bin kere daha izzetli olan Beyan Harflerine mukadder kılınan iktidar ve vasıflarla süslenmiş olsalar ve onların hepsi göz kırpması kadar çabuk geçen bir süre Benim Zuhurumu tanımakta tereddüt etseler, Tanrı’nın nazarında yoldan çıkmışlardan ve ‘İnkâr Harflerinden’ sayılacaklar.” İkan Kitabında Kendine

kinayede bulunarak buyuruyor: “İlahi Kudret Sultanı, kendi harikulâde kelimelerinin bir harfi ile Beyanın ve Beyan Ehlinin tamamındaki hayat nefesini söndürmeye ve bir harfi ile onlara yeni ve sermedi bir hayat bahşetmeye ve onları ayağa kaldırıp kendi boş ve bencil arzularının mezarından kaçtırmaya muktedirdir.” Yine buyuruyor: “Bu, günlerin Sultanıdır”, “Bizzat Tanrı’nın Günü”, “ardından asla gecenin gelmeyeceği Gün”, “güzün hiçbir zaman yetişemeyeceği Bahar”, “geçmiş çağlara ve asırlara Göz” “her Tanrı Peygamberinin, her İlâhi Habercinin susadığı” “dünyanın çeşitli kavimlerinin özlemine çektiği”, vasıtasıyla “Tanrı’nın Kendi Haberci ve Peygamberleri zümresinin ve onlardan öte, O’nun kutsal ve el değmez Mabedinin bekçilerinin, semavi sarayın mukimlerinin ve Baha Çadırının sakinlerinin kalplerini denediği” Gündür. Başka bir yerde buyuruyor: “Bu en kudretli Zuhurda geçmişin bütün Dînleri zirveye ve tam kemale eriştiler.” Yine buyuruyor: “Eski Zuhurların hiç biri, takdir edilen bir derecenin dışında, bu Zuhurun mahiyetini tam olarak hiçbir zaman idrak etmedi. “Kendi makamı hakkında şöyle diyor: “O olmasaydı hiçbir İlâhi Haberci Peygamberlik Hilâti ile süslenmez ve kutsal Kitapların hiçbiri Hilâti ile süslenmez ve kutsal Kitapların hiçbiri indirilemezdi.””

TANRI'NİN GÖNDERECEĞİ KİMSE

Bu konu hakkında Hz. Bahauallah'ın Zuhuru Kitabı'nın Cilt 1, 298-307 sayfalarında şöyle izhar edilmiştir.

“Hz. Bab zuhur edene kadar, bir Peygamberin, aynı asırda yaşayan bir başka Peygamberin geleceğini haber verdiği görülmemiştir. Hz. Bab Hz. Bahauallah'tan iki yaş küçüktü ve birbirlerinden beş yüz mil uzakta oturuyorlardı. Hz. Bab Şiraz'da, Hz. Bahauallah ise Tahran'da oturmaktaydılar.

Hz. Bab, Babi Devri'nin kurucusu, İslam şeriatını değiştirerek yeni bir şeriat getiren ve diğer Peygamberler gibi, İran ve Irak'ta hızlı yayılan bağımsız bir dinin Kurucusu idi. Onun gelişi, bir yandan birçok Peygamberin Tanrı Günü ile ilgili görüşlerini ve kehanetlerini bildirdiği Külli Peygamberler devrini kapatmış, diğer yandan da, merkezini Hz. Bahauallah'ın teşkil ettiği Oluşum Devri'ni başlatmıştır. Hz. Bahauallah, O'nun 'Elçilerin Sultanı', 'Peygamberlerin ve Elçilerin gerçeği çevresinde tavaf olan Kişi', 'Vahyi, bütün seçilmişlerin idrak ve anlayışını aşan' olarak tanımlamıştı. O'nun görevi, geçmiş Kutsal Yazıların geleceğini bildirdiği Tanrı'nın en Yüce Mazharı Hz. Bahauallah'ın gelişine insanları hazırlamaktı.

Hz. Bahauallah'ın Makamı o kadar yücedir ki, O'nun gelişine zemin hazırlayan, Zuhuru ile ilgili güçlü bir Sözleşme yapan, O'nu karşılamaya ve Emri'ni kabul etmeye layık yeni bir insan ırkı yaratan ve Kendisi de bizzat Tanrı Elçisi olan Hz. Bab tarafından müjdelenmiştir.

Hız. Bab'ın müminlerine, 'Tanrı'nın Gündereceği Kimse' ile ilgili olarak iletteği beyanlar kaçınılmaz ve Kendisi'nden önce gelen Peygamberinkinden çok daha açık ve daha kesindi. Geçmiş dinlerde, bir sonraki Zuhurun geliş alâmetleri her zaman bir sır perdesine bürünmüş ve mecâzi terimlerle ifade edilmişti. Fakat Hız. Bab bu gibi üstü kapalı beyanlarda bulunmadı. Aksine, 'Tanrı'nın Gündereceği Kimse'nin gizli kalmayacağını belirtti. Ancak, hiç kimse O'nu ne kendi bilgisine dayanarak tanıyabilecek, ne kendi ölçüleri çerçevesinde muhakeme edebilecek, ne de O'nun Hak Peygamber olduğuna delil getirebileceğini de belirtti. Çünkü O, kullarının idrâklerinin üstünde olacak ve yalnız Kendisi ve Zuhuru ile bilinecekti. O'nun Gerçeğinin kanıtı, insanların üretecekleri değil, Kendisi'nin izhar edecekleri olacaktı. Hız. Bab, Hız. Bahauallah'ı yücelten bir Yazısı'nda şöyle söylemektedir. 'Gerçeğin kendisi, O'nun doğruluğunu onaylamak için çağrılmaktan utandı... ve Kanıtın kendisi de, O' nu kanıtlamaktan utandı'.

Hız. Bab görevi süresince, devamlı olarak Kendisi'nden sonra gelecek olan Yüceler Yücesi Zuhur'un üstünlüğünü vurguladı. Hız. Bahauallah'a hitap ettiği bir duasında şu kelimeleri kullanmıştır:

"Sen Yücesin, ey Kadir olan Rabbim! Senin büyük izzetinle bağlantılı olmadıkça Benim sözlerim ve Benimle ilgili her şey ne kadar zayıf ve önemsiz görünür. Senin inayetinin yardımı ile bana mahsus ne varsa Senin nazarında kabul edilmesini ihsan eyle."

Hız. Bab bir başka yerde de şöyle buyurmaktadır.

"Benden sonra gelecek olan o Zat'la ilgili takdirlerimin en büyüğü ve yazılı itirafnamem şudur ki, benim sözlerimin hiçbir kelimesi ne O'nu yeterince tarif

edebilir, ne de Beyan Kitabı'ndaki yazılanlar O'nun Emri'nin hakkını verebilir."

Hz. Bab'ın Görevi, öğretileri, yasaları ve bütün öğütleri 'Tanrı'nın Göndereceği Kimse'yi tavaf etmektedir. Zuhurunun Ana Kitabı olan, Beyan'da Hz. Bab, O'nun her bir harfi izahetmesindeki amacın, Kendisine inananların, 'Tanrı'nın Göndereceği Kimse'yi tanımlarını ve itaat etmelerini sağlamak olduğunu beyan etmiştir. Aynı Kitabın bir başka yerinde şu sözleri söylemiştir:

"Beyan, başından sonuna kadar O'nun sıfatlarının ve O'nun hem ateşinin ve hem de nurunun hazinesidir."

Hz. Bab, Beyan'ın, Ağzından çıkacak tek kelime ile Kitapta emredilen tüm yasaları isterse kabul edecek, isterse de reddedebilecek tek kişi olan 'Tanrı'nın Göndereceği Kimse'ye bağlı olduğunu buyurmuştur. Hz. Bab, Beyan Kitabı'nın azametini, gerçekte O'nu izhar eden ve içindekilerin hepsinin iç manalarını tam olarak sadece Kendisi anlayabilen tek kişi olan 'Tanrı'nın Göndereceği Kişi'den aldığını da ifade etmiştir. Bir başka yerde ise Hz. Bab, ancak 'Tanrı' nın Göndereceği Kimse' ile O'nun öğreteceği kimselerin, geçmiş Dinlerin Kutsal Kitapları'nın önemini anlayabileceğini teyit etmiştir.

Hz. Bab Kendisi'nin 'Tanrı'nın Göndereceği Kimse' tarafından gönderilen bir Elçi ve O'nun eşliğinde basit bir kul olduğunu kesin olarak teyit etmiştir. Hz. Bab, 'Tanrı'nın Göndereceği Kimse'ye iman etmedikçe müminlerinin Beyan'a sadakatsiz ve Kendi nazarında ise bir hiç olacaklarını söylemiştir. Bu kitapta da bildirildiği gibi, O'nu izleyen ve Tanrı'nın emirlerine sadakatle itaat edenlerin gerçek Tanrı müminleri olduğunu açıklamıştır. Ancak, 'Tanrı'nın Göndereceği

Kimse' geldiği zaman O'nu tanıyıp Emri'ni kabul etmedikçe iman ruhunun onlardan geri alınacağını buyurmuştur. Bir başka yerde, Beyan'ı iyi bilen, bütün cümlelerini ezberleyen, muazzam bilgi ve her türlü meziyet sahibi bir kişiyi örnek olarak göstermektedir. Böyle bir kişi, 'Tanrı'nın Göndereceği Kimse'nin Emrinin gerçekliğini kabul etmekte bir an için bile tereddüt edecek olursa, Beyan'a olan imanı geçersiz olacak ve Tanrı'ya imanı hükümsüz olacaktır.

İnananlar arasında en tanınmış kişilerden birisi olan Vahid'e hitaben Hz.Bab şu uyarıda bulunmuştur:

"Kudreti tohumları çimlendiren ve her şeye hayat ruhu üfleyen O Kişi'nin doğruluğuna yemin olsun ki, O'nun Zuhur gününde O'nu inkâr edecek olursan hiç tereddüt etmeden seni inkâr eder ve imanını reddederim... Diğer taraftan Benim dinime mensup olmayan bir Hıristiyan'ın O'nu kabul ettiğini duyarsam O'nu Gözbebeğim olarak kabul ederim."

Hz. Bab birçok eserlerinde, müminlerinden bazılarının Beyan'da Vaat Edilen Kişi'yi inkâr edebilecekleri olasılığıyla, keder ve üzüntülerini belirtmiş ve 'Tanrı'nın Göndereceği Kimse' hakkında şunları söylemiştir:

"... Eğer, O'nun Zuhur gününde, dünyada olan her şey O'na bağlılık yemini ederse, Benim varlığımın özü mutlu olur, çünkü onların hepsi kendi varlıklarının zirvesine çıkacaklar. Aksi olursa, ruhum kederlenir. Ben gerçekten her şeyi bu maksat için hazırladım. Öyle ise bir kimse nasıl O'ndan gafil kalabilir?..."

Hz. Bab, bir Tanrı Mazharı olduğu için, Hz. Bahauallah'ın Makamı'nın gerçeğinden hiçbir insanın erişemeyeceği bilgiye sahipti. Kendisinden sonra geleceği vaat edilen Kişi'nin kadir ve azametini öyle

derinden kavramıştı ki, hiçbir fani ona erişmeyi bekleyemez. İşte bu nedenden, Hz. Bab'ın Hz. Bahaulah'ı öven sözleri, bir dereceye kadar O'nun Yüce Makam'ından habersiz kişilerin hayallerini sarsmıştır. Hz. Bab'ın portresini çizdiği Hz. Bahauallah'ın Zuhuru son derece muhteşem ve nefes kesici olup, O'nu inkâr edenleri hiç bir şekilde affetmemektedir. Hz. Bab'a göre Hz. Bahauallah'ın gelişi güneş kadar aydınlık ve gerçektir. Bu yüzden, 'Tanrı'nın Göndereceği Kimse'nin mesajını aldıkları zaman akıllarına en ufak bir şüphenin gelmemesi için inananlarını öğütlemiştir. O'nun Emrinden ötürü kalpleri şüpheye düşecek olursa, bu şüpheler var olduğu sürece Tanrı'nın gazabı onların üzerlerine çökecektir.

Hz. Bab, eserlerinde Beyan Kitabı da dâhil olmak üzere diğer tüm Kutsal Kitaplar'ın, 'Tanrı'nın Göndereceği Kimse'ile kendileri arasında bir engel oluşturmaması için inananların dikkat etmelerini defalarca belirtmiştir:

“Beyan'ın ve O'nda açıklanan şeylerin sizi varlık özünden görünen ve görünmeyen şeylerin Sultanı'ndan geri tutmasına izin vermeyin.”

Hz. Bab, bir başka yerde ise şöyle söylemektedir:

“Sakının, sakının ki, O'nun Zuhur günlerinde Beyan Vahidi (18 Diri Harf ve Bab) seni O'ndan perdelemesin. Zira bu Vahid O'nun gözünde sadece bir kuldur.”

Ve yine müminlerine şöyle buyurmaktadır:

“Ey Beyan topluluğu ve O'nun içindeki herkes! Size konmuş olan sınırlara riayet ediniz, çünkü Beyan Noktası bile, her şey yaratılmadan önce 'Tanrı'nın Göndereceği Kimse'ye inanmıştır. Ben gerçekten yerde

ve gökte bulunan herkesin önünde bununla övünüyorum.”

Hz. Bab birçok kez ‘Tanrı’nın Göndereceği Kişi’nin geleceği olan ‘Yıl Dokuz’u ima etmiştir. Hz. Bab’ın görevi Hicri 1260 (M.S. 1844) yılında başlamıştır. ‘Yıl dokuz’ Hicri 1269 hapsedilmekte olduğu Tahran’daki Siyah Çal’da, Zuhur alametlerinin görüldüğü 1852 yılının Ekim ayının ortalarına rastlamaktadır.

Hz. Bab’ın Yıl Dokuz ile ilgili olarak Arapça Beyan Kitabı’nda ve birkaç başka risalede Hz. Bab’ın bazı inananlarına yazdıklarından bazı bölümler aşağıdaki gibidir:

Yıl dokuzda, her türlü iyiliğe erişeceksin.

Yıl dokuzda, Tanrı Huzuru’na ereceksin. ()*

Hin’den () sonra size tanıyacağınız bir Din gönderilecek.*

Bu Emrin başlangıcından dokuz yıl geçmeden, yaratılan şeylerin gerçekliği açığa çıkmayacaktır. Şimdiye kadar gördükleriniz yumurtadaki hücrenin belirlemeye başlaması gibidir. Yeni bir yaratılış görene kadar sabredin. Söyle: ‘Yaradanların en mükemmeli olan Tanrı mukaddestir!’

‘Beyan süresinden Dokuz geçene kadar bekleyiniz. Sonra şöyle nida et: ‘Yaradanların en mükemmeli olan Tanrı mukaddestir!’

(*) Hz. Bab Yazılarında, Kutsal Kitaplar’da vaadedilen ‘Tanrı’nın huzuruna erişmenin ‘Tanrı’nın Göndereceği Kimse’nin huzuruna çıkmaktan başka birşey olamayacağını açıklamıştır.

Öte yandan, Hz. Bab, Hz. Bahau'llah'ın Bağdat'ta Emrini açıklamasına denk düşen ve Bahai döneminin başlamasından sonraki on dokuzuncu yıla ise şöyle değinmektedir. (*Hesap gününün Maliki, Vahid'in (**)* sonunda ve *seksenin (***)* başında zahir olacaktır).

Hz. Bab, 'Tanrı'nın Göndereceği Kimse'nin geliş tarihiyle ilgili olarak Farsça Beyan Kitabı'nda, Kendi Emri'nin başlangıcından itibaren Vahid sayısına kadar inananların uyanık olmaları ve yeni Peygamber geldiği zaman O'na kulak vermeleri çağrısında bulunmuştur. Her ne kadar Hz. Bab dokuz ve on dokuz rakamlarına sık sık değinmişse de, 'Tanrı'nın Göndereceği Kimse'nin geliş zamanının tamamen O'nun Kendi Eli'nde olduğunu açıkça beyan etmiştir. O Kendisi'ni ne zaman izhar ederse, herkes O'na dönmeli ve O'nun Emirleri'ne itaat etmelidir. Hz. Bab Maku Kalesi'nden aşağıdaki çok önemli açıklamada bulunmuştur:

Şu anda görünecek olsa, O'na ilk tapan ve önünde secde eden Ben olurum.

Hz. Bab, Hz. Bahau'llah'ın Zuhuru'nun azametini övgü dolu sözlerle methetmiştir. Yaratık âleminde hiçbir şeyin 'Tanrı'nın Göndereceği Kimse'nin sözlerini duymaktan daha çok zevk veremeyeceğini ve 'Beyan'ı bin kez okumanın 'Tanrı'nın Göndereceği Kimse'ye nazil olacakların bir ayetine bile eşit olamayacağını ifade etmiştir.'

*Rakamsal olarak Hin 1268 yılı anlamına gelen 68'e eşittir. 'Hin'den sonra tanımlaması ise 1269'un başlangıcını belirtmektedir. Hz. Bahau'llah ile ilgili bu kehanet Şeyh Ahmet-i Ahsai tarafından de söylenmiştir.

Vahid yani (**) Ondokuz.(***)1280 Hicri (Miladi 1863)

Beyan'ın bir bölümünde Hz. Bab, 'Tanrı'nın Göndereceği Kimse'nin gerçekliğine en açık kanıtın O'nun Kelamı'nın İzharı olacağını ilan etmiştir. Hz. Bab, inananlarının Yeni Zuhurun yüceliğinin idrakine varabilmeleri ve "Tanrı'nın Göndereceği Kimse'nin" gelişine onları hazırlamak için, her on dokuz günde bir kere özellikle bu bölümü okumalarını ve üzerinde düşünmelerini emretmiştir.

H. Bab, bazı kişilerin Beyan'da Vaad Edilen Kişi'nin kendileri olduğunu ilan edebileceklerine değinerek, birisi böyle bir makamı iddia etmesi halinde, bunu yapmaya gücünün yetmeyeceğini, çünkü 'Tanrı'nın Göndereceği Kimse'nin en büyük delili olan Tanrı Kelamı'nı izhar etmeye muktedir olmayacağını tereddütsüz bir şekilde vurgulamıştır. Yine de, 'Tanrı'nın Göndereceği Kimse'nin makamını onurlandırmak için, bir kimsenin böyle bir iddiadabulunması durumunda onun kendi haline bırakılmasını, hiç kimsenin ona muhalif olmamasını veya sözlerine itiraz etmemesini emretmiştir.

H. Bab, Hz. Bahau'llah'ı korumak endişesiyle, İslam ulemasında olduğu gibi, aralarında uyumsuzluk ve çekişmeden başka bir sonuç veremeyecek tartışmaları ve zıtlaşmaları inananlarına yasaklamıştır. Özellikle kendi görüşlerini ifade ettikleri veya konuşma sırasında delil gösterdikleri zaman yazılarında nezih ve konuşmalarında saygılı olmalarında ısrar etmiştir. Bu öğütlerin amacı, inananlarının söz ve hareketlerinin hiçbir şekilde 'Tanrı'nın Göndereceği Kimse'nin şahsına hakaret edici nitelikte olmasını önlemektir. Bunun dışında, kullarının O'na yönelteceği her türlü sorunun çok ötesinde olan Tanrı'nın yüceler yücesi sorular dışında soru sormamalarını da emretmiştir. Fakat Hz. Bahau'llah Kitab-ı Akdes'te bu yasağı kaldırmış ve

inananların O'na özgürce soru yöneltmelerine izin vermiştir.

Hız. Bab'ın tüm eserlerinde, özellikle de Beyan'da inananları O'nun 'Tanrı'nın Göndereceği Kimse'nin gelişine her yönden hazırladığı anlaşılmaktadır. Onlara yalnız O'nun Makamı'nın gerçek anlamını ve Zuhuru'nu kabul etmeye layık olmanın ön hazırlıklarını vermekle kalmamış, aynı zamanda davranışları konusunda da onları eğitmiştir. Onlara, yalnız iç varlıklarını dünya bağlarından arıtmalarını değil, buna ek olarak, O'nu gücendirmemek için dış görünüşlerine ve giyinişlerine de özen göstermelerini öğütlemiştir.

Hız. Bab Beyan Kitabı'nın pek çok yerinde ve diğer eserlerinde, Hız. Bahauallah'tan ismi ile bahsetmiş ve 'Tanrı'nın Göndereceği Kimse' diye değinmiştir. Bütün bu referanslar, Hız. Bahauallah'ın Beyan'da Vaat Edilen ve Hız. Bab'ın taptığı kişi olduğunu açıkça belirtmektedir. Farsça Beyan'da çarpıcı bir örnek mevcuttur. Hız. Bab'ın 'Tanrı'nın Göndereceği Kimse'den bahsederken Hız. Bahauallah'ın yeni bir Düzen kuracağını haber veren sözleri şöyledir:

“Ne mutlu o kimseye ki, nazarını Bahauallah'ın Düzeni'ne çevirir ve Rabbi'na hamdeder! Zira, o mutlaka zahir olacaktır. Tanrı gerçekten bunu Beyan'da kesin olarak emretmiştir.”

Hız. Bab'ın eserlerinde, 'Tanrı'nın Göndereceği Kimse'nin Zuhuru'nun idrak edilemez yüceliğine yöneltmiş pek çok övgü ve bu Emir'in sahibine karşı hiçliğini ve sadakatini gösteren sayısız ifadeler mevcuttur. O'nu İlhamı'nın Kaynağı, Zuhuru'nun İzhar Edicisi ve Taptığı Kişi olarak tanımlayan Hız. Bab, Hayatını 'Tanrı'nın Göndereceği Kimse'nin uğruna feda etme hasreti içindeydi.

Hz. Bahauallah'ın, Hz. Bab'ın Eserleri arasında 'ilk, en büyük, en yüce' kitap olarak nitelediği Kayyumul-Asma'da 'Tanrı'nın Göndereceği Kimse', Hz. Bahauallah'a, şu sözler atfedilmiş:

“Ey Kadir-i Mutlak! Sen Gücünün melekût kudretiyle beni yoktan var ettin. Bu Zuhuru ilan etmek için beni ayağa kaldırdın. Senden başka kimseye güvenmedim; Senin iradenden başkasına yapışmadım.. Ey Tanrı'dan Baki Kalan! Kendimi tamamen Sana adadım; Senin uğruna küfürlere katlandım ve Senin sevgin uğruna şehit olmaktan başka bir şey istemedim, ulu ve Koruyucu Tanrı buna şahittir...”

Tayin edilen saat gelince, Hikmetli Tanrı'nın izniyle Sen Yüceler Yücesi ve Mistik Dağ'ın ucundan o anlaşılmaz sırrından bir nebze izhar edeceksin. Öyle ki, Tur-ı Sina'nın ihtişamının parlaklığını fark edenler, Senin Zuhurunu saran keskin ve kızıl ışığının parıltısını gördüklerinde bayılıp ölebilirler.”

Hz. Bab Eserleri'nde 'Tanrı'nın Göndereceği Kimse'yi heybetli, nefes kesen, eşsiz ve sınırsız güzellikte tarif eder. Her ne kadar insanoğlu O'nun Zuhuru'nun önemi olduğunu belirtmektedir. Her ne kadar tamamı ile takdir etmede, O'nun sözlerinin kudretini anlamada veya makamının yüceliğini idrak etmekte yetersiz ise de, bu sözleri incelemek, insanın Hz. Bahauallah'ın Emri'nin gerçeğini daha iyi anlamasını sağlar.

(*)Bu kitabın birinci bölümü Hz.Bab'ın 22 Mayıs 1844 yılında Molla Hüseyin'e Emrini açıkladığı gece nazil oldu.

Herhalde bu yetersizlikten dolayı, Hz. Bahauallah'ın döneminde bir ara inananlar arasında O'nun Makamı ile ilgili iki ana düşünce oluştu. Bazıları O'nun Tanrı'nın Yüceler Yücesi Mazharı olduğuna inandılar, diğerleri daha da ileri gittiler. Hz. Bahauallah'a Makamı sorulduğunda; kişilerin inançlarında samimi oldukları sürece her iki görüşün de doğru olduğunu, fakat kendi aralarında münakaşa ettikleri veya birisinin diğerini inancından döndürmeğe çalıştığı takdirde, her ikisinin de hatalı olacağını teyit etmiştir. Bu da göstermektedir ki, insanoğlu sınırlı düşüncesiyle hiçbir zaman Tanrı Mazharı'nın Gerçek Makamı'nı anlayamayacaktır. Ölçü, samimiyet ve imandır. İnsanoğlunun sınırlılığını bilen Tanrı, kullarının anlayabildiği kadarını kabul etmektedir.

Böyle yüce bir kavramı algılama konusunda değişik kapasitelere sahip olan Hz. Bahauallah'ın ilk müminleri arasında O'nun Makamı ile ilgili görüş ayrılıklarına rağmen, Hz. Bahauallah'ın Zuhuru'nun ana amacı olan insanlığın birliğinin sağlanması prensibinin hiçbir zaman saptırılmamış olması çok anlamlıdır. Bahai toplumu ilk günlerinden itibaren bölünmekten ve uyumsuzluktan korunmuş ve olaylarla dolu tarihi boyunca, onu motive eden birlik ve beraberliğini sergilemeye devam etmiştir. Hz. Bahauallah'a inanan ve Emrini kabul edenler, tabiatı itibariyle ruhani olan tüm insan sınırlarını aşan ve bu devirdeki insanları içine alan Tanrı'nın Ahd ve Misakı'nın gücünden kaynaklanan birlik çadırı altında toplanmışlardır.

Bahai Dini'nin önemli şahsiyetlerinin eserlerinde Hz. Bahauallah'ın Yüce Zuhuru'nun tabiatıyla ilgili pek çok bölümler vardır. Emrin Velisi Hz. Şevki Efendi de bu konuyu açıklamıştır. Gerçekten, Hz. Şevki Efendi'nin Emrin birliğine en büyük katkısının, Hz.

Bahau'llah'ın Zuhuru'nu içeren açıklamaları olduğu söylenebilir. 'The Dispensation of Bahâ'u'llah' adlı önemli eserinde Zuhurun her yönünü yerli yerine yerleştirdi: kurucularını, kurumlarını, yol gösteren prensiplerini, amaç ve gayelerini ve nihai hedefini açıkladı. O'nun açıklamasından ve rehberliğinden önce, Bahailer'in inançlarını düzenli ve sistemli bir biçimde incelemeleri için belirli bir model yoktu.

Hız. Bahau'llah'ın bu Görkemli Zuhuru'nu insanların sınırlı kapasitelerine uyarlayan, ruhani enerjisinin akışını kanalize etmeğe yardımcı olan, inananların Emir'le ilgili görüşlerini odaklaştıran ve işlevini anlamalarını sağlayan kişi Hız. Şevki Efendi olmuştur.

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

2

TANRI'YI TANIMAK

H. Bahauallah İkan kitabında şöyle buyuruyorlar (ikinci Bolüm Sf.74):

“Bütün Peygamberler, nebiler, vasiler, âlimler, arifler ve hâkimler o Cevherler Cevheri'ni gereği gibi anlamaktan ve o Gerçekler Gerçeği'ni hakkıyla tanıyıp bilmekten *aciz*.”

Bu konu hakkında H. Bahauallah Selman için nazil ettikleri Levihte Şöyle buyuruyorlar (Bahauallah'ın Sesi Kitabından Bent 21):

“Ey Selman! Kıdem Sultanı'na giden yollar kapalıdır. Hiçbir algı O'nun mukaddes alanına erişemez. Bu böyle olunca, o Kıdem Sultanı, inâyetinin bir eseri ve fazlının bir delili olmak üzere, Birlik Ufkundan Hidâyet (doğru yol, Hak yolu) Güneşlerini insanlar arasında doğdurarak bu Mukaddes Varlıkları tanımanın Kendi Zatını tanımak olmasını kararlaştırmıştır. Her kim Onları tanırsa Tanrı'yı tanımış olur. Her kim Onları dinlerse Tanrı'yı dinlemiş olur. Her kim Onların doğruluğuna tanıklık ederse Tanrı'nın doğruluğuna tanıklık etmiş olur. Onlara arka çeviren Tanrı'ya arka çevirmiş sayılır. Onları inkâr eden Tanrı'yı inkâr etmiş demektir. Onlar yer ile gökleri birbirine bağlayan Köprülerdir. Onlar, Allah'ın yer ve gök padişahlıklarında kurulmuş Terazilerdir. Onlar insanlar arasında Tanrı'nın Zuhuru, hüccet (senet, vesika, delil) ve burhanlarıdır (kesin kanıtlarıdır)”

Bu bakımdan, Tanrı'nın insanlara olan muhabbet ve sevgisi için kendi özelliğini ve varlığını, insan şeklinde bulunan yöneticiler vasıtasıyla zahir etmişlerdir. Böylece kendi likasını insanlara göstermiştir. Şimdiye kadar Tanrı tarafından

gönderilmiş olan Tanrı mazharlarının kaynağı ayındır ve hepsi İslam adını taşımaktadırlar.

İslam kelimesinin en önemli ve umumi manası Tanrı'nın iradesine itaat etmektir ve ayrıca bütün insanlar ile muhabbet, sulh, sefa ve selam içinde yaşamaktır, çünkü Tanrı'nın iradesine itaat etme ağacının meyvesi hem Tanrı'nın hem de O'nun yaratmış olduğu insanların rızasını kazanmaktır. Bu bakımdan demek olur ki İslam kelimesinden gâye yalnız Hz. Muhammed'in dinine ve onun müminlerine ait olan İslam değil, belki de, İslam demek, bütün dinlerin, peygamberlerin ve müminlerin dini, yani başı ve sonu olmayan yaratılış âleminde bulunan insanların dinidir.

Bu bakımdan Kuran'ın bazı surelerinde de nazil olduğu gibi İslam kelimesi yalnız Hz. Muhammed'in dinine ait İslam değil, belki de, o İslam ki, Hz. Nuh, Hz. İbrahim, Hz. İsmail, Hz. Yakup, Hz. Musa, Hz. Süleyman ve evlatları, binlerce sene Hz. Muhammed'in zuhurundan daha önce o İslam kelimesine mümin olmuşlardır ve evlatlarından Müslüman olarak ölmelerini istemişlerdir.

Yukarıda anlattıklarımızın hepsi Kur'an'ın çeşitli sürelerinde ve onlara ait ayetlerde görülmektedir.

Örneğin, bunlar Âl-i İmran Suresinden, 19. 52. 67. ve 85. ayetlerinde; Nisa Suresinden, 125. ayetinde ve Sura Suresinde, ayet 13'de nazil olup zikredilmiştir: (Ali Bulaç).

Al-i-İmran Suresi, Ayet 19: "Hiç şüphesiz din, Allah katında İslam'dır. Kitap verilenler, ancak kendilerine ilim geldikten sonra, aralarındaki 'kıskançlık ve hakka başkaldırma' (bağy) yüzünden ayrılığa düştüler. Kim Allah'ın

ayetlerini inkâr ederse, (bilsin ki) gerçekten Allah, hesabı pek çabuk görendir.”

Al-i İmran Suresi, Ayet 52: “Nitekim İsa, onlarda inkârı sezince, dedi ki: 'Allah için bana yardım edecekler kimdir?' Havariler: 'Allah'ın yardımcıları biziz; biz Allah'a inandık, bizim gerçekten müslümanlar olduğumuza şahid ol' dediler.”

Al-i İmran Suresi, Ayet 67:“İbrahim, ne yahudi idi, ne hıristiyandı: ancak, O hanif (muvahhid) bir müslümandı, müşriklerden de değildi.”

Al-i İmran Suresi, Ayet 85: “Kim İslam'dan başka bir din ararsa asla ondan kabul edilmez. O, ahirette de kayba uğrayanlardandır.”

Nisa Suresi, Ayet 125: “İyilik yaparak kendini Allah'a teslim eden ve hanif (tevhidi) olan İbrahim'in dinine uyandan daha güzel din'li kimdir? Allah, İbrahim'i dost edinmiştir.”

Şura Suresi, Ayet 13: “O: 'Dini dosdoğru ayakta tutun ve onda ayrılığa düşmeyin' diye dinden Nuh'a vasiyet ettiğini ve sana vahyettiğimizi, İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya vasiyet ettiğimizi sizin için de teşri' etti (bir şeriat kıldı). Senin kendilerini çağırdığın şey, müşriklere ağır geldi. Allah, dilediğini buna seçer ve içten kendisine yöneleni hidayete erdirir.”

Kur'an'da bütün dinlerin hakikatinin İslam olduğu 33 ayetten fazla zikrolmuştur. Böylece bütün dinlerin birliğini görmekteyiz, yani İslam'dan gâye hiç bir kimsenin, Tanrı'ya karşı iradesinin olmayışdır.

O Gerçek ve Yücelerin Yücesi, Tek Kadir ve Mutlak bir varlıktır ve hiç bir kimse O Zat-ı Mutlak'tan delil istemeye yeterli olmamış ve olmayacaktır. O Zat-ı

Mutlak irade ettiği zaman, istediği kimseyi, insanlar arasından seçerek ve O'na Ruhulküds'ü üfleyerek onu kâim makamı olarak tayin eder ve insanları korumak, terbiye ve tâlim etmek için O kimseyi zahir eder. O Zat-ı Mutlak'ın eli açıktır. O'nun için hiç bir şey sınırlanmamıştır yani her kimse O'nun iradesini sınırlı olduğunu iddia ederse o kimse Tanrı'nın yüce rahmetinden mahrum olacaktır. Tanrı'nın en sevdiği kavmi olan İsrail Oğulları Tanrı hükümlerini şöyle, böyle diyerek ve mürtekip oldukları kötü ameller yüzünden ve Hz. İsa'nın şahadetine sebep oldukları için kıyamet gününe kadar yani Hz. Bab Emrini izhar ettiği güne kadar (1844) büyük bir zillete duçar olmuşlardır. Hz. Bahau'llah'ın Zuhuru dolayısıyla Tanrı o milleti bağışladı ve o kavmin zilleti de sona erdi.

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

“Tanrı’nın eli açıktır, her zaman irade ederse ve her kimseyi isterse, o kimseyi peygamberlik elbisesi ile süsler” (Maide Suresi, Ayet 64).

“Tanrı meleğini kendi Emrinin ruhu ile istediği kullarının vasıtasıyla indirir, ta ki onlar insanlara nasihat etsinler ve takvalı olmaları için onları uyarsınlar.”(Nahl Suresi, Ayet 2)

“Dereceleri yükselten Arş’ın sahibi (Allah), 'toplanma ve buluşma' günü ile uyarıp-korkutmak için, kendi emrinden olan ruhu kullarından dilediğine indirir.”
(Mümin Suresi Ayet 15) (Ali Bulaç)

Tanrı’nın Emrinin ruhu, yani Emir âleminden insanlara indirilmiş olan o ruh, peygamberlik ruhundan başka bir ruh değildir ve onun görevi hem nasihat hem de tebşir etmek veya iyi haberler vermektir. Hz. Muhammed’in de nasihat edici ve tebşir edici olmak üzere iki görevi vardır. (Bakara Suresi, Ayet 6; Yasin Suresi, Ayet 6, 10, 11; Beni-İsrail Suresi, Ayet 105; Furkan Suresi, Ayet 56).

Hz. Muhammed, hem kendi ümmetine yeni buluşma gününe kadar nasihat etti hem de yeni buluşma gününün sahibi olan Hz. Bab ve Hz. Bahauallah’ın zuhurunu tebşir etti yani müjdeledi.

Bu bakımdan her türlü bahane aramak üzere kutsal kelimelerin gerçek manalarını değiştirerek, yetersiz ve mantıklı olmayan ve asılsız manalar ile Tanrı’nın kutsal sözünü başka türlü tâbir etmek Tanrı’ya kibir ve gurur göstermektir. Bildiğimiz gibi şeytan kibirli olduğu için Tanrı’nın yüce dergâhından dışarı atıldı. Misal olarak Kur’an’ın Ehzap Suresinin kırkinci ayetinde şöyle buyuruluyor:

“Muhammed sizin erkeklerinizden hiç birinin babası değildir. Fakat o Tanrı'nın Resûlü ve nebilerin mühürü veya yüzüğüdür.” **(Ehzap Suresi, ayet 40)**

Ama ne yazık ki din liderleri kendi menfaatlerini sağlamak ve makamlarını korumak için uydurma manalar ile Hz. Muhammed'i nebilerin sonuncusu olarak tefsir etmişlerdir, yani kutsal kelimenin gerçek manasını değiştirerek başka türlü mana ile kelimeyi yorumlamışlardır ve böylece insanları gerçek ilahi doğru yolu bulmaktan mahrum kılmışlardır. Yukarıda zikredilmiş ayette bulunan Arapça kelime hâtemdir ve hâtem kelimesi bütün Arapça sözlüklerde, bilhassa çok meşhur olan El-Muncud sözlük kitabında, Yüzük veya Mühür olarak açıklanmıştır. Arapça olan Hâtem'in hareketi 'T' harfinin üzerine çizilmiştir ve ama eğer 'T' harfinin altında çizilmiş olsaydı o zaman Hatim olacaktı ve dolayısıyla manası da değişerek son manası taşıyacaktı. Bu bakımdan Hâtem'in manası Yüzük veya Mühürden başka bir şey olamaz. Şimdi eğer aynı ayeti analiz edersek, tamamen bu ayetin gerçek manasını anlayabileceğiz.

Arapça olan nebi kelimesi 'nebe'den gelmiştir ve nebe kelimesinin anlamı da Arap lisanında haber getiren veya haber verendir. Hz. Musa'dan sonra gelen enbiya veya nebilerin hepsi, kutsal kitaplara sahip olmamalarına rağmen onlara Beni-İsrail peygamberleri denilmiştir ve lakin onlar uyku yolu ile Tanrısal özgürlüğe sahip olan kimselerdir ve ilham yolu ile aldıkları kutsal haberleri Yahudi ümmetine ulaştırarak onları yönlendirmişlerdir ama Arapça olan Resul kelimesi yani Tanrı tarafından gönderilen ve vahiy yolu ile nazil olan Kitap'a sahip olan kimselere Ulu'l-azm peygamberleri denilir.

Resul adını taşıyan Tanrı'nın yöneticilerine büyük yöneticiler denir ve bu yöneticiler, yeni dini

tesis eden kimselerdir. Misal olarak Hz. Musa, Hz. İsa ve Hz. Muhammed'e resul Ulu'l-azm peygamberler veya yüce ve azim sahibi olan peygamberler denilir. **(Kur'an, Ahkaf Suresi, ayet 35) .**

Ama nebiler yeni dini tesis etmezler ve lakin tesis edilmiş olan dinin gölgesi altında Tanrı'ya hizmet ederler, Daniel veya Yeşaya gibi. Resul nebi olabilir ve ama nebi resul olamaz.

Bu bakımdan Kur'an'da buyuruyorlar (Hac Suresi, ayet 52):

“Ey Muhammed! Biz senden önce hiç bir resul ve nebi göndermedik...”

Ve Yine buyuruyorlar (Kur'an, NisaSuresi, ayet 69):

“Kim Allah'a ve O'nun Resul'üne itaat ederse işte onlar, Allah'ın kendilerine lütuflarda bulunduğu nebiler, sıddîkler, şehitler ve salih kişilerle beraberdir. Bunlar ne güzel arkadaştır.”

Yukarıdaki ayette açıkça ve şüphesiz nebi ile resulün farkını göstermektedir. Bu bakımdan her birkimse eğer gerçekten Tanrı'ya inanmışsa, şüphesiz kabul edecek ki hiç bir nebi resul olamaz ve dolayısıyla Hz. Muhammed de Tanrı'nın son yöneticisi olmayacak ve ayrıcabu son olmak kelimesi Tanrı'nın ebedi olan sünnetine ve koşullarına da aykırı olacaktır.

Ve yine kutsal Kur'an kitabında şöyle buyuruyorlar (Ahzab Suresi, ayet 7):

“Hani biz nebilerden söz almıştık; senden (Muhammed), Nuh'tan, İbrahim'den Musa'dan ve İsa'dan pek sağlam bir söz aldık.” Ve yine yukarıdaki zikredilmiş olan ayete göre nebiler hiç bir zaman resul olamazlar.

Bu bakımdan resullerin kutsal alanları yani ilim, ruhaniyet ve nasihat etkileri nebilere göre daha yüce ve geniştir. Her şeye rağmen eğer Arap kelimesi olan Hâtem kelimesinin yerine yanlış olan Hâtim kelimesini kullanarak Hz. Muhammed'i nebilere sonu olarak kabul etsek bile, yukarıdaki ayetten anlaşıldığına göre hiçbir zaman Hz. Muhammed kendini resullere sonu olarak hitap etmemiştir. Yukarıdaki ayette de resul ile nebi arasında veya 'vav' kelimesi bulunduğuna göre, demek olur ki, nebi ve resul arasında fark, aynı okul öğretmeni ile üniversite öğretmeni arasındaki fark gibidir. Bu bakımdan nebi ile resul arasındaki büyük fark görülmektedir. Yukarıdaki ayette Hz. Muhammed nebilere sonu olarak görülürse bile resullere sonu olduğuna dair hiç bir işaret bulunmamaktadır. Yani her resul nebi olabilir ama her nebi resul olamaz. Yukarıdaki beyan edilmiş olan kutsal Kuran ayetinde olduğu gibi Hatem kelimesi gramer bakımından bir isim olduğu bellidir ve isme bağlı ne gelirse yine isim olacaktır ve dolayısıyla bir isim fiil olamaz ve buna göre de bir isim fiil olmadığına göre Hatim kelimesi yani son olmak fiili de olamaz.

Bu bakımdan Tanrı hiçbir zaman insanları Kendi inayet ve rahmetinden mahrum kılmamıştır ve kılmayacaktır, yani ortam şartlarının değişimi neticesinde husule gelen ruhani değişikliğe göre, insanları talim ve terbiyesi için lüzumlu görüldüğü zaman Tanrı'nın yeni yöneticisi zuhur edecektir.

Hız. Muhammed nebilere sonu olduğununinancı yalnız Hız. Muhammed'e ait olan İslam dininin ümmetine mahsus değildir, belki de geçmiş peygamberlere ait olan ümmetlerin çoğunluğu, ister Yahudi olsun veya Hıristiyan, hepsi de kendi dinlerini son din ve o dine ait olan peygamberin son peygamber olduğuna inanmaktadırlar, yani ortam şartlarının

değiştii zaman başka Peygamber geleceğini değil, belkide kendi Peygamberlerinin yeniden gelip dünyayı düzelteceğine inanıyorlar.

Yahudiler İliya veya Elias nebiyin, vaat edilmiş olan Mesih'ten daha önce gelmesini bekliyorlardı (**Kings 17-19.2 ve 2.1-11**) ama Mesih geldiği zaman o Hazretin Zuhurunu, Kendi bekledikleri anlayış ve düşüncelerine aykırı olduğundan dolayı o Hazreti tanımaktan kendilerini mahrum kıldılar ve ayrıca o Hazretin çarmıha gerilmesine sebep oldular. Hâlbuki Hz. İsa bu Ric'at konusunu hakkında, İncil kitabında iyice anlatmışlardı.

Bu Ric'at konusu hakkında Hz. Abdülbaha (Bazı Sorulara Cevaplar kitabında Sf. 110) şöyle buyuruyorlar:

“Cemal-i Mübarek bu meseleyi İkan'da uzun uzadıya bahis mevzuu etmişlerdir. Okuyunuz, bu meselenin hakikatini açık açık anlarsınız. Mademki soruyorsunuz, ben de birazcık izah edeyim:

Bu meseleyi İncil'den ele alalım. İncil'de yazıldığına göre, Zekeriya oğlu Yahya ortaya çıkarak halka Tanrı padişahlığını müjdeleyince, ona: “Sen kimsin? Geleceği haber verilen Mesih misin?” diye sordular. “Ben Mesih değilim” dedi. Bunun üzerine: “Yoksa sen İliya mısın?” diye sordular. Bu defa da “Hayır” cevabını verdi. Zekeriya oğlu Yahya'nın haber verilen İliya olmadığı bu beyandan anlaşılıyor. Öbür yandan, Hazreti Mesih tecelli günü, Tabor dağında bulunurken, Zekeriya oğlu Yahya'nın geleceği bildirilen İliya olduğunu söylüyor.

Nasıl ki Markos İncili'nin dokuzuncu babının on birinci ayetinde buyurmuşlardır:

``Ondan sorup dediler: Yazılar niçin; Önce İlya gelmelidir diyorlar? O da onlara dedi: Gerçi İlya önce gelip her şeyi yerine kor; ve çok şeyler çekip tahkir olunacak diye İnsanoğlu hakkında nasıl yazılmıştır? Fakat ben size derim: Hem İlya geldi, hem de kendi hakkında yazılmış olduğu gibi, her istediklerini ona yaptılar." deniliyor.

Ve yine Matta İncili'nin on yedinci babının on üçüncü ayetinde zikredilmiş:

``İsa'nın kendilerine vaftizci Yahya için söylediğini şakirtler o zaman anladılar" Şimdi, bakınız: Vaftizci Yahya'dan İliya olup olmadığı sorulunca, ``Hayır, değilim" diyor; İncil'de ise, Vaftizci Yahya'nın geleceği haber verilen İlya olduğu yazılı olup Mesih de bunu teyit ediyor. Şu halde, Hazreti Yahya, Hazreti İlya idiyse, niçin ``Ben İlya değilim" dedi? Yok eğer İlya değildiyse, nasıl oluyor da Hazreti Mesih "O İlya idi" buyuruyor.

Burada göz önünde tutulan şey, şahsiyet olmayıp kemalâtın hakikatidir; yani İlya Hazretlerinde bulunan kemaller aynıyla Vaftizci Yahya'da tahakkuk eylemiştir.Şu halde, geleceği bildirilen İlya hazretleri Vaftizci Yahya idi.Burada göz önünde tutulan şey, zat olmayıp evsaftır.Meselâ geçen sene bir gül vardı, bu sene de gül açmıştır. Ben: ``Geçen seneki gül tekrar geldi." derim. Böyle diyerek geçen seneki gülün aynı şahsiyetle geldiğini söylemek istemem. Bu seneki gül geçen seneki gülün vasıfları, yani aynı renk, aynı koku, aynı şekil ve letafeti haiz olduğundan, geçen seneki gül geldi, bu gül o güldür, denir.

Bahar gelir: Geçen seneki bahar yine geldi deriz; çünkü geçen seneki baharda bulunan şeyler bu baharda da mevcuttur. Onun için Hazreti Mesih:

“Geçmiş peygamberler zamanında vukua gelen bütün şeyleri göreceksiniz” buyuruyor.

Başka bir izah daha: Geçen senenin tohumu ekildi, dal ve yaprak husule geldi, çiçek açtı, meyve verdi, sonra yine tohum oldu. Bu ikinci tohum ekilir ise, ağaç biter; tekrar o dal, o yaprak, o çiçek ve o meyve dönüp gelir. Meydana yine bir ağaç çıkar. İlki tohum ve sonu tohum olduğu için, tohum ric'at etti, dönüp geri geldi deriz. Ağacın yapısını teşkil eyliyen maddeyi göz önünde tutar isek, ikinci ağaç, birinci ağacın aynı değildir, çiçeği, yaprağı ve meyveyi göz önünde tutar isek, aynı rayihayı, tat ve letâfeti buluruz. Şu halde, ağaçla ilgili kemalât avdet etmiştir. Aynı veçhile, şahsa bakar isek, başka bir şahıs görürüz; gözümüzü şahıstan kaldırıp vasıflara ve kemale bakar isek, aynı evsaf ve aynı kemalin avdet ettiğini görürüz. Şimdi Hazreti Mesih:

“Bu İlyâ'dır” demekle “Bu şahıs İlyâ'daki ahlâk, kemalât ve fuyuzata sahiptir” hakikatini ifade eylemek istemiştir. Öbür yandan, Vaftizci Yahya: “Ben İlyâ değilim” demiştir. Hazreti Mesih, İlyâ ile Yahya'nın haiz buldukları ahlâk, evsaf, kemalât ve fuyuzatı göz önünde bulunduruyordu.

Yahya ise kendi madde ve şahsiyetini göz önünde bulunduruyordu. İşte bir örnek: Şu lamba geçen gece vardı, bu gece de yanıyor, gelecek gece de yanmakta olacaktır. Bu geceki lamba dün geceki lambanın aynıdır. Dünkü bu gün dönüp gelmiştir deriz. Maksat ışıktır; yağ, fitil ve şamdan değil. Bütün bu şeyler İkan'da genişçe anlatılmıştır.“

Böylece Hıristiyanlarda Hz. İsa'nın yeniden dönüşüne inanıyorlar ve dolasıyla Hz. Muhammed'in Tanrı'nın yeni elçisi olduğunu kabul etmiyorlar ve onlara göre İncil'de yazıldığı gibi Hz. İsa'yı son

peygamber olarak kabul etmişlerdir ve dediklerine göre kutsal İncil kitabında zikr edildiği gibi Tanrı tarafından başka yönetici ve başka bir kutsal kitap nazil olmayacaktır.

Bu konu hakkında İncil Kitabında şöyle yazılmıştır (Yuhanna'nın Vahiy Kitabında Bölüm 1):

1:8 Var olan, var olmuş olan ve gelecek olan, her şeye gücü olan Rab Allah diyor: "Alfa ve Omega Ben'im."

1:17 Ve O'nu gördüğüm zaman, ayaklarının dibine ölü gibi düştüm ve sağ elini üzerime koyup bana dedi: "Korkma; ilk ve son Ben'im"

Elçilerin İşleri 4-12 Ve başka hiçbir kimsede kurtuluş yoktur; çünkü gök altında adamlar arasında verilmiş hiçbir ad yoktur ki onunla kurtulalım."

Gök ve yer geçip gidecek, ama benim sözlerim asla geçip gitmeyecektir. (Luka 21:33)

Matt:28-20- Size emrettiğim her şeyi tutmaları için onlara öğretin ve işte, bütün günler, çağın sonuna dek ben sizinle beraberim." Âmin.

Tanrı'nın belli olmayan zamandan beri değişime tâbi olmayan kanunu

Tanrı'nın ezelden beri değişime tabi olmayan kanunu Tanrı'nın kutsal kitabı Kur'an-ı Kerim'de müminlere bir uyarı şeklinde hitap edilerek defalarca yazılmıştır. Tanrı'nın bu sünneti insanların her devirde ve asırda doğru yola hidayet olabilmelerini yöneten bir kanundur ve bu ezeli olan kanunun hiçbir zaman değişime tabi olmayacağını anlatmaktadır. Çünkü her gün başka bir gündür. Her günün başka hastalıkları ve her hastalığın da başka bir tedavisi vardır. Bu bakımdan Tanrı her asır ve devirde insanların hayat durumlarının ve ortam şartlarının değişimi dolayısıyla vuku bulan anlaşmazlıkların ortadan kalkması için gösterdiği inayet ve rahmeti sayesinde uzman olan bir hekimi veya bir yöneticiyi insanlar arasından seçerek bu insan âleminin maddi, manevi ve ruhani gelişimi neticesinde husûle gelen dünyevi hastalıklarının tedavisi için gönderilmesini lüzumlu görmüştür. Tanrı her asırda veya devirde ortam şartlarının değişimi dolayısıyla zahir olan değişiklikleri göz önüne alarak bozulmuş olan dünya düzenini ve insanların aşırı derecede kötü huylara sahip olmalarını ve iffet, ismet, emanet ve diyanet değerlerinin ortadan zail olması neticesinde husûle gelen harp, cidal, yolsuzluk ve aynı zamanda ruhani hayatın tamamen ortadan kalkmasından dolayı yeni bir dünya düzenini sağlamak için yeni bir ruhani yöneticisini kendi merhamet semasından gönderilmesini lüzumlu görmüştür.

Kur'an'ın Ahzâb Suresinin 62. ayetinde şöyle buyuruyorlar:

“Bu, Allah'ın daha önce gelip geçmişlere işleyen tavrı, tarzıdır. Allah'ın tavrında herhangi bir değişiklik bulamazsın.”(Yaşar Nuri Öztürk)

Ve yine Fâtır Suresinin 43. ayetinde buyuruyorlar:

“...Sen Allah'ın sünnetinde kesinlikle bir değişiklik bulamazsın ve Sen, Allah'ın sünnetinde kesinlikle bir dönüşüm de bulamazsın.”(Ali Bulaç)

Ve yine İsra Suresinin 77. ayetinde şöyle buyuruyorlar:

“Senden önce gönderdiğimiz resuller hakkındaki kanun da buydu. Sen bizim yol ve yönetimimizde hiç değişme bulamazsın.”

Her dinin ümmetinin bir zamanı veya eceli vardır. Zamanı sona erdiğinde yani ortam şartlarının değişimi neticesinde değerini kaybeden maddi ve ruhani kanunların yenilenmesi için Tanrı o zamanın şartlarına uygun olan yönetimi zahir edecektir.

Bu bakımdan Kur'an'da Araf Suresinin 34, 35 ve 36 ayetlerinde şöyle buyurmuşlardır:

“Her ümmetin bir eceli vardır. Ecelleri geldiği zaman ne bir an geri kalırlar ve ne bir an ileri gidebilirler.”

“Ey Adem oğulları! Size kendi içinizden ayetlerimi anlatacak peygamberler gelir de kim sakınır ve kendini islah ederse, onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyecekler.”

“Ayetlerimizi yalanlayıp ve büyüklenip onlardan yüz çevirenlere gelince, işte onlar ateş ehlidir. Onlar orada ebedi kalacaklardır.”

Bu bakımdan insanlar sorumludurlar ve her devirde veya asırda onları korumak ve doğru yola hidayet etmek için Tanrı tarafından gönderilen her peygambere itaat etmelidirler.Yani insanlar Tanrı'nın ayetlerini okumalı, nazil olmuş olan prensiplere ve koşullara saygı ile itaat ve amel etmeli ve onlara kulluk göstererek en yüksek derecede hürmet ve muhabbet göstermelidirler.

Âlim olan Tanrı'nın hidayet kapısı her zaman insanlar için açıktır ve insanları doğru yola hidayet etmesi için hidayet ve yönetme lambaları gereken her zamanda insanların terbiye yolunu aydınlatacaktır. Bu bakımdan Tanrı'nın sünnetinde hiç bir zaman duraklık olmamış ve olmayacaktır.

Tanrı'nın teyit ve tevfik lambaları'nın ışınları insanların kalplerinin aydınlanması için insanların da Tanrı tarafından gönderilen yeni yönetiminin nazil ettiği hükümleri, prensipleri kuruntusuz ve açık kalp ile okumaları ve amel etmeleri lazımdır ki Tanrı'nın teyit muhabbetleri, gerçekten Tanrı'yı seven ve Onu arayan kimsenin kalbine yansısın.

Bildiğimiz gibi Hz.Bab ve Hz. Bahau'llah'ın Zuhur ettikleri zaman temiz kalpli yirmi binden fazla inanan kendi canlarını onların yolunda fedâettiler ki temiz ruhları bu dünyanın düzelmesinde etkili olabilsin.

5

Ümmet ne demektir?

Hız. Muhammed'e veya başka peygambere inanarak, onun yaptıklarını ve söylediklerini uygulayarak çevresinde toplanan bütün müminlere veya bir resulün ehline ve kavmine ümmet denilir. Hız. Muhammed'in ümmetine Müslüman, Hız. İsa'nın ümmetine Hıristiyan ve Hız. Musa'nın ümmetine Yahudi ümmeti denilir.

Ümmet hakkında Hız. Muhammed Kur'an'da şöyle buyurmuşlar (**Yunus Suresi, ayet 47**):

"Her ümmetin bir peygamberi vardır. Peygamberi geldiği zaman, onların aralarında adaletle hükmedilir ve onlara asla zulmedilmez".

Ve yine Mü'min Suresinde 5. ayetinde de şöyle buyurmuştur:

"Onlardan önce Nûh kavmi yalanlamıştı. Onlardan sonra gelen oymaklar da. Her ümmet kendilerine gelen elçiyi yakalasinlar diye uğraştı. Ve hakkı işlemez kılmak için yanlışı/tutarsızlığı esas alarak mücadele ettiler; nihayet onları yakaladım. Nasıl olmuştu azabım?" (**Yaşar Nuri Öztürk**)

Ve yine buyuruyorlar (Mü'minun Suresi, ayet 44):

"Sonra, resullerimizi art arda gönderdik. Hangi ümmete resulü geldiyse onu yalanladılar. Biz de onları birbiri ardınca yuvarladık ve hepsini birer efsane yaptık. Dönmeze gitsin iman etmeyen bir topluluk!" (**Yaşar Nuri Öztürk**)

Ve yine Nahl Suresinin 36. ayetinde şöyle buyuruyorlar:

“Andolsun, biz her ümmette şöyle tebliğ yapan bir resul görevlendirdik: "Allah'a kulluk/ibadet edin, tâğuttan kaçının. Sonra bunlardan kimine Allah kılavuzluk etti, kimine de sapıklık hak oldu. Şimdi, yeryüzünde gezip dolaşın da yalanlayanların sonu nasıl olmuş görün.”(Yaşar Nuri Öztürk)

Ve yine Bakara Suresinin 134. ayetinde şöyle buyuruyorlar:

“Onlar bir ümmetti, gelip geçti. Onların kazandıkları kendilerinin, sizin kazandıklarınız sizindir. Siz onların yaptıklarından sorguya çekilmezsiniz”

Yukarıdaki nazil olmuş olan ayetlerden anlıyoruz ki her ümmete ait olan müminler yaptıkları iyi veya kötü ameller için sorumlu olacaklardır. Ancak geçmiş ümmetlerin yaptıkları kötü veya iyi ameller için sorumlu olmayacaklardır yani Hz. Musa'nın ümmeti olan Yahudiler, Hz. İsa'nın zuhurunda onu inkâr ederek ve onun şehadetine sebep olmuşlarsa o kötü amelin günahından yalnız Yahudiler sorumlu olacaklar; ve eğer Hıristiyan ümmeti Hz. Muhammed'in dinini inkâr etmişlerse bundan yalnız Hıristiyanlar sorumlu olacaklardır. Hz. Muhammed'in ümmeti olan Müslümanlar da eğer 1844 senesinde zuhur etmiş olan Hz. Bab ve Hz. Bahau'llah'ın zuhurunu inkâr etmişlerse onun sorumlusu Hz. Muhammed'in ümmeti olacaktır. Bu bakımdan Hz. Muhammed'in ümmeti olan Müslümanlar da çok dikkatlice bu yüce ve dünyayı saran zuhuru araştırmaları gerekir ki sorumlu olmasınlar.

Ve yine Yunus Suresinin 47-49. ayetlerinde şöyle buyuruyorlar:

“Her ümmetin bir peygamberi vardır. Peygamberleri geldiği zaman, aralarında adaletle hükmedilir ve onlara asla zulmedilmez.”(47. ayet)

“Doğru iseniz bu vaad ne zamandır? Diyorlar.”
(48. Ayet)

“De ki: Ben kendime bile Allah’ın dilediğinden başka ne bir zarar ve ne de bir menfaat verme gücüne sahibim.” Her ümmetin bir eceli vardır. Ecelin geldiği zaman artık ne bir saat geri kalırlar ne de ileri giderler.
(49. Ayet)

Bu üç kutsal ayetlerden anlıyoruz ki, her ümmetin bir resulü vardır. Resulü zahir olduğu zaman insanlarla adalet ile davranacaktır zulüm olmayacaktır ama Tanrı tarafından gönderilmiş olan her resulün ümmeti, yeni gelen resulü inkârettiler ve onunla mücadele ettiler. Halbuki o resulün geleceği daha önceden haber verilmiştir. Bu bakımdan o resulün kavmi ondan sorumlu olacaktır. Soruya karşı, acaba bu vaat ne zaman olacaktır? Bu bakımdan buyuruyorlar:

Bu konu üzerinde Benim ne zararım ne de menfaatim vardır. Ben Allah’ın iradesine razıyım çünkü her ümmetin bir başlangıcı ve bir de sonu vardır. Sonu geldiği zaman ne bir saat geri kalır ne de ileri olacaktır.

Bildiğimize göre Hz. Resul’ün ümmeti yani Hz. Muhammed’in İslami olan okulunda terbiye olmuşlardır. Bu bakımdan da onun soyundan gelen Kaim-i Âl-i Muhammed veya Hz. Mehdi, zuhur edeceği zaman din ve hüküm gününün sahibidir ve zahir olduğu zaman ümmetler arasında adalet ile hükmedecektir demişlerdir.

Şimdiye kadar zikredilmiş olan ve kutsal Kur’an’ın ayetlerinden alınmış olan bilgilere göre, eğer

o bilgileri özet halinde toplarsak şu bilgilere sahip olacağız:

Görülmeyen, idrak edilemeyen ve bütün varlıkları yaratan Tanrı'nın eli açıktır.

Tanrı'nın bütün dinleri İslam olarak zahir olmuştur ve her din de zuhur etmiş ve zahir olmuş olan peygamberin ismi ile adlanmıştır.

Tanrı'nın sünnet ve kanununda hiçbir zaman değişiklik olmayacaktır.

Her dinin bir ehli, kavmi veya ümmeti vardır.

Her ümmet yaptığı hatalara göre sorumlu olacaklar ve lakin hiçbir ümmet geçmiş olan ümmetlerin hatalarından sorumlu olmayacaktır.

Her dinin veya ümmetin bir eceli vardır. Eceli geldiği zaman ne bir saat geri ve ne de bir saat ileri olacaktır.

Ortam şartlarının değişikliğe uğradığı zaman yani eski dinin idare ettiği alan daralırsa veya kifayetsiz olursa o zaman Tanrı Kendi inayet, merhamet ve insanlara olan sevgisi dolayısıyla, öncesinden daha geniş bir alana yeterli olan başka bir yönetimi, insanları koruması, talim ve terbiyesi için zahir edecektir.

Din nedir? Tanrı'nın insanlara uygun gördüğü zaman, neden O bir yönetiminin göndermesini lüzumlu görmüştür? İnsanlar için yeni yönetim gönderilmesinin gerektiği ve lâzım olduğu an ne zamandır?

6

Hız. Abdülbaha, Nazar-ı İcmali der Diyanete Bahai (Bahai Dinine Kısa Bir Bakış) kitabında buyuruyorlar:

“Din: Dünyada yaratılmış olan şeylerin hepsinin hakikatinden ortaya çıkan zaruri bağlardır.”

Bu bağlar ortam şartlarının değişimi neticesinde husûle gelen yeni zaruri değişim bağlarıdır ki, ister istemez mecburi halde yeni kanunların husule gelmesine sebep olur, yani bu eşyanın hakikatinden doğan zaruri değişiklikler hem maddi bakımından ve hem de ruhani bakımından çok zaruri görülmektedir.

Hız. Abdülbaha buyuruyorlar: (The Promulgation of Universal Peace, sayfa 438-440)

“...Yaratılan her şeyin bir olgunluk derecesi veya aşaması vardır. Bir ağacın olgun olan zamanı onun meyve verdiği zamandır. Bir nebatın olgunluk zamanı onun tomurcuk ve iek verdiği zamandır ve bir hayvanın olgunluk zamanı ise onun tamamen büyüdüğü zamandır. Bir insanın olgunluk zamanı, onun akıl ve zeka ışığının en güçlü ve gelişmiş olduğu zamanıdır.

Bir insan doğumgnnden lmgnne kadar çeşitli hayat merhaleler ve devirlerinden geçer ve bu merhelelerin kendilerine mahsus özel bir durumu vardır. Örneğin ocukluk çağındaki zeka ve yetenek o zamana mahsus olan durum ve gereksinmesine uygun bir karaktere sahiptir. Bir müddet geçtikten sonra gençlik merhelesine ayak baştığı zaman eski durum ve

ihtiyacı kendi yerini yeni merhalesinin gelişmesine uygun olan bir ihtiyaca bırakır. Onun inceleme yapabilme kabiliyetleri genişleyip derinleşir, zekâ yetenekleri eğitilir ve meydana çıkar, çocukluk sınırları ve çevresi onun güçlerini ve başarılarını bir daha kısıtlayamaz.

Nihayet insan gençlik merhalesini arkada bırakıp olgunluk makam veya merhalesine ulaşır ki bu da başka bir şekil değişmeyi ve ona göre de onun hayat etkinlik alanında bir gelişmeyi gerektirir. Yeni güçler ve algılamalar onu kapsar, kendi ilerlemesine uygun eğitim ve öğretimin konuları fikrini meşgul eder, onun artan yeteneklerine orantılı olarak onun üzerine özel veriler ve bağışlar iner ve önceki gençlik zamanı ve durumu onun olgun bakış ve görüşünü bir daha tatmin edemez.

Aynı şekilde insanlık dünyasının toplumsal hayatında da devirler ve aşamalar vardır, bir zaman insanlık dünyası çocukluk devresini geçirmekteydi ve diğer zamanlarda da gençlik devrini, şimdi ise çok önceden de söylenmiş olduğu gibi olgunluk merhalesine ayak basmıştır ve bunun belirtileri her yerde açıkça görülmektedir. Bu bakımdan geçmiş zamanlardaki durum ve ihtiyaçlar tamamen değişerek yerini insanlık dünyasının bugünkü çağının karakterini açıkça belirten ihtiyaçlara vermiştir...”

Hâlihazırda dünya birliğinin ihtiyacı her yerde ve dünyanın her bir ülkesinde görülmektedir. Bu insan aleminin birliği daha önceki zamanlarda, mevcut olan ırksal veya dinsel düşmanlıklar bakımından, böyle bir birliğin düşünülmesi bile mümkün değildir.

Hz. Abdülbaha buyuruyorlar:

(The Promulgation of Universal Peace, sayfa 438-440)

“...İnsanlık sınırlı ve ilkel olan önceki eğitim merhalesinden çıkmıştır. İnsan şimdi yeni erdemler ve

güçlerle, yeni ahlaklarla ve yeni yeteneklerle donanmalıdır...

İnsanlık âlemi her yönden bir reform geçirmektedir. Önceki hükümetler ve uygarlıkların kanunları gözden geçirilip değiştirilme sürecinin içindedir. Yeni sahaları kapsayan bilimsel düşünceler ve teoriler gelişmekte ve ilerlemektedir. Keşif ve buluşlar şimdiye dek bilinmemiş alanlara nüfuz etmekte, ve maddesel evrenin yeni hayret uyandırıcı ve saklı sırlarını açığa çıkartmaktadır. Sanayi çok daha geniş bir alana ve ürünlere ulaşmıştır. Her yerde insanlık âlemi eski durumların geçmesi ve yeni reform çağının gelmesini belirten evrimsel faaliyetlerin çalkantılarını yaşıyor.

Şimdi eski ve yıpranmış ağaçlar artık meyve vermemektedirler. Eski fikirler ve metodlar şimdi tamamen etkilerini kaybederek değersiz olmuşlardır. Ahlak sistemlerin ve kuralların ve yaşam metodlarının eskimiş standartları artık bugünkü ilerlemiş ve gelişmiş olan çağ için yeterli olmamaktadır.

Din için de bugün olgunluk ve yenilenme devridir. Artık atalardan miras alınmış inançların dogmatik taklitlerin zamanı geçip gitmektedir. Dinler bu eksenler çevrelerinde dönmüşlerdir, fakat şimdi bunlar bir sonuç veremezler ve aksine bugün bunlar insana bir engel olup onun alçalmasına neden olmuşlardır. Fanatiklik ve eski dinlerin dogmatik inançlarına sadakat ve bağlılık gösterilmesi insanlararasıdaki düşmanlıkların, insanın ilerlemesine engel olmasının, kavgaların ve harplerin meydana çıkmasının, ve dünyadaki barışın, huzur ve refahın yok edilmesinin ana ve temel kaynağı olmuştur..."

Gördüğümüz gibi Bugünlerde, dünyanın durumu çok üzüntülü halde görülmektedir. Doğu, orta

doğu, güney ve batının her tarafından babaların, annelerin ve çocukların ağlayışları duyulmaktadır ve hepsinin üzüntülü ve kederli oldukları açıkça görülmektedir. Hayat temelleri tamamen devrilmiştir. şehirler, fesatlık, kargaşalık ve dolandırıcılık yüzünden yanmaktadır. Adalet sistemi tamamen ortadan kalkmıştır. Tanrı'nın insanlık alemine inayet ettiği, üretken ve bereketli ülkeler, düşmanlık ve harp neticesinde terk edilmiş veya viran olmuşlardır. İnsan karakterine layık olmayan, bu kötü durumlar ve ameller, yalnız ülkelerin arasında mevcut olan düşmanlık ve nefret olmayıp belki de eski dinlere ait olan cemaatlar ve onların din liderlerinin kendi makamlarına aşırı derecede sarılmaları ve inananları yanlış yola hidayet ve kılavuzluk etmeleri yüzünden meydana gelmektedir.

H. Abdülbaha yine buyuruyorlar:

(The Promulgation of Universal Peace. H. Abdülbaha'nın Kuzey Amerika'da konuşması kitabından Sf. 205, 18 Haziran 1912 New York)

“...Maddi dünya, her ne kadar ilerlerse ilerlesin, İncil'de de söylendiği gibi, ruhani ilerlemeye de muhtaçtır. Maddi dünyanın fazileti sınırlıdır ama İlahi faziletler sınırsızdır...”

Bu bakımdan maddi dünya ve ruhsal fazilet dünyası birbiri ile bağlantılı olarak el ele verip çalışmaları gerekir.

H. Abdülbaha yine buyuruyorlar: (Aynı yukarıdaki Eserden)

“...Maddi dünya bir bedene benzer ancak ilahi erdemler o bedenine içine üflenen ruhulkudsn kendisidir. Ruhsuz olan bir beden gerçek bir iş

başaramaz. Bir beden her ne kadar güzel ve mükemmel olursa olsun, yine de bir ruha mahtaçtır...”

Bu bakımdan Tanrı korkusu bulunmayan dünyada her zaman harp ve kargaşa mevcut olacak ve insanların kanları da devamlı dökülecektir.

Ve yine Hz. Abdülbaha buyuruyorlar: (The Promulgation of Universal Peace, sayfa 12)

“...Maddi uygarlık bir lambaya ve ruhani uygarlık ise lambanın içindeki ışığa benzer. Eğer maddi ve ruhani uygarlık beraber olursa, o zaman biz hem lamba hem de ışığa sahip olacağız ve sonucu mükemmel olacaktır. Maddi uygarlık bir güzel bedene benzer ve ruhani uygarlık ise hayat ruhu gibidir. Eğer o harikulade hayat ruhu bu güzel bedenine girerse, o zaman o beden insanlık aleminin ilerlemesi ve kemale ermesi için bir vasıta olacaktır...”

İnsan âleminin iki kanadı vardır. Biri fiziksel kuvvet ve maddi uygarlık diğeri ise ruhsal kuvvet ve ilahi uygarlıktır. Ancak bu iki kanat ile uçmak mümkün olacaktır. Bir kanat ile uçmak mümkün değildir. Maddi uygarlık her ne kadar ilerlemiş olursa olsun, ruhani uygarlığın ilerlemesiolmadan dünya düzeni ve adalet sisteminin dünyaya yerleşmesi mümkün olmayacaktır.

Tanrı'nın, bu dünyaya göndermekte olduğu elçilerinden amacı O'nun Kendi merhamet yağmurlarını ve inayet bağışlarını insanlara bağışlamasıdır ve bu bakımdan her devirde olduğu gibi, bu devirde de,yeni ruhsal uygarlığın yeryüzünde tesis edilmesininlüzumunu görmektedir, yani zamana uygun olan ve insanların ruhsal terbiye ve talimini sağlamak için lazım olan koşulları ve prensipleri nazil etmektedir ki insanlar takvalı olsunlar, sulh, sefa ve rahatlık içinde yaşayabilsinler.

İnsanlar çok çalışmalıdırlar ki ruhsal kuvvet de, maddi kuvvet kadar ilerlesin, çünkü eğer maddi kuvvet üstün olursa, gördüğümüz gibi harp, felaket dünyayı bulut gibi kaplar ve insanların rahatlığa kavuşmaları hiçbir zaman mümkün olamaz. Bugün insan âlemi materyalisttik olmasının yüzünden üzüntü denizine dalmış ve Tanrı'nın inayet dalgalarından kendisini mahrum kılmıştır. Bu bakımdan gerçek güneşin ışınının kuvveti azalmış ve yalnız saydamsız camdan görülmektedir ve hâlihazırda Tanrı'nın inayet ve merhamet ışınının aydınlık alanı ve kuvveti tamamen zahir olmamıştır.

Bildiğimiz gibi Tanrı'nın gönderdiği peygamberler, zahir oldukları zaman, o zamanın gelişimine göre Tanrı'nın yeni bir dinin temelini tesis ettiler ve insanları korumak için yeni ilahikoşular ve prensipleri nazil buyurdular ve yüce Tanrı'nın varlığını ve birliğini ilân ettiler. İnsanların rahatlık içinde yaşamalarını sağlamak için iyi huylar kazanmalarını ve övülmeye layık olan ruhani bir hayatın idamesi için takvalı olmalarını emrettiler. Bu ilahi talimlerin neticesinde insanlar asırlar ve devirler boyunca refah, rahatlık ve huzur içinde yaşamalarını temin edilebildiler ve aynı zamanda da o gerçek güneşin zuhuru dolayısıyla ilim, bilgi ve sanatlar da birdenbire çok çabuk ilerlemeye başladı. Bu ilahi inayet ve merhamet, devirlerce devam etti. Tabiatta olduğu gibi her ilkbaharı yaz ve sonbaharı kış takip eder ve sonra yine ritmik olarak ilkbahar yeniden başlar. Bu bakımdan da Tanrı'nın yarattığı ruhani kanunlar da doğa kanunları gibi ilerlemektedir.

Kış geldiği zaman tabiat yarım ölü halini alır, yağmur, kar ve buzlanma neticesinde yollar bozulur, ağaçlar, nebatlar da kefen gibi beyaz gömlekle kendilerini örterler. Gelişme ve ilerleme durumu

ortadan kalkmış olur ve ama yeniden ilkbahar kendini gösterir yani tabiat yeniden canlanır ve gelişme de kendini yeniden gösterir.

Tabiatta baharın gelişi yalnız tabiatın canlanması ve gelişmesi değil belki de kış mevsiminde vuku bulan yıkıcı, bozulmuş ve çürümüş unsurların aradan mahvolmasına sebep olur ve aynı güneş ağaçların yaprak, tomurcuk, çiçek ve meyve vermesine sebep olur, aynı zamanda da değersiz ve ölmüş olan yaprakların da ortadan kaybolmasını sağlar. Baharın gelişiyle kış mevsiminde toplanmış olan buzlar ve karlar erimiş olur ve büyük bir miktarda suyun toplanarak harekete geçmesi sayesinde bütün yerler temizlenir. Ruhani bakımdan da Tanrı'nın yeni yönetimi geldiği zaman ümmetler arasında toplanmış olan kuruntular ve ümmetlerin liderlerinin ruhani gerçekleri ters yöne çevirerek gerçekleri yanlış olarak tâbir ve tefsir etmelerinin neticesinde kendi akıl ve mantıklarının yaratıklarıyanlış düşünceler ile vücuda gelen batıl inançlar, önyargı, fanatizm ve kör taklitleri, ancak o zaman bu yanlış ve zararlı olan düşünceleri insanların beyninden mahvedebilecek ve gelen bir bahar gibi insanların kalplerini, zekâlarını ve hayatlarını canlandıracaktır.

Tabiatta olduğu gibi, ruhani bakımından da Tanrı'nın koşulları ve prensipleri asır ve devirlerin değişimi neticesinde ve aynı zamanda ümmetlerin din liderleri tarafından, dinin koşul ve prensiplerinin yanlış olarak tabir ve tefsir etmeleri dolayısıyla dinlerin ruhani temelleri sarsılmıştır ama dünya medeniyetinin gelişmesi ve ilerlemesi neticesinde Tanrı'nın ruhani ve gerçek ışınlarının ışını ve etkileri de azalmış veya ortadan kaybolmuştur. Bundan dolayı insanların kalpleri de kararmış ve bulutlanmış bir halde bulunmaktadır. Yani daha önceden Tanrı'nın

yöneticisinin insanlar için lâzım olan bütün ruhani örnekleri zahirettikleri zaman, ağır çalışma ve zahmetler, işkence, zulüm, eziyet, acı ve çetin sınavlar sayesinde insanların kalplerinde tesis etikleri güzellikler, şimdi tamamen ortadan kalkmıştır.

Bildiğimiz gibi ve tabiatta görüldüğü gibi, dinin gerçek kökünden doğan, göveren ve gelişen her ağaç, bir müddet geçtikten sonra yapraklar, dallar verdikten sonra yavaş yavaş tomurcuk, çiçek ve meyve vermeye başlar. Nihayet bir uzun müddetten sonra o ağaç meyve verme yetisini kaybeder. Bu bakımdan bahçıvan o etkisini kaybeden ağacın yerine yeni ve genç bir fidan, verimli ve bereketli olan toprak içine diker ve o ekilmiş yeni fidanın gelişmesini ve meyve verme zamanını bekler, yalnız bu fidanın gelişerek meyve vermesi yine bahçıvanın çok çalışması ve zahmetleri sayesinde mümkün olacaktır. Tabiatta olduğu gibi ruhani bakımdan da yeniden aynı ruhani ağacın kökünden alınarak, yeni ve genç bir ruhani fidan insan âleminin kalbine Tanrı'nın iradesi ile dikilir ta ki bu Tanrı'nın yeni fidanı gelişerek insanlar için lâzım olan değerli meyvalar versin ve dünya hayatını tazeleyerek onu canlandırsın, ayrılık ve düşmanlık içinde bulunan milletleri ve ümmetleri yeniden birbirleri ile birleştiresin. Dolayısıyla düşmanlıkları, ayrılıkları ve harpleri tamamen ortadan kaldırebilsin ve böylece insanlar yeniden refah ve rahatlık içinde yaşayabilsinler.

Her dinin veya her dinin ümmetinin devresinin sona erme zamanı veya eceli kesinlikle daha önceden Tanrı tarafından tayin edilmiştir ve o belli olan zaman geldiğinde ne bir saat geri ve ne de bir saat ileri olacaktır.

Tanrı'nın tabiatta yarattığı kanunları ile ve insanların terbiye ve talimleri için yaratılmış olan ruhani yönetim kanunları arasında bir fark görülmemektedir, yalnız tabiatın sahip olmadığı zekâ, akıl ve idrak fakülteleri ve kapasiteleri dolaylı, Tanrı otomatik düzen sistemi yolu ile onları yönetir.

Yukarıdaki bilgimize göre tabiatın düzeni için dört mevsim mevcuttur ve her mevsim de tabiat kanununa göre özverili yönetim sistemine tabidirler yani, bahar, yaz, son bahar ve kış birbirlerini takip ederler, kış mevsimi sona erdikten sonra yine periyodik olarak yeniden bahar mevsimi başlar.

Ruhani bakımdan da Tanrı tarafından gönderilen her yöneticinin, ortam şartlarına göre daha önceden Tanrı tarafından tayin edilmiş olan yönetim süresi mevcuttur. Yönetim süresinin sona erdiği zaman ne bir saat geri ve ne de bir saat ileri olacaktır. Tabiatta bulunan son bahar gibi her dinin son baharı yaklaştığı zamanda da kutsal gerçek güneşin ışığının parlaklığı, harareti, kudret ve kuvveti yavaş yavaş azalmaktadır. Diyanet ağacının prensipleri ve koşulları, tabiatta güven veren bitkiler gibi toprak içinde bulunan köklerinin emme basıncı yavaş yavaş azalmaktadır ve kış mevsiminde de tamamen kaybolmaktadır ve bu bakımdan da yavaş yavaş dinin yaprakları olan saygı ve insanlık değerleri olan adalet, insaf, doğruluk yaprakları da sarararak aradan kaybolmaktadır ve ayrıca da din liderlerinin kutsal kitabında bulunan gerçekleri ya kendi maddi anlayışlarına göre tâbir ve tefsir etmeleri sayesinde veya kendi makamlarını ve menfaatlerini korumakla insanları, kendi istek ve arzularına fedâ etmekle onları kutsal kitabın gerçek anlamlarını değiştirmek üzere ve insanları temelsiz, boş kuruntular,

batıl inanclar ve manasız hayali düşünceler ile Tanrı'nın gerçek güneşini tanımaktan ve yeniden bahar mevsiminin başladığı zaman yani Tanrı'nın yeni gönderdiği yöneticisini tanımaktan hem kendilerini ve hemde insanları mahrum etmişlerdir.

Bildiğimiz gibi hâlihazırda dünya tarihine göre, altı önemli ve kutsal kitaplara sahip olan çeşitli dinler mevcuttur. Bu dinler; Budhistlere ait olan Hz. Budha'nın dini; Hindulara ait olan Hz. Brahman'ın dini; Zerdüşt'lere ait olan Hz. Zerdüşt'ün dini; Yahudilere ait Hz. Musa'nın dini; Hıristiyanlara ait olan Hz. İsa'nın dini ve Müslümanlara ait olan Hz. Muhammed'in dinidir ve o peygamberlere ait dinlerin ümmetleri olarak tanınmaktadır ve bu ümmetlerin nüfusu sayısı şimdilik aşağı yukarı yedi milyar kişi üzerindedir. Hz. Buda'ya inananlar, Hz. Buda'nın yeniden zuhur etmesini, Hindulara ait olan dinin ümmeti yeniden Hz. Krişna'nın zuhurunu, Hz. Musa dinine ait olan Yahudi ümmeti Hz. Davud'un yeniden zuhurunu, Hz. İsa'ya ait olan Hıristiyan ümmeti yeniden Hz. İsa'nın zuhurunu ve Hz. Muhammed'e ait olan İslam ümmeti ise Şiişeriatına göre Hz. Kaim-i Âli Muhammad'in veya Hz. Hüseyin'in zuhurunu ve Sünni cemaatına göre Hz. Mehdi'nin zuhurunu beklemektedirler. Ümmetlerin binlerce sene kendi vaat edilen ve bekledikleri yöneticilerin acaba hangisi gerçektir? Acaba bu ümmetlerin vaat edileni geldiği zaman adalet düzenini sağlayan yönetimini tesis etmedi mi? Acaba vaat edilen Tanrı'nın yöneticisi Hz. Bab ve Hz. Bahauallah değil midir? Acaba vaat edilmiş Tanrı'nın yöneticileri geldikleri zaman onların birisini şehitliğe ve diğerini kırk yıl hapis cezasına mahkûm etmediler mi?

Kutsal Kur'an kitabında nâzil olmuş olan ayetlere göre Tanrı'nın ebedi ve ezeli sünnetinde değişiklik olmayacak, yani Tanrı her zaman olduğu gibi

insanlara Kendi inayet ve rahmetinden dolayı, insanları korumak ve talim ve terbiyeleri için zamandan zamana, ortam şartlarına göre ve dünyada bulunan şeylerin hakikatinden ortaya çıkan zaruri bağların değişimi neticesinde lüzumlu olan ve daha bir büyük alanda etkisini gösteren ve insanları yeniden canlandırmak için başka bir yönetimi uygun ve zaruri görmüştür. Bu bakımdan Tanrı'nın yenibaharda gönderdiği yönetimi neden eski dinlerin ümmetleri kabul etmediler ve Tanrı'nın insanlara bağışladığı nimetlerden kendilerini mahrum kıldılar?

Dünyada bulunan doğal mevsimler gibi, periyodik olarak gelen Tanrı Güneşlerini tanımaktan kendilerini mahrum ettiler. Eski ümmetler, peygamberlere karşı gösterilen şiddetlice-falar itirazlar, eziyetler ve işkenceler ile Tanrı'nın dinini mahvedebilmek için el ele vererek çalıştılar. Bu "Birlik Sultanlarının" bazılarını öldürmekle Tanrı'nın bu yeni dininin alevlenmesini kendi fesat arzuları ile söndürebileceklerini sandılar.

Kutsal Kur'an kitabında bu konu hakkında şöyle buyurmuşlardır.(Mümin Suresi, ayet 28):

"Firavun hanedanından, imanını gizleyen bir adam şöyle konuştu: "Rabbim Allah'tır, dediği için bir adamı öldürüyorsunuz? Üstelik size, Rabbinizden açık-seçik deliller de getirdi. Eğer yalancıysa yalancılığı kendi aleyhinedir. Eğer doğru sözlü ise size vaat ettiklerinden bir kısmı başınıza gelir. Kuşkusuz, Allah, haddi aşan yalancıları doğruya ulaştırmaz."(Yaşar Nuri Öztürk)

Ve yine buyuruyorlar (Bakara Suresi, ayet 87):

"Yemin olsun ki, Mûsa'ya Kitap'ı verdik. Ve arkasından da resuller gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya da açık-seçik deliller verdik ve kendisini

Ruhulkudüs ile güçlendirdik. Bir resulün size, nefislerinizin hoşlanmadığı bir şey getirdiği her seferinde büyüklük taslanmadınız mı? Bir kısmını yalanladınız, bir kısmını da öldürüyorsunuz.” (Yaşar Nuri Öztürk)

Ve yine buyuruyorlar (Âl-i İmran suresi, 70,71)

Yetmişinci ayet: “Ey Ehlikitap! Gerçeğe tanık olup durduğunuz halde, Allah'ın ayetlerini neden inkâr ediyorsunuz.”(Yaşar Nuri Öztürk)

Yetmiş birinci ayet: “Ey Ehlikitap! Neden hakkı bâtılla kirletiyorsunuz ve bilip durduğunuz haldegerçeği gizliyorsunuz.”(Yaşar Nuri Öztürk)

Nahl Suresi, ayet 36: “Andolsun, biz her ümmete şöyle tebliğ yapan bir resul görevlendirdik: "Allah'a kulluk/ibadet edin, tağuttan kaçının. Sonra bunlardan kimine Allah kılavuzluk etti, kimine de sapıklık hak oldu. Şimdi, yeryüzünde gezip dolaşın da yalanlayanların sonu nasıl olmuş görün.” (Yaşar Nuri Öztürk)

Âl-i İmran suresi, ayet 99: Şunu da söyle: "Ey Ehlikitap! Neden iman edenleri Allah yolundan alıkoyuyorsunuz? Gözünüzle gördüğünüz halde, Allah yolunu neden çarpıtmak istiyorsunuz? Allah, yaptıklarınızdan habersiz değildir."(Yaşar Nuri Öztürk)

Ve yine buyuruyorlar (Müminün Suresi, ayet 44):

“Sonra, resullerimizi art arda gönderdik. Hangi ümmete resulü geldiyse onu yalanladılar. Biz de onları birbiri ardınca yuvarladık ve hepsini birer efsane yaptık. Dönmeze gitsin iman etmeyen bir topluluk!” (Yaşar Nuri Öztürk)

İnsanlar bu kadar özleyip bekledikten sonra Tanrı elçisinin geldiğinde neden böyle itirazlarda

bulundular ve neden o birlik mazharının gelişinde onu inkâr ettiler ve neden o birlik güneşlerinin doğuşunda onlara görülmeyen cefalar eziyet ve işkenceleri reva gördüler?

Hız. Bahauallah bu konu hakkında buyuruyorlar (Bahauallah'ın Sesi, Bent 13 Sf.12-17):

“Geçmiş zamanları göz önüne getiriniz. Küçük büyük herkes, her zaman, mukaddes Allah adamlarının şahıslarında İlahi Zuhurların vukuunu özleyip dururlardı, bunu gözleyip beklemedikleri bir an bile yoktu. İlahi rahmet nesimi artık essin, Vaat Olunan'ın Cemali görünmezlik perdesinin arkasından artık çıkagelsin diye yalvarıp yakarırlardı. Nihayet inayet kapıları açılıp kerem bulutları yükselince ve Görünmeyen'in Güneşi kudret semasının ufkundan doğunca, derhal O'nu yalanlarlar, O'nun Tanrı likası (kavuşma) demek olan likasından (kavuşmasından) kaçınır, Ondan yüz çevirirlerdi...

Celâl (büyüklük, ululuk) Sahibinin cemâlini gösterenlere karşı yapılan bu davranışın açık ve gizli sebeplerini düşününüz. O zamanlarda halkın göz yumup yüz çevirmesinin sebebi ne idiye bu zamanın insanların da gaflete düşmelerinin sebebi de odur. Allah'ın hüccet (senet, vesika, delil) ve burhanı (kesin kanıtı) eksik olduğu için insanların inkâr ve itirazına sebep oldu demek açık bir küfürdür. Yaratıklarını Hak yoluna kılavuzlaması için insanlar arasından birisini seçip onu yeterli burhan (kesin kanıt) ile donatmamak ve sonra bu eksik burhanlı (kesin kanıtlı) Elçi'ye iman etmedikleri için insanları cezalandırmak Feyyaz'ın (ilim, irfan, bereket, bolluk veren) feyzinden ve herkesi kapsayan rahmetinden uzaktır. Hayır! Varlık Sultanı'nın iyiliği bütün âlemleri ve o âlemlerin sakinlerini ezelden beri kendi Mazharlarının zuhuruyla sarmıştır. Hiçbir an yok ki, O'nun feyzi kesilsin veya inayet bulutunun

yağdırdığı rahmet yağmurları dinsin. Halkın bu durumunun sebebi, kibir ve gurur vadisinde yürüyen, uzaklık çöllerinde gezen, kendi boş kuruntularına ve din büyüklerine uyan bir takım kimselerin dar görüşlü olmalarından başka bir şey değildir. Baş düşünceleri muhalefet, temel arzuları gerçeğe göz kapamaktır. Her görür göz sahibi olan bilir ki, insanlar Hakikat Güneşi mazharlarının zuhurları sırasında kendi gözlerini, kulaklarını ve yüreklerini o zamana kadar gördükleri, işittikleri ve öğrendikleri her şeyden ayırıp arıtmış olsalardı, Allah'ın Cemalinden mahrum kalmazlar, Mukaddes Matlaların (doğuş yerlerinin) yakınlık ve vuslat (kavuşma) hareminden uzak düşmezlerdi. Fakat ne yazık ki, her zaman delil ve burhanı (kesin kanıtı) kendi din bilginlerinden aldıkları bozuk ölçülerle ölçmüşler ve neticeyi kendi sınırlı algılarına uygun bulmadıkları için bu gibi uygunsuz hal ve hareketlere cesaret etmişlerdir...

Musa'yı göz önüne getiriniz. Semavi saltanat asası ile silahlanmış ve İlahi irfanın beyaz eliyle donanmış olduğu halde, Tanrı sevgisi Faran'ından yola çıkarak, kudret ve ölümsüz şevket yılanı ile nur Sina'sından zuhur alanında görüldü. Ülkesinde yaşayanları kalıcılık melekûtuna, vefa ağacının yemişlerini yemeğe davet etti. Firavun ile kavminin şiddetli muhalefetine maruz kaldı. Tanrı'ya ortak koşanların o Mukaddes Ağaca attıkları zan ve şüphe taşları tarafınızdan bilinmiyor değildir. Nihayet, Firavun ile kavmi tekzip ve inkâr suyu ile o Mübarek Ağacın ateşini söndürmeye kalkışıp bunun için var kuvvetleriyle çalıştılar. Bilmiyorlardı ki maddi su İlahi hikmet ateşini ve muhalif rüzgâr Rabbin yaktığı kudret lambasını söndüremez. Bilakis, bu gibi hallerde o su, bu ateşi daha fazla canlandırır ve o rüzgâr bu lambayı daha fazla korur. Keskin bir gözle bakar ve Allah'ın

rızasında yürürseniz bunun böyle olduğunu görürsünüz...

Musa'nın devri geçip İsa'nın nuru ruh fecrinden ışıldayınca bütün Yahudiler yaygarayı koparıp itiraz sesini yükselttiler. Tevrat'ta geleceği vaat olunan Zat'ın Tevrat şeriatını desteklemesi ve daha da güçlendirmesi gerektiğini, hâlbuki kendisine Mesihlik süsü veren bu Nasıra'lı gencin o şeraitteki iki büyük yasağı, boşanma ve cumartesi günleri çalışmama hükümlerini ortadan kaldırdığını ileri sürüyorlardı. Ve sonra, diyorlardı; "Nerede Zuhur'un alametleri?" Bu yüzden Museviler bugün hala Tevrat'ta geleceği bildirilen Zuhur'u bekleyip duruyorlar. Musa'dan beri Tanrı birliğinin nice Kutlu Mazharları ve Ezeliyetin nice Aydın Matlaları (doğuş yerleri) zuhur alanına gelip gittikleri halde Yahudiler hala kendi şeytani nefislerinin ve iftiracı kuruntularının perdeleriyle perdeli kalmışlardır. Hala bekliyorlar ki kendi elleriyle yaptıkları put, kendi sakat anlayışlarına uygun alâmetlerle çıkagelsin! İşte Allah onları günahlarından ötürü böyle yakalamış, iman ruhunu onlardan böyle almış ve dip cehennemin ateşiyle onları böyle cezalandırmıştır. Yahudilerin bu suretle inkâr vadisine sapmış olmalarının sebebi, gelecek zuhurun alâmetlerine dair Tevrat'ta geçen sözleri iyi anlayamamalarıdır. İsrail oğulları bu alâmetlerin gerçek anlamını anlamadıklarından ve bu alâmetlerdiş görünüşlerine göre meydana gelmediğinden İsa'nın güzelliğinden mahrum kalmış, Allah'a kavuşamamıştır. Halen de beklemeye devam ediyorlar! İnsan toplulukları tarihin en eski devirlerinden bugüne kadar böyle uydurma ve boş düşüncelere sarılarak, Arılık ve Kutluluk Kaynaklarından fıskıran tatlı ve berrak sulardan içmek fırsatını elden kaçırmışlardır...

Anlayışlıların bildiği üzere, İsa sevgisinin ateşi Yahudilerin sınırlayıcı perdesini yakıp ta o Görünmezlik Cemali'nin hükmü kısmen yürüyünce, bir gün o Hazret havarilerinden bazılarına yakında kendilerinden ayrılacağını söyleyerek yüreklerinde hasret ateşini yaktı ve şöyle dedi; "Ben gidiyorum ve yine geleceğim." Başka bir münasebetle de "Ben gidiyorum. Benim söylemediğimi söylemek ve söylediklerimi tamamlamak için bir başkası gelecektir." buyurdu. Tevhit (Allah'ın tekliği) Mazharlarına Tanrı gözüyle bakarsanız bu iki sözün gerçekte bir olduğunu görürsünüz...

Gerçekten de, iç gözle bakılacak olursa, Kur'an devrinde İsa'nın, hem Kitabı'nın hem Emri'nin tasdik edilmiş olduğu görülür. İsim farklılığına gelince, Hz. Muhammed kendisi "İsa benim" dediği gibi İsa'nın eserlerini, haberlerini ve kitabını da teyit etmiştir. Bu bakımdan, İsa'nın ne şahsı ve ne kitabı Hz. Muhammed'den ve Kitabından ayrı değildir. Çünkü her ikisi de Allah'ın emriyle var olmuş ve O'nun zikriyle konuşmuştur. Her ikisinin kitabı da aynı Allah'ın emirlerini bildiren kitaplardır. Bu sebeptendir ki İsa "Ben gidiyorum ve geri geleceğim" buyurmuştur. Bugün doğan güneş "Ben dünün güneşiyim" derse doğruyu söylemiş olur. Gün ve zaman farkını göz önüne getirerek "Ben dünün güneşinden başka bir güneşim" derse yine doğruyu söylemiş olur. Aynı şekilde "tüm günler birbirinin aynıdır" iddiası doğru bir iddiadır. Öbür yandan, özel isim ve resimleri göz önünde bulundurarak, bunların başka başka günler olduğu iddiası da doğru bir iddiadır. Günler aynı gün olmakla beraber her birinin ayrı ismi, ayrı bir özelliği, başka bir karakteri vardır. Mukaddes Mazharlar arasındaki birlik ve ayrılık da bu kural ve açıklamaya göre anlaşılır. Bu misal sizi, isim ve sıfatları Yaratan'ın birlik ve ayrılık bahsindeki işaretlerinin sırrına kılavuzlar. Bu suretle,

Ezeli Cemal'in zaman zaman ve yer yer niçin başka başka isim ve resimlerle görüldüğü hakkındaki sorunuza tam bir cevap almış olursunuz...

Görünmeyen o Ezeli Ulûhiyet (İlahlık, ibadet edilmeye hakkı olan) Cevheri, Muhammed Güneşi'ni (Hz. Muhammed) bilgi ve mana ufkundan doğdurunca Yahudilerin din uluları "Musa'dan sonra nebi gelmez" diye itiraz dilini uzattılar. "Evet" diyorlardı, "Musa'dan sonra bir Allah adamının zuhur edeceği Tevrat'ta yazılıdır. Fakat bu Allah adamı Musa'nın ümmetini ve o ümmetin menfaatlerini desteklemeye, Tevrat'ın şeriatını bütün yeryüzüne yaymaya memurdur." Birlik Sultanı Kuran'da bu uzaklık ve sapıklık vadisinde kalmışların dilinden şöyle buyuruyor; "Yahudiler 'Allah'ın eli bağlıdır' diyorlar. Kendilerinin eli bağlansın! Bu sözlerinden ötürü onlar lânetlendiler. Hayır, Allah'ın elleri daima açıktır." "Allah'ın eli ellerinin üstündedir." Her ne kadar tefsirciler bu ayetin indirilmesiyle ilgili türlü rivayetlerde bulunmuşlarsa da sen ayetteki maksadı anlamaya çalış. Buyuruyor; iş hiç de Yahudilerin sandığı gibi değil! Musa'yı yaratıp ona peygamberlik kaftanı giydirenin eli hiç bağlı olur mu? Böyle Yüce Varlığa Musa'dan sonra artık başka bir peygamber gönderemez denir mi? Sözlerindeki saçmalığa bakın.

Bu iddiaları ilim ve irfandan ne kadar uzak! Bu gün de bütün insanların meşgul olduğu şey, böyle vahim sözlerdir. Bu ayeti bin seneyi aşan bir zamandan beri okuyup şuursuz bir suretle Yahudileri kınadıkları halde kendileri de bu gün, gizli açık, Yahudilerin duygu ve kanıtlarına tercüman olduklarının farkında bile değiller! Bütün zuhurların sona erdiği, Allah'ın merhamet kapılarının kapandığı, manevi maşrıklardan (kaynaklardan) artık hiçbir güneşin doğmayacağı, Samedani (Tanrısal) Kıdem Denizinin bir daha

dalgalanmayacağı, Allah'ın görünmez âlemindeki çadırlardan gönderdiği elçilerin bir daha görünmeyeceği hakkındaki tatsız teranelerini kendi kulaklarınızla şüphesiz işitmişsinizdir. Bu zavallıların algı ve izânlarının derecesine bakınız ki, hiçbir akıl ve algılayışın bir anbile kesilmesini uygun bulmadığı İlahi feyiz ve rahmetin kesildiği kanaatini taşıyor ve bunu caiz görüyorlar. Her taraftan ayaklanarak zulüm kemerini sımsıkı bellerine bağlamışlar ve boş kuruntularının acı sularıyla İlahi Yanar Çalı'nın alevlerini söndürmeye çabalayıp duruyorlar. Bilmiyorlar ki, kudret şişesi Tanrı Lambası'nı kendi emniyet kalesi içerisinde her türlü zarar ve saldırıdan koruyacaktır...

Bakınız, Tanrı Elçisi Muhammed bugün insanlar arasında nasıl açık bir saltanat sürüyor. Bisetinin (Emrini açıklamasının) ilk günlerinde O'na ve yaydığı Din'e karşı ne saldırılar oldu! Küfür ve sapkınlık erbabının, o asrın din ulularıyla onların destekçilerinin elinden ve dilinden çekmediği kalmadı! O Mâna Cevheri'nin, o Mukaddes Varlığın geçtiği yollara ne dikenler atıldı! Güya bu şerir adamlar, kendi şeytani ve habis zanlarıncı, o ölümsüz varlığa eziyet etmekle ebedi mutluluğa kavuşacaklardı. Abdullah Übey, Ebu Amir Rahip, Ka'b İbn-i Eşref, Nadir İbn-i Haris gibi belli başlı din bilginleri O'nu yalanlıyor, ona iftiracılık, delilik ve daha öyle şeyler isnat ediyorlardı ki, bunları yazmak için ne mürekkep akar, ne kalem yürür, ne de kâğıt buna tahammül eder. Halk ise bu türlü suçlama ve iftiralara kanarak o Hazret'e eziyet ve cefa etmeye koyuldu. Zamanın uleması bir kimseyi toplumdan kovar ve alnına imânsızlık damgası vurursa artık onun başına neler geleceğini sen düşün. Aynı şey herkesin gördüğü gibi bu Kulun da başına gelmedi mi?

Bundan dolaydır ki Hazret "Hiçbir peygambere benim kadar eziyet edilmedi" buyurmuştur. O'na atılan

iftiralar ve reva görülen cefalar Kuran'da hep yazılıdır. Olup bitenleri anlamak isterseniz Kuran'ın sayfalarını çeviriniz. O asrın şerir cahilleri işi o kadar azıttılar ki, ne Muhammed ne de ashabı hiç kimse ile görüşüp konuşamaz oldu. Onunla oturup kalkan kimseler derhal cahil halkın saldırı ve cefasına hedef oluyorlardı...

Şu büyük değişikliğe bakınız; bugün O'nun ismi anılınca saygıyla dizleri üstüne çöken ne kadar çok padişah, O'nun gölgesine sığınan, O'na mensubiyetle iftihar eden ne kadar çok millet var! İsmi minberlerde temcit olunuyor, ezan sesiyle minarelerden ilân olunuyor. O'nun dinini kabul edip küfür gömleğini yenilemekten imtina gösteren krallar ve imparatorlar bile o İnanet Güneşinin büyüklüğü ve azametini teslim ve itiraf ediyorlar. İşte her tarafta gördüğün bu saltanat, yani Peygamberlerin saltanatı, mutlaka, ya hayatlarında veya Hakiki Vatan'a dönüşlerinden sonra bu dünyada tecelli ve tahakkuk eder...

Her zuhurda yapılan değişiklikler insanların algılayış gözleriyle Ulûhiyet (ilahlık, ibadet edilmeye hakkı olan) Cevheri'nin maşrûğundan (kaynağından) parlayan Manevi Güneş arasına kara bir bulut gibi girer. İnsanların nesillerce kendi babalarını körü körüne taklit ettikleri, bağlı buldukları din ve şeraitlerinin gösterdiği yoldan gidip onunla kaynaştıklarını göz önüne getiriniz. Bu suretle yetişen insanlar günün birinde kendi aralarında tıpkı başka insanlar gibi yaşayan ve bütün beşeri hallerinde kendilerine eşit bulunan bir kimsenin ortaya çıkıp kökleşmiş dini inançları kaldırmaya kalkıştığını görünce, tabiidir ki, gözlerine perde çekilir ve asırlardan beri sarıldıkları bu prensipleri kaldırmak isteyen Zuhur Sahibini elbette ki kolay kolay kabul etmezler. İşte bu gibi haller, iç varlıkları tecrit (her şeyden el çekip Allah'a yönelme,

Allah'tan başka her şeyden soyutlanma) Selsebilini (Cennet çeşmesinden akan tatlı su) tatmamış veya Tanrı bilgisi Kevserinden (cennet suyundan) içmemiş olan kimselerin gözlerini perdeleyen “bulutlar”dır. Bu duruma düşen kimseler öyle perdelenirler ki, hiçbir sorgu suale gerek görmeksizin İlahi Zuhur Sahibi'ni derhal kâfir sayıp katline fetvâ verirler. Bütün asırlar boyunca bu olayların cereyan ettiğini ve bu günlerde de cereyan etmekte olduğunu biliyor olsanız gerek. Şimdi, bize düşen vazife, Tanrı'nın gözle görünmez yardımına güvenerek, bu kara perdelerin ve bu gökten gönderilen sınav bulutlarının bizleri O'nun Cemalini görmekten alıkoymaması ve Kendisini yine Kendisiyle tanımamız için tüm kuvvetimizle çalışmaktır...”

Bir dinin veya o dine ait olan ümmetin eceli ne zaman vuku bulacağı, hem mantık, akıl yolu ile ve hemde gelip ve geçmiş olan peygamberlerin kutsal kitaplarında yazılmış ve vaat edilmiş olan ayetler vesilesi ile ölçülür.

Din, Dünyada yaratılmış olan şeylerin hepsinin hakikatinden ortaya çıkan zaruri bağlardır. Bu bağlar ortam şartlarının değişimi neticesinde husûle gelen yeni zaruri değişim bağlardır ki, ister istemez mecburi halde yeni kanunların vücuda gelmesine sebep olacaktır ve bu eşyanın hakikatinden doğan zaruri değişiklikler hem maddi bakımından hem de ruhani bakımından insanlar ve insan aleminin düzeni ve rahatlığı için çok zorunlu görülmektedir.

Bu bakımından şimdiki yirmi birinci asırda, şaşkınlıkla görülen, inanılmıyacak şekilde ve günden güne süratle artan değişiklikler ve ilerlemeler, hem maddi ve hem de manevi bakımdan vuku bulanlar, her halde bunların hepsi, yedinci asırda zaruri bağlar olarak mevcut değilmiş, belki de o zamanda bu gelişmeler konusunda düşünmek bile mümkün değildi. Yedinci asırda Arap ülkesinde bulunan kabileler ve aşiretler kızlarını, alçak bir varlık olduklarını düşünerek, onları diridiri gömüyorlardı. Bu yönden dolayı Tanrı o vahşi kabileleri hidâyet, talim ve terbiye etmek ve onları doğru yola yönetmek için Hz. Muhammed'i zahir ettiki, o kabileler cahalet ve çocukluk çağından erişkinlikmerhalesine ulaşabilsinler. Şimdi bildiğimiz gibi dünyanın en kudretli ve en zengin ülkelerinde bile iktidarda bulunan, ülke yönetiminin başında olan kadınlar görülmekteyiz. Ama Hz. Muhammed o asırdaki ve o zamana ait olan insanların akıl ve idrâkları kapasitesine göre prensipler vekoşulları nazil etmişlerdi. Bundan dolayı çocukluk çağında bulunan insanlara çocukluk çağıının anlayış ve idrâk fakültelerine göre, ruhani hükümleri kutsal Kur'an kitabında nazil etmişlerdir. Bu bakımdan Tanrı'nın vahiy yolu ile nazil ettiği kanunların yeterliğiyalnız her dinin ümmetinin eceli geldiği zamana kadar, yani bin yıla kadar takdir

edilmiştir; fakat görüldüğü gibi şimdi beşeriyet âlemi olgunluk merhalesine ayak basmıştır. Bu bakımdan yedinci asırdaki ruhani koşullar ve prensipler tamamen değerlerini kaybetmişlerdir.

Maddi dünyanın bu kadar yüksek zirveye ulaşmasına rağmen, ne yazık ki buna karşı dinlerin ruhani ışınları, yanlış düşünceler, nefsanî heves ve batıl inançlardan dolayı bulutlanmış ve ışın vermek etkilerini tamamen kaybetmiştir. Bu bakımdan dünya düzeni tamamen bozulmuştur ve daha önceden de anlattığımız gibi harp, kargaşalık adaletsizlik dünyayı sarmıştır. Çünkü dünya düzeni ve adaleti için maddî ve manevî değerlerin beraberce yürümesi gerekir. Bir kuş yalnız bir kanat ile uçamaz. Kuşun uçabilmesi için iki kuvvetli kanatın olması gerekir.

İnsanların akıl, idrak kapasitesinin çoğalması ve aynı zamanda da maddiyat aleminde vuku bulan ilim ve sanatın, akli kabul edemeyecek kadar ilerlemesi ve buna karşı manevî değerlerin azalması neticesinde, gördüğümüz gibi, bu, dünyevî fesat, harp ve düzen bozukluğu ve adaletin tamamen ortadan kalkmasına sebep olmuştur. Roma İmparatorluğu tarihinde görüldüğü gibi maddiyatın aşırı derecede çoğalması ve buna karşı manevî değerlerin azalması neticesinde husule gelen fesat ve yolsuzluk dolayısıyla yüksek medeniyete sahip olan Roma İmparatorluğu ortadan tamamen kaybolmuştur. Bu bakımdan dünyaya Tanrı'nın göndereceği yeni bir Ruhani yöneticisinin gelmesi lazım. Bu sebepten dolayı Tanrı'nın gönderdiği mazharların etki alanı evrensel olup bütün dünyayı sarmalı. Bugün tüm dünyadaki çeşitli millet ve ümmetler birbirleriyle ticarî ilişki içerindedirler. Teknoloji o kadar ilerlemiştir ki, her bir kimse istediği zaman bu dünyayı yirmi dört saat içerisinde uçak ile dolaşabilmektedir. Avrupa, Avustralya ve Kuzey

Amerika devletleri ve milletleri birleşmişlerdir. Bu bakımdan yeni parlayan Tanrı'nın Mazharı dünya birliğini sağlayacaktır ve dolayısıyla düşmanlık ve ayrılık ortadan kalkacaktır.

Tanrı tarafından gönderilmiş olan her peygamberin dininin veya ümmetinin bir sonu veya eceli olduğuda önceden anlatılmıştı. Kutsal Kur'an'ın ayetlerine göre Tanrı tarafından Hz. Muhammed'e ait olan İslam dininin bu dünyadaki etki süresinin bin sene olarak tayinedilmiştir.

Hz. Muhammed'e ait olan İslam dininin insanları yönetme süresi bin yıldır ve bu dinin süresi dolduktan sonra, Tanrı'nın yeni Mazharı'nın zahir olması bir gerçektir. Bunu Tanrı'nın kutsal kitabı olan Kur'an'da haber vermiştir.

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

Hız. Muhammed'in zuhrunun ilk yüz yıllarında yaşayan temiz kalpli, takvalı ve ruhları iman ve neşe ile aydınlanmış olan din alimleri ve gerçeği candan seven bu insanlar, kutsal olan Kur'an kitabını iyice okuyarak o mukaddes ayetlerin mefhumunu anlamak ve idrak etmek için çok çalışmışlardır. Bu bakımdan kutsal Kur'an için fihristler yazarak onları keşf-i hitap ve keşf-i metalip ismi ile adlandırmışlardır ve o kitaplarda yazdıklarına göre, İslamümmetinin hakiki inançlarına göre, Kaim-i Âli- Muhammad yani Hz. Muhammed'in sülâlesinden olan zat, zuhur ettiği zaman dünya adaletive düzenini sağlayarak insanları koruyacaktır ve bağımsız olarak ayakta duracaktır, yani bağımsız bir Tanrı'nın yeni dininin mazharı olacaktır. Bu kitaplardayazılı inançlar ve konular üzerinde, önemli ve çok bilgi sahibi olan kimseler, Muhyiddini Arabi, Şeyh Bahai ve başka önemli yazıcılar gibi bu konunun gerçeğine işaret etmişlerdir.

Bu bakımdan Hz. İsa buyuruyorlar (Yuhanna'nın vahiy kitabı'nın 16.babı, ayet 17):

"Sizlere doğru söylüyorum, benim bu dünyadan gitmem sizin için iyidir. Çünkü Ben gitmezsem sizleri "Rahatlığa kavuşturan" kimse gelemmez. Ben gidersem O'nu sizlere gönderirim ve O geldiği zaman adalet ve doğruluğu sizler için tesis eder ve doylaylısıyla insanları günahları için azarlar."

Ve yine buyuruyorlar (Yuhanna'nın vahiy kitabı'nın 20 inci bab, ayet 11):

"Ben sizlere çok şeyler söylemek istiyorum ve lâkin Benim sözlerimi dinlemeğe şimdilik sizin takatınız yoktur."

Ve yine buyuruyorlar (Yuhanna'nınVahiy Kitabı'nın 21 inci bab 16 ayet13):

“O “Gerçek Ruh” geldiği zaman sizleri doğru yola hidâyet edecek ve O kimse söylediği sözleri kendisinden değil, belki de Tanrı tarafından işittiğini ve gelecekte vuku bulan şeyleri sizlere söyleyecektir.”

Yukarıda yazılı olan ve Hz. İsa'ya indirilen kutsal kitab'ın dördüncü İncil'in, mukkades Yuhanna'ya ait olan kısmında zikrolduğu gibi, insan âlemine açıkça gösterir ki, gelecekte insanlar için vuku bulacak olan ruhani olgunluk hakkında, üç önemli haber daha insanlara bildirilmiştir.

a) İnsanlar bu fani dünyadan, ruhani dünyaya, Tanrısını görmek için terk ediyor ve göç ettikten sonra hiç bir zaman bu dünyada bulunan insanları birdaha görmeyecekler.

b) İnsanlara vaat ederim ki , bu dünyayı terk ettikten sonra insan âlemine insanları “Rahatlığa Kavuşturacak” “Gerçek Ruh” ” “Prens” “Adil” ve adalet ile günahkârları azarlayan ve dolayısıyla Tanrı'nın melekutunda bulunan adalet Saltanatı'nı yeryüzünde tesis eden kimseyi göndereceğim.

c) O “Gerçek Ruh” geldiği zaman sizleri doğru yola hidâyet edecek ve O kimse söylediği sözleri kendisinden değil, belki de Tanrı tarafından işittiğini ve gelecekte vuku bulan şeyleri sizlere söyleyecektir.

Bu bakımdan, yukarıda zikredilmiş Hz. İsa beyanında şüphesiz şu ayrıntıları insanlara anlatmaktadır:

1-Hiçbir zaman beni görmeyeceksiniz, Ben bu insan alemine birdaha dönmeyeceğim.

2-Daha da üzerinde durarak, gelecek Tanrı Zuhuru benim zuhurumdan daha büyük olacak.

3-Gelecek Tanrı'nın Mazharı "Gerçek Ruh" Tanrı tarafından Yetkilendirildi ki, Tanrı Melekutunda bulunan Kutsal saltanatı yeryüzünde tesis etsin.

Kutsal Kur'an kitabında da şöyle buyuruyorlar (İbrahim Suresi, ayet 24-26):

Yirmi dördüncü ayet: "Görmedin mi Allah nasıl bir örnekleme yaptı: Güzel söz; kökü yerde, dalları gökte olan güzel bir ağaca benzer." (Yaşar Nuri Öztürk)

Yirmi beşinci ayet: "O ağaç, Rabbinin izniyle yemişlerini her zaman verir. Allah, insanlara böyle örnekler verir ki, düşünüp ibret alabilsinler." (Yaşar Nuri Öztürk)

Yirmi altıncı ayet: "Pis bir söz de gövdesi toprağın üstünde destek bulmuş bir ağaca benzer, dayanağı yoktur onun." (Yaşar Nuri Öztürk)

Kutsal Kur'an kitabından (Beyyine Suresi, Ayet ayet 1-2-3):

"Ehlikita'p'tan küfre sapanlarla müşrikler, kendilerine beyyine, açık kanıt gelinceye kadar çözülüp ayrılacak değillerdi. 2. Allah tarafından gönderilen, tertemiz sayfalar okuyan bir resul gelinceye dek. 3. O sayfalar içindedir dosdoğru-eskimez kitaplar."(Yaşar Nuri Öztürk)

Kutsal Kur'an kitabından (Zumer Suresi - Ayet 68-69):

68. "Sûra üflenmiştir; Allah'ın dilediği kimseler dışında göklerde kim var, yerde kim varsa çarpılıp yere yıkılmıştır. Sonra sûra bir daha üflenmiştir. İşte hepsi ayağa kalkmış bakıyorlar."(Yaşar Nuri Öztürk)

69. "Yeryüzü, Rabbinin nuruyla parıldamış, Kitap ortaya konmuş, peygamberler, tanıklar getirilip

aralarında hakla hüküm verilmiştir. Onlar asla haksızlığa uğratılmazlar.”(Yaşar Nuri Öztürk)

Kutsal Kur’an kitabından (Naziat Suresi, Ayet 6-8):

“Ki o gün şiddetle sarsacak olan sarsacaktır. 7. Onu, ardı sıra gelen izleyecektir. 8.Bazı kalpler o gün kaygıdan titreyecektir.”(Yaşar Nuri Öztürk)

Her Ümmetin Bir Eceli Var

Hz. Muhammed’den sonra işrak ve tecelli eden Tanrı’nın Mazharları yani Hz. Bab ve Hz. Bahauallah, bütün Müslümanları ve diğer dinlerin ümmetleri hakkında hüküm verecekler ve bu ümmetlerin tümü imtihana uğrayacaklardır.

Bahai Dini’nden önce Tanrı tarafından gönderiliş olan son üç peygamberin kitapları olan Tevrat, İncil ve Kur’an’da beyan olmuş ayetlere bakılırsa görülür ki o kitaplarda bulunan ayetlerin bazıları teşbihi anlamlara sahiptirler ve dolayısıyla eğer onlar görüldüğü gibi anlam verilirse, ilim ve akla uygun olmadığı gibi anlaşılması da mümkün olmayacak.

Yalancı ve iftiracının sonu ve kaderi ne olacaktır.

Dünya da eğer bir bâtil din tesis edilmiş olursa bile onun yerleşmesi ve devamı mümkün olmadığı gibi belki de mahal olarak kabul edilmiştir.

Yalancı ve iftiracı o kimseye denir ki, kendinden söylediği bir sözü veya kelimeyi Tanrı katındanmış gibi, iddia etsin. Tanrı'nın gönderdiği bütün elçilerinin kutsal kitaplarında böyle bir kimsenin sözlerinin neşrine veya o kimsenin yaşamasına hiç bir zaman izin vermeyecektir ve şiddetle azaplandıracaktır, diye yazılıdır.

Yalancı Peygamber, İsrail'in topraklarına duhul (Giremeyecekler) edemeyecekler.

Yeremya 29:21: "Adımı kullanarak size yalan peygamberlik eden Kolaya oğlu Ahav'la Maaseya oğlu Sidkiya için İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, "Onları Babil Kralı Nebukadnessar'ın eline teslim edeceğim, gözünüzün önünde ikisini de öldürecek."

Tanrı Ahav ve Sidikan'nın sonunu şöyle beyan ediyorlar:

Yeremya 29: 22: "Onlardan ötürü Babil'deki bütün Yahuda sürgünleri, 'RAB seni Babil Kralı'nın diri diri yaktırdığı Sidkiya ve Ahav'la aynı duruma düşürsün diye lânet edecek."

Hezekiel 13: 9: "Elim uydurma görüm gören, yalan yere falcılık eden peygamberlere karşı olacak. Onlar halkımın topluluğunda bulunmayacak, İsrail halkının kütüğüne yazılmayacak, İsrail ülkesine girmeyecekler. O zaman benim Egemen RAB olduğumu anlayacaksınız."

Yeşaya 46: 9 “Çok önceden beri olup bitenleri anımsayın. Çünkü Tanrı benim, başkası yok. Tanrı benim, benzerim yok.”

Yeşaya 45: 5: “RAB benim, başkası yok, Benden başka Tanrı yok. Beni tanımadığın halde seni güçlü kılacağım.”

Matta 15:13: “Şu karşılığı verdi: «Göksel Babamın dikmediği her fidan kökünden sökülecek.

15:14: Bırakın onları; onlar körlerin kör kılavuzlarıdır. Eğer kör köre kılavuzluk ederse, her ikisi de çukura düşer.”

İbrani 4:12: “Tanrı'nın sözü diri ve etkilidir, iki ağızlı her kılıçtan keskindir. Canla ruhu, ilikle eklemleri birbirinden ayıracak kadar derinlere işler; yüreğin düşüncelerini ve amaçlarını yargılar.”

Pavlus'tan Romalılar'a yazdığı mektup(13:1-2):

Yönetime bağlı olmak

1: “Herkes, altında bulunduğu yönetime bağlı olsun. Çünkü Tanrı'dan olmayan yönetim yoktur. Var olanlar Tanrı tarafından kurulmuştur.”

2: “Bu nedenle, yönetime karşı direnen, Tanrı'nın düzenlediğine karşı gelmiş olur.”

Bu konu hakkında Kur'an'da beyan edilmiş ayetler:

Tevrat ve İncil'de de gördüğümüz gibi Kur'an ayetlerinde de batıl ve yalancı peygamberlerin yeryüzüne yerleşmelerini veya bir dini tesis etmeleri mümkün olmadığı gibi belki de muhaldir, diye yazılıdır. Ama geçmiş dinlerde olduğu gibi bir gerçek dinin içinde zahir olan ayrılıkların dolayısıyla çeşitli şeriatlar husule gelmesi mümkündür, zira aynı vahiy yolu ile tesis olmuş olan dinin bir kolu olarak kabul edilecektir.

Rad Suresi 13:39- "Allah, dilediğini ortadan kaldırır ve bırakır. Kitabın anası O'nun Katındadır."(Ali Bulaç)

İsra 17:81- De ki: "Hak geldi, batıl yok oldu. Hiç şüphesiz batıl yok olucudur."(Ali Bulaç)

Enbiya 21:43- "Yoksa Bize karşı kendilerini, engelleyerek koruyabilecek ilahları mı var? Onların kendi nefislerine bile yardıma güçleri yetmez ve onlar Bizden yakınlık bulamazlar."(Ali Bulaç)

Hakka 69:44- "Eğer o, Bize karşı bazı sözleri uydurup söylemiş olsaydı."(Ali Bulaç)

Hakka 69:45- "Muhakkak onun sağelini (bütün güç ve kudretini) çekip alıverirdik."(Ali Bulaç)

Hakka 69:46- "Sonra onun can damarını elbette keserdik."(Ali Bulaç)

Fatir 35:24- "Şüphesiz Biz seni, hak ile bir müjde verici ve bir uyarıcı olarak gönderdik. Hiçbir ümmet yoktur ki, içinde bir uyarıcı gelip geçmiş olmasın."(Ali Bulaç)

Casiye 45:28- "O gün sen, her ümmeti diz üstü çökmüş (veya toplanmış) olarak görürsün. Her ümmet, kendi kitabına çağrılır. "Bugün yaptıklarınızla karşılık göreceksiniz."(Ali Bulaç)

Mümin 40:28- "Firavun ailesinden, imânını gizlemekte olan mü'min bir adam dedi ki: "Siz, benim Rabbim Allah'tır diyen bir adamı öldürüyor musunuz? Oysa o, size Rabbinizden apaçık belgelerle gelmiş bulunuyor. Buna rağmen o eğer bir yalancı ise yalanı kendi aleyhinedir; ve eğer doğru sözlü ise, o zaman dasize vaadettiklerinin bir kısmı size isabet eder. Şüphesiz Allah, ölçüyü taşıran, çok yalan söyleyen kimseyi hidayete erdirmez."(Ali Bulaç)

Hız. Bab'dan önce gelmiş olan son üç Tanrı'nın kutsal kitaplarında, yani Tevrat, İncil ve Kuran'da nazil olmuş olan ayetler, yalnız onların zahiri veya lafzi manalarından başka, aynı zamanda birçok ayetlerinin teşbihi manalara da sahip olduklarını veya mecazi mefhumları olduklarını anlatmaktadırlar.

1-Tevrat

Tevrat'ın ayetlerinin zahiri manalarının çoğu Tanrı'nın koşulları veya emirleridir. Örnek olarak namaz, oruç, öldürmek, zina veya Şabat Günü'nde çalışmak haram kılınmıştır ve ama bazı ayetleri batını veya teşbihi manalara sahiptirler.

Yeşaya 24:23- "Ayın yüzü kızaracak, güneş utanacak. Çünkü Her Şeye Egemen RAB Siyon Dağın'da, Yeruşalim'de krallık edecek. Halkın ileri gelenleri O'nun yüceliğini görecek."

Yukarıdaki ayetin teşbihi manası vardır. Bu ayet Tanrı'nın göndereceği yeni elçisinin zuhurunu anlatmaktadır, zira bu yeni zuhurun düşmanlarından birisi İran ve diğeri Osmanlı hükümetidir ve bunların bayrakları birisi güneş ve diğeri ise ay ismi ile adlandırmışlardır.

Yeşaya 66:22- "Çünkü yaratacağım yeni yer ve gök önümde nasıl duracaksa, soyunuz ve adınız da öyle duracak" diyor RAB.

Yukarıdaki yer ve gök ayetlerinden gâye Tanrı'nın yeni dininin tesisidir ve bu yeni zuhur hakkında bu ayet nâzil olmuştur.

Yeşaya 66:23- "Yeni Ay'dan Yeni Ay'a, Şabat Günü'nden Şabat Günü'ne bütün insanlar önüme gelip bana tapınacaklar" diyor RAB.

1.Krallar 8:27- "Tanrı gerçekten yeryüzünde yaşar mı? Sen göklere, göklerin göklerine bile sığmazsın. Benim yaptığım bu tapınak ne ki!"

Yukarıdaki beyan edilmiş iki ayet eğer beraber okunursa görülür ki bunların teşbihi manaları vardır ve burada Tanrı'ya secde etmekten gaye, O'nun gönderdiği yeni elçisine Teslimiyettir.

Yeremya 5:21- "Ey gözleri olan ama görmeyen, Kulakları olan ama işitmeyen, Sağduyudan yoksun akılsız halk, Şunu dinle:"

Yukarıda beyan edilmiş olan ayetin teşbihi manası vardır, çünkü ruhani bakımdan insanlar Tanrı ayetlerini görmek ve işitmekten kendilerini mahrum kılmışlardı.

Yeşaya 35:1- "Çöl ve kurak toprak sevinecek, Bozkır coşup çiğdem gibi çiçeklenecek"

Yeşaya 35:2- "Her yanı çiçeklenip sevinçle coşacak, Sevincini haykıracak. Lübnan'ın yüceliği, Karmel (Tanrı'nın dağı) ve Şaron'un görkemi ona verilecek. İnsanlar RAB'bin yüceliğini, Tanrımız'ın görkemini (Bahauallah ve Cemal-ı Kıdemi) görecek."

Yukarıdaki beyan edilmiş olan iki ayetin teşbihi manaları olduğu görülmektedir ve burada yine Tanrı'nın yeni bir yüce elçisinin gelişine beşaret etmişlerdir.

Yeşaya 55:10- "Gökten inen yağmur ve kar, Toprağı sulamadan, yeri yeşertmeden Ekinciye tohum, yiyene ekmek vermeden Nasıl göğe dönmezse,"

Yeşaya 55:11- "Ağzımdan çıkan söz de öyle olacaktır. Bana boş dönmeyecek, İstemimi yerine getirecek, Yapması için onu gönderdiğim işi başaracaktır."

Yukarıda beyan edilmiş olan iki ayetin teşbihi manaları olduğu görülmektedir ve bu ruhani yağışlar insanların ölmüş olan kalplerini tazeleyecek ve onlara yeni ruhani dirilik verecektir.

Yeşaya 65:17- "Çünkü bakın, yeni bir yeryüzü, Yeni bir gök yaratmak üzereyim; Geçmiştekiler anılmayacak, akla bile gelmeyecek."

Yukarıda beyan edilmiş ayet teşbihi bir ayettir. Yeni bir yer ve gökten gaye Tanrı'nın göndereceği yeni bir elçisi ve dinidir.

Mezmurlar 23:4- "Karanlık ölüm vadisinden geçsem bile, Kötülükten korkmam. Çünkü sen benimlesin. Çomağın, değneğin güven verir bana."

Yukarıda yazılmış olan ayetin teşbihi manası vardır; burada çomak ve değnekten gâye Tanrı'nın kudreti ve O'nun teyididir.

Yeşaya 65:20- "Orada birkaç gün yaşayıp ölen bebekler olmayacak, Yaşını başını almadan kimse ölümü tatmayacak. Yüz yaşında ölen genç, Yüz yaşına basmayan kişi lânetli sayılacak."

Yukarıdaki beyan edilmiş olan iki ayetin ruhani ve teşbihi manaları vardır, zira eğer ölüm ortadan kalkarsa o zaman çocuğun ölümünün mefhumu olmayacaktır.

2- İncil

Kutsal Tevrat kitabında beyan olduğu gibi, Hıristiyanların Kutsal İncil kitabında da ayetlerin zâhiri manalarından başka remzi ve teşbihi ayetlerde mevcuttur.

Matta Bölüm 3:11- "Gerçi ben sizi tövbe için suyla vaftiz ediyorum, ama benden sonra gelen benden daha güçlüdür. Ben O'nun çarıklarını çıkarmaya

bile layık değilim. O sizi Kutsal Ruh'la ve ateşle vaftiz edecek“

Yukarıdaki ayette “Ateşle sizi Vaftiz“ edecek, bu ateş zahiri ateş değil belki de manevi ve teşbihi ateştir.

Luka 9:60- İsa ona şöyle dedi: «Bırak ölüleri, kendi ölülerini kendileri gömsünler. Sen gidip, Tanrı'nın Egemenliğini duyur.»

Yukarıda beyan edilmiş ayetin gerçek manası teşbihidir yani Hz. İsa inanmayan insanları ölü saymaktadır.

Matta 12:50- "Göklerdeki Babam'ın isteğini kim yerine getirirse, kardeşim, kızkardeşim ve annem odur."

Yukarıdaki ayette de Hz. İsa müminlere kardeş ve kızkardeşim olarak hitap ediyor ve dolayısıyla bu ayetin teşbihi manası vardır.

Matta 16:6- “İsa onlara, "Dikkatli olun, Ferisiler'in ve Sadukiler'in mayasından kaçının!" dedi.“

Matta 16:12- “Ekmek mayasından değil de, Ferisiler'le Sadukiler'in öğretisinden kaçının dediğini o zaman anladılar.“

Yukarıda beyan edilmiş ayetler, yani altı ve on ikinciayetlerinde, Ekmek mayasından gaye, Hz. İsa müminlere hitap ederek onları “Ferisileri ve Sadukileri” ruhani bakımından talim etmeleri gerektiriyor ve bu bakımdan da bu ayetlerin teşbihi ve manevi manası vardır.

Yuhanna 3:13- “Gökten inmiş olan İnsanoğlu'ndan başka hiç kimse göğe çıkmamıştır.“

Yukarıdaki ayetin de teşbihi manası olduğunu görüyoruz, çünkü Hz. İsa gökten gelmemiş ve bu dünyada doğmuştur.

Yuhanna 6:42- "Yusuf oğlu İsa değil mi bu?" diyorlardı. "Annesini de, babasını da tanıyoruz. Şimdi nasıl oluyor da, 'Gökten indim' diyor?"

Yukarıda beyan edilmiş ayetin teşbihi manası vardır çünkü Hz. İsa gökten gelmemiş yalnız yüce Tanrı'nın iradesi ile zahir olmuştur.

Yuhanna 3:3- "İsa ona şu karşılığı verdi: "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse yeniden doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ni göremez."

Yukarıdaki ayetin de teşbihi manası vardır. Burada beyan edilmiş olan yeni doğuştan gaye ruhani doğuştur ve Tanrı'nın yeni elçisini tanımadır.

Yuhanna 5:27- "O'na yargılama yetkisini de verdi. Çünkü O İnsanoğlu'dur."

Yuhanna 5:28- "Buna şaşmayın. Mezarda olanların hepsinin O'nun sesini işitecekleri saat geliyor."

Yuhanna 5:29- "Ve onlar mezarlarından çıkacaklar. İyilik yapmış olanlar yaşamak, kötülük yapmış olanlar yargılanmak üzere dirilecekler."

Yukarıdaki üç ayetin de teşbihi manaları vardır, burada Hz. İsa kendi zuhurunu anlatır, çünkü Yuhanna 11:26'de şöyle buyuruyorlar:

Yaşayan ve bana iman eden asla ölmeyecek. Buna iman ediyor musunuz? »

Matta 24:29- "O günlerin sıkıntısından hemen sonra, 'Güneş karacak, Ay ışık vermez olacak, Yıldızlar gökten düşecek, Göksel güçler sarsılacak."

Matta 24:30- "O zaman İnsanoğlu'nun belirtisi gökte görünecek. Yeryüzündeki bütün halklar ağlayıp dövünecek, İnsanoğlu'nun gökteki bulutlar üzerinde büyük güç ve görkemle geldiğini görecekler. "

Yukarıda beyan edilmiş olan iki ayetin de maneavi ve teşbihi manaları vardır. Çünkü böyle bir olayda kimse diri kalmaz ki Hz. İsa'nın yüzünü görebilsinler.

3- Kur'an

Tevrat ve İncil'de de görüldüğü gibi kutsal Kur'an kitabının ayetlerinde de zahiri ve mecazi manalardan başka, bazı ayetlerde de remzi, teşbihi ve batını manaları taşıyan ayetlerde görülmektedir. Misal olarak aşağıdaki ayetler bu konuyu ispat etmektedir.

Al-i İmran Suresi 3:7- "Sana Kitab'ı indiren O'dur. Ondan, Kitab'ın anası (temeli) olan bir kısım ayetler muhkem'dir; diğerleri ise müteşabihdir. Kalplerinde bir kayma olanlar, fitne çıkarmak ve olmadık yorumlarını yapmak için ondan müteşabih olanına uyarlar. Oysa onun tevilini Allah'tan başkası bilmez. İlimde derinleşenler ise: "Biz ona inandık, tümü Rabbimiz'in Katındandır" derler. Temiz aklı olan sahiplerinden başkası öğüt alıpdüşünmez." (Ali Bulaç)

Nahl Suresi 16:49- "Göklerde ve yerde olan ne varsa, canlılar ve melekler Allah'a secde ederler ve onlar büyüklük taslamazlar."(Ali Bulaç)

Ve başka bir ayette de buyuruyorlar:

Hac Suresi 22:18- "Görmedin mi ki, gerçekten, göklerde ve yerde olanlar, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanlardan birçoğu Allah'a secde etmektedirler. Birçoğu üzerine azap hak olmuştur. Allah kimi aşağılık kılarsa, artık onun için bir yüceltici yoktur. Şüphesiz Allah, dilediğini yapar."(Ali Bulaç)

Yukarıdaki ayetlere göre bütün yaratıklar Tanrı'ya secde ediyorlar ve lakin bu secdeler zahiri değil belki de teşbihi olduğu anlaşılmaktadır.

Mutaffifin Suresi 83:25- “Onlara mühürlü, katıksız bir şaraptan içirilir.” (Ali Bulaç)

Yukarıdaki ayetlerde görüldüğü gibi şarap haram olduğuna göre bu ayette teşbihi bir manaya sahiptir.

Maide 5:90- “Ey iman edenler, içki, kumar, dikili taşlar ve fal okları ancak şeytanın işlerinden olan pisliklerdir. Öyleyse bunlardan kaçınınız; umulur ki kurtuluşa erersiniz.”(Ali Bulaç)

Maide 5:91- “Gerçekten şeytan, içki ve kumarla aranızda düşmanlık ve kin düşürmek, sizi, Allah'ı anmaktan ve namazdan alıkoymak ister. Artık vazgeçtiniz değil mi?”(Ali Bulaç)

Kıyamet Suresi 75:8- “Ay karardığı”,9:“Güneş ve ay birleştirildiği zaman” (Ali Bulaç)

Bildiğimize göre, ayın karanlık olması için, arzın ortada olmak üzere güneş, arz ve ay bir düz yörüngenin üzerinde olması gerekir, aksi takdirde mümkün değil. Bu bakımdan bu ayetin teşbihi manası vardır.

Nahl 16:78- “Allah, sizi annelerinizin karnından hiçbir şey bilmezken çıkardı ve umulur ki şükredersiniz diye iştme, görme (duyularını) ve gönüller verdi.” (Ali Bulaç)

Bildiğimiz gibi çocuğu ebe veya doktor ana karnından çıkarır, bu bakımdan yukarıdaki ayetin teşbihi manası vardır.

Yasin Suresi 36:65- “O gün, ağızlarını mühürleyeceğiz. Bize elleri konuşacak, ayakları da kazanmış olduklarına tanıklık edecek.”(Yaşar Nuri Öztürk)

Yukarıdaki ayetin teşbihi manası olması gerekir, çünkü bu ayetin zahiri manasını akıl kabul edemez, zira

dünyadabulunan savcı, hâkim ve avukatın Tanrı'nın ruhani âleminde bulunmadığına her akıl sahibi tanıklık eder.

Muhammed Suresi 47:15- "Takva sahiplerine vaat edilen cennetin misali şudur: İçinde bozulmayan sudan ırmaklar, tadı değişmeyen süttten ırmaklar, içenler için lezzet veren şaraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar vardır ve orda onlar için meyvelerin her türlüşünden ve Rab'lerinden bir mağfired vardır. Hiç (böyle mükâfatlanan bir kişi), ateşin içinde ebedi olarak kalan ve bağırsaklarını 'parça parça koparan' kaynar sudan içirilen kimseler gibi olur mu?"(Ali Bulaç)

Yukarıda beyan edilmiş olan ayette de Maide Suresi'nin 90-91 ayetlerinde de gördüğü gibi ve şarabın yasak olduğuna göre bu ayetin manası da zahiri olmayıp belki de teşbihi manası olması gerekir.

Tur Suresi 52:20- "Özenle dizilmiş tahtlar üzerinde yaslanmışlardır. Ve Biz onları iri, ceylan gözlü hurilerle evlendirmişiz."(Ali Bulaç)

Nebe 78:33- "Göğüsleri henüz tomurcuklanmış yaşıt kızlar."(Ali Bulaç)

Bakara 2:25- "(Ey Muhammed) iman edip salih amellerde bulunanları müjdele. Gerçekten onlar için altlarından ırmaklar akan cennetler vardır. Kendilerine rızık olarak bu ürünlerden her yedirildiğinde: "Bu daha önce de rızıklandığımızdır" derler. Bu, onlara, (dünyadakine) benzer olarak sunulmuştur. Orada, onlar için tertemiz eşler vardır ve onlar orada süresiz kalacaklardır."(Ali Bulaç)

İnsan 76:14- "(Meyvelerin) Gölğeleri onlara pek yakın ve devşirilmeleri kolaylaştırıldıkça kolaylaştırılmış." (Ali Bulaç)

Fetih Suresi 48:1- "Şüphesiz, Biz sana apaçık bir fetih verdik."(Ali Bulaç)

Fetih Suresi 48:2- "Öyle ki Allah, senin geçmiş ve gelecek (her) günahını bağışlasın, üzerindeki nimetini tamamlasın ve seni dosdoğru bir yola yöneltsin."(Ali Bulaç)

Muhammed Suresi 47:19- "Şu halde bil; gerçekten, Allah'tan başka ilah yoktur. Hem kendi günahın, hem mü'min erkekler ve mü'min kadınlar için mağfired dile. Allah, sizin dönüpdolaşacağınız yeri bilir, konaklama yerinizi de." (Ali Bulaç)

Duha Suresi 93:7- "Ve seni yol bilmez iken, doğru yola yöneltip iletmedi mi?"(Ali Bulaç)

Yukarıdaki ayetlerden anladığımıza göre gaye, yalnız remiz ve hikmet işareti ile Hz. Muhammed'in ümmetine hitap olmuştur ve ama Hz. Muhammed böyle bir kusurdan veya günahattan aridir.

Kasas Suresi 28:48- "Fakat hak, katımızdan kendilerine geldiğinde şöyle dediler: "Mûsa'ya verilenin aynısı buna da verilseydi ya!" Bunlar daha önce Mûsa'ya verileni inkâr etmemişler miydi? Şöyle demişlerdi: "Birbirini destekleyen iki büyü/sırt sırta iki büyücü." Ve dediler: "Biz bunların ikisine de inanmıyoruz." (Yaşar Nuri Öztürk)

Yukarıdaki ayette de teşbih ve sıfat âlemine işaret etmişlerdi ve lâkin Hz. Musa ve Hz. Muhammed zamanındaki inkâr edenler aynı insanlar değildirler.

Yasin Suresi 36:8- "Gerçekten Biz onların boyunlarına, çenelere kadar (dayanan) halkalar geçirdik; bu yüzden başları yukarı kalkıktır."(Ali Bulaç)

Yukarıdaki beyan edilmiş olan ayette de manevi ve teşbih manasının olduğunu anlayabiliriz.

İbrahim Suresi Ayet 14:24- “Görmedin mi Allah nasıl bir misal getirdi? Güzel bir söz, kökü (yerde) sabit, dalları gökte olan güzel bir ağaç gibidir.” (Ömer Öngüt)

İbrahim Suresi 14: 26- “Kötü sözün durumu ise yerden koparılmış, bir kararı olmayan kötü bir ağacın durumu gibidir.”(Ahmet Varol)

Yukarıdaki ayetlerden anlaşıldığı gibi, Tanrı'nın ruhani ağacı tabiatta ekilmiş ağaç gibidir, eğer ağacın kökü yerin derinliğine kadar kök vermişse hiç bir zaman ağır rüzgârlar ve fırtınalar bile o ağacı kökten çıkarmağa gücü yetmez ve bir ilahi temeli olan bir dini de eğer Tanrı tarafından gönderilmiş olursa, hiç kimsenin onu ortadan yok etmeye kudreti yeterli olmayacak, aksine o ruhani ağacın meyvesi çabuk olgunlaşacaktır.

Bütün dünyada bulunan ümmetlerin beklediği Tanrı'nın yüce Mazharı'nın, dünyanın hangi yönünden zahir olacağı hakkında verilen kutsal bilgiler ve ayrıca bütün ilahi kutsal kitaplarda bu mevzu hakkında zikredilmiş olan kutsal işaretler ve beşaretler.

11- Tanrı'nın gününde Tanrı'nın yüce Mazharı'nın, ne zaman zuhur edeceğini daha önceki bütün Tanrı'nın kutsal Kitaplarında işaret edilerek haber vermişlerdir.

1 -Tevrat Kitabından

Aşağıda yazılmış olan ve kutsal Tevrat kitabında belirtilmiş olan ayetler, bize gösterir ki vaat edilmiş olan ve gelecekte Tanrı tarafından zuhur edecek olan Tanrı'nın yüce Mazharı'nın yeryüzündeki yeri, kutsal yerlerin doğu tarafında olacak, orada zahir olacak ve oradan da gelip Tanrı'nın mukaddes ülkesine ayak basacaktır. Bu mukaddes yeni ülkede, kendi kutsal dinini tesis edecek ve kendi dininin koşullarını ve prensiplerinin ışınları oradan bütün dünya ehline ve ülkelerine yayılarak intişar edecek ve orası da dünyayı idare eden bir adalet sisteminin hem idari ve hem de ruhani merkezi olacaktır.

Yeremya 49:38- "Elam'da (şimdiki İran memleketinin eski ismi) tahtımı kuracak, Elam Kralı'yla önderlerini yok edeceğim" diyor RAB.

Yukarıdaki ayette gördüğümüz gibi Tanrı'nın yeni şeriatı İran memleketinde doğacaktır.

Hezekiel 43:2- "İsrail Tanrısı'nın görkeminin doğudan geldiğini gördüm. Sesi gürül gürül akan suların sesi gibiydi. Görkeminden yeryüzü aydınlıkla doldu."

Hezekiel 43:4- "RAB'bin görkemi doğuya bakan kapıdan tapınağa girdi."

Hezekiel'in rüyasına göre, gelecekte Tanrı'nın muhteşem celali doğudan gelecek, kendi aydınlığı (Arapça Baha demektir) ile dünyayı aydınlatacak ve

doğuya bakan kapıdan (İran), İsrail memleketine girecektir.

Yeşaya 2:2- "RAB'bin Tapınağı'nın kurulduğu dağ, Son günlerde dağların en yücresi, Tepelerin en yükseği olacak. Oraya akın edecek ulusların hepsi."

Yukarıdaki ayette de, son günlerde yeni zuhur olacak ve Tanrı'nın evi, dağın tepesinde (Kermil dağında yani Tanrı'nın dağı) kurulacak ve bütün ümmetler oraya akın edecekler.

Yeşaya 41: 25- "Kuzeyden birini harekete geçirdim, geliyor, Gün doğusundan bana yakaran biri. Çömlekçinin balçığı çiğnediği gibi, Önderleri çamur gibi çiğneyecek ayağıyla."

Bildiğimiz gibi Hz. Bahau'llah'ın ailesi, İran'ın kuzeyinde olan Mazandaran ilinin Nur şehrinde dirler ve Gün doğusundan (İran'dan) gelen kimse benim ismimi okuyacaktır.

Yeşaya 46: 11- "Doğudan yırtıcı kuşu, Uzak bir ülkeden Tasarımı gerçekleştirecek adamı çağıran benim. Evet, bunları söyledim, Kesinlikle yerine getirecek, Tasarladığımı yapacağım mutlaka."

Yukarıdaki ayette: Tanrı'nın Emri'nin Mazharı doğudan (İran'dan) ve "tasarımı"gerçekleştirecek kimseyi (Tanrı'nın Emri'ninMazharı'nı) uzak yoldan yani İran'dan kutsal ülkeye getireceğim, böyle istedim ve böylede olacaktır.

Yeşaya 52:7- "Dağları aşıp gelen müjdecinin ayakları ne güzeldir! O müjdeci ki, esenlik duyuruyor. İyilik müjdesi getiriyor, kurtuluş haberi veriyor. Siyon halkına, "Tanrınız egemenlik sürüyor!" diye ilan ediyor."

Bildiğimiz gibi Hz. Bahau'llah'ın müjdecisi olan Hz. Alâ veya Hz. Bab'dır (bab kapı anlamındadır) ki

Azerbaycan Dağlarını güzel ayakları ile aşmışlardır ve bütün insanlara iyilik ve muhabbetin meydanagelip insanların adaletsizlikten kurtulacaklarını bildirip müjde vermişlerdir. Siyon halkına nida ederek Tanrı'nın saltanatını ilan edecek olan Hz. Bahauallah'ın orada, kendi ruhani tahtını kuracağını haber vermiştir.

Yeşaya 52:8- "Dinleyin! Bekçileriniz seslerini yükseltiyor, Hep birlikte sevinçle haykırıyorlar. Çünkü RAB'bin Siyon'a dönüşünü gözleriyle görmekteler!"

Burada da Hz. Bahauallah'ın müminlerinin hepsi birlikte Hz. Bahauallah'ın kutsal toprağa geldikleri için ve O'nu gördükleri için sevinç sesleri ile haykırırlar.

Yeşaya 41:2- "Doğudan adaletiharekete geçiren, Hizmete koşan kim? Ulusları önüne katıyor, krallara baş eğdiriyor. Kılıcıyla toz ediyor onları, Yayıyla savrulan samana çeviriyor."

Yeşaya 62:11- "RAB çağrısını dünyanın dört bucağına duyurdu: "Siyon kızına*, 'İşte kurtuluşun geliyor deyin, 'Ücreti kendisiyle birlikte, ödülü önündedir."

Yukarıdaki beyan olan iki ayetten de anlaşılıyor ki: Doğudan (İran'dan) gelen, adaleti getiren, ümmetleri birleştiren ve önüne toplayan ve kralların da O'na baş eğdirdikleri kimse kimdir? Bu ayetlerden anlaşıldığına göre Tanrı kendi Emri ile yeni Mazharı'nı İran'dan kutsal topraklara getirerek O'nu bir yeni universal dinin tesisi için Emir edecekler ve Siyon kızına (İsrail) söyle ki İsrail'i kurtaran gelmektedir.

Yeşaya 65:10- "Şaron, bana yönelen halkımın sürülerine ağıl, Akor Vadisi sığırlarına barınak olacak."

Bu ayette; Şaron sürülerinin otlama yeri Akka vadisi Tanrı'nın koyunlarının yatacak yeri olacaktır. Çünkü benim ümmetim onu istediği için olacaktır

Hezekiel 34: 10-“Egemen RAB şöyle diyor: Ben çobanlara karşıyım! Koyunlarımdan onları sorumlu tutacağım, koyunlarımı gütmelerineson vereceğim. Öyle ki, artık kendi kendilerini güdemeyecekler. Koyunlarımı onların ağzından kurtaracağım, artık onlara yem olmayacaklar.”

Hezekiel 34: 11- "Egemen RAB şöyle diyor: Ben kendim koyunlarımı arayıpsoracağım.”

Hezekiel 34:12- “Dağılmış koyunlarının arasındaki bir çoban sürüsüyle nasıllilgilenirse, ben de koyunlarımla öyle ilgileneceğim. Bulutlu, karanlık bir gün dağılmış oldukları her yerden onları kurtaracağım.”

Hezekiel 34:13- “Onları ulusların arasından çıkaracak, ülkelerdentoplayacak, kendi yurtlarına geri getireceğim. Onları İsraildağlarında, vadilerde, ülkenin bütün oturulabilir yerlerinde güdeceğim.”

Hezekiel 34:14- “Onları iyi bir otlakta güdeceğim; yaylaları İsrail’in yüksek dağları üzerinde olacak. Orada iyi bir otlakta yatacak, İsrail'in yüksek dağlarındaki verimli otlaklarda otlayacaklar.”

Yukarıdaki beyan edilmiş olan beş ayetten gaye, her şey Tanrı'nın İradesi ile gönderilecek olan elçi vasıtasıyla olacak ve o işler Tanrielçisinin zuhurundan sonra vuku bulacaktır, yani kutsal ülkede Hz. Bahauallah'ın dininin tesis olduktan sonra İsraililer kutsal ülkeye gelip yerleşerek bağımsız bir hükümet kuracaklar.

Mezmurlar 31:21- “RAB'be övgüler olsun, Kuşatılmış bir kentte Sevgisini bana harika biçimde gösterdi.”

Yukarıdaki zikredilmiş olan “Kuşatılmış kentte” Akka kalesidir ki orada Hz. Bahauallah kendi ailesi ve

ashapları ile Osmanlı Sultan'ının emri ile orada hapsedilmişlerdi.

Mezmurlar 46: 4- "Bir ırmak var ki, suları sevinç getirir Tanrı kentine, Yüceler Yücesi'nin kutsal konutuna."

Mezmurlar 46:5- "Tanrı onun ortasındadır, Sarsılmaz o kent. Gün doğarken Tanrı ona yardım eder."

Burada beyan edilmiş olan nehir, Bağdat (Medinet-üllah) şehrinin içinde bulunan Dicle nehridir ki Hz. Bahauallah(yücelerin yücesinin kutsal evi yani Beyt-ül-lah) orada bulunmaktadır ve Hz. Bahauallah'ın Emri'nin açıklanması da oradan olmuştur yani Tanrı'nın gerçek güneşinin doğuşu orada olmuştur.

Mezmurlar 102:16- "Çünkü RAB Siyon'u yeniden kuracak, Görkem içinde görünecek."

Mezmurlar 102:17- "Yoksulların duasına kulak verecek, Yalvarışlarını asla hor görmeyecek."

Mezmurlar 102:18- "Bunlar gelecek kuşak için yazılsın, Öyle ki, henüz doğmamış insanlar RAB'be övgüler sunsun."

Yukarıda zikredilen üç ayette de Tanrı söyle buyuruyor: Siyonu yeniden tesis edeceğim ve o zaman haşmet ve celalimin içinde görüleceğim (Allah'ın Celali Arapça Bahauallah demektir) ve gelecekte Celal'in zuhurunda O'nun müminleri O'na dua edecekler ve Tanrı'nın Celali da yoksuzların duasına iyice kulak verecek.

Yeremya 31:22- "Ne zamana dek bocalayıp duracaksın, ey dönecek kız? RAB dünyada yeni bir şey yarattı: Kadın erkeği koruyacak."

Bu ayette de yeni Zuhurun vuku bulacağını ve aynı zamanda da kadın haklarının sınırlanmasının ortadan kalkmasına işaret etmişlerdir.

Yoel 2: 1- "Siyon'da boru çalın, Kutsal dağımda boru sesiyle halkı uyarın. Ülkede yaşayan herkes korkudan titresin. Çünkü RAB'bin günü çok yaklaştı, geliyor."

Gördüğümüz gibi bu ayette de Tanrı'nın mazharı'nın zuhuru çok yaklaşmış ve kutsal dağda (Kermil dağında) yani Tanrı'nın dağında yüce ses ile haykırırki yeryüzü titresin ve bütün insanlar Tanrı'nın yeni Mazharı'nın zuhurunu işitsinler.

Zekeriya 1:16- "Onun için RAB, 'Yeruşalim'e sevecenlikle döneceğim' diyor, 'Tapınağım orada yeniden kurulacak ve Yeruşalim üzerine ölçü ipiçekilecek!' Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB."

Ve yine bu ayette de Tanrı yeniden bu kutsal ülkede Evi'ni tesis edeceğine beşaret ve işaret ediyor.

Mika 4:2- "Birçok ulus gelecek, "Haydi, RAB'bin Dağı'na, Yakup'un Tanrısı'nın Tapınağı'na çıkalım" diyecekler, "O bize kendi yolunu öğretsin, Biz de O'nun yolundan gidelim. Çünkü yasa Siyon'dan, RAB'bin sözü Yeruşalim'den çıkacak."

Bu ayete göre de Tanrı saltanat tahtı Tanrı'nın dağında (Carmeal) tesis edilecek ve oradan bütün ümmetler talim edilecektir.

Yeşaya 30:26- "RAB halkının kırıklarını sardığı, Vuruşuyla açtığı yaraları iyileştirdiği gün, Ay güneş gibi parlayacak, Güneş yedi kat, yedi günün toplam parlaklığı kadar parlak olacak."

Yukarıda beyan edilmiş olan bu iki ayette zuhur edecek Tanrı'nın yeni mazharının önemini ve yüceliğinigöstermektedir.

2-İncil Kitabından

Hız. İsa, kutsal İncil kitabında, Tanrı'nın gelecekte göndeceği yüce Mazharı'nın zuhuru hakkında birçok ayetlerinde o muhteşem zuhura işaret ederek onu belirtmişlerdir ve aynı zamanda Tanrı'nın o yüce Mazharı'nın isminin Bahauallah olduğunu da haber vermiştir. Kutsal İncil kitabında Tanrı'nın yeni Mazharının zuhuru hakkında veya Hz.İsa'nın kendisi, yeniden ikinci defa, Tanrı'nın Mazharı olarak bu dünyaya dönüşü hakkında üç önemli alamet veya belirtinin husule gelmesini de işaret etmişlerdir.

Birincisi: Son zamanda yani Hz. İsa'nın dininin sona erdiği zaman ve Tanrı'nın yeni zuhurunun başlangıcında kutsal İncil kitabı bütün dünyaya nüfuz edecektir ve bu önce bildirim veya kehanet, 1844 Miladi yılında yani Hz. Bab'ın emrini açıkladığı yılda vuku bulmuştur. (Thief in the Night kitabı by W. Sears)

İkincisi: Yeni zuhur zamanında kutsal ülkede bir daha kurbanlık ve yıkım kargaşalığı olmayacaktır.

Luka 21:7- "Onlar da O'na'Peki, öğretmenimiz, bu dediklerin ne zaman olacak? Bunların gerçekleşmek üzere olduğunu gösteren belirti ne olacak? ' diye sordular."

Luka 21.24-28- "Kılıçtan geçirilecek, tutsak olarak tüm uluslar arasına sürülecekler. Kudüs, diğer ulusların dönemleri tamamlanincaya dek onların ayakları altında çığnenecektir ve buda ulusların dönemleri sona erdiği zamana kadar sürecektir... O zaman İnsanoğlu'nun bulut içinde büyük güç ve görkemle geldiğini görecekler. Bütün bu olaylar gerçekleşmeye başlayınca doğrulun ve başlarınızı kaldırın. Çünkü kurtuluşunuz yakın demektir."

Yukarıda vaat edilen gün yani Yahudilerin kurtuluş gününün fermanı dolayısıyla 1844 yılında sona ermiştir ve aynı yılda da Hz. Bab Tanrı'nın yeni mazharı olarak dinini açıklamıştır.

İncil kitabında, Hz. İsa, Tanrı'nın zuhur edecek yeni mazharı hakkında şöyle buyuruyorlar:

Matta 24: 15-16- "Peygamber Daniel'in sözünü ettiği yıkıcı iğrenç şeyin kutsal yerde dikildiğini gördüğünüz zaman (okuyan anlasın), Yahudiye'de olanlar dağlara kaçsın."

Hz. İsa'nın buyurduğuna göre Hz. Daniel'in ayetlerinden, Tanrı'nın yeni Mazhar'ının zuhurunun ne zaman olacağını tamamen anlayabileceğiz.

Daniel 9: 24- "Başkaldırıcıyı ortadan kaldırmak, günaha son vermek, suçbağışlatmak, sonsuza dek kalıcı doğruluğu sağlamak, görüm ve peygamberliği mühürlemek, En Kutsal'ı meshetmek için senin halkına ve kutsal kentine yetmiş hafta kadar zaman saptanmıştır."

Daniel 8:14- "Kutsal varlık bana, "2 300 akşam, sabah olacak, sonra kutsal yer yeniden düzene konulacak" dedi."

Yukarıda yazılmış olan ayetler konusunda Hz. Abdülbaha şöyle buyuruyorlar (Bazı Sorulara Cevaplar Kitabında Sf.30-36):

"...Nur-i Mübin'in zuhuru günlerinde bu mübarek noktaya gelerek huzurunda hazır ve nuranî Cemâli ile müşerref olsaydınız, O beyan ve Cemâl karşısında hiç bir delil ve ispata ihtiyaç duymazdınız. Birçokları sadece huzura müşerref olmakla iman ve ikâna nail olmuşlar, başkaca burhana kalmamışlardır. Kin ve inkârda çok ileri gitmiş olanlar bile, sadece yüz yüze gelmek suretiyle Cemâl-i Mübarek'in ululuğuna

şehadet etmişler ve: "Bu zat cidden büyük bir zattır, fakat ne yazık ki böyle bir iddiası var" demişlerdir. Bu iddia hariç, O ne söylerse kabul olunuyordu. Hâsılı (kısacası), O Hakikat Nuru artık gözlerden nihân olduğundan herkese delil ve burhan gerektir. Bu sebepledir ki, aklî burhanlar ile meşgul idik. Bir başka aklî burhan daha söyleyeyim. İnsaf erbabına kifayet edecek olan bu inkâr olunamaz aklî burhan şudur: Bu celâletli şahıs, kendi emrini mahbeste yükseltmiştir, orada iken nuru parlamış, şöhreti dünyaya yayılmış, büyüklüğü şarka ve garba ün salmıştır. Böyle bir şey bundan önce âlemde vuku bulmamıştır. Fakat insaf şarttır, yoksa öyle kimseler var ki dünya dolusu delil ve burhan getirseniz hakikati teslim etmezler. Meselâ, birçok devlet ve milletler, bütün o güçleri ile beraber, O'nun mukavemetini kıramadılar. O ise, tek başına, mahpus ve mazlum, dilediğini yaptı. Ben Cemâl-i Mübarek'in mucizelerinden bahis açmayacağım; işitenler:

"Bu mucizeler hep rivayetten ibarettir, doğru da olabilir, yanlış da" diyebilirler. Bilirsiniz ki, İncil'de Mesih'e isnat olunan mucizeler başkalarından değil, Havarilerden rivayettir. Yahudiler bu rivayetleri hep inkâr ederler. Ben Cemal-i Mübarek'ten sadır olan harikulade halleri söylemek istersem pek çoktur. Bunlar şarkta ve hatta bazı yabancılar katında da kat'i bir gerçektir. Fakat bu rivayetler herkes için kesin bir hüccet ve burhan olamaz, çünkü işitenler, bunlara:

"Vakıa mutabık olmayabilir; başka taifeler de kendi inandıklarının mucizelerinden bahsederler. Meselâ, Brahmanlar, Brahma hakkında mucizeler rivayet ederler, onların yalan ve bunların doğru olduğunu nereden anlarız? Rivayet ise, o da rivayet, bu da; yok eğer tevatür ise, o da tevatür," diye itirazda

bulunabilirler. Binaenaleyh, bu rivayetler kandırıcı delil teşkil etmez. Evet, bunlar hazırda olanlar için delildir:

Bunların bile: ``Acaba bu hal mucize midir yoksa sihir midir?'' diye kendi kendine sorması ve şüpheyeye düşmesi muhtemeldir. Çünkü bazı sihirbazlardan da garip vakalar rivayet edildiği olmuştur. Maksat, Cemâli Mübarek'ten birçok acayip şeylerin zuhura gelmiş olduğunu anlatmaktır. Biz bunları rivayet eylemeyiz. Bunlar bütün insanlar için kanıt ve delil teşkil etmez hatta bu acibeler gözleri ile gören için bile katiyet ifade etmez çünkü sihir sanılabilir. Bundan başka nebiler hakkında söylenen mucizelerden çoğu başka manaya çekilebilir. Meselâ, İncil'de yazıldığına göre, Hazret-i Mesih'in şehadeti sırasında ortalığı karanlık kaplamış, yer oynamış, heykelin perdesi yırtılmış, ölümler mezarlarından çıkmıştır. Bunlar, eğer maddeten vukua gelmiş şeyler ise, cidden büyük hadiseler vuku bulmuş demektir; bu takdirde zamanın tarihine geçmesi, halk arasında telâş ve heyecan yaratması ve hiç olmazsa askerlerin Mesih'i darağacından indirmeleri veya kaçmaları beklenirdi. Bunların vukuu hiç bir tarih kitabında yazılı değildir. Belli ki maksat bu sözlerin dış anlamları değil, başka manaları var. Maksadımız inkâr değildir; demek istediğimiz, bu gibi rivayetlerin kanaat verici olmadığını göstermektir. Bunlarda başka manalar aranabileceğine işaretir. Bunun için bugün sofraya başında mukaddes kitaplardan naklî delil bahsine dönelim. Buraya kadar beyan edilen deliller hep aklî deliller idi. Bu makam hakikati araştırma makamıdır. Bu makamda, susuz abıhayat hasreti çeker, çırpınan balık denizi özler, hasta gerçek doktoru arar ve ilâhî şifaya kavuşur, yoldan çıkan kervan doğru yolu bulur, denizlerde bocalayan gemi, selâmet sahiline erişir. Binaenaleyh, arayıcıda birkaç vasfın bulunması şarttır. Arayıcının, her şeyden önce, insafı olması, Tanrıdan

başka her şeyden gönlünü kaldırmış olması, bütün kalbiyle Ufuk-i Alâ'ya yönelmiş olması, nefsâni arzulara esir olmaktan kurtulmuş bulunması gerekir. Çünkü bütün bunlar birer mânidir. Bundan sarfınazar, arayıcı her belâyâ katlanmalı, her hususta temiz ve nezih olmalı, yüreğinde hiç bir millet veya ümmete karşı muhabbet veya nefret taşımamalıdır. Çünkü bir tarafa karşı beslediği muhabbet başka bir tarafın hakikatine ermekten onu alıkoyabilir; bir tarafa karşı beslediği nefret öbür tarafın hakikatine ermekten onu meneder. Bu makam, araştırma makamıdır. Araştırmacıda bu huyların ve gidişlerin bulunması lâzımdır. Araştırmacı, bu duruma gelmedikçe, gerçeklik güneşini arayıp bulamaz.

Sadede gelelim: Bütün milletler iki zuhur bekler. Bu iki zuhurun arka arkaya vukuu gerektir.

Böyle çifte bir zuhur her millete vaat olunmuştur. Tevrat'ta Yahudilere Ordular Rabbi ile Mesih vaat olunmuştur. İncil'de Hıristiyanlara Mesih ile İlyâ'nın dönüşü vaat olunmuştur. Muhammed'in şeriatında ise Müslümanlara Mehdi ile Mesih vaat olunmuştur. Zerdüştilere ve saire de buna benzer vaatler vardır. Tafsilâta girişir isek söz uzar. Maksat, ardarda vuku bulacak iki zuhurun cümleye haber verilmiş olmasıdır. Bu iki zuhurda dünyanın başka bir dünya olacağı, varlık âleminin yenileneceği, imkânın yeni bir hil'at giyeceği, adalet ve hakkaniyetin cihanı kaplayacağı, kin ve adavetin yüreklerden silineceği, millet ve ümmetleri birbirlerinden ayıran şeylerin ortadan kalkacağı, insanlar arasında birlik ve ahenk doğuran sebeplerin meydana geleceği; gafillerin ayılacağı, körlerin göreceği, sağırın işiteceği, dilsizlerin konuşacağı, hastaların şifa bulacağı, ölülerin dirileceği, savaşın barışa yer vereceği, düşmanların dostluğa çevrileceği, boğuşma ve çekişme sebeplerinin aradan kalkacağı, insanlık için gerçek mutluluk husule

geleceği, mülkün melekût aynası haline geleceği, nasûtun lâhut tahtı olacağı, bütün milletlerin kaynaşıp tek bir millete inkılap eyleyeceği, din ve mezheplerin tek bir din ve mezhepte birleşeceği, beşerin tek bir aile teşkil edeceği, kıtaların tek bir kıta gibi olacağı, soy ve yurt ve şahıs ve dil ve siyaset kuruntularının zail olacağı, bütün insanların Ordular Rabbi'nin, himayesi altında, ebedî bir hayata kavuşacağı haber verilmiştir.

Şimdi, Mukaddes kitaplardan bu iki zuhurun vukuunu delillerle ispatlayalım. Bu hususta peygamberlerin sözlerine müracaat gerekir. Daniel kitabında Kudüs'ün yeniden bina olunmasından Hazreti Mesih'in şehadetine kadar yetmiş hafta tayin edilmiştir. Hazreti Mesih'in şehadetiyle kurban sona erecek ve mezbaha harap olacaktır. Bu haber Hazreti Mesih'in zuhurunu bildirir. Yetmiş haftanın başlangıcı Kudüs'ün yeniden bina olunmasıdır. Kudüs'ün tamiri için üç padişaktan dört ferman sadır olmuştur.

Bunlardan birincisi, Ezra kitabının birinci babında yazılı olduğu üzere, Milâttan önce 536 tarihinde Koreş tarafından sadır olmuştur. İkinci ferman, Ezra kitabının altıncı babında yazılı olduğu üzere, Fars Padişahı Daryus tarafından Milâttan önce 519 senesinde sadır olmuştur. Üçüncü ferman Artahaşasta tarafından Milâttan önce 457 tarihinde, hükümetinin yedinci yılında sadır olmuştur. Bu Ezra kitabının yedinci babında yazılıdır. Dördüncü ferman ise, Nehemya kitabının ikinci babında yazılı olduğu üzere Milâttan önce 444 tarihinde Artahaşasta tarafından sadır olmuştur. Daniel'in maksadı, bu fermanlardan üçüncüsü yani, Milattan önce 457 tarihinde sadır olanıdır. Yetmiş hafta 490 gün eder. Her gün Kitab-ı Mukaddes'in nassına göre, bir yıldır. Tevrat'ta, Rabb'in günü bir yıldır, buyruluyor. Şu halde, 490 gün, 490 senedir. Artahaşasta'dan sadır

olan üçüncü fermanın tarihi Mesih'in doğuşundan 457 sene önce idi. Hazret-i Mesih, şهادeti ve suudu sırasında otuz üç yaşında bulunuyordu. Otuz üçü, dört yüz elli yediye ilâve edersen 490 eder ki Daniel bununla Hazret-i Mesih'in zuhurunu haber vermiştir.

Fakat Daniel kitabının dokuzuncu babının yirmi beşinci ayetinde başka türlü yazılıdır. Orada yedi hafta ve altmış iki haftadan bahsedilmektedir. Bu görünüşte, evvelki söze uymamaktadır. Birçokları bu iki türlü sözün tatbikinde şaşırıp kalmışlardır. Öyle ya, bir yerde yetmiş hafta, başka bir yerde ise, altmış iki ve yedi hafta deniliyor. Bu iki söz birbirini tutmuyor. Hâlbuki Daniel, iki tarih beyan eyliyor. Bu tarihlerden birisi, Kudüs'ün binası için Ezra'ya hitaben Artahaşasta tarafından yazılan emirnamenin sadır olduğu tarihtir. Bu Mesih'in suuduyla son bulan yetmiş haftadır. Hazreti Mesih'in şهادeti ile zebiha ve kurban sona ermiştir. Yirmi altıncı ayette bahsi geçen ikinci tarih ise, Kudüs'ün tamirinin bitmesinden sonradır. Tamirin bitmesinden Mesih'in vefatına kadar geçen zaman altmış iki haftadır. Kudüs'ün binası yedi hafta veya kırk dokuz yıl sürmüştür. Yedi hafta altmış iki haftaya ilâve edilecek olur ise, altmış dokuz hafta eder. Son hafta esnasında Hazreti Mesihin vefatı vukua gelmiştir. Bu suretle yetmiş hafta tamamlanmış oldu. Aradaki ihtilâf böylece kalkar. Hazreti Mesih'in zuhuru Daniel'in verdiği bu haber ile sabit olduktan sonra, şimdi de Hazreti Bahauallah ile Hazreti Alâ'nın zuhurlarını isbata bakalım. Şimdiye kadar aklî deliller getirmiştik. Şimdi de naklî deliller beyan eylemeliyiz.

Daniel kitabının sekizinci babının on üçüncü âyetinde şöyle buyrulur: " Ve bir mukaddesin söylediğini işittim. Ve o söyliyene hitaben başka bir mukaddes daimi yakılan kurban ve harap edici isyan ve

Kudüs ile ordunun payımal edilmeğe teslim olunması hakkındaki rüya ne vakite kadardır? dedi, o dahi buna: İki bin üç yüz akşamla sabah oluncaya kadar olup ondan sonra Kudüs tathir olunacaktır." dedi. Bu âyetin biraz ilerisinde:

``Bu rüya ahır zaman içindir" denilmiştir. Yani, bu felâket, bu haraplık ve bu zillet ne kadar sürecektir, yani Zuhur ne zaman olacaktır, sorusuna cevaben deniliyor ki: İki bin üç yüz akşam ve sabah. O zaman mukaddes makam temizlenecektir. Maksat, iki bin üç yüz yıllık bir müddetin tayinidir.

Tevrat'ın nassına göre, her gün bir yıldır. Şimdi, Kudüs'ün yeniden yapılmasına dair Artahaşasta tarafından ferman sudurundan Hazreti Mesih'in doğuşuna kadar 456 yıldır. Hazreti Mesih'in doğumundan Hazret-i Alâ'nın zuhuru gününe kadar 1844 yıldır. 456 seneyi buna ilave edersek 2300 çıkar. Yani, Daniel rüyasının tabiri milâdî 1844 senesinde vuku bulmuştur. Bu ise bizzat Daniel'in nassı mucibince Hazreti Alâ'nın zuhuru senesidir. Bakınız, zuhur senesi nasıl açık açık tayin ediliyor. Her hangi bir zuhur bundan daha açık haber verilemez.

Hazreti Mesih, Matta İncil'inin, yirmi dördüncü babının üçüncü ayetinde, Daniel'deki bu haberin zuhur tarihini belirtmek istediğini, açıkça söylemiştir. Bu âyet aynenşöyledir:

``İsa Zeytun Dağı üzerinde otururken, şakirdleri tenhaca yanına gelip bu şeylerin ne zaman vukubulacağını ve Senin gelişinin ve dünyanın sonunun alâmetinin ne olacağını bize söyle dediler." Hazreti Mesih'in bu sebeple verdiği cevapta ezcümle şöyle deniyor:

“İmdi Daniel Peygamber tarafından haber verilen harap edici mekruh şeyin mukaddes yerde dikildiğini gördüğünüzde, okuyan anlasın.” Bu suretle sorunun karşılığını Daniel kitabının sekizinci babına dönülerek, o babı okuyacakların o zamanı anlayacaklarına işaret buyurmuştur. Bakınız, Hazreti Alâ'nın zuhuru Tevrat ve İncil'de nasıl bir açıklıkla bildirilmiştir.

Şimdi, Cemali Mübarek'in zuhur tarihini Tevrat'tan çıkararak beyan eyliyelim, Cemali Mübarek'in zuhuru tarihi Hazreti Muhammed'in biset ve hicretinden itibaren gök ayı senesi hesabı ile. Çünkü, Hazreti Muhammed'in şeri'atinde muteber ve geçerli olan gök ayı senesidir. Adı geçen şeri'atte ibadet hükümleri ile ilgili her hususta kamerî sene kullanılmıştır.

Daniel Kitabının on ikinci babının altıncı âyetinde şöyle denmektedir:

“Ve biri keten bezi giymiş olarak nehrin suları üzerinde duran kimseye, bu acayip şeylerin nihayeti ne zaman olacaktır? dedi. Keten bezi giyip nehrin suları üzerinde duran kimsenin sağ ve sol elini semaya kaldırarak ve ilelebet diri olanın hakkı için yemin ederek zaman ve zamanlar ve yarım zaman olacak ve mukaddes kavmin kuvvetini kırmağı bitirdikleri zaman bunların cümlesi itmam olunacaktır, dediğini işittim.” Günün ne olduğunu bundan önce izah etmiştik. Tekrarına hacet yoktur. Yine kısaca diyelim ki, her gün bir senedir ve her sene on iki aydan ibarettir. Şu halde, üç buçuk sene kırk iki ay eder. Kırk iki ay ise, bin iki yüz altmış gündür. Kitab-ı Mukaddese'de her gün bir yıldır. Hicretin 1260 yılında Cemali Mübarek'in müjdecisi Hazreti Alâ zahir oldu. Bunu müteakip on birinci ayette şöyle buyuruluyor:

“Ve daimi yakılan kurbanın kaldırıldığı ve harap edici mekruh şeyin dikildiği vakitten başlayarak bin iki yüz doksan gün olacak. Dayanıp bin üç yüz otuz beş güne yetişene ne mutlu". Bu gök ayı tarihinin başlangıcı Hazreti Muhammed'in Peygamberliğinin bütün Hicaz iklimine ilân edildiği gündür ki, bisetten(*) üç yıl sonra vuku bulmuştur. Başlangıçta Hazretin nübüvveti kapalı idi. Hatice ve İbni Nufil'den başkası bilmiyordu. Nübüvvetin açıklanması üç yıl sonra vukua gelmiştir.

Cemal-i Mübarek ise Hazreti Muhammed'in nübüvvetinin ilânından 1290 yıl sonra kendi zuhurunu açıklamıştır.

(*) Biset: İlahi Emrin açıklanması, Hz Muhammed'in peygamberliğinin ilanından itibaren 1290 ve hicretten 1280 Hicri yılı 1863 Milâdî senesine tekabül eder. O sene Cemâli Mübarek Bağdat'tan İstanbul'a hareketleri sırasında şehrin dışarısında bulunan Rızvan Bahçesinde on iki gün ikamet buyurmuşlardır. Kendi zuhurunu işte bu bahçede bulunduğu sırada yakın ashabına açıklamıştır. “

Ve yine Kutsal İncil Kitabında bu konu hakkında şöyle buyuruyorlar:

Yuhanna 14:30- “Artık sizinle uzun uzun konuşmayacağım. Çünkü bu dünyanın egemeni geliyor. Onun benim üzerimde hiçbir yetkisi yoktur.”

Bu ayette görüldüğü gibi dünyanın sahibi olan Hz. Bahaullah'ın zuhurunu ve aynı zamanda gelecek Tanrı Mazhar'ının bağımsızlığını anlatmaktadır.

Yuhanna 10:16- “Bu ağıldan olmayan başka koyunlarım var. Onları da getirmeliyim. Benim sesimi işitecekler ve tek sürü, tek çoban olacak.”

Matta25:31-32 - “İnsanoğlu kendi görkemi içinde bütün melekleriyle birlikte gelince, görkemli tahtına oturacak. Ulusların hepsi O'nun önünde toplanacak, O da koyunları keçilerden ayıran bir oban gibi, onları birbirinden ayıracak.”

Yuhanna'nın Vahyi21:3 -“Tahttan yükselen gr bir sesin Şöyle dediğini işittim: “İŞte, Tanrı'nın konutu insanların arasındadır. Tanrı onların arasında yaŐayacak. Onlar O'nun halkı olacaklar, Tanrı'nın kendisi de onların arasında bulunacak.”

Yukarıda beyan edilmiş ayetlerden anlaşıldığı gibi gelecek olan Tanrı'nın yeni Mazharı dünyada bulunan bütün çeşitli ümmetleri toplayacak ve bir din çadırı altında onları koruyacak ve gökte bulunan Tanrı'nın adalet saltanatını yeryüzünde tesis ederek ve kendi çadırının altında onlara adalet ile hükümet edecektir.

Matta24:42- “Bunun için uyanık kalın. Çünkü Rabbiniz'in geleceği günü bilemezsiniz.”

Matta 16:27- “İnsanoğlu, Babası'nın görkemi içinde melekleriyle gelecek ve herkese, yaptıklarının karşılığını verecektir.”

Markos 13:32-33- “O günü ve o saati, ne gökteki melekler, ne de Oğul bilir; Baba'dan başka kimse bilmez. Dikkat edin, uyanık durun, dua edin. Çünkü o anın ne zaman geleceğini bilemezsiniz.”

Yuhanna 16:9- “Günah konusunda - çünkü bana iman etmezler.”

Yuhanna 16:10- “Doğruluk konusunda - çünkü Baba'ya gidiyorum, artık beni görmeyeceksiniz.”

Yuhanna 16:11- “Yargı konusunda - çünkü bu dünyanın egemeni yargılanmıŐ bulunuyor.”

Yuhanna 16:12-“Size daha çok söyleyeceklerim var, ama şimdi bunlara dayanamazsınız.”

Yuhanna 16:13-“Ne var ki O, yani Gerçeğin Ruhunu gelince, sizi her gerçeğe yöneltecek. O kendiliğinden konuşmayacak, yalnız işittiklerini söyleyecek ve gelecekte olacakları size bildirecek.”

Yuhanna 14:23- “İsa ona şu karşılığı verdi: Beni seven sözüme uyar, Babam da onu sever. Biz de ona gelir, onunla birlikte yaşarız.”

Matta 24: 29- "O günlerin sıkıntısından hemen sonra, 'Güneş karacak, Ay ışık vermez olacak, Yıldızlar gökten düşecek, Göksel güçler sarsılacak."

Matta24:30- “O zaman İnsanoğlu'nun belirtisi gökte görünecek. Yeryüzündeki bütün halklar ağlayıp dövünecek, İnsanoğlu'nun gökteki bulutlar üzerinde büyük güç ve görkemle geldiğini görecekler.”

Luka 12:39-40- “Ama şunu bilin ki, ev sahibi, hırsızın hangi saatte geleceğini bilse, evinin soyulmasına fırsat vermez. Siz de hazır olun. Çünkü İnsanoğlu, beklediğiniz saatte gelecektir.”

Selanıklıler 5:2- “Çünkü siz de çok iyi bilirsiniz ki, Rab'bin günü, gece hırsız nasıl gelirse öyle gelecektir.”

Yuhanna'nın Vahyi 3:3- “Bu nedenle neler aldığını, neler işittiğini anımsa. Bunları yerine getir, tövbe et! Eğer uyanmazsan, hırsız gibi geleceğim. Hangi saatte geleceğimi hiç bilemeyeceksin.”

Yukarıda beyan edilmiş olan son üç ayette görüldüğü gibi, Hz. İsa kendi ikinci dönüşünün veya Tanrı'nın yeni Mazharı'nın zuhurunun bir hırsızın gelişi gibi gizli olacağına ve bu bakımdan insanların uyanık olmalarına uyarıda bulunmaktadır. Bu bakımdan daha önceki ayetlerde beyan edildiği gibi (Matta 24:29-31) O Hazretin yeniden dönüşünün zahiri manası

olmayıp belki de manevi ve teşbihi manaları oldukları anlaşılmaktadır. Çünkü böyle bir olayda kimse diri kalmaz ki Hz. İsa'nın yüzünü görebilsinler.

Bu bakımdan, yukarıda zikredilmiş olan beyanlar, şüphesiz, Tanrı'nın yeni Mazhar'ının gelişini apaçık ayetler ile insanlara anlatmaktadır:

Yukarıdaki ayetlerde şu özetler görülmektedir:

1-Hz. İsa'nın buyurduğuna göre, hiçbir zaman o hazret yeniden bu fani dünyaya dönmeyecektir.

2-O hazret, üzerinde durarak, gelecek Tanrı Mazharı'nın Zuhuru Kendisinin zuhurundan daha yüce olacağını anlatmaktadır.

3-Gelecek Tanrı'nın Mazharı yani "Gerçek Ruh", Tanrı Melekûtunun Kutsal saltanatını yeryüzünde tesis etsin diye Tanrı tarafından yetkilendirildi.

4-Gelecek olan Tanrı'nın yeni yöneticisi hırsız gibi habersiz geleceğini ve geliş gününü ve saatini Tanrı'dan başka kimse bilmemesine işaret ve beşaret buyurmuşlardır.

3- Kur'an Kitabından

Kutsal Tevrat ve kutsal İncil Kitaplarında olduğu gibi kutsal Kur'an Kitabında da Tanrı'nın göndereceği haşmetli ve yüce Mazharı konusunda hem remiz şeklinde ve hem de açıkça işaretler ve beşaretler görülmektedir.

Kaf Suresi 50:41- "(Ey Muhammed!) Çağırıcının yakın bir yerden sesleneceği günü dinle ."

Yukarıdaki ayetten anlaşıyor ki yakın ülkeden çağırıcı yüce sesle insanları Tanrı'nın yeni Mazharı'nın zuhuruna nida edecek ve bu yakın ülkeden gaye kutsal ülkedir yani İsrail ülkesidir ki Tanrı'nın

dağında (Carmeal'de) O yüce Mazhar'ın idari ve ruhani saltanatı kurulacak ve dünyayı adalet ile yönetecektir.

Yunus Suresi 10:25- "Allah esenlik yurduna çağırır ve dilediğini dosdoğru yola kılavuzlar."(Yaşar Nuri Öztürk)

Bildiğimiz gibi yukarıdaki ayette 'esenlik yurdu' veya orta çağdaki Arapça olan Dar-ül Selam ismi ve hâlihazırda Bağdat şehrinin ismidir, insanları çağırır ve dilediğini doğru yola iletir. Bildiğimiz gibi Bağdat şehrinde, Tanrı'nın yüce Mazharı olan Hz. Bahauallah orada Emrini açıklamıştır.

Hz. Bahauallah Bağdat'ta 1863 Miladi ve 1279 Hicri tarihinde Tanrı'nın yüce Elçisi olduğunu ve bütün ümmetlerin bekledikleri Tanrı'nın Mazharı olduğuna işaret ederek Emrini açıkladı.

Nur Suresi 24:35- "Allah, göklerin ve yerin nurudur. O'nun nurunun misali, içinde çerağ bulunan bir kandil gibidir; çerağ bir sırça içerisindedir; sırça, sanki incimsi bir yıldızdır ki, doğuya da, batıya da ait olmayan kutlu bir zeytin ağacından yakılır; (bu öyle bir ağaç ki) neredeyse ateş ona dokunmasa da yağ ışık verir. (Bu,) Nur üstüne nurdur. Allah, kimi dilerse onu kendi nuruna yöneltipiletir. Allah insanlar için örnekler verir. Allah her şeyi bilendir." (Ali Bulaç)

Yukarıda beyan edilmiş ve Arapça olan cümle yani "Yekudu zeytuha yudû" ebced hesabı ile ve Hicri takvimine göre 1279 ve Miladi takvimde de 1863 yılına isabet ediyor ve bildiğimiz gibi o senede Hz. Bahauallah kendi Emrini Bağdat şehrinde ilan etmişlerdir.

"...Nur üstüne nur. Allah dilediği kimseyi nuruna iletir. Allah insanlar için misaller verir. Allah her şeyi hakkıyla bilendir."

Yukarıdaki ayette zikr olduğu gibi ve bildiğimiz gibi Hz. Bahauallah'ın adı nur ve Nur şehrin'den geldiğine göre o Tanrı'nın yüce haşmetli Mazharı olan kimse insanları nur ve adalet yoluna hidayet edecektir.

Hicr Suresi 15:87- "Yemin olsun ki, biz sana tekrarlanan yedi ayeti ve şu büyük Kur'an'ı verdik." (A.Özek)

Yukarıdaki beyan edilen ayetten anlaşıldığına göre Tanrı Hz. Muhammed'e şöyle buyuruyorlar:

"Ey Resul sana iki "yedi Ayeti" ve şu büyük Kur'an'ı verdiğimden maksat: Büyük iki zuhur olan yani birisi Ali-Muhammad (Hz.Bab) ve diğeri Hüseyin-Ali (Hz. Bahauallah'tır). Çünkü her ikisinin isminde bulunan Arab harflerin sayısı yedi olduğu görülmektedir."

Kıyamet Suresi 75:8- "Ay tutulduğunda."(Yaşar Nuri Öztürk)

Şems Suresi 91:1- "Yemin olsun Güneş'e ve ışığının parladığı kuşluk vaktine."(Yaşar Nuri Öztürk)

Şems Suresi 91:2- "Onu izlediğinde Ay'a." (Yaşar Nuri Öztürk)

Bildiğimiz gibi ilim ve mantık bakımından bu yukarıda zikr olmuş olan ayetlerinin hepsinin yalnız sembolik manaları vardır, zahiri manaları ise doğru olmayacaktır. Çünkü ayın tutulması yalnız güneşin, yer ve ayın bir düzgün çizgi üzerinde buldukları zaman mümkün olabilecektir ama bu ayetlerden gaye yani güneş ile ayın toplanmasından gaye, iki mübarek ismin yani Ali ve Muhammad isimlerinin toplanmasıdır ve dolayısıyla bu mübarek ismin sahibi Hz. Bab'ın ismi olur. Ali Muhammed.

Fatır Suresi 35:16- "Dilerse sizi yok eder, yepyeni bir halk getirir."(Yaşar Nuri Öztürk)

Yukarıdaki beyan edilmiş olan ayetten gaye, burada yeni insanların vücuda gelmesine yani yenibir dinin müminlerine işaret edilmiştir.

Ta'ha Suresi: 20:108- "O gün, eğip bükmesi olmayan davetçiye uyarlar. Rahman'ın huzurunda sesler kısılır, artık bir hışıltıdan başka şey işitmezsiniz."

Ta'ha Suresi 20:109- "O gün şefaathar yarar sağlamaz. Ancak Rahman'ın izin verdiği ve sözünden hoşnut olduğu kimse müstesna."(Yaşar Nuri Öztürk)

Bu iki ayetten de gaye kıyamet günüdür ki Tanrı'nın yeni mazharının ayağa kalkması yani yeni zuhur ve yeni dinin tesisidir ve ayrıca Secde Suresinde beşinci ayetinde zikrolduğu gibi o kıyamet günü bin sene sonra vuku bulacaktır.

Secde Suresi 32:5- "(Allah) Emri gökten yere tedbir eder (buyruğunu indirir). Sonra emir, sizin hesabınızca bin yıl süren bir gün içinde O'na çıkar. (Süleyman Ateş tercümesi)

Yukarıdaki beyan edilmiş olan ayetten söyleanlaşıyor.

Tanrı, Emrini kendi iradesiyle gökten insanlık âlemine tedbir ediyor ve onu insanlık âleminde bin sene süresine kadar besleyecektir, o bin sene ki, siz onu kendi hesabınızla saymaktasınız ve o bin sene süresi sona erdiği zaman Tanrı'nın emri yine kendi iradesi ile göğüne geri çağıracaktır.

260 yıl süresince Tanrı'nın Emri Hz. Muhammed ve onun soyundan gelen on bir masum olan imamlar tarafından tedbir edilerek açıklanmıştır ve ondan sonra bin sene boyunca Tanrı'nın semavi iradesi ile beslenmiştir. Bu süre sona erdiği zaman yani 1260 (Hicri ve Ay Takvimi) yılında Emrini geri çağırarak Hz. Muhammed vasıtasıyla tesis edilmiş olan din ortadan

kaldırılmış ve aynı yılda(1260) Hz. Muhammed'in soyundan gelen Seyyid Ali-Muhammed lakaplı Hz. Babı Azam veya Hz. Âlâ İsmiyle Tanrı'nın yeni mazharı olarak tâyin olmuştur.

Zelzele (Zilzal) Suresi 99: "1- 3-Yeryüzü kendine has bir sarsıntıya uğratıldığı, içindekileri dışarıya çıkarıp attığı insan, "Ona ne oluyor?" dediği zaman, 4- İşte o gün, yer, kendi haberlerini anlatır. 5- Çünkü Rabbin ona (öyle) vahyetmiştir. 6- O gün insanlar amellerinin kendilerine gösterilmesi için bölük bölük kabirlerinden çıkacaklardır. 7- Artık kim zerre ağırlığınca bir hayır işlerse onun mükâfatını görecektir. 8- Artık kim zerre ağırlığınca bir kötülük işlerse onun cezasını görecektir."

Yukarıdaki beyan edilmiş ayetlerin zahiri manaları olmadığını, belki de o ayetin bir büyük anlamda mecazi, teşbihi, manevi ve ruhani mefhumları olduğu görülmektedir, çünkü Tanrı'nın elçileri hiç bir zaman maddi hazinelerle veya korkunç doğal kazalarının vuku bulmasıgibi olaylarla ilgilendirmezler. Tanrı'nın yöneticileri insanların ruhani ve takvalı bir hayat yaşamalarını sağlamak için gelmişlerdir. Bu bakımdan Tanrı'nın Mazharları insanları tâlim ve terbiye etmek için görevlendirilmişlerdir.

Yukarıdaki ayetler insanlara kıyamet gününü anlatmaktadır, o gün ayağa kalkmak günüdür; o gün ölümler dirilecek o gün iki defa yüce ses ile sur borusu çalınacak gündür.

Bu Zelzele Suresinde beyan edilmiş olan ayetlerin manasını araştırdığımız zaman mecâzi, teşbihi ve manevi olmak üzere insanlar için çok önemli ve gelecekte vuku bulacak altı önemli konuyu anlatmaktadır, yani burada Kıyamet Günü'nde zuhur eden Tanrı'nın yüce Mazharı'nın zamanında vuku bulacak olayları anlatmaktadır.

Birincisi: Küresel bir yüce medeniyetin tesisini anlatmaktadır.

İkincisi: İlim, sanat, bilgi sahası o kadar genişleyecek ki dünya birliğini tesis edebilsin.

Üçüncüsü: Maddi medeniyetin ilerlemesi neticesinde fesat, adaletsizlik, kötülük ve moral çökmesi dünyayı saracaktır.

Dördüncüsü: Ümmetlerin ruhani liderleri insanlara üstünlük göstermekve onlara hâkim olmak amacı ile kutsal yazıları yanlış anlamlarla tabir ve tefsir ederek insanları yeni zuhur eden Tanrı Mazhar'ını tanımaktan alıkoymuşlardır ve ayriyeten aşırı derecede o Tanrı'nın yeni Mazharı'na düşmanlık göstererek karşı gelmişler ve insanları Tanrı'nın inayeti ve rahmetinden mahrum kılmışlardır.

Beşincisi: Büyük küresel felakete yol açan bu yeryüzü sarsıntısı, eski dünya düzeninin çökmesinin ve onun yerine Hz. Bahau'llah'ın yeni düzeninin dünyada tesis edilmesinin gerektiğini anlatmaktadır.

Altıncısı: Bu dünya düzeninin çökmesi, kargaşalığa sebep olmasının ve genel olarak dünyanın eski medeniyetinin iflasının vuku bulmasının delilleridir ve ayrıca her taraftan devamlı olarak hayatın batmakta olduğunu gösterir.

Şimdiye kadar insanlar Hz. Bahau'llah'ı tanımadıkları ve O'na karşı yüz çevirdikleri için, bu mukaddes Zelzele Suresinde önceden haber verildiğigibi yeryüzünde bulunan insanlar korkunç bir şekilde mücazat olacaklar (Cezalandırılacaklar).

Zelzele Suresinde nazil olan: Yer kürenin şiddetli sarsıntısıyla sallandığı zaman, içinde bulunan şeylerin hepsi ağırlıklarını dışarı atacaklar. Burada zahiri olan taş ve toprağın dışarı atılmasının bir manası

olmadığı herkes için bilinmektedir. Buradaki amaç şiddetli sarsıntı neticesinde yerkürenin içinde bulunan “gizli hazinelerin” kıyamet gününde dışarı atılmasıdır, yani Tanrı’nın yeni yüce mazharının kelimesi ile gizli hazinelerin ortaya çıkacağı anlatılmaktadır. Misal olarak Hz. Muhammed devrinde Araplar hiç bir maddi teknolojiye sahip olmadıkları halde şimdi ise, küçük bir telefon aygıtıyla dünyanın her yeriyle hem de görüntülü olarak konuşuluyor, modern uçaklar vasıtasıyla en uzak yerlere birkaç saat içerisinde gidebiliyorlar.

Burada dedikleri kıyamet gününden gaye yani binlerce yıldan beri insan âleminin çok yavaş yavaş gelişmesi olduğunu ama yeni zuhurun zahir olduğu zaman insan âleminin birdenbire gelişmesi çok hızlanacaktır ve bu hızlanma o kadar olacaktır ki Tanrı’nın mukaddes gününde dünya birliğini tesis edilebilsin. Hz. İsa’nın buyurduğu gibi gökte olan Tanrı’nın adalet saltanatı yemyeşil yeryüzünde tesis olacak. Kutsal kuran da nazil olan hazinelerin dışarıya çıkmasından gaye, ilim, sanat ve bilgilerin hızla gelişmesidir. Bildiğimiz gibi 1844 yılı Tanrı Mazharı’nın zuhurundan sona ilim, bilgi ve sanat sıfırdan binlerce kat üzere kendini göstermektedir. Bu da yalnız Tanrı mazharının nazil ettiği kelimeler vasıtasıyla husule gelmektedir, çünkü Tanrı istediğini yapar ve onun kutsal Sözü’nün yaratıcı gücü olduğunu bilmekteyiz.

Tanrı’nın tesis ettiği Yüce Adalet Evi ‘Işığın Yüzyılı’ kitabında şöyle yazıyor (Bölüm xii, Sf.157):

“Hz. İsa’nın Havarisi Yuhanna’ya atfedilen İncil’in ilk cümlesi olan “Başlangıçta Söz vardı...” İki bin yıldır okuyucuların ilgisini çekmiştir. Paragraf, gelen tüm dinler için temel olmuş ve doğruluğu çağlar boyunca medeniyetlerin birbirini izleyişinde defalarca

kanıtlanan bir ruhani gerçeği nefes kesici sadelik ve açıklıkla bildirmeye devam etmektedir:

”O, dünyadaydı, dünya O’nun aracılığıyla var oldu.” Vaat edilen Tanrı Mazharı görünür; ruhani yaşam ve otoritenin bu odak noktası etrafında bir inanan toplumu oluşur; yeni bir değerler sistemi hem bilinci hem de davranışı yeniden düzenlemeye başlar; sanat ve bilim karşılık verir; yasaların ve sosyal işlerin yeniden yapılanması meydana gelir. Yavaş fakat karşı konulmaz biçimde yeni bir medeniyet ortaya çıkar, öyle bir medeniyet ki, onda “kaim” olanlar için, dayandığı dünyevi temellerden çok daha gerçekçi yeni bir dünyayı cidden kuracak kadar milyonlarca insanın ideallerini gerçekleştirir ve kapasitelerini kullanır. Takip eden yüzyıllar boyunca, toplum, uyum içinde olması ve özgüveni için öncelikle onun doğurduğu ruhani güdüye güvenir.

Hız. Bahauallah’ın zuhur etmesiyle beraber bu olay, yeryüzü sakinlerinin bütünü kapsayan bir ölçüde bugün tekrarlanmaktadır. Hız. Bahauallah’ın hakkında yazdığı Zuhur’un harekete geçirdiği yirminci yüzyılın olaylarında toplumun genel değişiminin ilk aşamaları görülmektedir:

Ben tanıklık ederim ki, İlk Kelime O’nun iradesinin ve maksadının kuvvetiyle ağızdan çıkınca ...bütün yaratılış devrime uğradı ve bütün yerde ve gökte bulunanlar derinden sarsıldılar. O Kelime vasıtasıyla bütün yaratıklardaki hakikatler titredi, bölündü, ayrıldı, dağıldı, hem imkân âleminde hem de Tanrı Melekûtu’nda yeni bir yaratılışın varlıklarını ortaya çıkararak ve göze görünmeyen âlemlerde O’nun birliğinin ve teklîğinin nişan ve alâmetlerini göstererek birleşti, yeniden bir araya geldi.”

TANRI'NİN KUTSAL KELİMESİ (Hz. Bahau'llah'ın Zuhuru Cilt 1, Sf.17-41):

“Hz.Bahau'llah'ın Peygamberliği insanlık tarihinde eşi bulunmayan iki özelliğe sahiptir. Bunların birincisi, çektiği sıkıntı ve eziyetler, ikincisi ise, Zuhurunun büyüklüğüdür. Peygamberliği süresince, aydınlık-karanlık, haşmet-esaret, ihtişam-alçalma gibi tezatlar görülebilir. O'nun hayat hikâyesi, zalim bir neslin elinde O'na yapılan eziyetlerden sayfaları kararmış, fakat harfleri Tanrı Zuhurunun ihtişamı ile parlayan, cehalet ve taassuba bürünmüş bir dünyaya parıltılarını saçan bir kitap olarak tanımlanabilir.

Bu muhteşem Zuhurda Hz.Bahau'llah'ın kırk yıl süren hizmeti süresince gizli ruhani enerjiler serbest bırakıldı. Bu enerjiler, tüm insan ırkını yeniden canlandırmayı ve geçmiş peygamberlerin `Tanrı Saltanatının yeryüzünde kurulacağı' şeklinde müjdeledikleri ilahi uygarlığı yaratmayı amaçlamakta. Bu enerjilerin aracı, bu devir için nazil olan Tanrı Kelimesidir. Bu kelime öğrenim ve bilgi ürünü değil, Ruhul-Kudüs'tendi, çünkü Hz.Bahau'llah'ın tahsili temel düzeydeydi.

TANRI KELİMESİ ELDE EDİLEN BİLİMDEN BAĞIMSIZDIR

19. yüzyılda, İran halkının çoğunluğu dâhil, körü körüne inandıkları din adamlarının baskısı altındaydılar. Tahsilli iki sınıf vardı, din adamları ve devlet memurları, artı çok az sayıda olan diğerleri. Bununla beraber, ancak dini lider ve ilahiyatçılara bilgin denirdi. Bu kişiler, hayatlarını teoloji, İslam Kanunları, hukuk, felsefe, tıp, astronomi ve Arap lisanı ve edebiyatına adanmışlardı. Arapça Kur'an lisanı olduğu için, din adamları onun öğrenimine büyük önem verirlerdi. Birçoğu, geniş

kapsamı ve deyimlerinin zenginliğinden ötürü bu lisana vakıf olmak için bir ömür harcarlardı.

Arapça yazılmamış hiçbir bilimsel risaleyi okumaya gerek görmezlerdi. Dahası hoca minberden vaiz verirken birçok zor, çoğu kez anlaşılmaz, heyecan verici ve dokunaklı Arapça kelimeler kullanmadığı takdirde, konuştuklarına önem verilmezdi. Birçoğu eğitim görmemiş ve konuşulanlardan tek kelime anlayamayacaklarını bildikleri halde bilgili görünen hocalarını dinleyen cahil dinleyicilerinin hayal gücünü bu şekilde heyecana getiriyorlardı. Bir insanın bilgisinin derinliğinin ölçüsü Arapça bilgisi ve kavğunun büyüklüğüdü!

İkinci sınıfa dâhil olanlar, ilkel eğitim gören devlet memurları, kâtipler ve bazı tüccarlardı. Bunların aldığı eğitim, okuma, yazma, hattatlık ve Kur'an'ı ve bazı tanınmış İran şairlerinin şiirlerini incelemekten ibaretti. Bütün bunlar birkaç yıl içerisinde tamamlanır ve pek çok insan töreler gereğince yirmisine varmadan evlenirlerdi.

Hız.Bahaullah işte bu sınıftandı. Babası Şah'ın sarayında ileri gelen vezirlerden ve tanınmış bir hattat - hattatlık, saltanat çevresinde büyük prestiji olan bir sanattı. Hız.Bahaullah çocukken kısa bir süre basit bir eğitim gördü. Babası gibi hattatlıkta ilerledi. Nefis el yazılarından bazı örnekler Kermil Dağı'ndaki Uluslararası Bahai Arşivinde bulunmaktadır.

Hız.Bahaullah takriben on dokuz yaşlarında asilzâde hanımefendi Asiye Hanım'la evlendi. Ondan yedi çocuğu oldu. Bunlardan yalnızca üçü yaşadı. Hız.Abdülbaha, Varaka-yı Ulya ve En Temiz Dal Mirza Mehdi hayatta kaldı.

O günlerde devlet memurları totaliter rejimin her türlü nimetlerinden yararlanan haris ve mağrur

kişilerdi. Bu kişilerin mevcudiyeti dahi masum insanları korkutabilirdi. Bu nedenle, babası Şah'ın divanında yüksek mevki sahibi olan, Kendisi de pek çok meclislerde, özellikle Başbakanlıkta büyük saygı gören Hz.Bahaullah'ın gençliğinde Kendisiyle müşerref olan pek çok kişi, O'nun aşırı ve zalimce bir hayat sürmesini umdukları halde, tam tersine sevgi ve merhamet dolu bir kimse olduğunu gördükleri zaman şaşırıyorlardı. O, yetimlere sevecen bir baba, düşkünlere yardımcı, fakir ve muhtaçlara sığınak ve limandı. Çocukluğundan beri gösterdiği bu semâvi vasıflar O'nu, İsmi duyan ve etkileyici kişiliğiyle karşılaşan kişiler arasında hayranlık ve sevginin hedefi yaptı.

Her ne kadar camiada yetki sahibi olanlar devlet memurları idiyse de, gene de her şeye gücü yeten din adamları, bu kişilere, bayağı kişiler, bilgi ve ilim alanında onlarla aynı seviyede olmayanlar gözüyle bakarlardı. Bununla beraber, arada sırada fırsat doğdukça, Hz.Bahaullah din adamlarının huzurunda bilgisinin ve sözlerinin derinliği ile onları hayrette bırakarak karmaşık, kapalı kalmış İslam hadislerini sade ve anlaşılır bir şekilde açıklardı.

Tanrı Kelimesinin açığa çıkması hiçbir zaman sonradan edinilen bilgiye dayanmaz. Tanrı Mesajının Sahipleri çoğu hallerde bilgiden yoksunlardı. Hz.Musa ve Hz. İsa okumuş kişiler değillerdi. Hz. Muhammed de tahsilli değildi. Fakat ilahi vahiy geldiği zaman Tanrı Kelimesini beyan etti. Sözleri bazen müritlerinden biri tarafından hemen orada zapta geçilir veya bazen de söylenenler ezberlenir, sonra kayda geçilirdi. Hz. Babve Hz. Bahaullah temel eğitim almışlardı, ancak, bilgileri doğuştan ve Tanrısal ve insanlığın tamamını kapsadı.

Kişisel tutumla ilgili son derece asil öğütlerini ve teşviklerini içeren Levh-i-Hikmat (Hikmet Levhi) diye bilinen Levhlerinden birinde Hz. Bahaullah, bazı Yunan

filozoflarının birkaç temel inançlarını açıklarken hiçbir okula gitmediğini ve insanlardan hiçbir bilgi edinmediğini ifade eder. Ancak, bütün bu bilgiyi Ulu Tanrının Kendisine bahşettiğini ve Kalbinin Levhinde kaydettiğini, dilinin ise sadece bunları kelimelere çeviren yetenekli bir araç olduğunu söyler.

Başka bir Levih'te Hz. Bahau'llah, bilgisinin kaynağını ve Görevinin İlahi doğuşunu şu kelimelerle anlatır:

Ey Sultan! Ben kullardan biri gibiydim ve yatağımda uyuyordum. Süphanın nesimleri üzerime esti ve Bana bütün olmuş şeylerin ilmini öğretti. Bu, Benim katımdan değildir. Her şeye gücü yeten Bilicinin katındandır... Bu Aziz ve Hamid olan Rabbinin meşiyet rüzgârlarıyla harekete gelen yapraktır.”

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

HZ.BAHAULLAH'IN ZUHURU NETİCESİNDE ORTAYA ÇIKAN TANRI SÖZÜNÜN TABİATI (Hz.Bahau'llah'ın Zuhuru, cilt I, sayfa 20-22)

“Baba rolündeki Tanrı ile anne rolüne seçtiği Sözcüsü, yani Peygamber arasındaki mistik ilişki İlahi Zuhur'u dünyaya getirir ki, bundan da Tanrı Kelimesi doğar. İnsanoğlunun, Tanrı'yı Peygamberine bağlayan bu kutsal ilişkinin özelliğini anlaması mümkün değildir. Hz. Bahau'llah'ın sözlerinden, bu alandaki bilgimizin sınırlı ve kelimelerin ruhani gerçeğin ifadesi için yetersiz araçlar olduğu anlaşılmaktadır.

Açıklanan kelimenin bir iç anlamı ve bir de dış şekli vardır. En içteki ruh potansiyel olarak sınırsızdır; yaratılmayanlar dünyasına aittir ve Tanrı'nın Kutsal Ruhundan meydana gelir. Tanrı Kelimesinin dış şekli, Tanrı'nın Kutsal Ruh'unun aktığı kanal görevindedir. İnsan dünyasına ait olduğu sürece sınırlılıkları vardır.

Kendi karakterinin bazı özelliklerini çocuğuna aşıl原因an bir anne gibi, Tanrı Mesajının Sahibi de Tanrı Kelâmının dış şeklini etkiler. Örneğin, Hz. Muhammed Arap halkından gelmeydi ve Arapça konuşurdu. O halde, Kur'an'da kayda geçen Tanrı Kelâmı O'nun geçmişine yakından bağlı bir şekil aldı. Hz. Bahau'llah da İranlı olduğu için bu devirde Tanrı Kelâmı hem Farsça ve hem de Arapça lisanlarında nazil oldu. Hz. Bahau'llah'ın şahsiyeti, Eserlerinin üslubu, Fars lisanının özelliği, deyimleri ve atasözleri, o ülkede ve sürgün gittiği ülkelerdeki çağdaşlarının hayatlarını anlatan hikâyeler, hepsi bu Emirde açıklanan Kelimeye katkıda bulunmaktadır.

Hz. Bahau'llah her ne kadar din hocaları ve âlimlerin okullarına gitmemişse de, bilim adamları O'nun hem Farsça hem de Arapça Eserlerinin edebi

açından incelediklerinde, güzellik, zenginlik ve bel gat açısından erişilmez üstünlükte olduğunu teyit etmişlerdir.

Hz. Bahauallah, il hiyatıların hakkıyla öğrenebilmek için neredeyse bir ömür tükettikleri Arap lisanına, geniş kelime hazinesine ve karmaşık gramerine  şına olmadığı halde Eserleriyle büyük bir zenginlik katmış ve Hz. Muhammed'in de Kendi zamanında yaptığı gibi, o günden beri Bahai  limlerine ve yazarlarına ilham veren yeni bir üslup yaratmıştır. Aynı Şey Farsça Eserleri içinde geçerlidir.

O'nun üslubunun güzelliği, yazısının akıcılığı ve berraklığı ve ifadesinin derinliğiyle büyülenen ve yüreği hafifleyen okuyucu, Hz. Bahauallah'in aynı zamanda, ruh âleminin gerçeklerini daha mükemmelen ve derinden anlaşılmasını sağlayan yeni bir terminoloji yarattığını da görür.

Genellikle 'Levihler' olarak bilinen Hz. Bahauallah'in Eserleri, Farsça veya Arapça ve çoğu zaman da her iki lisanda birden nâzil olmuştur. Bir kısmı Farsça ve bir kısmı Arapça olan pek çok Levihleri vardır. Hz. Bahauallah, Levihlerinin birinde Arapça için 'bel gat lisanı', Farsça için de 'nur lisanı' ve 'tatlı lisan' ifadelerini kullanmıştır. Arapça Eserleri kudret ve yetkiyle doludur ve bu lisandaki beyanları, son derece yüce ve haşmetlidir. Farsça Eserleri ise zarif, sıcak ve ruhu canlandırıcı niteliktedir. Sakin bir ortamda çalışma imkânı arayan diğer yazarlardan farklı olarak, Hz. Bahauallah'in levihlerinden çoğu birbirini kovalayan dört sürgünün sıkıntılarına katlanırken nazil olmuştur.

Herhangi bir yazar, eser yazmak için bilgi ve öğrenimine güvenir. Konu üzerinde düşünmek ve araştırma yapmak zorundadır. Uzun çalışmalardan sonra bir kitap ortaya çıktığında, yazarın bu kitabını

geliştirebilmesi için pek çok imkânı vardır. Çoğu zaman da yazar kitabının tamamını yeniden yazmak ihtiyacını duyar. Kendi insanî becerilerine güvenmeyen Tanrı Mazharları için ise durum böyle değildir.

Hz. Bahau'llah'a vahiy geldiği zaman Tanrı Kelimesi dudaklarından dökülür ve kâtipleri kayda geçerlerdi veya bazen de Kendisi yazardı. Kelimeler Ağzından öylesine bir hızla akardı ki, Levihlerinden birinde Kendilerinin de teyit ettikleri gibi, Sekreteri çoğu zaman onları kaydedemezdi.

İslam'ın Kutsal kitabı Kur'an, yaklaşık olarak altı bin üç yüz ayetten ibarettir. Bunlar Hz. Muhammed'e 23 yıl içinde nazil olmuştur. Hâlbuki bu Emirde İlahi Vahyin insanlığa akışı o kadar bolca ihsan edilmiştir ki, Hz. Bahau'llah'a, bir saatlik bir zaman içerisinde bin ayete eşdeğerde Vahiy nazil olmuştur. Hz. Bahau'llah şöyle buyurmuşlardır: 'Bugünde ihsan edilen lütuf o derece büyüktür ki, bunları yazabilecek yetenekte kâtip bulunabilseydi, bir tek gün ve gecede ilahi semalardan Farsça Beyan kitabına eşdeğerde bir kitap indirilirdi!...' "

TANRI SÖZÜNÜN YARATICI GÜCÜ

(Hz. Bahau'llah'ın Zuhuru, cilt I, sayfa 28-30)

"Tanrı Sözü Tanrı hilkatinin en asil şekli olup, insan anlayışının çok üstündedir. Hz. Bahau'llah bir Levhinde, "Kelime"nin yaratılışını diğer hiçbir şeyin yaratılışıyla kıyaslamamız konusunda bizi uyarır. Tanrı Kelimesinin her birini, Tanrı'nın bütün sıfatlarının yansıdığı bir ayna gibi olduğunu ve Tanrı Kelimesi kanalıyla bütün yaratık âleminin meydana geldiğini söyler. İslamiyet'te söylendiğine göre, Tanrı, evreni tek bir kelime ile 'OL' diyerek yaratmış, bu da tüm

yaradılanları var etmiştir. Aynı şekilde, bu devir için Tanrı Sözü olan Hz. Bahau'llah'ın Zuhuru da yaratıcıdır. Hz. Bahau'llah bazı Levihlerinde varlığının sebebinin 'OL' kelimesi olduğuna değinir. Örneğin, suudundan sonra derlenen Ziyaretname Levhi'nde şöyle buyuruyorlar: 'Yine şahadet ederim ki: Senin Kaleminin tek bir hareketiyle 'Kaf' ve 'Nun' hükmü görüldü, Allah'ın gizli Sırrı belirdi, varlık başladı ve Zuhurlar gönderildi.' Bir başka örnek ise, Hz. Bahau'llah'a nazil olan uzun namazdan bir parçadır: '... İnsanlar arasında görünen Kimse ise Gizli Sır ve Saklı Remiz olup 'Kaf' harfi kendi rüknü bulunan 'Nun' harfine O'nun vasıtasıyla iktiran etti.' (4) 'O' ve 'L' harfleri birleştiği zaman 'OL' kelimesini oluşturur, buda varlık âlemini var eder.

Aşağıdaki bölümler Hz. Bahau'llah'ın yazılarından alınmış olup sözlerinin yaratıcılığına değinir:

Anlamak isterseniz size bir gerçek söyleyeyim. Tanrı'nın ağızından çıkan her bir kelimedede, her insan vücuduna yeni bir ruh üfleyecek gizli bir kudret var. Bu dünyada size hayranlık veren ne eserler var ise, hepsi Tanrı'nın bütün iradelerin üstünde olan iradesinden, O'nun şaşılacak derecede güzel ve şaşmaz kararından doğmuştur. Sadece bir 'Sanatkâr' kelimesinin Dudaklarından dökülüp insan cinsine tecellisi ile beraber asırlar boyunca, insan elinin yaratabileceği türlü türlü sanatların yaratılmasına imkân veren bir kudret boşalır. Bu, doğruluğunda şüphe götürmez bir gerçektir. Hakikaten, bu parlak kelime ağızdan çıkar çıkmaz, ondaki canlandırıcı enerjiler bütün yaratıklar içerisinde faaliyete geçer, bu gibi sanatların üretilmesini ve mükemmelleştirilmesini sağlayan araçları yaratır. Bu gün şahidi olduğunuz bütün hayret verici başarılar doğrudan doğruya bu ismin tecellisinin

neticeleriydi. İnanınız ki, gelecek günlerde evvelce duymadığınız şeylere tanık olacaksınız. Tanrı Levhindeki hüküm ve karar işte böyledir. Bunu gözleri keskin olanlardan başka kimse anlayamaz. Aynı şekilde, Alim (her şeyi bilici) sıfatına delalet eyliyen kelime Ağzımdan çıkar çıkmaz, her bir yaratık kendi kapasite ve yeteneğine göre, insanı hayrette bırakacak bilgilere bürünür ve zamanı gelince güçlü ve bilici Tanrının emriyle onları zuhur sahasına çıkarır. Bilki: Tanrı kudretinin buna benzer bir tecellisi diğer her birîsmin tecellisine yardım eder. Tanrının ağzından çıkan her bir harf gerçekten bir ana harf, Vahiy Kaynağı'nın her söylediği kelime bir ana kelime ve O'nun Levhi bir Ana Levihtir. Ne mutlu bu hakikati anlayanlara.(5)

Hz.Bahau'llah başka bir Levihte, Sözlerinin kudretinden şöyle söz etmektedir:

Ağzımdan çıkan herbir harfin, öylesine yaratıcı gücü vardır ki, yeni bir yaratılış meydana getirir-- öyle bir yaratılış ki, O'nun büyüklüğünü Tanrıdan başka kimse idrak edemez(6).

Tanrı Mazharlarının söyledikleri Sözler, Tanrı Zuhurundan doğan ruhani kuvvetlerin görünen şeklidir. Kelimede saklı en içteki gerçek ise, potansiyelleri açısından sonsuzdur. Tanrı'nın dünyasına aittir ve insanlar bunu tam anlamıyla idrak edemezler. İnsanların sınırlı zihinsel kapasiteleri sadece kelimenin bir dereceye kadar anlamını, kuvvet ve yaratıcılığını anlamakta yeteneklidir.

Tanrı Kelimesi, güneşin enerjisini taşıyan ışınlarına benzetilebilir. Bu ışınların güneşe yakın yerdeki yoğunlukları o kadar büyüktür ki, uzayda hiç bir canlı varlık onların enerjisine dayanamaz. Ancak aynı ışınlar, uzaydan gelerek atmosfer ve bulutlardan

geçtikten sonra enerjilerinin sadece bir bölümünü yeryüzüne verirler. Aynı şekilde, bu dünyada da Tanrı Sözü ilâhi gerçek ve anlamının sınırlı bir kısmını insanın kendi kapasitesine göre söyler. Zira insan, sınırlı olduğundan ötürü bunları tam manasıyla anlayamaz.

Kelimenin en iç gerçeği, kudreti, etkisi ve yaratıcılığı, ruh bedenden ayrılıp Tanrı'nın ruhani alemlerinde ilerlerken daha büyük anlam kazanır. Her ne kadar Tanrı Sözü'nün anlamı ve saklı ilâhi gerçekleri, insan anlayışına kapalı isede, bu Kelimeyi izhar eden Peygamberler O'nun tam kudret ve öneminden haberdardırlar.”

Yukarıdaki alıntılardan anladığımıza göre bu ruhani asırda, Tanrı, insanları yönetmek ve adaletle yürütenküresel bir medeniyeti yeryüzünde tesis etmek için Kendi nefsi gibi yüce bir Ruhulkudüs'e sahip olan mazharını zahir edecektir. Bu yüce Mazharın gelişi daha önce gelmiş olan bütün Tanrı peygamberleri tarafından asırlar önce haber verilmiş ve bu günün doğuşu vaatedilmiştir.

Ne yazık ki o Tanrı'nın eşsiz Cemali, insanların beklediği, ve daha önceden Tanrı'nın geçmişteki peygamberlerinin kutsal kitaplarında vaat edildiği halde, insanların talim ve terbiyesi için kendisini zahir ettiği, ve mükaddes Emrini açıkladığı zaman, insanların zulüm, cefâve sitemleri ile karşılaştı.

Bu konu hakkında Hz. Bahau'llah şöyle Buyuruyorlar (Saklı Sözler'inin elli dokuzuncu, altmış üçüncü, altmış dördüncü ve altmış beşinci fıkraları, Bölüm II, Sf. 43-44):

Elli dokuzuncu fıkrada: Ey Gafiller! İçinizde sakladığınız sırların nazarlardan mestur olduğunu sanmayınız. Yakinen biliniz ki onlar açık bir yazı ile yazılmış olarak gözlerimiz önünde bulunuyor.

Altmış üçüncü fıkrada: Söyle Ey Yeryüzü Sakinleri! Şunu muhakkak biliniz ki: Beklenmedik bir belâ arkanızdan geliyor ve büyük bir felâket sizi bekliyor. İrtikâp ettiğimiz şeylerin nazardan silindiğini sanmayınız. Cemâlime yemin olsun ki, sizin bütün işledikleriniz zeberced levhiler üzerinde açık bir yazı ile yazılmıştır.

Altmış dördüncü fıkrada: Ey Yeryüzünün Zalimleri! Zulümden el çekiniz; zira hiç bir kimsenin zulümüne göz kapamamaya yemin etmişimdir. Bu, Levh-i Mahfuzda yazıp izzet mührüyle mühürlediğim bir misaktır.

Altmış beşinci fıkrada: Ey Asiler! Tahammülüm sizi ne kadar küstah yapmış ve sabrım sizi ne derece gaflete götürmüş ki nefsin cehennemi bineğine binerek mühlük ve muhataralı yollarda pervasız sürüp gidiyorsunuz. Yoksa Beni gafil ve habersiz mi sandınız?

Saklı Sözler'in bu dört fıkrasında da, Hz. Bahauallah bütün dünya ehline ve bilhassa zulüm ve sitem imkanları olan kudret ve iktidar sahiplerine hitap ediyorlar. Aynı zamanda asiler ki, son derece cesaretleriyle, boş kuruntularıyla, nefساني heves ve istekleri ile davranırlar ve Allah'ın yeni zuhurunu tanımaktan gaflet göstermiş gafiller, bu ilahi ileti onlar için nazil olmuştur.

Bildiğimiz gibi Hz. Bahauallah hem Edirne'den hem de Akka'dan, bütün dünyada bulunan padişahlara, iktidarda bulunan devlet reisleri ve vezirlerine ve dinlerin ruhani liderlerine detaylı olmak üzere kendisinin Allah'ın yeni mazharı olduğunu bildirerek Emrini onlara apaçık ilan etmişlerdir.

Allah'ın ruhani hükümlerinin zamandan zamana göre değişiminin sebebi, doğanın yaratılış kanunlarına bağlıdır, çünkü dünyada vukû bulan her

şeyin esası sağlam ve zaruri olan ilişkilerdir ki bu ilişkiler eşyanın (şeylerin) hakikatine potansiyelinin koyulmuş olmasından ve saklı olarak orada bulunmasındandır. Dolayısıyla bu kanunlar hem doğa aleminde hem de insan aleminde yani insan topluluğunda, siyasette, dinlerde ve insanların yazgı ve kaderine hâkim ve muteberdir.

İkincisi: Bu ilahi dinler insanlar için bir ilaç gibidir ve Allah'ın irade semasından hastalar için nazil olmuştur. Bu dinlerin değişim sebebi de her zaman için başka bir hastalık ve her hastalık için de başka ilahi hekim ve başka bir ilaç gerekir.

Hz. Bahauallah buyuruyorlar (Bahauallah'ın Sesi, Bend 106, s. 108)

“Her şeyi Bilen Doktorun parmakları hasta insanlığın nabzında. Hastalığı teşhis ediyor ve yanılmaz hikmeti ile ilaç yazıyor. Her devrin kendine göre zorluğu, herkesin kendisine göre emeli var. Beşerin bu günkü ıstırapları içerisinde muhtaç bulunduğu deva, gelecek bir devirde muhtaç olacağı devanın aynı olamaz. Yaşadığınız asrın ihtiyaçları ile yakından alâkadar olunuz, onun icapları üzerinde düşününüz.”

Ve yine aynı kitapta buyuruyorlar:

“Dünyanın atardamarı, bilgili hekimin elindedir. Derdi görür ve derman bağışlar.”

Bu İlahi bilgili Hekim, o zamanın, yani Allah'ın Emrinin mazharı olarak zuhur ettiği zamanın, hastalıklarına ve hastalıklar dolayısıyla açığa çıkan dertlere derman verecektir. Onlar zahir oldukları zaman, insanların ortam şartlarının değişimi dolayısıyla husûle gelen ihtiyaçlarına göre lüzumlu olan hükümleri ve kanunları tayin ederler ve insan alemine lazım olan yeni düzen sistemini hediye ederler.

Üçüncü: Zuhur zamanında insanların cehaleti, gafleti, kuruntuları ve din liderlerinin arkasında yürüyerek onları taklit etmeleri dolayısıyla ilahi Hekim'in getirdiği; ruhani, siyasi ve içtimai talim ve prensipleri dinlemedikleri gibi, bilgili Hekim'in onlara getirdiği ilacını da kabul etmemişlerdir.

Aynı zamanda, O bilgili ve ilahi Hekim'e itaatten yüzlerini çevirerek, karşı harekette bulunarak, düşmanlık göstererek asi olmuşlardır. Zulüm ve sitem göstererek, O Hekim'in ve O'na itaat edenlerin mallarını yağmalayarak, her türlü zulüm, cefa, azap, eziyet göstererek, hapis ederek, öldürmekten ve parça parça etmekten vazgeçmemişlerdir.

Dördüncü: Bu haddini aşan tecavüz, zulüm, cefa ve itaatsizliğin neticesinde bu zavallı hastanın yani bu insan aleminin topluluğunun günden güne derdi, belası, eziyet ve zahmeti çoğalmıştır. Dolayısıyla bu insan aleminin büyük harplere ve günlük büyük inkılaplara düçar olmasına sebep olur. Her gün ve her saat ahlakın fesatı çoğalır. Ekonomi ve iktisadi düzeninin sütunlarının sarsılmasına ve siyaset, inanç düşüncelerinin mefhumunun tamamen ortadan kalkmasına, insan aleminin düzeninin ıstırap veya ölüm halinde dermasız bir hasta gibi ölüm yatağına düşmüş olmasına ve her gün bu fasit topluluğun ortadan mahvolmasına sebep olmuştur. Bu yüzden onun yerine yeni ilahi topluluğun oturması lazım ve zaruri görülmüştür.“

Hız. Bahauallah buyuruyorlar (Bahauallah'ın Sesi, Bend 112, s.111)

“Bir zamandan beri dünyaya musallat olan fitne ve fesatlara, milletleri pençesinde tutan şuriş ve ihtilallere bakınız. Dünya kimi vakit harplere viran oluyor, kimi vakit nagehani felaketler içerisinde

çırpınıyor. Cihanı çeşitli dert ve sefaletler sardığı halde bunun sebep ve menşei üzerinde bir parça durup düşünen yok. Gerçek Öğütücü her ne zaman ağzını açıp nasihat yollu bir söz söylediye hemen O'na fesatçı damgası vurup iddiasını redetmişlerdir. Ne şaşılacak bir davranış! İçli dışlı birleşmiş iki kişi göremezsin. Birlik ve iyi geçim için yaratılmış oldukları halde her yerde geçimsizlik ve kötülük hüküm sürüyor...”

Ulu Varlık buyuruyorlar (Bahau'llah'ın Levhilerinden, Maksut Levhi, s.98):

“Dostlar! Birlik çadırı kuruldu; birbirinize yabancı gözüyle bakmayınız. Siz bir ağacın meyveleri ve bir dalın yapraklarısınız. Umarız ki, adaletin nuru dünyaya parlar ve onu zulümden temizler.

Yüce şanlı Tanrının kudretine bu cihanda bir timsal olan hükümdarlar kalkıp bütün insanlığın yüksek menfaatlerine hizmet eyleyecek şeylerle meşgul olmaya azimle karar verseler, insanoğulları arasında adalet devri açılır ve dünya adalet dünyası olur.”

Ve yine Ulu Varlık buyuruyorlar (Maksut Levhi, s.98):

“Cihan nizam ve istikrarının binası mücazat ve mükâfat direkleri üzerine kurulagelmiştir; binayı ayakta tutacak olan yine bu iki direktir.”

Yine aynı levihte buyuruyorlar:

“Dikkat ediniz, ey cihan hükümdarları maşeri! Dünyada hiç bir kuvvet yoktur ki adalet ve hikmet kuvveti derecesinde müessir olsun... Önünde hikmet sancağı ve arkasında adalet alayı olduğu halde yürüyüp giden hükümdara ne mutlu! Bu hükümdar barış alının süsü, güvenlik başının tacıdır. İstibdad bulutlarının

örttüğü adalet güneşi insanlara doğacak olsa bu dünya muhakkak ki başka bir dünya olur.”

Yukarıda zikredilmiş bu dört nokta üzerinde eğer dikkat ederek düşünülürse, Allah tarafından küffarlar, isyan edenler ve Allah'ın dinine itaat etmeyenler hakkında vaadedilmiş büyük bir azap ve birden bire başlarına gelen korkunç belâlar vardır. Bunların hepsi dünyada bulunan şeylerin hakikatinden zuhur eden ve insan âleminin topluğu ile ilişkili olduğu neticesinde husûle gelen hakikatlerdir.

Hz. Bahauallah buyuruyorlar (Hz.Bahauallah'ın Levihleri, On Üçüncü Beşaret):

“...Ey Tanrı'nın hizbi! Dünyanın mürebbisi adalettir; çünkü adalet mücazat ve mükâfat denilen iki direğe dayanır. Bu iki direk insanlığın iki hayat kaynağıdır...”

Ve yine buyuruyorlar (Bahauallah'ın Sesi, Bent 153, s. 163):

“...Ey aymazlar! Vakıa rahmetimin ayetleri görünen ve görünmeyen bütün yaratıkları sarmış ve inayetimin tecellileri kâinatın her bir zerresine nüfuz eylemiştir; fakat şerirleri cezalandıracak değneğim yaman ve onlar aleyhine kabaran gazabımın şiddeti korkunçtur. Size şefkat ve merhametimle verdiğim şu öğütleri gurur ve dünyevi arzulardan münezzehtir kulaklarla dinleyiniz: Hayret verici Emrimin eserlerini iç ve dış gözlerinizle temaşa ediniz...”

Saklı Sözler'in altmış üçüncü fıkrasının başında zikredilen;

“Söyle Ey Yeryüzü Sakinleri!” Buradaki hitap bütün yeryüzü sakinleri içindir. Birdenbire vuku bulacak şiddetli belalar ve musibetler, yalnız bu yeni

ilahi dine ait ve zikredilmiş vaade değil, belki de bütün gelmiş dinlerde de söylenmiş ve vuku bulmuş hadiseler için zikredilmiş ve vaadleri dolayısıyla husule gelmişlerdir.

Hz. Bahauallah asar ve levhilerinde, bu beklenmeyen şiddetli belâlar hakkında tekrar tekrar beyanat buyurmuşlardır. Bu beklenmeyen şiddetli belâlar ve musibetlerin vuku bulması insan âleminin heykelini şiddetle sarsacak ve umumiyetle Allah'ın yeni tesis olmuş dininin dostları için zafer, fatih ve nusret kazandıracaktır,

O zaman, ancak o zamandır ki Tanrı'nın bayrağı açılacak ve Uçmak Bülbül'ü ezgili ötüşleriyle şakiyacaktır. Bu vadeler Hz. Abdülbaha'nın ve Hz. Şevki Efendi'nin eserlerinde de tekit olmuştur.

Tabiatta vuku bulan korkunç ve aynı zamanda yıkıcı ve büyük felâketlere sebep olan olaylar çoktur, fakat bu felâketlerin önü alınmazsa bile, daha önceden bugünkü yüksek teknik araçlarla bir facianın vuku bulunması bilinmektedir. Ama çok yakın zamanda, yani 2011 Mart ayında, Japonya memleketinin baş şehri olan Tokyu'nun 380 kilometre kuzey doğusunda vuku bulunan ve Fukushima adını taşıyan Tsunami ve 8,9-9 şiddet ve kudrette olan depremin birdenbire vuku bulmasından dolayı bildiğimiz ve gördüğümüz gibi bu facianın önlenmesi mümkün değildir.

Bildiğimiz gibi deprem, yer kabuğundaki fay çizgisinin kayması neticesinde vuku bulur ve bölgeseldir ve hiç bir zaman yerin bütün fayların birden kayması görülmemiştir; ama eğer bu kayma bölgede olmayıp da bütün yer küresinde vuku bulursa bile husule gelen felaketin zararı ikinci dünya harbinde husule gelen felaketten daha fazla olmayacaktır ve insanlar da kısa müddet sonra onu da unutacaklar.

Şimdiye kadar Tanrı'nın insanlara verdiği cezalar insanları gaflet uykusundan uyandırmaya yetmemiş. Bu bakımdan tahmin edildiğine göre Tanrı'nın insanlara gönderecek mücazat o kadar şiddetli olacaktır ki yüzlerce sene ağlayarak onu unutmayacaklar.

Bu küresel sarsıntı hakkında Hz. Bahauallah buyuruyorlar (Bahauallah'ın Sesi bent 61 sf.62):

“Dünya doğum ağrıları geçiriyor, çırpıntısı günden güne artıyor. İnsanlık sapkınlık ve dinsizliğe doğru gidiyor. Şimdi açığa vurulması uygun görülmecek bir duruma girecektir. Doğru yoldan sapmışlığı uzun sürecektir. Belirlenen saat çalınca, insanlığı sarsıp titreten şey ansızın görünecektir. O zaman, ancak o zamandır ki, Tanrı'nın bayrağı açılacak, Cennet Bülbülü ezgi dolu ötüşlerine başlayacaktır.”

Ve yine Hz. Bahauallah buyuruyorlar (Kelimat-i Firdevsiye'de dokuzuncu yapığa yazılan Tanrı Sözü sf.29):

“Gerçek söylüyorum, her şeyin yeteri kadar olanı makbuldür, sınırın aşılması zarar getirir. Batılların medeniyetine bakınız; bu medeniyet dünyayı ne kadar ıstiraba düşürmüş ve nasıl ürkütmekte... Şeytani bir makine icat edilmiş ve daha önce kimsenin görüp duymadığı ölçüde felaket saçan acımasız bir silaha dönüşmüş. İnsanlar tek bir ortak amaç edinmedikçe ve evrensel bir dinde birleşmedikçe, bu tür güçlü ve karşı konulmaz bozuklukların temizlenmesi mümkün değildir. Bu Mazlum'un çağrısına kulak veriniz ve Küçük Barış'a sıkıca sarılınız.

“Dünyada garip ve şaşırtıcı şeyler mevcuttur, ama bunlar insanların aklının ve kavrayışının üstündedir. Bu şeyler dünyanın tüm atmosferini değiştirecek güce ve öldürücü zehire sahiptirler.

Suphanallah! Şaşırtıcı bir şey gözledik. Şimşek veya onun gibi bir güç bir kullanıcı tarafından kontrol edilmekte ve onun emriyle hareket etmekte. Sağlam ve yenilmez emrinin kuvvetiyle dilediğini ortaya çıkarmaya muktedir olan Güçlü Rabbin şanı celil olsun!“...

Hız. Bahauallah'ın daha önceden haber verdiği gibi bu dünyanın tüm atmosferini değiştirecek güç ve öldürücü zehir şimdi bulunmuştur ve ona göre de uzak güdümlü füzeler yapılmıştır ve böylece insanlar kendi elleri ile kendi küresel mücazatlarını tayin etmişlerdir.

Zelzele (Zilzal) Suresinin 99:7-8 ayetlerinde şöyle buyurmuşlardır:

7-“Artık her kimse bir zerre ağırlığınca hayır işlerse kendi mükâfatını görecektir.”

8-“Artık her kimse bir zerre ağırlığınca kötü işlerse kendi mücazatını görecektir.”

Bu iki ayetten anlaşıldığı gibi, deprem felaketinde insanlar ve hükümet herkese yardım eder ve çok saygı ve muhabbet gösterirler ama kimseyi mücazat edemezler. Bu bakımdan burada beyan edilmiş olan deprem, bir bölgesel deprem olmayıp belki de Tanrı bu dünya ehline küresel bir mücazati uygun görmüştür.

Bu bakımdan Emrin Velisi Hz. Şevki Efendi şöyle buyuruyorlar (Tevkiat-ı Mübareke (1952-1957) kitabı, sayfa 233, konseyler topluğuna gönderilen mesaj, April 1957):

...“Bu İnkılaplarla dolu asrı sarsan büyük sorunlar ve belalara yani bu ıztıraplar ve zorluklar üzerinde derince düşünüp onlara dikkat ettiğimiz zaman bizi, yaklaşık seksen yıl önce bu en yüce Emrin mükaddes

Kurucusu'nun kaleminden nazil olduğu görkemli hitaplara ve Tanrısal ayetlerin açıklayıcısı olan Misak Merkezi'nin kaleminden çıkan uyarılara yöneltir ki bunların tümü de insanlık tarihinde genişlik ve şiddet bakımından benzeri ve rneği görülmemiş genel bir inkılaptan hikaye ediyor... Bu korkunç hadiseler ve olaylar büyük musibetin eşzaman veya hebercisi olan işaretleri ve eserleridir ki bu da, Göksel Yargılayıcı ve insanlık âlemin Kurtarıcı'sının fermanıyla, bu nurani ağdaki Tanrısal Emrin Mazharı'nın nidasına bir asırdan beri birçoğunun en ufak bir ilgi göstermeyen insanlık topluluğunu er geç kapsayacaktır. Bu tenbih ve mücazat beşeriyet âlemini yüz yıllık fesatların irkinliklerinden pak ve temiz edecektir. insanlık camiasının üyelerini birleşmiş ve müttefik olan küresel bir topluluğuna tebdil edecektir. Öyle bir topluluk ki, mukkadder olan belli zamanda, mucizevi bir şekilde ilerleyip gelişmekte olan Tanrısal ve dünyayı saran yeni düzeninin çadırı altında toplanacaktır. Ve O'nun ruhani hoş kokularının yardımı ile, beşeriyet âleminin kendi gelişme aşamalarında ona hiç bir zaman tanık olmadığı bir medeniyete gelecek devirlerde sahip olacaktır..."

Yaklaşık elli yıl önce Hz. şevki Efendi'nin tarif ettiği kasvet daha da çok artmıştır ve bugün dünya, tehlikeli bir biçimde ve hızla bir büyük felaketin kıyısına doğru hareket ediyor. Fakat ne yazık ki beşer ve genel olarak onların liderleri, entellektüelleri, kâhinleri ve filozofları insan hayatındaki ve bu arz üzerindeki böyle bir devrimin gerçek sebebini henüz keşifedememişlerdir. Hz. Bahau'llah bunun sebebini şu sözlerle tarif eder:

...Bu devirde bütün dünya milletlerinin içerisinde yeni hayat fıkrıdamakta; bununla beraber,

bunun sebep ve saikini görüp bilen yok... (Bahauallah'ın Sesi, numara 96, sayfa 100)

Bu devrin kargaşasının, eski düzenin parçalanmasının ve dünyanın dengesinin bozulmasının sebebini takdir etmek için tabiata dönüp, onun yasalarından bir şeyler öğrenmekten daha iyisini yapamayız. Daha önce de belirttiğimiz gibi, tabiat ve din konuları yakından birbirleriyle ilişkilidirler. Tabiatta olan her şey, ruhani bir şeyin yansımasıdır.

Mesela, yeni bir hayatın oluş prensibini ve embriyonun büyümesini inceleyelim. Bir yumurtanın tohumlanmadan önceki ve sonraki durumlarını inceleyelim. Yeni hayat başlamadan önce, yumurta normal halindedir ve iyi bir gıda içerir. Fakat içinde yeni bir hayat büyümeğe başladığı zaman içindeki durum kökünden değişir. Gıda kötüleşir ve kokar. Buna rağmen, yeni canlı bu kokuşmuş maddenin içinde büyür ve ondan beslenir. Önceleri bu değişim görülmez. Fakat yeni canlı büyüdükçe, içerdeki durum daha da dengesizleşir. Ve zaman gelir ki, artık yumurta bütün kalamaz. Yumurta nihayet kırılıp açılır; küçük varlık dünyaya gelir ve yumurta kırılmış bir kabuk haline gelir.

Bugün, beşer dünyasında da aynı şey oluyor. Binlerce yıldan beri insanlığın gelişmesi çok yavaş ve sınırlıydı ve milletlerin hayatında bir kaç değişim yer aldı. Daha sonra olanlarla karşılaştırıldığı zaman, dünya insanların, kargaşa, savaş ve mutsuzluk içinde olduğunu görüyoruz.

Fakat Hz. Bahauallah'ın misyonunu açıkladığı yüz yılı aşkın bir zamandan beri, beşer toplumunda yeni bir toplumun tohumları ekildi O anda, yeni bir hayat oluştu ve o günden beri artık dünya aynı dünya değildir – o, değişime uğramıştır. Hz. Bahauallah'ın

zuhuru ile Onun Emrinin embriyonik kurumlarının büyüme ve gelişme süreci de harekete geçti. Şimdi, yenedünya toplumu, eskinin rahminde büyüyor. O ne kadar büyür ve canlanırsa, beşer toplumu o kadar karanlığın ve çürümenin uçurumunun içine gömülecektir. Yüz yıl önce Hz. Bahau'llah'ın haber verdiği gibi, bozuluncaya kadar onun durumu çürümeğe devam edecektir. Bütün bu yıllar öncesi, Hz. Bahau'llah yazılarında eski nizamın yıkıldığı zaman, insanların yaşamak zorunda kalacakları eziyet edici sıkıntıları açık ifadelerle tarif etmektedir.

Hz. Bahau'llah şöyle buyuruyorlar (Hz. Şevki tarafından alıntılanmış, World Order of Baha'u'llah, sf. 33):

“Dünya doğum sancıları geçiriyor, çarpıntısı günden güne artıyor. İnsanlık sapkınlık ve dinsizliğe doğru gidiyor. Durum şimdi açığa vurulması uygun olmayan bir hale gelecektir. Sapkınlığı uzun sürecektir. Belirlenen saat çalınca, insanlığı sarsıp titreten şey ansızın görünecektir. O zaman, anacak o zamandır ki Tanrı'nın Bayrağı açılacak, Cennet Bülbülü ezgili ötüşlerine başlayacaktır.

Bir başka yerde Hz. Bahau'llah şöyle buyuruyorlar (Hz. Bahau'llah'ın Zuhuru cilt3 sf.372):

Bir zaman sonra, yeryüzündeki bütün hükümetler değişecek. Dünyayı sıkıntı saracak. Evrensel bir ihtilalden sonra adalet güneşi, görünmeyen âlemin ufkundan doğacak.

Hz. Şevki Efendi Emrin kurumlarının beşer rahmine düşmesini şu kelimelerle tarif eder(yine aynı sayfada buyuruyorlar):

“Hz. Bahau'llah'a emanet edilmiş olan bu Misyonun başlangıcına şahit olmakla göz kamaştırıcı bir

çağ olan bu çağ, meyvelerini vermeden önce geçen arada, böyle moral ve sosyal kederle gölgelenmektedir. Gün geçtikçe, bu artarak belirginleşmektedir. Tek başına bu pişmanlık duymayan beşeri, varis olması için mukadder kıldığı ödül için hazırlayabilir.

Böyle bir periyotta biz şimdi sürekli ve karşı konulmaz şekilde hareket ediyoruz. Etrafımızda artarak toplanan gölgelerin ortasında, Hz. Bahauallah'ın ilahi egemenliğinin parıltısının, tarihin ufkunda uygun bir şekilde ortaya çıktığını fark ediyoruz.

Dünyayı zaten saran keder derin olmakla beraber, dünyanın çekmesi gereken etkileyici ıstıraplar, hala hazırlanmaktadır. Onların karanlığı henüz tahmin edilemez. Biz, eski nizamın ölüm sancıları ve yeni bir nizamın doğum sancıları çektiği ihtilalleri aynı şekilde ilân ettiği bir çağın eşliğinde durmaktayız. Hz. Bahauallah tarafından Emrin yaratıcı etkisiyle bu Yeni Dünya Nizamının anlaşılabilceği söylenebilir. Hâlihazırda biz, doğum sancısı çeken çağın ana rahminde onun hareketlerini yaşayabiliyoruz – yükünü atmak ve en iyi meyvelerini vermek için tayin edilen saati bekleyen bir çağ.

Hz. Bahauallah, bütün dünya hamilelik halindedir. En asıl meyvelerini vereceği, ondan en ulu ağaçların, en büyüleyici çiçeklerin, en semavi inayetlerin fıskıracağı gün yaklaşıyor. İzzet Rabbinin elbisesinden gelen esinti ölçülemez ölçüde yücedir. Çünkü bakınız, O onun güzel kokusunu teneffüs etmiş ve her şeyi yenilemiştir. Bunu anlayan kimseye ne mutlu!..diye yazar.

Hz.Abdülbaha şöyle söyler: Allah'ın çağrısı yükseldiği zaman insanlık bedenine yeni bir hayat üfler ve bütün dünyaya yeni bir ruh üfler. Bu sebeptendir ki, dünya kendi derinliklerine gitmiş ve insanların kalpleri

ve bilinçleri harekete geçmiş bulunuyor. Çok geçmeden bu yeni neslin delilleri açıklanacak ve derin uykudan olanlar uyandırılacaklardır.

Gerçi yakın gelecek çok karanlık ve korkunçtur fakat sonucu gerçekten muhteşemdir-İsm-i A'zam toplumunun meydana gelmesi. Hâlihazırda, dünya halkının çoğunluğu ya Emrin embriyonik kurumlarının varlığından habersizler, ya da, bu kurumlarda yatan muazzam potansiyelleri tam olarak takdir edemiyorlar. Onlar, insanlığın yönetme faaliyetindeki bu kurumların, tam iştiraklerini tahmin etmekte, maksadını ve mukadder olan rolü oynayacaklarını tam olarak anlayamazlar.

Gerçi, Hz.Bahau'llah'ın Emri artarak, devamlı olarak insanlığa anlatılmaktadır, ancak, bu cehaletin sebebi, Emrin kurumlarının insanların dikkatini çekecek duruma henüz varmamış olmasıdır. 311. sayfadaki alıntıda, Hz. Bahau'llah, Emrinin yücelmesini sıkıntı ve felaketlerin insanları vurduktan sonra yer alacağını bildirir ve şöyle ifade eder:

“Tayin edilen saat geldiği zaman insanlığın uzuvlarını sarsacak olan şey birden bire görülecektir. İşte o zaman, ilahi sancak dalgalanacak ve Cennet Bülbülü kendi nağmesini şakiyacaktır.”

Bu kehanet henüz vuku bulmadı. Yukarıdaki benzetmeye göre, yumurta yükünü atmak için henüz çatlamamıştır. Eski Nizam henüz, ölüm döşesinde can çekişiyor ve yeninin doğuş saati henüz çalmamıştır.

Bugün, Bahai toplumunun durumu, bahçesinin çiçekler ve ağaçlarla dolu olduğunu ve bahçesinin en güzel bahçe olduğunu idda eden bahçıvanın durumuna benzer. Fakat, meraklı bir kimse bahçeyi gezdiği zaman hiç bir bitki işareti göremez. Bahçıvanın yapacağı tek şey, ekmiş olduğu tohumları

göstermek ve zamanı gelince bitkilerin çıkacağını anlatmaktadır.

Ancak Hz.Bahau'llah'ın yeni nizamının doğum sancıları dindiği ve Emrin embriyonik kurumları ortaya çıktığı zaman, dünyanın insanları onları dikkate alacaklar ve onların potansiyelinin farkına varacaklardır. Eski nizamın durulup kaldırılmasıyla yakinen ilişkisi olan bu meydana çıkış sadece bir başlangıçtır ve ileri bir gelecekte Hz. Bahau'llah'ın Dünya Nizamının bütün arz üzerinde kurulacağı o gün ile karıştırılmamalıdır. Emrin embriyonik kuruluşlarının ortaya çıkması tıpkı bir çocuğun doğuşuna benzer. Yeni doğan bir bebek kaslarını ve uzuvlarını etkin bir şekilde kullanamaz. Onun olgunluk ve yetişkinlik mertebesine gelinceye kadar uzun bir zaman geçmelidir. O halde, Bahai toplumunun bilinmezden çıkması ve onun kurumlarının gelişmesi, ileri bir gelecekte Hz.Bahau'llah'ın Dünya Nizamının ortaya çıkmasından çok farklıdır.

Gerçekten de, mevcut nizamın dürülmesi ve Hz. Bahau'llah'ın ifadesine göre, sarsıntının insanlığın uzuvlarını tutup yakalaması, bir yandan Küçük Barış'ın kurulması için yolu hazırlıyor, öte yandan, Bahai Dininin millî ve mahallî kurumlarının gelişmesine tanık oluyor.

Küçük Barış'ın beşer üzerine getireceği inayetler, insanları savaş tehdidinden kurtaracak yeni bir politik yapı meydana getirmeyi sağlayacaktır. Zaten çağın ruhu olmuş olan ve dünyanın aydın kişilerinin ileri sürmekte oldukları Hz.Bahau'llah'ın sosyal ve insancıl öğretileri ve ilkeleri bu politik yapıda birleşeceklerdir. Kaynağının bilincinde olmadan, beşer hayatının her yönünde, artarak bu sosyal öğretileri adapte edeceklerdir. Bu ilkeler bir dünya federal sistemi, bir dünya devleti, bir evrensel yasa çıkaran

meclisi, uluslararası güçle desteklenen bir dünya hükümeti, bir dünya dili ve Hz. Bahauallah'ın öğretilerinde haber verdiği diğer kurumları içerecektir. Yüz yıldan fazla bir zaman önce, Hz. Bahauallah'ın serbest bıraktığı enerjiler, artan bir derecede beşer toplumuna öyle bir nüfuz edecektir ki, cinslerin (kadın, erkek) eşitliği, eğitimin mecburiyeti, aşırı fakirlik ve aşırı zenginliklerin ortadan kalkması ve bütün kurumlardaki benzer şeylerin, öğretilerle iş birliği etmekten başka bir tercih hakkı bırakmayacaktır. Bu, Bahai prensiplerinin, dünyadaki pek çok gelişen hareketlerinde uygulanmasıyla zaten ispatlanmıştır.

Bu yeni hükümet şekli, karanlık ve harap olmuş bugünkü nizamın harabeleri arasından çıkmalı ve Hz. Bahauallah'ın Emrinin henüz olgunlaşmamış kurumları olgunlaşmaya kadar, insanlığı idare etmelidir. İşte o zaman, Bahai Dünya Nizamı büyük azameti içinde kurulacaktır. Hz. Şevki Efendinin temelini attığı, çok uzak geleceklere uzanan vizyon gerçekleşecektir.

Bu büyük dünya çırpınılarının leş yığını keder ve hasarından, er veya geç sıyrılmaya mukadder bu dünya toplumunun imalarına, yönlerine ve genel karakterine daha önceki ifadelerimde zaten değinmişim. Bu tamamlamanın, tabiat itibariyle tedrici bir süreç olduğunu söylemek yeterlidir ve Hz. Bahauallah'ın Kendilerinin de buyurdukları gibi, önce, yeryüzündeki milletler, henüz Onun Zuhurunun bilincinde olmadıkları halde ve Onun getirdiği ilkelerin farkında olmadan, genel ilkeleri yerine getiren o Küçük Barış'ın kurulmasına doğru götürmelidir. Onun tekliğinin ve bütünlüğünün evrensel tanımının bir sonucu olarak, insanlığın yapılanmasını içeren bu tarihi ve ciddi adım, ardından kitlelerin ruhanileşmelerini getirecek ve insanlar, Hz. Bahauallah'ın Dininin

iddialarının özellik ve doğruluğunu kabul edecekler - Bu, Onun Yeni Dünya Nizamının ortaya çıkmasını simgelemesi gereken, bütün ırkların, mezheplerin, sınıfların ve milletlerin en sonunda kaynaşmaları için, temel koşuldur.

İşte o zaman, bütün beşer ırkının olgunluğa erdiği ilan edilebilir ve yeryüzündeki bütün insanlar ve milletler tarafından kutlanır. O zaman En Büyük Barış bayrağı göndere çekilir. O zaman - Oğulun haber verdiği Pederin Melekutunun Kurucusu, Ondan önce ve sonra Peygamberlerin söyledikleri- Hz.Bahau'llah'ın dünyayı ihata eden saltanatı tanınacak, ilan edilecek ve muhkem bir şekilde kurulacaktır. O zaman bir dünya medeniyeti doğacak, büyüyecek ve devam edecektir. Bu medeniyet zamanı gelince, dünyanın bir eşini görmediği ve ne de şu anda tahayyül edemeyeceği bir medeniyet olacaktır. O zaman, Daimi Ahid, tamamlanmış olarak yerine gelecektir. O zaman, Allah'ın bütün Kitaplarında hıfz edilmiş vaad yerine gelecek ve geçmişteki bütün Peygamberlerin söyledikleri sözler yerine gelecek, kahinlerin ve şairlerin hayalleri gerçekleşecektir. O zaman, tek bir Allah'a inanan ve tek bir ortak Zuhura sadakatleriyle harekete geçen sakinlerinin evrensel inançlarıyla harekete geçen arz, kendisine yüklenen sınırlılıklar içerisinde Hz.Bahau'llah'ın saltanatının parlak izzetini yansıtır; Ebha cennetinde ihtişamının kemalinde parlar; yücelerdeki tahtına bir basamak olur ve yeryüzü cenneti olarak alkışlanır; ezelden beri Yaraticısının sevgi ve hikmetiyle kendisi için değişmeyen mukadderatını yerine getirmeğe muktedir olur.

H. Bahauallah'ın İdari Nizamı

Emrin temel kurumları, Evrensel Adalet Evi ve Mahalli Adalet Evleri Hz. Bahauallah tarafından emrolunmuşlardır. Bunlar, Mahalli Adalet Evleri ile ilgili Onun Akdes Kitabındaki sözleridir (Kitab-ı Akdes, numara 30, sayfa 28):

“Allah her şehirde bir Adalet Evi kurulmasını ve Baha sayısı kadar kişinin orada toplanmasını emretmiştir. Bu sayının aşılmasında sakınca yoktur. Onlar kendilerini Yüce ve Ulu Allah'ın huzuruna giriyor ve Görünmeyen'i görüyor saymalıdırlar. Rahman'ın insanlar arasındaki eminleri olmaları ve kendilerini bütün dünya sakinleri için Allah'ın tayin ettiği vekiller olarak görmeleri gerekir. Birbirleriyle meşveret etmeleri ve Allah'ın kullarının çıkarlarını, O'nun hatırı için, kendi çıkarları gibi gözetmeli, uygun ve doğru olana karar vermelidirler. Rabbiniz Allah size işte böyle emretmiştir. O'nun Levhinde açıkça indirileni bir yana atmaktan sakınınız. Allah'tan korununuz, ey anlayınlar.”

Mahalli Adalet Evleri, Mahalli Ruhani Mahfil adı altında embriyonik şekliyle bütün dünyada pek çok şehir ve köylerde zaten kurulmuş bulunmaktadır. Emrin ve onun kuruluşlarının büyümesi ve gelişmesi, organik büyümeye sahip her yaratılan şey gibi aynı örneği izler. O halde, bir bebeğin yetişkin olması gibi, bu kurumlar da, gelecekte Adalet Evlerine dönüşecekler ve bunun meydana gelmesi için zaman gerekmektedir.

Bugünkü Mahalli Ruhani Mahfiller, bir bölgede dokuz veya daha fazla yetişkin inananların buldukları yerlerde kurulurlar. Bu kurumlar, Bahai camiasının Bahai toplumunun yetişkin üyeleri tarafından seçilirler

ve Emrin Yazılarında bulunan bazı ilkelere göre toplumun işlerini idare etmekle yükümlüdürler. Dua hali içerisinde yapılan Bahai seçimleri tabiat itibariyle ruhanidir ve bugün mevcut olan her hangi bir sistemden büyük bir ölçüde farklıdır.* Bir önceki bölümde anlatıldığı gibi,* Bahai meşvereti de sevgi ve birlik havası içinde yer alması için düzenlenmiştir.

Hz. Bahauallah'ın Devrinin eşsiz yönlerinden biri de beşer faaliyetinin her alanında, meşverete büyük bir önem verilmiş olmasıdır. Bahai toplumları ve kurumlar, ister mahalli, ister milli veya uluslararası olsun, Bahai meşvereti ile çalışırlar. Bu kurumlar sadece toplum işleri üzerinde meşveret yapmazlar, inananların bireysel hayatlarını etkileyen kişisel hususlar ile de uğraşmaya yetkilidirler. Fakat Hz. Bahauallah meşvereti Kendi Emrinin kurumlarıyla sınırlandırmamıştır. Dostlar ve ehliyetli kişilerle kişisel hususlarda da meşveretin önemini belirtmiştir. Bunlar bu konuda Hz. Bahauallah'ın Yazılarından alınmış sözlerdir:

“Ulu Varlık buyuruyor:

İlahi hikmet göğü meşveret ve şefkat ışıklarıyla aydınlanır. Herkonuda birbirinizle meşveret ediniz; çünkü meşveret yol gösteren rehberlik lambasıdır ve anlayış bağışlar.”(Maksud Levhi sf.158)

“Meşveret daha büyük farkında olmayı ihsan eder ve zanları kesinliğe çevirir. O Parlayan bir ışıktır. Karanlık bir dünyada yol gösterir ve rehberlik eder. Var olan her şey için bir mükemmellik ve olgunluk mevkii vardır ve olmaya devam edecektir. Anlayış armağanının olgunluğu meşveret yoluyla açığa çıkar.”
(Va’ad Edilen Dünya Barışı, sayfa 19)

Bildiğimiz gibi yeni Baha'î düzeninde her işde meşveret etmek elzemdir. Sizin tarafınızdan ısrarla bu husus üstünde durulmalıdır. Öyle ki, meşveret herkes tarafından yapılsın. Alâ'nın Yüce Kaleminden nazil olan şeyin maksadı odur ki, farkında olmanın, uyanışın, iyiliğin sebebi olduğu ve olacağı kadar meşveret ahbaplar arasında tam olarak yapılsın.”

Hız. Abdülbaha da bu konuda çok yazmıştır. Bunlar pek çok pasajdan iki tanesidir:

“Büyük küçük her şeyi meşveret yoluyla halledin. Kendi şahsi işlerinizde de, önce meşveret yapmadan önemli adım atmayınız. Birbirinize ilgi gösteriniz. Birbirinizin plan ve projelerine yardım ediniz. Birbirinizin derdine ortak olunuz. Bütün ülkede kimsenin muhtaç olmasına izin vermeyiniz. Hepiniz birbirinizle tek vücut olacak kadar birbirinizle dost olunuz...” **(Lights of Guidance, Numara 588, sayfa 179)**

“Meşveretin maksadı, bir kaç kişinin görüşlerinin mutlaka bir kişininkine tercih edildiğini göstermektir. Çünkü toplumun gücü elbette tek kişinin gücünden daha büyüktür. Böylece meşveret, Allah'ın katında makbuldür ve ahbaplara farz kılınmıştır, öyle ki, tabiat itibarıyla genel ve evrensel olduğu kadar basit ve kişisel hususlarda da müzakere etsinler.

Örneğin, birinin bitirmek istediği bir proje olduğu zaman, arkadaşlarıyla meşveret etmelidir. Uygun olan elbette araştırılır ve onun gözleri önüne serilir ve gerçek ortaya çıkar. Aynı şekilde, daha yüksek seviyede, eğer bir köy halkı kendi işleri hakkında meşveret edecek olursa, doğru çözüm elbette ortaya çıkar. Aynı şekilde, her mesleğin üyeleri, endüstride olduğu gibi, meşveret etmelidirler. Ticaret erbabı da, iş konularında aynı şekilde meşveret etmelidirler. Kısacası, meşveret her şeyde ve her konuda arzu

edilebilir ve kabul edilebilir.” (**Lights of Guidance, Numara 580, sayfa 176**)

H.z.Abdülbaha tarafından ‘ikinci derecede Adalet Evleri’ olarak işaret edilen Mahalli Ruhani Mahfiller, zerlerine Milli Ruhani Mahfillerin kurulduğu temel taşlardır. Bu Milli kurumlar bugün dünyanın pek çok ülkesinde kurulmuşlardır ve kendi bölgelerindeki bireylerin olduğu kadar, Mahalli Mahfillerin faaliyetlerine yn vermeğe, birleştirmeğe, koordine ve stimüle etmeğe yetkilidirler. Aynı zamanda onların yelerine, H.z. Bahauallah’ın Emrinin Yüce Kurumu olan ve Bahai Nazm-ı İdaresinin zirvesi olarak kabul edilen Umumi Adalet Evi’ni seçme sorumluluğu verilmiştir. İlk kez 1963 yılında kurulan bu kutsal kurum, H.z. Bahauallah tarafından ilahi yol göstericilik teminatı altında emredilmiştir. Onun kararlarına yanılmazlık payesi vermiş ve onlara, Kendisi tarafından açıkça söylenmemiş yasaları çıkarma yetkisini vermiştir.

H.z. Bahauallah’ın hayatının son yıllarında nazil olan İşrakat’ta (Parıltılar) O şöyle buyurur:(Sekizinci İşrak)

“Bu pasaj şu anda Kalem-i Alâ’dan nazil olup Kitab-ı Akdes’ten sayılır:

Milletin işleri Tanrı Adalet Evinin Azalarına racidir. Onlardır Tanrının kullar arasında eminleri ve onlardır Tanrı memleketlerinde Emir sahipleri. Ey Tanrının Hizbi! Dünyanın mürebbisi adalettir; çünkü adalet mücazat ve mükâfat denilen iki direğe dayanır. Bu iki direk, insanlığın iki hayat kaynağıdır. Her günün bir icabı ve her zamanınbir muktezası olduğundan, işler Adalet Evi azalarına muhavveldir; hal ve zaman neyi icap ettiriyorise onu yapsınlar. Tanrı hatırı için Emrin hizmetine kalkanlarTanrının göze görünmeyen

ilhamları ile mülhem olurlar; Herkesin bu gibilere itaat etmesi gerektir. İdareişleri tamamiyle Adalet Evine racidir, ibadet ise Kitapta yazılı olduğu veçhiledir.“

Eski nizamın kurumlarıyla Hz. Bahauallah'ın Nazm-ı İdaresi arasındaki temel farklardan birisi, ikincinin Allah'ın emrinin ruhu ile canlanmış olmasıdır. Hâlbuki birincisi, ruhu olmayan vücutlardırlar. İlahi olarak kurulan nizam canlı olup büyüyor; eski nizam ise parçalanıyor ve dünyanın sorunlarının çözme yeteneği gittikçe azalıyor. Görevini başarı ile yürütmesi için insan yapısı kurum canlılık ve sağlıklı fonksiyon göstermelidir. Üyelerinden her biri işlerini idare etmekte başarısız olursa, sistemin tamamının işi pekâlâ etkisiz kalabilir. Bu, bütün parçaları randımanlı çalışmayan bir makineye benzetilebilir.

Düzgün çalışabilmesi için, parçaları arasında mükemmel bir koordinasyonun olması gereken cansız bir makineye karşı, genç ve canlı bir organizmanın mükemmel olmadan ve bütün hassaları tam olarak kemale ermeden de sağlıklı gelişmesini müşahade ederiz. Örneğın, bir çocuk olgun olmamasına bağlı olarak pek çok eksiklikleri olduğu halde büyür ve aktif olabilir. Onda hiç bir cansızın erişemediği bir canlılık ve hareket vardır. Gerçi o hatalar yapar, eşyanın düzenini bozar ve etrafında rahatsızlık yaratır ama hiç kimse ondan olgunluk ve mükemmellik beklemez ve hiç kimse onun çocuksu davranışlarına aldırılmaz.

Bahailer, Milli ve Mahalli kurumların tabiatının organik olduğunu bilirler. Emrin ruhuyla meydana gelen bu kurumların bebeklik devrinde olduğunu da bilirler. Geleceğın Milli ve Mahalli Adalet evlerinin embriyosu olan bu mahfillerin bazen hatalı kararlar aldıklarını ve bazen adaletsizce hareket ettiklerini görürler, fakat, bu eksikliklere rağmen, hayatıyetleri vardır ve her geçen gün güçlenip

canlanıyorlar. Bahailer, onlara saldırı ve tenkitlerden çok uzak, onların etraflarını şefkat ve gururla sarıyorlar. Çünkü biliyorlar ki, Hz.Bahauallah Emrinin embriyonik kurumlarını koruması altına almıştır. Ve her canlı varlık gibi, Emrin Mahalli ve Milli kurumları da, karşı karşıya oldukları problemlerini yavaş yavaş yok edinceye kadar, büyüme sancılarının içerisinde olacaklarının farkındadırlar.

Dış dünyanın gözünde önemsiz görülen ve sayıca oldukça az olmasına rağmen bu Mahalli ve Milli mahfiller ileri doğru gitme yeteneklerini göstermişler, güç problemlerin üstesinden gelmişler, çok büyük gibi görünen engelleri aşmışlar ve zaman gelince dünya halkı için sevgi ve adalet temellerini atacak bir noktaya doğru durmadan ilerlemektedirler.

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

YAŞAM”,”ÖLÜM” VE “YENİDEN DOĞUŞ”UN ANLAMLI (Hz. Bahauallah’ın Zuhuru kitabı, cilt I, sayfa 188-190)

Hız.Bahauallah, geçmiş dinlerin kutsal kitaplarında adı geçen “yaşam”, “ölüm”, “yeniden doğuş”, “sur’un çalması”, “cennet” ve “cehennem” gibi terimlerin anlamlarını bir kez daha açıklamıştır:

...Kitaplarda yazılı ‘ölüm’ ve ‘dirim’ tabirlerinden maksat, imanda ölüm ve imanda dirimdir. Bu mananın anlaşılması yüzünden insanlar genellikle her yeni Zuhur’da itiraza kalkışmış, Hidayet Güneşi’nin ışığı altında doğru yola gitmekten geri kalmış, Ezeli Tanrı Cemal’ine tabi olmaktan kaçınmışlardır.

Hız.Bahauallah, her yeni Tanrı Mazharı’yla birlikte ‘Kıyamet Günü’nün geldiğini, O’nun zuhuruyla inananların imansızlık mezarlarından kalktıklarını ve ruhani hayat kazandıklarını belirtmekte ve şöyle devam etmektedir:

Böyle şeyler her devirde Hak Mazharı’nın Zuhuru sırasında vukua gelmiştir. Hz.İsa bir yerde ‘Yeniden doğmalısın (Yuhanna İncil 3:7) ve başka bir yerde ‘Bir kimse sudan ve Ruhtan doğmadıkça Allah’ın melekutuna giremez, bedenden doğan bedendir. Ruhtan doğan ruh’ buyuruyor. (Yuhanna incil 3: 5-6) Yani Tanrı marifetinin suyundan ve Hz.İsa’nın mukaddes ruhundan pay alıp dirilmeyen kimse, Rabbin melekutuna girmeye uygun değildir; çünkü cesetten görünen ve doğan herşey cesettir ve ruhtan doğan ise ruhtur. Bir sözle, her bir Zuhurda Kutsal Mazhar’ın nefesi ile doğup dirilenler hakkında hayat, yeniden canlanma Tanrı sevgisi cennetine girme hükmü cari olur. Bu gibilerin dışında kalanlar hakkında ise ölüm,

gaflet, küfür ve Tanrı gazabı cehennemine girme hükmü cari olur. Bütün kutsal kitapları, Levihleri ve sahifeleri karıştırınız, göreceksiniz ki, Tanrı marifeti şarabını içmemiş ve vaktin Ruhul Kuds'undan feyz almamış kimseler için ölü, cehennemlik, kör, kalpsiz ve kulaksız denilmiştir. Önce de geçtiği gibi, `Kalpleri var, fakat anlamazlar, (Araf Suresi 7:168)

İncil'in bir başka yerinde anlatıldığına göre bir gün havarilerden biri Hz.İsa'ya gelerek babasının öldüğünü haber verdi ve gidip onu gömmek için izin istedi. O Feragat Özü `Bırak ölüler kendi ölülerini gömsünler" diye buyurdu. (Luka incil 9:60)" (İkan Kitabı, sayfa 56)

İnsanların Allah'ın huzuruna çıkacakları hakkında Kur'an'da birçok ayet bulunmaktadır. Hz.Bahaullah, bunun ancak Tanrı Mazharları'nın huzuruna müşerref olmakla mümkün olabileceğini söylemektedir:

“ ...Böyle bir lika, bir kimseye ancak Tanrı nefsinin Külli Mazharı'nda kıyamı demek olan kıyamette müyesser olur.

Bütün Kitaplar'da konu edilen ve günün geleceği müjdelenmiş bulunan Kıyamet'in manası işte budur. Bu günden daha aziz, daha büyük ve daha muazzam bir gün tasavvur olunur mu? Yazık değil mi ki, bir insan böyle bir günü elden kaçırsın, bu günde Rahman'ın katından Nisan yağmuru gibi yağın nimetlerden mahrum kalsın? Nasıl olur da insan, bu kadar sağlam deliller ile ispat edildikten sonra kalkar da, evhamcılarının evhamına ve zancıların zannına kapılarak böyle bir inayetten nasipsiz kalır? Evet, nasıl olur da insan, akli başında kimseler için hiçbir bahane ve irfan ehli için hiçbir kaçamak yeri bırakmayan böyle kuvvetli delillerden sonra, bunların sözlerine inanır?

Acaba Şu meŐur `Kaim kıyam eyleyince Kıyamet kopar' rivayetini iŐitmemiŐler midir? Şunu da hatırdan çıkarmayalım ki, İmamlar, o sönmez ıŐıklar, Kıyamet'te vukua geleceği herkesçe kabul edilen Şu `Allah'ın kendilerine bulut gölgesi altında gelmesinden başka bir Şey mi bekliyorlar? (Bakara Suresi, ayet 210) ayetindeki hadiseyi Hz.Kaim ve O'nun zuhuruyla tefsir etmişlerdir. **(İkan Kitabı Sf.67) (Hz. Bahauallah'ın Zuhuru Kitabında 1. Cilt s. 188-190)**

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ő.

BİLGİ PERDESİ

Din liderleri vasıtasıyla insanları batıl inançlara ve taklit vesilesiyle insanları doğru yoldan saptıran bilgiler.

(Hz. Bahau'llah'ın Zuhuru kitabı, cilt I, sayfa 190)

İkan Kitabı'nın ikinci bölümünde 'sözde bilgileri' ile insanların Tanrı Mazharı'na yönelmelerini önleyen din adamları ve ilahiyatçılar hakkında pek çok yorum bulunmaktadır. Bu ifadeler genellikle kitabın birinci bölümündekilere benzemektedirler, ancak, bu kez doğrudan İslam ulemasına yönelmektedir. Çünkü, öğrenme yoluyla edinilen bilgi Tanrı'yla insan arasında bir perde olabilir. Bu perdeyle ilgili olarak Hz. Bahau'llah şöyle buyurmaktadır:

'İlim en büyük perdedir' sözündeki 'en büyük perde'yi Sevgili'nin sevgi ateşi ile yakıp, başka bir çadır kurmuşuzdur... Ve gönülde Maksud'dan başkasına yer vermediğimizden dolayı iftihar duyuyoruz. O'na götüren bilgiden başka bir bilgiye sarıldığımız ve O'nun nurunun parıltısından başka bir ilime yapıştığımız yok.

Tanrı Mazharları'nı tanımak, öğrenilen bilgiye bağlı değildir:

Tanrı sözlerini anlamak ve Manevi Güvercinler'in dediklerini kavramak için beşeri bilgiye gerek yoktur. Bu, tamamen yürek temizliğine, nefis sağlığına ve ruh feragatına bağlıdır. Bugün öyle kimseler vardır ki, mektep-medrese yüzü görmedikleri halde, ilmin en yüksek kürsüsünde oturmuşlardır. Onların kalp bahçeleri, Tanrı feyzinin bulutlarından yağın yağmurlar sayesinde hikmet gülleri ve irfan

laleleriyle süslenmiş bulunuyor. Büyük bir Günün ışıklarıyla aydınlanan bu temiz yüreklilere ne mutlu!

(İkan Kitabı Sf.96) (Hz. Bahau'llah'ın Zuhuru cilt 1 sf.190)

Hakka 69:17. "Melek de onun kenarlarındadır. Rabbinin arşını, o gün onların üstündeki sekiz taşır." (Yaşar Nuri Öztürk)

Yukarıdaki beyan edilmiş ayetin teşbihi ve remzi manası olduğu görülmektedir. Burada Tanrı'nın tahtını taşıyan Mazharın adı Baha, yani Hz. Bahau'llahdır. Çünkü Arapça Ebced hesabi ile Baha sekizdir.

Nebe Suresi 78:1-5 kadar. "Hangi şeyden sorup duruyorlar birbirlerine? 2- O büyük haberdendir mi? 3- Ki onda tartışma içindedirler. 4- Hayır, sandıkları gibi değil! Yakında bilecekler. 5- Hayır, hayır! Düşündükleri gibi değil, yakında kullarından dilediğine indirir." (Yaşar Nuri Öztürk)

Yusuf Suresi 12:106- "Onların çoğu inkar edecekler, ancak ortak koşarak Tanrıya iman ederler."

Buyukarıdaki ayetlerdende anlaşıldığı gibi Tanrı'nın yeni Mazharı'nın zuhurunda O'na inanmayanlar, büyük haber konusunda birbirleri ile bu yeni dinin hakkında çeşitli ve aykırı konuşmalar yapacaklar ve Tanrı'nın yeni dinini inkar edecekler, ancak ortak koşarak iman edecekler.

Nur Suresi 24:25- "O gün Allah, onlara gerçek dinini tamamen verecek ve sözüne vefa edecek ve onlar, Allah'ın apaçık Hak olduğunu bileceklerdir." (Ali Bulaç)

Yukarıdaki ayetin gerçek manası yani: O gün Tanrı yeni dinini (mazharını) göndererek sözüne vefa

edecek ve insanlar O'nun dininin hak olduğunu bilecekler.

Şimdiye kadar son üç kutsal kitaplarda gördüğümüz ve aynı zamanda da bu kitapta yazdığımız ayetlere göre, Tanrı'nın göndereceği yeni mazharı'nın ne zaman ve nereden geleceğini öğrendik.

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

ÖZET:

1-Tanrı tarafından zuhur eden bütün dinlere İslamadı verilmiştir, çünkü İslam isminden gaye insanların Tanrı'nın iradesine teslim olmasıdır.

2-Tanrı'nın sünnete bağlı olan koşullar değişmez, yani ortam şartlarına bağlı olmak üzere ve insanların talim ve terbiyesini sağlamak için, her zaman olduğu gibi, Tanrı bir yöneticini göndermiştir ve gönderecektir ve bu sünnet hiç bir zaman değişmeye tabi tutulmayacaktır.

3-Her dinin veya her Peygamberin ümmetinin bir eceli vardır ve o ecel geldiği zaman, ne bir saat ve ne de bir dakika öne veya geriye tabi olmayacaktır.

4-Tanrı tarafından gönderilmiş olmayan yalandan ve batıl olan her dininin kuruluşuna Tanrı müsaade etmediği gibi, onu getiren kimsenin hayatını beklemeden son verir ve o kimseyi aşağıların en aşağısına indirir. Yanlız bir din'den ayrılan mezhepler bu kanuna tabi tutumayacaklar, çünkü onlar aynı doğru dinden ayrılmışlardır.

5-Tanrı'nın gönderdiği her yönetici'nin günü (kıyamet) ayağa kalkmak günüdür. Ruhani bakımdan ölü olan insanlar yeni yöneticiye iman getirdikleri zaman onlara mümin veya ruhani bakımından dirilmiş insanlar denir.

6-Hiç kimsenin haberi olmadan, hırsız gibi kendisini gösteren Tanrı'nın her yeni mazharı din liderleri tarafından inkar edilmişlerdir. Dolayısıyla yüce kederlere ve ansız gelen musibet ve felaketlere düçar olmuşlar ve bu bakımdan Tanrı hiç bir zaman ümmete ait olan din liderlerinden yönetici göndermemiş, çünkü Tanrı'ya yakın olan insanlar daha şiddetle imtihan olmaktadır.

7-Olağanüstü şaşırtıcı ve daha önceden görülmeven gösteriler hem yeryüzünde veya havada bulutların üstünde kendini gösteren ve insanların şaşkınlığa sebep olan olaylar ve aynı zamanda hayranlık duygusu yaratan nümayişlerin hepsi, yalnız o entellektüel insan şahadet eder. Çünkü böyle nümayişleri gören kimseler hiç bir zaman Tanrı'nın mazharı inkara kalkmaz. Dolayısıyla Tanrı tarafından insanlara verilen seçme serbestliği ortadan kalkar ve buda ilahi kanulara aykırı olacaktır.

8-Tanrı'nın her mazharının geldiği zamana Kıyamet günü denir. Müslüman ümmetine gelince Kur'an'da nazil olmuş ayete göre bütün Müslüman olan erkekler birbirleriyle kardeşirler, halbuki halihazırda görüldüğü gibi bu Müslüman erkek kardeşler batı ülkelerden tedarik ettikleri silahlarla kendi Müslüman kardeşlerini Allah-ü Ekber diyerek öldürmekteler. Bu bakımdan, gördüğümüz gibi, Tanrı'nın bütün geçmişte olan Mazharlarının ruhani kuvvet ve kudretleri tamamen ortadan kalkmıştır ve dolayısıyla onların ümmetlerinin ruhani moral değerleri tamamen bozularak çökmüştür. Bundan başka daha büyük kıyamet olabilir mi? Hıristiyan ümmetlerine gelince, onların medeni kanunlarına bakılırsa görülür ki burada erkek erkekleve kadın kadınla evlenmelerine müsaade edilmiştir, burada da gördüğümüz gibi aynı şekilde Tanrı'nın temel kanunlarına aykırı olarak rezalet şeklinde bir moral bozukluğu görülmektedir ve dolayısıyla bir büyük kıyamet gününün husule geldiğini kabul etmek gerekir.

9-Hıristiyanlık dininden sonra yeryüzünde en yerleşmiş ve en yayılmış din olan ve şimdi embriyon halinde bulunan ve gelecekte tek bir din olmak üzere Tanrı'nın birlik saltanatını yeryüzünde kurarak adalet

ile insanlara hükümet eden din, Hz. Bahau'llah'ın dini
yani Bahai dini olacaktır.

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.

Din hakkında konuştuğumuz zaman neler düşünmekteyiz :

Din hakkında sohbet ettiğimiz zaman , derhal üç önemli mevzuu düşünerek gözden geçirmek isteriz.

Birincisi Tanrı'nın kendisini; İkincisi Tanrının gönderdiğini ve Onu bu dünyada temsil eden yöneticisini; Üçüncüsü ise O yöneticinin hükümleri, koşulları ve prensiplerini.

Birinci: Tanrı'nın Kendisi:

O Zati bari, Zat-i layezal, göze görülmeyen akla sığmayan, gizli olan, idrak edilmeyen ve tek olan yüceler yücesi Tanrı'nın tanınma kapısı bütün insanlar için kapalıdır. O Ebedi ve tek olan Zat, yalnız Kendi'sinin göndermiş olduğu yöneticilerinin vasıtasıyla tanınabilir ve bütün kapılar O'nu tanımak için kapalıdır.

Yukarıdaki konular hakkında Hz. Bahauallah şöyle buyuruyorlar **(Hz. Bahauallah'ın Zuhuru 1 cilt kitabından Sf 181-182):**

“Şurası gerçek bilgi ve aydın sahiplerine malum olur ki, Tanrı'nın görünmez hüviyeti ve birliğinin Zati meydana çıkma ve görünmeden, yükselip alçalmadan ve girip çıkmadan münezzehtir. O, her vafedinin vafından ve her idrâk edicinin idrâkinden yücedir. O Kendi Bilinmez Zati'nda mevcut olagelmış ve Kendi Görünmez Varlığında mevcut olagidecektir.... Onunla yaratıklar arasında herhangi bir ilgi, bağ, ayrılık, bir şekilde mümkün değildir; zira göklerde ve yerde ne varsa cümlesi O'nun ağzından çıkan 'Ol' emriyle vücuda gelmiş ve meşiyetin kendisi demek olan iradesiyle mutlak yokluktan varlık ve görünen âleme ayak basmıştır.

... Bütün Nebiler, vasiler, âlimler, arifler ve hâkimler o Cevherler Cevheri'ni gereği gibi anlamaktan ve o GerçeklerGerçeği'ni hakkıyla tanıyıp bilmekten âciz olduklarını ikrar ve itiraf etmişlerdir. **(Maksut Levhi 27)**

Tanrı Mazharları'nın makamı ve tabiatı, insan varlığının üstündedir. O, gerçekte insanoğluna izhar edilen Tanrı sıfatlarının temsilcisidir. Zaman zaman insanlara saliverilen ruhani enerjilerin kaynağıdır. Güneşin bu dünya için hayat ve enerji kaynağı olduğu gibi, Tanrı Mazharları da insanlığın Güneşidir. İnsanların yaşamı, büyümesi ve gelişmesi, bu semâvi ruhların gelmelerine bağlıdır. Hz. Bahau'llah İkan Kitabı'nda Tanrı Mazharları'nın makamlarını övmüş ve onların görkemlerinin ölçüsünü şu sözlerle açıklamıştır:

Varlığına başlangıç bulunmayan Zatın tanınması böylece hiçbir şekilde mümkün olmadığına göre, 'Rahmeti her şeye sinmiş, benim her şeyi kaplayan Rahmetim' ise o parlayan Kudsiyet Cevherleri'nin ruh âleminden görünmesine neden olmuşturki Onlar, varlığına başlangıç bulunmayan o Zâtı ve eksikliğine sınır bulunmayan Hüviyeti yansıtırlar. Bu Mukaddes Aynalar, bu Hüviyet Matlaları hep o Varlık Güneşi'nden ve Maksut Cevheri'nden nişan verirler; bilgileri O' nun bilgisinden, güçleri O'nun gücünden, saltanatları O'nun saltanatından, güzellikleri O'nun güzelliğinden, zuhurları O'nun zuhurundandır. Onlar sonsuz feyzin kaynağı, zevalsiz güneşin doğuşu olma vasfını taşırlar. Nasıl ki buyruluyor: 'Senin ile onlar arasında bir fark yoktur; şu var ki, onlar Senin kulların ve yaratıklarındır.' Bu makam 'Ben O'yum ve O bendir' hadisinin işaret ettiği makamdır. **(İkan Kitabı, sayfa 28).**

Ve şöyle devam etmiştir:

... İnsanların içerisinde en mükemmeli, en üstünü ve en güzeli ise Gerçeklik Güneşi'ni yansıtanlardır. Hayır, hep başkaları Onlar'ın iradesiyle mevcut ve onların bağışlarıyla hareket etmektedirler. 'Sen kâinat Onlar'ın mukaddes alanında kelimenin tam manasıyla bir hiç. Ne diyorum, insan dili Onlar'ın senasını gereği gibi terennüm edemez, hiçbir vasıf Onlar'ı olduğu gibi anlatmaz. Bu Kudsîyet Heykelleri Ezel Sultanı'nın ilk aynalarıdır. Bunlar O'nun ilim, kudret, azamet, hikmet, izzet, cömertlik ve kerem gibi bütün isim ve sıfatlarını aksettirirler. Bütün bu sıfatlar, bu Tanrı Birliği Mücevherleri'nin görünmesiyle görünür."

Dünyada bulunan bütün şeylerin en yüksek kemale ulaşmaları için çeşitli dönemlerden geçmeleri ve dolayısıyla değişime ve değişikliğe uğramaları gerekir. Bu değişim ve değişiklik her zaman için şeylerin kemale erişmeleri için lazım ve zaruridir ve yaratılmış olan mevcudatın kemâle varmaları için onlara ait olan bir özel karakterdir. Bu değişim yalnız maddi dünyada bulunan eşyalar için değil belki de ruhani âleminin düzenini sağlamak için daha lâzım ve zaruridir. Doğa prensipleri gibi insanların ruhani bakımdan da gelişmeleri ve birbirleri ile sulh ve safa, takva ve düzen içinde yaşamaları için Tanrı tarafından bir yönetimin gelmesi lâzım görülmüştür. Bir çiçek bahçesi bahçivansız olamaz, çünkü o bahçenin çiçekleri eğer zamanında su verilmezse ve etrafı yabancı bitkilerden korunmazsa ve lâzım olan düzeni sağlanmazsa o zaman çiçekler solarlar, kururlar ve zararlı bir ortam husule getirmiş olacak ve dolayısıyla o güzel kokulu bahçe bir çöl halini alacaktır.

Tabiatta olduğu gibi güneşin sıcaklığı ve aydınlığı, mevsim dolayısıyla yavaş yavaş azalır ve kış

aylarında tamamen lazım olan etkisini kaybeder ve dolayısıyla soğuk havalar ve donmalar ortaya çıkar ve bütün ülkeyi sarar ve toprağın donması ile insan vücuda lazım olan gıda maddelerinin üremesi mümkün olamaz, kar ve yağmur sebebiyle ülkenin aşırı derecede su basması ve caddelerin tahribi neticesinde bütün normal hayat zarara uğrar, soğukluk dolayısıyla enfeksiyon hastalıkları insan hayatını tehlikeye düşürür.

Ama tabiat âleminde baharın gelişiyle tabiat yeniden canlanır ve uyumuş şeyler yeniden büyümeye, gelişmeye ve yemyeşil olmaya başlar, belki de kış mevsiminin sebep olduğu yıkım, çürümüş ve ölmüş olan unsur, elemanların ve düzen bozukluğuna sebep olan şeyleri yeniden ortadan kaldırır ve aynı zamanda bahar güneşinin sayesinde yeniden çiçeklerin ve ağaçların canlanmasına, yaprak ve tomurcuklanmasına yerin ve toprağın temizlenmesine sebep olur.

Tabiat dünyasında olduğu gibi ruhani dünyamızda da aynı olaylar bulunmaktadır, Ruhani güneşin ışınının harareti, tabiatta görüldüğü gibi aynı şekilde değişikliklere ve kargaşalıkların husule gelmesine sebep olur. Yeniden dirilme yargı ve hüküm günü olduğu için, o günde fesat, ahlaksızlık, yolsuzluk, yozlaştırma, taklit, eksilmiş ananeler ve yıpranmış batıl düşünceler hepsi atılır veyok edilir. O günde kış mevsiminde toplanmış olan bunun gibi taassup ve batıl inanç karları, eriyerek ardından husule gelen enerjisi dünyayı yenileştirir.

Tanrı'nın ruhani kanunları gereğince, doğada bulunan mevsim kanunlarında da olduğu gibi, Gerçek Güneş'in ışınları ve harareti günden güne artar ta ki kendi yüksek derece zirvesine ulaşır ve Tanrı tarafından süresi belli olan güne kadar devam eder, sonra son bahar gibi yavaş yavaş kendi ışın ve hararetini

kayıpederek kış mevsimine ayak basar ve beklendiği müddete vardığı zaman bütün ruhani enerjisini kaybeder ve yukarıda zikredildiği gibi beşeriyet âlemi bir tahammül edilmeyecek vahşet haline düşer olur. Bu zamandadır ki Tanrı kendi inayet, fazıl ve muhabbeti dolayısıyla insanların talim ve terbiyesi için yeni ruhani yönetimi göndererek yeni ruhani bahar mevsimini tesis eder.

Ne yazık ki Tanrı'nın Gerçek Güneşleri ve birlik aynaları her zaman insanların terbiyesi ve bütün varlıklara Tanrı inayet ve feyzini ıblâğ etmek üzere her devirde Tanrı'nın görülmez alanından çıkıp bu görünür âleme ayak bastıkları zaman, insanların sonsuz derece düşmanlıkları, aşırı derecede ıftira ve yanlış suçlamaları ile karşı karşıya olurlar. Bu olayların sebebi her dinin ümmetinin ruhani hocalarının kendi makamlarını koruması ve o dine ait olan kutsal kitabın yazılarını yanlış anlamaları veya bile bile yanlış tabir ve tefsir etmeleri sebebiyle insanları o yeni gelen Tanrı mazharını tanımaktan mahrum kılmış olmalarıdır.

Yahudiler ve Hıristiyanlar bu bakımdan diyaneti tamamen yönetim sisteminden ayırdılar ve yerine demokratik adını taşıyan ve parlamenter ismi ile adlandırılmış olan ve her memlekette serbest ve ama propagandalı seçim vasıtasıyla insanları yöneten bir meclis sistemini tesis ettiler. Bu meclis günün şartları değiştikçe yeni kanunlar koyduğu gibi, Tanrı da zamanın şartlarına göre yeni zuhurlarla ruhani kanunları da değiştirmektedir. İlahi kanunlar, Martin Luther gibi bir insanın eliyle değiştirilemez. Tanrı sünneti olan değişme sistemi her zaman devamlı olacak, hiç bir Peygamber son olmayacaktır.

İslam ülkelerinde erkeklerin hegemonya üstünlüğü dolayısıyla din siyasetten ayrılmamış ve her ülkede demokratik sistem tesis olmamıştır ama kutsal

Kur'an kitabında nazil olmuş olan koşulların ve prensiplerin çoğu ortadan kaldırılmıştır yani bugünkü ortam şartlarına uymak için ortadan kaldırılmıştır ve fesih edilmiştir. Bu ortadan kaldırma da gösterir ki bu asırda kutsal Kur'an kitabında nazil olmuş olan kanunlar bütün etkisini kaybetmiştir ve Hz. Muhammed'e ait olan İslam dininin güneşinin hararet ve ışını sönmüştür. Bu bakımdan Tanrı'nın yeni ruhani baharının gelişini araştırmamız gerekir.

Kutsal Kur'an'da şöyle buyuruyorlar (Huruca Suresi, ayet 6):

“Ey iman edenler! Eğer bir fâsık size bir haber getirirse onun doğruluğunu araştırın. Yoksa bilmeden bir topluluğa kötülük edersiniz de sonra yaptığınıza pişman olursunuz.”

Hz. Bahau'llah Sultan Levhinde İran şahı olan NasıruddinŞah'a hitap olarak şöyle buyuruyorlar (Ordular Rabbinin Çağrısı Kitabından, sayfa 73-74, paragraf 229):

”Bu nedenle, Şah'ın adaleti gereği sadece davacının söyledikleriyle yetinmek yeterli değildir. Tanrı, doğruyu yalandan ayırt eden Kur'an'da “Özü sözü bozuk birisi size bir haber getirdiğinde, hemen araştırıp inceleyin! Yoksa bilgisizlikle bir topluluğu suçlar da yapmış olduğunuza pişmanlık duyar hale gelirsiniz” demiştir. Dahası kutsal hadislerde de tembih edilir ki “Dedikoducunun sözüne inanmayınız“. Bizi hiç görmemiş ulamadan kimileri Emrimize kuşkuyla baktılar.

Bizimle görüşmüş olan kimselerse, bu Kul'un Tanrı'nın Kitaptaki buyruğuna aykırı bir söz söylememiş olduğuna ve daima O'nun şu ayetini anmakta bulunduğuna tanıklık edecektir, sözü yüce olsun:

(Kur'anı-Kerim Maide Suresi, ayet 59):

“Yalnızca Allah’a, bize indirilene ve daha önce indirilene inandığımız için mi bizden hoşlanmıyorsunuz?”.

Ve yine aynı levhte buyuruyorlar (Aynıkıtabın paragraf 221):

”Ey Sultan! Rahman’ın rahmet meltemleri bu kulları tamamen değiştirmiş ve Kendi kutsal avlusuna çekmiştir.“ Gerçek aşık her an meydandadır. “Ancak bir kısım sözde ulema (ilim ve bilgili olan insanlar yani din liderleri), Rahman’ın Çadırını tavaf eden ve doğru bilgi Tapınağına ulaşmak isteyen bu ruhlar hakkında Zamanın Sultanı’nın aydın yüreğini bulandırmıştır. Sultan Hazretlerinin dünyayı süsleyen iradesi karar buyurursa da bu Kul zamanın uleması ile yüz yüze gelip Şah Hazretlerinin huzurunda kanıt ve kanıtlarını ortaya koyabilse! Bu Kul hazırdır ve Tanrı’dan bir umutla, Şah Hazretlerinin huzurunda işin gerçeğinin ayan beyan açıklanabileceğini bir meclisin toplanmasını arzu etmektedir. Hüküm vermek sana kalmıştır; Ben senin saltanat tahtının önünde hazır durmaktayım. O halde ister lehime, ister aleyhime karar ver“.

Yukarıda gördüğümüz ve bildiğimiz gibi Hz. Bab ve Hz. Bahauallah kendi Emirlerini açıkladıklarından sonra bütün dünya ehline bilhassa padişahlara, krallara, cumhurbaşkanlarına, din liderlerine, iktidarda olan bütün kimseler ve memleketleri idare eden emirlere, bütün peygamberlerin ve ümmetlerin beklediği yeni zuhuru küll’ün zahir olduğunu bildirmişlerdir. Ama ne yazık ki onlardan çok azıbundan sorumlu olduğu halde Tanrı’nın yeni zuhur eden yöneticisini araştırmamışlardır.

Yukarıdaki ayetten anlaşılıyor ki, Hz. Hatem-i nebiyyin adını taşıyan yani Hz. Muhammed’den sonra

başka bir peygamber zuhur ederse onun doğru olduğunu veya olmadığını araştırılmasına işaret etmişlerdir, yani Tanrı'nın başka yöneticilerinin zuhurunun kapısı kapanmamıştır, aksi takdirde yukarıdaki ayetin hiç bir mana ve mefhumu olmayacaktır.

Şimdi bu konuyu tarih, ilim ve icra bakımından araştırırsak görülecektir ki medeniyet kervanı Hz. Resül'e kadar çok yavaş yürümektedir ve o zaman Tanrı peygamberleri aşağı yukarı altı yüz yıl ara ile gönderilmekteydi ve her peygamberin gelişinde de yeni koşullar ve prensipler insanların ilerlemeleri için getirilmiş yalnız asırlarca bu temeddün gelişmeleri fazla olmamıştır. Onsekizinci yüz yılın sonlarında birden bire dünyada uygarlığın ilerlemesi çoğaldı ve bu değişim ve değişiklik o kadar çoğaldı ki daha önceden bu tahavvül görülmemiştir ve şimdi de dünyada bulunan bu değişiklik çok hızlı olarak devam etmektedir. Eğer biz Hz. Muhammed'in zamanı ile şimdiki zamanı birbiri ile kıyaslırsak, görünür ki akıl kabul edemeyecek kadar dünya başka bir dünya olmuştur. Peki o zaman neden Tanrı yeni yöneticisini kabul etmiyoruz. Hz.Muhammed zamanında, Arap kabilelerinin içinde köle olarak kadınları alıp satma ticareti âdet ve normal bir ticaret olarak kabul edilmiştir ama Kur'an da böyle bir ticaret nesih olmamıştır ama bu kanun bütün dünyada on dokuzuncu yüz yılın ortasına kadar ortadan kaldırılmamıştır. **Kur'an ayetleri: (70:30, 24:33 ve 58, 23:6, 2:221, 33:55).**

1-Kur'an ayetlerinde gördüğümüz gibi bu köle ticareti iptal edilmemiştir ama İslam memleketleri bu kadın ticaretini kendileri ortadan kaldırmışlardır.

2- Zina için Kuran'da zikredilmiş olan mücazâtı, İslam memleketlerinin çoğunda iptal edilmiştir. (Ayet 24:2-3).

3- Hırsız için Kur'an'da zikredilmiş olan çok ağır kanun bugün yirmibirinci asırdaki İslam memleketlerinde tamamen iptal edilmiştir. (Sure 5, Ayet 38).

4-Bu asırda dünyanın medeniyeti ve ekonomisinin yürümesi bankalar vasıtasıyla düzenlenmiş. Bankacılık Hıristiyan memleketlerde olduğu gibi İslam memleketlerinde de o kadar önemlidir ama Kur'an paraya faiz alıp vermediği tamamen yasak etmiş.. (Sure 2, Ayet 275)

5- Kura'nın ayetlerine göre erkekler hegemonya hakkına sahiptirler: Bir kadından fazlasıyla evlenmeye müsaade edilmiştir, erkeklerin üstünlüğü olarak değerlendirilmiştir. Kadınlar, erkekler tarafından şiddete tabi tutulmalarına izin verilmiştir; kadınlar kanun karşısında erkeklerin yarısı olarak ayarlanmıştır ve şiddete tabi kaldıkları zaman boşanma hakları olmayacak ama erkekler istediği zaman kadını çöp gibi dışarı atabilirler. Elbette bu ilahi kanun o günün şartlarına göre nazil olmuştur, ama bu nurani asırda, İslam ülkelerinin çoğunda bu hükümler beşeriyet alemi için bir hakaret olduğundan ortadan kaldırılarak iptal edilmiştir.

6-...Sizden kim, dininden döner ve kâfir olarak ölürse, onların yaptıkları işler dünyada da ahirette de boşa gider. Onlar cehennemliktirler ve orada devamlı kalırlar. Çeşitli hadislere göre de onların idamı vaciptir. **(Kur'an Bakara Suresi, ayet 217).**

Yukarıda beyan olmuş hüküm, aşağı yukarı bin beşyüz sene önce vahşi ve bedevi kabileler için zaruri görülmüşse de bu yirmi birinci asırda tamamen insan haklarına aykırı olduğu görülmektedir. Tanrı insanlara

istek ve irade özgürlüğü bağışlamıştır. Bu bakımdan insanlar kendi zeka ve takva kabiliyetlerine göre Tanrı'nın doğru yolunu araştırarak bulması gerekir, böyle olmadığı takdirde insanlar Tanrı'nın yeni yönetisini bulmaktan mahrum olacaklardır.

Tanrı'nın değişmeyen sünneti gereğince ve her zaman olduğu gibi eşyanın hakikatinden ortaya çıkan zaruri bağlar neticesinde, insanların terbiye ve talimi için yeni yönetimin zuhuru icab ettiği bellidir. Bu bakımdan insanlar sorumludurlar. Tanrı tarafından yürürlükten kaldırılmış olan her dini terk etmeleri gerekir ve aynı zamanda Tanrı tarafından gönderilmiş olan yeni yöneticisinin tesis ettiği dini araştırarak kabul etmeleri gerekir. Bu yönden her birkimse serbesttir ve istediği zaman hiç bir şarta bağlı olmadan seçeceği her dini istediği gibi kabul etsin. Bazı İslam ülkelerinden başka, dünyanın diğer ülkelerinde din istek özgürlüğü yasak edilmemiştir.

Kur'an'da zikredilmiş olan ayet dolayısıyla, İran memleketinin çoğu İslam ümmetine ait olan Şii fırkası, Hz. Bab'ın Emrinin açıkladığı günden beri (23 Mayıs 1844) şimdilik kadar Hz. Bab ile Hz. Bahau'llah'ın tesis ettikleri Bahai dini ve bu mübarek dine iman getiren Bahailer, dinlerini değiştiklerinden dolayı son derece zulüm ve eziyete tabi tutulmuşlardır. Yirmibin kişiden fazla entellektüel insanları vahşice parça parça ederek şehid etmişlerdir.

Bu bakımdan Hz. Bahau'llah o zamanın İran padişahı olan Nasıru'ddin Şah'a gönderdiği Levihte şöyle buyuruyorlar (Orduların Rabbi'nin Çağırıldı sf.71 paragraf, 220):

“Bu topluluk, yirmi yılı aşkın bir süredir gece gündüz Hakanın öfkesinin gazabına maruz kalmış ve onun hiddet rüzgârlarıyla her biri bambaşka diyarlara

savrulmuştur. Nice çocuklar babasız, nice babalar evlatsız kaldı! Nice anneler korkudan, öldürülen çocuklarının yasını bile tutamadı! Nice kimseler akşam büyük bir zenginlik ve servet içindeyken, sabah olunca kendilerini büyük bir yoksulluk ve sıkıntı içinde buldular! Onların kanlarıyla boyanmadık toprak ve ahlarnın yükselmediği gök kalmadı. Bela okları Tanrı'nın hüküm bulutlarından yıllarca ve aralıksız bir şekilde yağdı. Ancak tüm bu felâketlere ve sıkıntılara rağmen ilahi aşk ateşi yüreklerinde öylesine alevlenmişti ki, bin parçaya da doğransalar âlemlerin Sevgilisi'ne duydukları sevgiden vazgeçmezler, tersine, Tanrı yolunda başlarına gelenleri canı gönülden hoş karşılardı.“

Ve yine aynı levihte buyuruyorlar (Ordular Rabbi'nin Çağırısı kitabından Sf. 83-84, Paragraf 265-266):

“Ey Şah! Allah'ın yolunda görülmedik ve işitilmedik şeyler yaşadım. Tanıdıklarım Beni tanımazdan geldi, yollar Bana daraldı. Esenlik pınarı kurudu, huzur çardağı soldu. Nice belâlar yağdı üzerime ve daha niceleri yağacak! Yılan arkamdan sürünürken Ben, yüzüm Aziz ve Bol Verici Tanrı'ya çevrilmiş yürüyorum. Gözlerimden yastığım ıslanincaya kadar yaşlar döküldü.“

“Ancak kendim için üzülüyorum. Allah'a yemin olsun! Başım, Rabbineolan sevgisinden ötürü mızrağı arzular. Tek bir ağaç bile yok ki Yüreğim ona şöyle hitap etmeden yanından geçeyim: “Ah keşke Benim adıma kesilseydin de bedenim Rabbimin yolunda senin üzerinde çarmıha gerilseydi“, çünkü insanları şaşkın şaşkın dolaşır ve sarhoşlar gibi uyuşuk, yatar görüyorum. Tutkularına sarılmış ve Tanrılarını bırakmışlar. Sanki Tanrı'nın Emri'ni maskaralık, eğlence ve oyuncak sanıyorlar. Onlar iyi yaptıklarına ve güvenlik

kalesinde emin şekilde yaşadıklarına inanıyorlar. Fakat iş onların sandığı gibi değil; bugün inkâr etmeyi alışkanlık haline getirdikleri şeyi yarın görecekler.“

Daha önceden de söylendiği gibi değişim ve değişiklik olmadan beşeriyet âlemi en yüksek kemâline ulaşmaz. Bu değişim ve değişiklik Tanrı'nın ezeli sünnetidir ve bu sünnet dünya var olduğu zamandan beri mevcuttur ve dünya var olacağı müddetçe de devam edecektir.

Aziz Tanrı'yı seven insanlar! Eğer geçmişteki bin beşyüz sene süresinde akıl kavramayan değişiklikleri göz önünde tutarsak acaba bin beşyüz sene sonraki medeniyetin ne olacağını anlamak mümkün olabilir mi? Acaba bin beşyüz sene önce bedevi Araplar için nazil olmuş olan ayetler, koşullar ve prensipler, şimdiki nurani yirmi birinci asrın yeniliklerine ve ruhani hastalıklarına karşı gücü, kudreti yetecek durumda mıdır? Acaba hırsızın elini kesmekle onun açlık durumunun veya onun terbiye ve yeterli bilgi durumunun düzeni sağlanacak mı? Dolayısıyla dünyanın insaf ve adalet düzeni sağlanabilecek mi?

Tanrı'nın ileticisi her zaman için aynıdır, yalnız çeşitli zaman süresinde, ortam şartlarının değişmesi neticesinde husule gelen güçlü istekler ve ihtiyaçlara göre, Tanrı mesajının zahiri şekli değişimi lâzım ve zaruri görülmektedir.

İnsanlar eğer birbirleri ile samimi arkadaş olurlarsa her zaman birbirlerini severler ve muhabbet gösteriler. İnsanların Tanrı ile ilişkileri aynı muhabbet üzerindedir. Bu bakımdan nasıl düşünülebilir ki Tanrı kendi muhabbet ve inayetini yarattığı insanlardan alıkoysun ve ortam şartlarının değişmesi zamanı insanların terbiye ve talimleri için yeni elçisini onlara göndermesin. Bu bakımdan akıl kabul eder mi ki bir

milyon veya milyarlarca devirde ve asırlar sonra yaşıyan insanlar Tanrı'nın elçilerinden mahrum kalsınlar ve Tanrı'nın muhabbet ve inayet kapısı insanlar için kapansın?

Hz. Abdülbaha buyuruyorlar (Sevgiden Birliğe kitabında):

“Bütün Tanrı Elçileri; İlahi Erdemliklerin, Ruhani Uygarlığın kurulması ve Ruhani Huyların Öğretilmesi için gelmişlerdir.”

Bu bakımdan Hz. Bahauallah'ın nazil ettiği prensipler dünya birliğinin tesisi için lâzım ve zarurigörülmektedir, bütün can, temiz kalp, vefa, sedakat ve büyük bir rağbet ile çalışmalıyız ki bu ruhani ağır yükü kaldırabilelim, taki dünya ehli Hz. Bahauallah'ın tesis ettiği Yüce Adalet Evin'nin çadırı altında bir düzen ve adalet sistemi ile yönetilebilsin.

‘Saklı Sözler’deki Remizlerin Hazinesi ve Sırların Gül Bahçesi’ kitabından alıntılar, sayfa İ-İİ:

Hız. Bahauallah'ın en önemli eserlerinden birisi de Saklı Sözler'dir. Bu muhteşem eser, mistik ve irfani bir şekilde kaleme alınmıştır. Benzetmeler içinde ruhani bir dil kullanılmıştır. Saklı Sözler'in tümünde insanın hakikati ve kimliği, ruhani bir varlık olduğubeyan edilir. İnsan yumurtası döllendiği sırada Allah kendi inayeti ve merhameti sebebiyle o döllenmiş yumurtaya insan ruhunu üfleyerek, insanın canlanması ve gelişmesi için lâzım olan kudret ve kuvveti ona inayet etmiştir. Ruh'un cenine üflenmesi anından itibaren, o ceninin gelişmesi başlar, sonunda varlık dünyasına doğar. Doğumdan sonra başlayan yaşam sürecinde Dünyaya gelmiş olan insan gördükleri, öğrendikleri ve aldıkları eğitim, ilim ve terbiye öğrenimi sayesinde kendi ruhunun gelişmesini sağlar ki maddi ölümün gerçekleşmesinden sonra Allah'ın Melekûtâlemine

girebilsin, Hz. Kibriyan'nın huzuruna ulaşabilsin ve ruhani hayatın nimetlerinden faydalanabilsin. İyi bir meyvenin çekirdeğini iyi bir toprağa ektiğimiz zaman, önce çekirdek kendisini o meyve ağacı için fedâ eder, fakat ekilen o çekirdekten doğan potansiyel enerji, iyi bir ağacın gelişmesine ve iyi meyveler vermesine neden olur. Aynı şekilde, insan çalışarak insaniyet âlemine hizmet ederse ve günlük davranışı takvalı olur, yasak ve haramdan çekinerek yaşarsa ve çeşitli ruhani aşamalarda Allah yolunda, yokluk makamına kadar kendisini sevgilisi yolunda fedâederse ve kalbinin aynası Allah'ın ışınlarına yönelirse; o zaman o ışınlar temiz kalbin aynasına tecelli edecek ve öldüğünde Allah'ın melekûtuna girmeye hak kazanmış olacak ve Hz. Kibriya'nın huzuruna ulaşıp Yücelik Zatı ile görüşme şerefine sahip olacaktır.

Bu kitabın yazılışından maksat, Hz. Bahau'llah'ın Zuhurunun meyvalarının tanınması için lâzım olan ve başka levihlerde de yazılmış ve saklı sözlerden de dışarı sızan, bu meyvaların tanınmasıdır. Bu bakımdan Hz. Bahau'llah, hükümlere ve prensiplere ait konular hakkında işaret etmeleri dolayısıyla ve Allah'ın adaletinin saltanat tahtının yeryüzünde Kermil dağında tesis edilmesinin, bütün insan âlemini koruyan ve yöneten ilahi bir adalet sisteminin yerleşmesinin bu kitapta değerlendirilmesinin lazım ve münasip olduğu görüldü.

'Saklı Sözler'deki Remizlerin Hazinesi ve Sırların Gül Bahçesi' kitabından alıntılar, sayfa 141-150:

Hz. Bahau'llah Saklı Sözlerde, insanın ruhani âleme ulaşma şartlarını beyan etmişlerdir. O ruhani âlem ebedi ve baki hayat olduğunu beyan ederek şöyle buyuruyorlar:

Hız. Bahauallah şöyle buyuruyorlar (Arapça Saklı Sözlere, Bölüm 32):

Ey âmâ oğlu! Ölümü senin için bir müjde kıldım. Niçin ondan mahzun oluyorsun? Işığı seni aydınlatmak için vücuda getirdim. Niçin ondan perdeleniyorsun?

Ve yine buyuruyorlar (Asare Keleme Âlâ, 5. Cilt, Sf.231):

Gerçekten, Allah, ölümü insanlar için bir fazıl kapısı olarak inayet etti ve lâkin insanların çoğu bu inayeti bilmezler.

Ve yine buyuruyorlar (Maadeye Asemani, 5. Cilt, Sf. 95):

Gerçekten, Ölüm Allah'ın rahmet kapılarından birisidir ve o rahmet kapıları sayesinde zahir olacak o şeyler şimdi tüm gözlerden saklıdır. Eğer ruhun suudu en alçak makamdan en yüce makama yükselirse ölümlülük olmaz ve dolayısıyla neşeler sofrası açılır ve onunla ferahlık hükmü zahir olur....Hayatıma yemin olsun! Mümin suudundan sonra onun nefsi, ebedi rahatlığa ve tükenmez neşelere varacaktır. Gerçektende O Kerim ve tövbeleri Affeden Allah'tır.

Ve yine buyuruyorlar (Maadeye Asemani, 4. Cilt, Sf. 19, Der Lovhe S.Y. İsfahani):

Allah'ın rızasını kazanmış olan ve O'nun emrinin hizmetinde başarı göstermiş olan o kişilerin ruhları cesetten suud ettiği zaman kendi iyi amellerinin mükâfatlarına varacaktır, çünkü bu dünyada görülen şeylerden fazla istidat onların vücudunda yoktur. Allah'ın bütün âlemleri bu âlemin çevresini dönmüştür

ve dönmektedir ve lâkin her âlemde her kimse için bir iş mukadderdir ve kararlaştırılmıştır...

Ve yine buyuruyorlar (Maadeye Asemani, 8. Cilt, Sf.188):

Mümin, Allah'ın en yüce yakınlık zirvesine ve O'nun mukaddes ağacının altına, ebedi ve baki hayata erişirse, daima diri olacak ve ölüme hiç bir zaman tabi olmayacaktır. Kendi işlerine nazır ve kendi ailesinin işlerine ağâhtırlar eğer onlardan bir hayır müşahede etmezlerse, elbette Mele-i Âlâ'da şikâyet lisanını kullanarak, şikâyetinin mevzuunu anlatır ve o şikâyetin etkisi olur ve onun etkisi ailesine geri döner.

Ve yine buyuruyorlar (Maadeye Asemani, 8. Cilt, Sf.189)

Temiz bir ruh ile tam inkıta (kesilme, ayırt etme) halinde ve ümmetlerin kuruntularından feragat ederek suud eden kişiler: Hayatıma yemin olsun! O temiz ruhların tecellisi ve ışıkları, ilimlerin, sanatların ve eşyaların hakikatinin ortaya çıkmasına ve yaratılmış dünyanın beka'sına sebep olur. Fenalık onu yakalamaz ve onun kuvveti, kudreti, şuuru ve idraki bütün akılların ve idraklerin dışında kalır. O ruhların ışınları bu dünyanın ümmetlerinin mürebbisidir. Eğer bunun makamı tam olarak açıklanırsa, o zaman bütün ruhlar isteyerek suud ederler ve o zaman dünya karışıklığa duçar olur ve kaos içinde kalır.

Ve yine buyuruyorlar (Maadeye Asmani, 8. Cilt, Sf.21):

Bu yüce zuhurda Allah'a iman getirmiş kişiler: Onlar ölü değildirler, hatta onlar yeni bir ebedi ve baki hayata erişmiş kişilerdir. Allah'a yemin olsun! Onlar Allah'ın Yüce ve Aziz Melekûtunda baki ve diridirler.

Ve yine buyuruyorlar (Maadeye Asemani, 8. Cilt, Sf.96):

Gerçekten, müminler suud ettikten sonra kendilerini ebedi rahatlık ve tükenmez feragat içinde bulurlar.

Ve yine buyuruyorlar (Maadeye Asemani, 8. Cilt, Sf.144):

Tam takdis ve inkıta ile suud eden mukaddes ruhlar yeni zuhuratın ve yüksek ilimlerin ortaya çıkmasına sebep olur ve olacaklardır. Eğer bu Allah'ın kulu isterse, bu mukaddes ruhların etkilerini hem (görünen) zahir hem de batın âlemde zikir etse de çok zaman alacaktır. Allah'a yemin olsun! Eğer bir kimse gözünü açarsa ve bu makamı idrak ederse, elbette bu zayıf canlar ve fani mallar değil de bütün âleme sahip olsa bile onun hepsini infak eder ve ama bugün Allah'ın emrinin tebliği her şeyden üstündür.

Ve yine buyuruyorlar (Mejmueye Elvahe Mubareke, Sf.231):

Allah'a yemin olsun! O, ne zaman isterse natık (konuşan) olur. Sizin isimleriniz Mele-i Âlâ'da, sizin kendinizi yalnız başına zikretmenizden daha fazla değerlisiniz. Zannetmeyiniz ki bu söz vehimdir. Keşke

O görülmeyen Rahman olan Rabbinizi en yüce, azamet ve yüksek kudret makamında görmüş olsaydınız.

Ve yine buyuruyorlar (Maadeye Asemani, 8. Cilt, Sf.95):

Gerçekten, ölüm Allah'ın rahmet kapılarından birisidir ve onunla gözlerde gizli olan her şey zahir (görünür) oldu.

Ve yine buyuruyorlar (Amr ve Halg, 3. Cilt, Sf. 135):

Suud ettiği zaman en yüce cennete ulaşan o insanın ruhuna ne mutlu ve bir halette, Mele-i Âlâ Ehli o mahbubun muhabbet kokusunu koklaması ne hoş. Böyle bir kimse için mahzun olmamalı. Biz onun yüce Cennet'e yükselmesine ve yüce Allah'ın nurlarına erişmiş olmasına şahadet ederiz.

Ve yine buyuruyorlar (Maadeye Asemani, 1. Cilt, Sf. 72):

Ruhların suudundan sonra (ölümden sonra) eriştikleri makamları ve o ruhların bazılarının diğerlerinin hallerine vâkıf olmaları hakkında sormuştunuz.

Bu konuda buyurdular: ... Allah'ın Gemisinde yer almış olan her bir kişi birbirlerinin hal ve durumundan tamamıyla haberdirdirler. Onlar birbirlerine ülfet ve samimiyet bağlarıyla bağlıdırlar. Fakat bu hal onların inanç ve gidişine bağlıdır. Aynı derece makamı haiz bulunanlar birbirilerinin kabiliyet ve vaziyetlerini iyi bilirler. Aşağı derecede olanlar ise yukarı dereceden olanların makamlarını olması gerektiği kadar

anlayamadıkları gibi meziyetlerini de hakkıyla takdir edemezler. Her biri Rabbinden kendi hissesini alır....

Ve yine aynı Levih'te buyuruyorlar:

Ama Allah'a yemin ederim ki kâfirlerin ruhları, bedenlerinden ayrıldığı zaman, bu hayatta iken elden kaçırdıkları iyi şeylerin farkına varacaklar, yalvararak kendi hallerine ağlayıp inleyeceklerdir. Bu tamamen açık ve bellidir ki herkes öldükten sonra kendi amellerine ve fiillerine vakıf olacaktır. İktidar Güneşinin Ufku'na yemin olsun ki; Allah'a inanlar suud ettikleri zaman öyle bir feraha kavuşacaklar ki onu anlatmak mümkün değildir. Ve aynı zamanda o kimseler ki zelâl (Allah'ın doğru yolundan sapmış kişiler) ehlidirler, onları korku ıstırap ve vahşet kaplayacak ki onu anlatmak da mümkün değildir.

Hz. Abdülbaha buyuruyorlar (Mekatip, 3. Cilt, Sf. 439):

Huvallah! Ey Allah'ın aziz cariyesi ...Soruyorsunuz : “Ruhun cisim ile beraber ilerlemesinden gaye nedir?” Buyuruyorlar: Gaye; eğer ceset Allah'a dünya âleminde hizmet ederse yani misal olarak hastalara bakarsa, zayıfları güçlendirirse, Allah'ın yolunda kendini feda eder ve şehit olursa bu ruhun ilerlemesine sebep olur. Ve eğer cismani göz ahbapların yüzünü görürse ve duyan cismani kulak Cemal-i Mübarek'in vasiyet ve nasihatlerini işitir, gökten gelen Nida'yı da duyarsa, Dolayısıyla ruhun ilerlemesine sebep olacak ve en başta, temel olarak insan ruhunun, imanının, ıkanının ve irfanının ilerlemesine sebep olacaktır. Eğer onların amelleri, davranışları ve konuşmaları da Hz. Bahauallah'ın prensiplerine uygun bulunursa bu durum

da ruhun ilerlemesine sebep olacaktır. Ama ruhlar cesetten ayrıldıkları zaman ruhların ilerlemesi; dostların, duaları, dilemeleri ve yalvarmaları ve aynı zamanda Hz. Rahman'ın fazıl ve inayeti ile olacaktır....

Ve yine Mufavezat'ta buyuruyorlar:

İnsanın ruhu toprak cesedinden ayrıldıktan sonra Allah âleminde ilerlemesi için ya Allah'ın farz ve mevhibeti tarafından veya başka insanların duaları, mağfiret dilemeleri ile veya dostların onun ismine bağlıladıkları yüce hayırlar ve hayır tesisi ve cömertlikler ile husule gelecektir.

Ve yine Mufavezat'ta buyuruyorlar:

Soru: Ergenlik çağına varmadan önce veya rahimden çıkmadan önce ölen çocukların durumu, ölümden sonraki dünyada nasıl olacaktır?

Cevap: Bu çocuklar Allah'ın fazıl ve mevhibet çadırının altındadırlar. Çünkü onlardan bir günah husule gelmemiştir ve tabiat âleminin kötülüklerine bulaşmamışlardır. Bu bakımdan Allah'ın fazlına şamil olacaklardır.

Hız. Abdülbaha buyuruyorlar (Maadeye Asemani, 5. Cilt, Sf. 63) :

İnsanın suudu, imkân âleminden mekânsız âleme gitmesi ve bunlara ait bütün şeyler, yani cennet ve cehennem kavramlarının hepsi bir ruhani durumdur. Ve eğer ki ruh âlemi ile cismani âlem birbirleri ile ayrı olmasa bile hakikat ve mana bakımından toprak âleminden ayrıldılar.

Ve yine buyuruyorlar (Risaleye Nisuse Elvah Der Bareye Begaye Ervah, Sf. 83) :

Fakat insanın ruhunun geniş âleme ve zafer âlemine suudu, elbette toprak âleminin keşfini yapar. Çünkü her yüksek rütbe aşağı rütbenin keşfini yapar. Ama aşağı mertebede olanlar yukarı mertebenin keşfini yapamazlar. Misal olarak insan toprak âleminden insan âlemine gelmiştir ve ama insan âlemi toprak âlemini keşfedendir. Hem bitki âlemine vakıftır hem de hayvan âlemine ıttılası (bilgisi) vardır. Her şeyi keşfeder ve ama toprak âleminin insan âleminden haberi yoktur. Bu bakımdan eğer dostlar tarafından bağışlanan hayırlar hayır işlerin tesisi gibi cömertlikler olursa, elbette ruhlar için tüm bunlar etkili olacaktır.

Ve yine buyuruyorlar (Müntehabati az Mekatep, Sf. 167):

Ruh âlemi keşfeden ve açıklayan âlemdir. Çünkü perdeyi ortadan kaldırır ve insan ruhu hem yukarıdaki hem aşağıdaki hem de aynı seviyede olan ruhları müşahede eder...

Ve yine aynı levihte buyuruyorlar:

Eğer insan, toprak âleminden ruh âlemine suud ederse, saklı olan şeyler aşikâr olur. Ruh âleminde basiret gözü ile bütün eşyaları idrak ve müşahede eder. Yani akrabaları, dostları, kendinden üstün ve aşağıda olanları görecektir. Ama ruh âleminde ruhların eşitliğinden gaye yani müminlerin ruhları, zuhur zamanında ceset âleminde eşittirler ve hepsi de temiz ve tayyiptirler. Fakat ruh âleminde bunların farkı olacaktır yani bazıları

en yüksek, bazıları orta makamda, bazıları aşağı makamda kalırlar.

Ve yine buyuruyorlar (Risaleye Begaye Ervah, Sf. 115):

Ruh âleminde insanın hakikati cismani surette değil belki melekûti surettendir yani onun örgüsü ve yapısı melekût âlemindeydir. Nezih ve mukaddes olan insanların cesetleri harap olduğu zaman Allah'ın âlemine koşarlar ama o dünya bu dünyanın içindedir. Bu dünya ehlinin onlardan haberi yoktur. Toprak, bitki ve hayvan âleminin bu insan âleminde bihaber olması gibidir...

Emrin Velisi Hz. şevki Efendi buyuruyorlar (Maadeye Asemani, 3. Cilt, Sf. 2):

Ruh âleminin nasıl olduğunu hayal etmek bu aşağı insan âleminde hiç bir zaman mümkün değildir. Ama insan ruhunun suudundan sonra insan âleminde bulunan insanların durumuna vâkıf olacaklardır. Ayrılık ve unutma tasavvuru olamaz. Onun nasıl olduğu meçhuldür. Ruhların birbirine bağlantıları hakikattir.

Bu varlık âlemi aynı zamanda da ruhani bir âlemin başlangıcı olduğuna göre kendimizin, gideceğimiz bâki olan hayat için hazır olmamız gerekir. Okuduğumuz ve anladığımız bu ilahi Eserlerde, devamlı olarak insanların idrak etmeleri, anlayışlı olmaları gerektiği O'nun mübarek irade lisanından nazil olmuştur. Bu kelimelerden gâye Allah'ı hatırlamak ve dolayısıyla amellerimize âgah olmaktır, hâlbuki Allah'ı devamlı hatırlamak ve O'nun söylediklerinden haberdar ve uyanık olmanın O'na ne faydası olacaktır. Ancak bu

nazil olmuş ayet ve levhilerin okunmasından gâye gafil olan insanları uyandırmak, ve onlar bu fasit olmuş maddi dünyanın gaflet perdelerini yırtmalarını, temiz kalp ve yürek ile dünya âlemine hizmet etmelerini sağlamaktır. Neticede kendilerini fani değil bâki hayata yani ruh âleminin yüce mertebesine ulaştırmalarını sağlayabilmektir. Bu bakımdan okuduğumuz bu değerli prensipleri göz önünde tutalım ve devamlı kendimize soralım: Ey Allah'ın kulu! Bütün Hayatının sürecinde hangi iyi amel sende zuhur etti ve hangi iyi sıfat senin vücudunudan tecelli etti: Acaba Doğruluk ve sadakat yolu ile kendi heykelini süsledin mi? Acaba Vefa ve Sefa makamına vardın mı? Acaba İstikamet ipine yapıştın mı? Acaba kalpleri şad ettin mi? Acaba Allah'a hizmet ve kulluk göstererek kıyam ettin mi? Acaba imana ait farz ve vacip kılınan hükümleri icra ettin mi? Acaba Adalet ve insaf elbisesi ile kendini süsledin mi? Acaba Allah ile yaptığın Ahd ve misaka vefa gösterdin mi? Acaba kötü sözlerden kendini uzaklaştırdın mı? Acaba kuvvetsiz ve güçsüz olan insanların müşkülünü çözdün mü? Acaba fedakârlık ederek hakkından geçtin mi? Acaba hırsı bıraktınız ve alçak ve cömertliğe razı oldun mu? Acaba çekişme ve cıdaldan uzaklık gösterdin mi? Acaba kalpleri şad etmek için çalıştın mı? Acaba hikmet, itidal, inkita, emanet, iffet ve ismet ipine yapıştın mı? Acaba düşünceni Allah'ın emrinin yayılması için kullandın mı? Acaba nefsanî hâva ve heves arzularından uzaklaştın mı? Acaba insanlar senin elinden ve dilinizden asude oldular mı? Acaba letâfet ve nezafet için çalıştın mı? Acaba bir kimsenin kusurunu gördüğün zaman, gözünü kapadın mı? Acaba gıybet ve iftiradan uzaklık gösterdin mi? Acaba kötü

duygulardan ve kıskançlıktan kendini uzaklaştırdın mı?
Acaba dost ve düşmana muhabbet gösterdin mi?

Bu bakımdan bizler her zaman Tanrı'yı hatırlayarak, O'nun yardımı ile uyanık olarak, ve iyi ameller sayesinde insan âleminin birliği için çalışalım ve Allah'ın emrinin hizmeti için her zaman hazır olalım.

SON

Bahai Eserleri
Basım ve Dağıtım A.Ş.